

«Снабдяване със средствата, които
ще променят твоя живот»

ЗАПИСКИ

Обучение по Божествено Изцеление (ЗАПИСКИ)

Варна '2017

www.jglm-bg.org

«Послание на Истината, което да подготви Божията армия»

Curry R. Blake

PO Box 742947 - Dallas, TX 75374

www.JGLM.org - 1-888-293-6591

Copyright 2013 All Rights Reserved John G. Lake Ministries

СЪДЪРЖАНИЕ

СЕСИЯ 1	2
СЕСИЯ 2	7
СЕСИЯ 3	16
СЕСИЯ 4	23
СЕСИЯ 5	29
СЕСИЯ 6	37
СЕСИЯ 7	44
СЕСИЯ 8	51
СЕСИЯ 9	58
СЕСИЯ 10	67
СЕСИЯ 11	76
СЕСИЯ 12	83
СЕСИЯ 13	91
СЕСИЯ 14	97
СЕСИЯ 15	103
СЕСИЯ 16	112
СЕСИЯ 17	120
НАСТАВЛЕНИЯ ОТ ПРАКТИЧЕСКАТА ВЕЧЕР	128
ЗАКЛЮЧИТЕЛНА ПРОПОВЕД ОТ 07.05.2017г. – ЕПЦ-Варна	134

СЕСИЯ 1

Ще откриете принципи на Библията, които работят във всяка област на живота. Те ще ни помогнат да изцеляваме болните, да гоним демоните, дори да живеем във всички области на живота, защото принципите са си същите. Те също ще ни помогнат да действаме в дарбите на Духа.

Поучението се основава на Матей 28 глава и Марк 16 глава.

Там е записано какво трябва да прави вярващият човек. Когато аз върша това, което би трябвало да върша, тогава Бог ще върши това, което Той трябва да върши. И ако е необходимо да се приложи някоя дарба, ще зависи от Бог как Той ще ни снабди за да действаме.

Нашата отговорност е ние да изпълняваме Словото!

Има само две неща, които е нужно да знаем:

1. **Дали изцелението е винаги Божиата воля** – веднага отговарям, ДА!
2. **И дали Бог заповядва на вярващите да изцеляват болни** - ако Той им е заповядал това, означава, че е наше задължение ние да го правим и то да го правим както Библията ни учи! Само тогава можем да имаме резултатите, които Библията обещава!
- ✓ Ако аз не виждам резултатите, които Библията обещава, това е поради моите *традиции*, които обезсилват Божието слово. Ние имаме задължение да пазим само традициите на Библията! Това е първата причина да се проваляме.
- ✓ Другата причина да се проваляме би могла да бъде *неверието*.

Бог желае да ни използва дори повече отколкото ние искаме, защото жетвата е готова, а работниците са малко! Затова сме тук, за да се обучаваме как да бъдем работници на жетвата.

Ние сме част от тази армия на Христа! Трябва да бъдем за да можем да приложим и изпълним Неговата воля, чрез Неговата сила, чрез Неговия Дух! Амин!

Бог използва хората, които се предоставят на Негово разположение и са усърдни в това, което вършат!

Нашата война е в Духа. И когато стане въпрос за духовните битки, ние там няма как да бъдем победени! Там има само победа за нас! И ние ще воюваме в Духа и ще победим всеки един дух, който се опитва да наложи своята воля над човечеството. Амин!

Основата, върху която поучаваме, е Марк 16 и Матей 28 глава.

Матей 28:18 Тогава Исус се приближи към тях и започна да ги поучава: Даде Ми се всяка власт на небето и на земята.

Вижте добре това – цялата, цялата власт! Исус има цялата власт. След това Исус продължава „Поради това - 19 Идете, прочее, научете всичките народи (т.е. правете ученици сред всички народи като ги кръщавате), и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Светия Дух, 20 като ги учите да пазят всичко що съм ви заповядал (учете ги да правят всичко, което Аз съм ви научил да правите); и ето, Аз съм с вас през, всичките дни до свършека на века. [Амин].

Той ни каза, че е с нас винаги! Амин!

Днес поучавам „работно назначение“, което е от Бог, за да вършим Неговата работа в този свят, чрез властта на Исус – не „моята собствена власт“, но властта на Исус! Именно затова правим нещата в Негово Име.

Ако имаме само някаква степен на власт, която ни се дава, тогава щяхме да правим нещата в наше име. Но Исус каза, че цялата власт е дадена на Него и затова казва: „Сега в Мое Име идете и правете ученици“.

Затова искам да запомните следното: когато се изправите срещу врага, вие не го правите в някаква степен на власт или сила. Вие се изправяте срещу врага с пълната сила и пълната власт на Исус Христос, която ви подкрепя! Затова вие винаги ще побеждавате! Амин!

Писанията ни казват:

2 Коринтяни 2:14

Да бъде благодарение на Бога, Който винаги ни води в победоносно шествие Христово! (и на всяко място изявява чрез нас благоуханието на познанието на Него.)

Той винаги ни води в победоносно шествие Христово! И ако кажеш, че си се опитвал преди да правиш някои неща и те не са се получавали, **ТОВА Е ВТОРОТО НЕЩО**, което трябва да знаеш! **ДНЕС НЕ Е ВЧЕРА!** Днес е напълно нов ден! Днес започваме в победа! Амин! Никога не спирай! Продължавай само напред! (това е битка)

След обучението тук трябва да се организирате по места. Бог е Бог на организацията, Той не е хаотичен. Бог има план. И когато ние сме в този план, тогава ние придвижваме Евангелието напред! Трябва да практикувате навън, на улицата, това което сте научили тук. Молете се за хора, разговаряйте с тях. Затова сме тук.

Матей 28 – Това е краят на служението на Исус на земята.

18 Тогава Исус се приближи към тях и започна да ги поучава: Даде Ми се всяка власт на небето и на земята. (Поради това)

19 Идете, прочее, научете всичките народи (т.е. Правете ученици, И кръствайте ги в името на Отца и Сина и Светия Дух,

20 като ги учите да пазят всичко що съм ви заповядал (учете ги да правят всичко, което Аз съм ви научил да правите); и ето, Аз съм с вас през, всичките дни до свършека на века. [Амин].

Марк 16 – същото нещо се казва и тук, Но тук Исус казва следното:

15 И рече им: Идете по целия свят и проповядвайте благовестието на всяка твар.

16 Който повярва и се кръсти ще бъде спасен; а който не повярва ще бъде осъден.

17 И тия знамения ще придружават повярвалите: в Мое име бесове ще изгонват; нови езици ще говорят;

18 змии ще хващат; а ако изпият нещо смъртоносно, то никак няма да ги повреди; на болни ще възлагат ръце, и те ще оздравяват.

Съберете двата пасажа и ги разгледайте заедно, разсъждавайте, те са за едно и също нещо.

Казва се: И тези знамения...би трябвало да придружават, тези които повярват! Тези знамения, или още знаци, би трябвало да придружават тези, които повярват! Библията е много ясна: **Знаменията са знаци за невярващите, а не за вярващите.** Значи тези знамения, знаци ще следват повярвалите, ще ги придружават!

Какво значи това? Ти си вярващ и не е нужно да търсиш знаци и знамения! Когато започнеш да се оглеждаш за знамения и да ги преследваш, няма да ги намериш! Това, което трябва да направиш, е същото, което казва Исус: обичай Бог, обичай ближния си, както себе си! Когато обичаш Бог и ближния си както себе си, тогава ще видиш тези неща, които са изброени в Марк 16. Когато обичаш Бог и хората, ти ще вършиш тези неща! И тогава тези знамения ще те придружават, понеже ти обичаш хората!

Обаче ако търсиш знамения, ти се поставяш, сам себе си, в позиция на невярващ човек. Това трябва да го разберете! Знаменията не са предназначени за теб. Те са за хората, на които ти служиш.

Това обучение е, както казах за вас, за да бъдете вие обучени и да служите на хората, които са извън църквата.

Едно от великите откровения, които можете да получите за себе си, е да разберете принципа за сеене и жънене – не трябва да забравяме този принцип!

Най-добрият начин за един човек да бъде изцелен е да служи с изцеление на другите!

Когато сееш изцеление, ти жънеш изцеление. И когато ти самият си изцелен, продължаваш да сееш това изцеление! И когато ти, или ако самият ти не се нуждаеш от изцеление вече, това което ще пожънеш, е здраве. И когато продължаваш и продължаваш да сееш изцеление, жътвата се умножава. И започваш да живееш в Божествено здраве. Амин! Това е най-добрият начин.

Има няколко начина да бъдем изцелени, но това е най-добрият. Затова трябва да осъзнаем, това е друг аспект на изцелението – да служим с изцеление.

Има един „урок“, който сам съм научил от д-р Самрал. Той винаги ми казваше така: „Главата на някой друг човек е ужасно място, в което ти можеш да се довериш за твоето щастие. Затова не трябва да се притесняваш, да мислиш и да се тревожиш, какво някой друг човек мисли за теб. Това, което трябва да те е грижа, единственото, което има значение, е какво мисли Бог за теб.“

Един път д-р Самрал каза още: „Повечето хора не искат вяра. Те си мислят, че искат да имат вяра, но те всъщност не знаят какво е вярата. И поради това, те си мислят, че искат да имат вяра, но това, което искат е вълшебство, магия... Понеже това си представят, че е вярата. Повечето хора искат вълшебство (за жалост). Те искат да щракнат с пръст и да кажат: „Ти живееш, ти умираш; ти си благословен, а ти си тръгвай. Повечето хора си мислят, че това е вярата – да щракаш с пръсти и да се случват нещата. А ВЯРАТА Е ДА ХОДИШ С БОГ, ДА ПОЗНАВАШ БОГ!“

И нещо, което също виждам пътувайки из целия свят за да служим, е че виждаме хората да имат всякакви идеи за това какво означава изцелението. Те имат идеи и си мислят как би трябвало да се случва изцелението. И искат точно така да стане.

Нека да ви кажа – **ДА ИЗЦЕЛЯВАШ БОЛНИТЕ СИ Е РАБОТА! ТОВА Е НЕЩО, НА КОЕТО ТРЯБВА ДА СЕ ПОСВЕТИШ И ДА СЕ РАЗДАВАШ В НЕГО ВСЕКИ ДЕН.** Това значи да ходиш с Бог и да вършиш едно и също нещо постоянно всеки ден. И ти виждаш чудеса, виждаш изцеления и е невероятно, но всъщност в края на краищата, това което има значение е, че ти продължаваш да ходиш с Бог!

Има моменти, когато чудесата се случват на мига и това е прекрасно. Но това нещо не определя мярката вяра, в която ти ходиш. Мярката вяра, в която ти ходиш, се вижда, когато дяволът се опита да се съпротиви на твоите заповеди (относно служенето ти в Христос) и битката не свършва за един миг, а продължава седмици наред. И дяволът се опитва да види какви извинения ще търсиш, за да оправдаеш това, което се случва. Извинения за това, че си се провалил да свършиш работата. И ако той чака достатъчно, повечето християни накрая излизат с всякакви „извинения и оправдания“ и винаги започват да сочат с пръст към Бог и казват: „Ами, Той не ги изцели; явно не е Божията воля; явно не е Божието време; може би Бог се опитва да научи тези хора на нещо; вероятно има скрит грях в живота на този човек...“. Всички тези неща хората си ги измислят, защото са пълни с традиции и с разбирането на други хора. И винаги са с насочен пръст или към Бог, или към болния: „Ти нямаш вяра; имаш някакъв грях; Бог се опитва да те научи на нещо чрез това...“.

Когато служиш на някой човек и не видиш моментален резултат и започнеш да търсиш разни обяснения, оправдания за да падне отговорността от твоите плещи и да я прехвърлиш или на Бог, или на болния – това не е Библейско! Никъде не го виждаме в живота на Исус, когато служеше на хората.

Затова нека „да убием“ още сега тази лъжа на дявола в нас!

Нека да разгледаме първото „обяснение“, което се дава, когато някой не е изцелен чрез нашето служене: „ЧОВЕКЪТ НЕ Е ИЗЦЕЛЕН, ЗАЩОТО ИМА ГРЯХ В ЖИВАТА МУ.“ Всеки човек, когото Исус изцери, имаше грях в живота си. Всъщност Библията казва дори, че човек, който не е новороден не само, че има грях, но те самите са определяни, квалифицирани като „грях“. Когато ние идваме при Христос, тогава нашата квалификация се променя и ние вече сме Божията праведност. Тези хора, които Исус изцеляваше, не само имаха грях в живота си, не само бяха извършили грехове, но те грешаха – бяха „грях“, понеже бяха грешници. Те бяха самата дефиниция за грях, но това не спря Исус да ги изцелява.

Ето къде е ключът – ние сме представители на Исус. И тук не става въпрос каква е твоята позиция в Тялото Христово. И аз не се интересувам дали си призван за апостол, за пророк или за каквото и да е.

На първо място, **най-висшата позиция** в Тялото Христово не е „апостол и пророк“, а **син на Бог!** Вие сте в най-високата позиция, която е възможна. Вие седите в небесни места с Христос! Вие сте седнали заедно с Него като Божии синове и дъщери.

Затова помнете, че в Ефесяни 4 глава се казва, че има дарове, които са дадени на Тялото Христово и ние ги познаваме като „петкратното служение“ – апостоли, пророци, благовестители, пастири и учители. Там се казва, че тези дарове бяха дадени за да обучат, за да екипират вярващите, да им помогнат да израснат духовно и да бъдат като Исус Христос. Тези дарове на служене са учителски, екипиращи дарове. Тяхната цел е да ви обучат да използвате онова, което Бог ви е дал!

Изцелението не се случва, защото някой човек е апостол, например. Изцелението се случва, защото даденият човек е син (дъщеря) на Бог, който вярва! Тези знамения следват вярващите! Не пише, че тези знамения следват апостолите или другите.

Ние почитаме и уважаваме хората, които служат добре на Бог, но да служиш добре на Бог означава следното: ДА ОБУЧАВАШ, ДА ПОДГОТВЯШ ДРУГИ, а не да си диктатор и да управляваш над тях.

Петкратното служение е „обучителният офис“ на Царството. Това е факултетът за обучение на светиите в Църквата на Бог. Така, че без значение каква позиция заемаш, без значение какъв дар има човекът – изцелението не се случва, защото човекът заема такава позиция. Изцелението става понеже ти си вярващ, който вярва! Амин!

Това е първото, основна неща, което искам да разберете. Не се интересувам каква позиция заемате в църквата. Ако сте синове и дъщери на Бог, това е всичко, което има значение. Не се интересувам и в какви дарби действате, защото едно е основното: „че сме синове на Бог“!

Синовничеството е основно нещо в Християнството.

Това, което поучавам, е, че ако вие сте новородени християни, вие можете да вършите нещата, за които ще говоря на семинара. И това не е нещо, което трябва да изучавате и после да измине време за да израснете в него. Това е нещо, **за което трябва да вземете решение, че ще го правите!**

Когато практикувате все повече и повече Божието Слово, вие ще ставате по-добри в това, което правите. Какво значи това? Че ще се научите по-добре как да си сътрудничите със Светия Дух. Обаче, не искам да грешите в разбиране! Това не е някакво мистично нещо, което се случва и на което ще се учим тук, че някой нещо ти подшушва в ухото, някакъв глас чуваш и т.н. Не!

Това, което ще уча, не е теория. Аз не правя догадки. Ние ще ви поучаваме това, което живеем и вършим, това което сме видели, чули и това, което физически сами ние сме направили чрез Божия Дух (на база вяра в Словото).

Ако се опитвате да ме убеждавате, че изцелението не е за наши дни – закъснели сте! Видял съм вече толкова много неща, всеки ден. Нека да скочим в Божието Слово и да правим това, което Той ни казва! И ако правим това, което Словото ни казва, Бог също ще прави, това което Той казва.

Също искам да знаете, че това поучение не е основано на дарби и помазание, а на простичкото, но живо Божие Слово. Бог не гледа на лице. Той няма любимци. Това, което Той върши чрез един човек, Той ще го върши и чрез друг, който има същата вяра, защото това е ключът! Вярата в Словото. Ще Ви поучавам Словото и когато слушате, вярата ще се надигне. И чрез нея, вие ще вършите това, което трябва да вършите, като Христови.

Моля не се съсредоточавай върху това дали имаш вяра или нямаш вяра. Всичко, което трябва да направиш, е да вземеш решение дали ще се покориш или няма да се покориш на Словото. Това е!

Когато ти си казал, когато си изповядал Исус Христос, че е твой Господ, тогава ти си направил посвещение да се покоряваш на всичко, което този Твой Господар те учи!

СЕСИЯ 2

Искам да ви кажа, че официалното облекло не прави нещата да се случват. Не ме разбирате погрешно - нямам нищо против костюмите, нищо против доброто облекло, но не ми харесва, когато погледът е насочен натам. Бог зачита вярата, а не „костюмите“. Амин! Трябва да разберем, че от значение е това, което е в нас, а не, което е върху нас. Амин!

Този семинар е да покаже и да наблегне на това „*Кой си ти вътре в себе си*“. Ето това е от значение! Във вашето ръководство на 14 стр. ще намерите двете причини за неверие, за които вече ви казах и надолу ще видите единствената пречка за изцеление. И това е, ЧЕ ТИ ВЯРВАШ, че има пречка.

В момента, в който ти се откажеш от идеята си, че има пречки за изцелението, тогава изцелението става много лесно. Каквото вярваш, че може да спре изцелението, това спира изцелението (всичко идва от вярването ти).

Нашата цел е да се научим да служим така, както Исус го правеше. Защото всеки, който дойде при Него за изцеление, Той го изцели. И в нашето служене, аз самият не съм този, който изцелява хората – Божият Дух е, Който действа чрез мен, за да изцелява!

Никой човек не може да изцелява друг човек. Дори самият Исус каза, че делата, които Той върши не ги върши от само себе си. Не ги върши самият Той, а беше Духът на Баща Му, който обитаваше в Него и Който вършеше делата на Отец. Така, че всяко нещо, което ние си мислим, че би могло да спре изцелението, е същото това нещо, което врагът ще използва всеки път за да го спре.

Едни от най-големите задръжки, които църквата си е съградила с времето, е, че НЕПРОСТИТЕЛНОСТТА спира изцелението. Ние си мислим, че непростителността е отделен клас грях. Хората ти казват „Имаш грях в живота ти ИЛИ някаква непростителност“, сякаш това е нещо различно и отделно от всичко що е грях. Едно и също е!

Изглежда повечето християни живеят в непростителност или поне се отнасяме с тях по този начин. Ще ви кажа „една тайна“ – има един много лесен начин за да не изпаднете в непростителност, много простичък за разбиране: „Ако си умрял за себе си, няма да ти се наложи да се занимаваш с непростителността.“ Умрелият човек не мисли и не му се налага да се занимава с непростителност, защото няма как да се обиди.

Тези неща трябва да ни се казват преди да се новородим. Защото всъщност това означава в своята същност новородението: че ти умираш за себе си.

Обаче къде е проблемът? Повечето християни искат да живеят живот изпълнен с възкресенската сила, за който Исус умря, за да може да ни го даде на нас, но християните искат да живеят този възкресенски живот без самите те да умрат. Но за да живееш във възкресение, преди това трябва да има умиране.

И трябва това да ни се обяснява предварително, защото това е основното в християнския живот. Ти умираш и не живееш вече ти, а Христос живее в теб! Всеки ден просто се погрижи да си стоиш „мъртъв за себе си“. Това е тайната на християнския живот! Когато наистина научиш това, няма вече да се обиждаш и следователно няма да е нужно и да прощаваш. Затова прости веднъж завинаги и след това „Умри“.

По някаква причина ние си мислим, че Исус Христос дойде за да прибави нещо към нашия живот. Той никога не е казал, че е дошъл за да прибави в живота ни. Той каза: Аз дойдох за **ДА ТИ ДАМ ТОЗИ ИЗОБИЛЕН ЖИВОТ!** Никога не каза: Идвам да ти прибавя малко повече към твоя живот.

Той каза: Ако ти искаш да живееш, трябва първо да умреш. И ако дадеш живота си за Мен (което е да умреш), тогава Аз мога да ти дам този изобилен живот, който е напълно различен от живота, който си живял до сега“. Това е есенцията на християнството!

Когато Исус дойде за да ни даде този живот, ние знаем това от неговите думи, Той каза: Дай живота си и вземи Моя живот. Той не каза: „Ето, ти си имаш твоя си живот, нека и Аз да прибавя към него, Моя“. Не! Но, Исус каза: „Не можете да бъдете мои ученици, ако не се отречете от себе си, от живота си“.

Всичко това се случва в твоя дух. След това обаче ни се казва, че нашият ум трябва да се обнови според Словото за да може Христос, който вече е образуван вътре в теб, да бъде изявен и да бъде видян и отвън. Писанията ни казват, че Бог вече ни е благословил с всяко духовно благословение в небесни места.

Нека да погледнем този стих – *Ефесяни 1:3* *Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който в Христа ни е благословил с всяко духовно благословение в небесни места.*

Той ни е благословил с всички духовни благословения. И след това ни казва, че Бог ни е дал всичко, което ни е нужно за живота и благочестието. Той вече ни ги е дал тези неща. Кога е станало това? Когато ти се новороди.

В момента, в който вие се новородихте, вие бяхте пренесени, бяхте взети от властта на тъмнината и бяхте въведени в Царството на Божия Син. Това означава, че в този момент Бог е вложил във вас всяко нещо, от което се нуждаете, за да живеете Богоугоден живот.

И понеже вие сте преселени от царството на тъмнината в едно ново Царство, затова имате ново гражданство. Сега това царство на тъмнината няма повече власт над вас. Тъмнината, грехът, болестите, немощите нямат никаква власт над вас, никакви права и никакво право да живеят във вашето тяло. **Болестите, заболяванията, немощите, грехът – нямат право да обитават в телата ви!** Толкова е простичко. Това е! Без значение какви са обстоятелствата, те нямат власт!

Тогава ще кажете „Добре, но тогава защо стават тези неща?“ Защото трябва да разберете **разликата между власт и способност.** Отворете си заедно с мен в Лука 10 и вижте какво говори тук Исус: 19 *Ето* (това значи – вижте, обърнете внимание, забележете), *давам ви власт да настъпвате на змии, и на скорпии, и власт над цялата сила на врага; и нищо няма да ви повреди.*

Вижте какво се казва тук: *Давам ви* (Исус ни дава) *власт над змии и скорпии и над цялата сила или способност на врага.* **Вижте, врагът няма властта, но има някаква способност.** Исус каза, че дяволът е крадец и лъжец. А крадецът идва само да открадне, да разруши и да убие. Какво прави от крадеца крадец? Фактът, че крадецът няма право да върши това, което върши.

Дяволът няма право, няма власт, но той има *способност*. Един банков обирджия е банков обирджия, защото няма правото и няма властта да вади пари от банката. За това му трябва оръжие – това оръжие е неговата способност. Но той няма власт. **Ти обаче имаш власт!** Затова,

когато отидеш в банката, не е нужно да вадиш пистолет от джоба си, защото ти имаш власт. Просто подписваш платежното с твоя подпис и си взимаш парите, защото имаш власт за това.

Исус казва: Давам ви, на вас, власт да настъпвате змии и скорпии; И ви давам власт над всички способности и сили на врага.

Ето за какво става на въпрос. Ние можем да ви поучаваме всичко това; вие ще чуете много информация тук, обаче може да вземете само този стих и да прекарате време размишлявайки над него, да пребъдвате върху това слово; да прекарате време да го изговаряте върху себе си и ако вие приемете, ако повярвате този стих за себе си и си кажете „Това е истината за мен“ и си го повтаряте всеки ден, и го изговаряте всеки ден, то след месец ще видите победи в живота си, така както никога досега. Не е нужно да знаете всичко. Та вие се новородихте с един стих, победихте дявола с един стих! Властта на дявола и неговата сила беше разчупена в живота ви с един стих и той вероятно е Йоан 3:16 – един стих и го победихте!

Ако можете да го победите с един стих, когато той все още ви притежаваше, то колко по-малко сила над вас има той сега в момента, когато дори вече не сте негови!

Когато ви притежаваше, той пак трябваше да получи вашето позволение, за да действа в живота ви. Той трябваше да ви заблуди по някакъв начин, да ви накара да сте в съгласие с него. Той не може да ви контролира, той не може така да ви хване ръката и да удари с юмрук лицето на някой друг човек. Той трябваше да ви убеди вие да го направите и така ви притежаваше. Сега обаче не ви притежава вече. Той няма никакви права да говори, да прави каквото и да било в живота ви. Той няма право да слага болести, немощи във вас. Вие би трябвало да живеете свободни от тези неща, защото сега сте в друго царство, под други закони. **Проблемът обаче е, че вие все още мислите както преди сте мислили.** Така че ключът е да обновяваме ума си за да мислим според Писанието. Амин!

И така, Исус ни дава власт, на нас. Това е Неговата власт, в Неговото Име. Така че технически погледнато това не е вашата лична власт, не е от вашето име, а е от Неговото Име. Заради това вие можете да ги правите всички тези неща. Ето една от основните тайни – когато ти започнеш да служиш на някого, не мисли за себе си, изкарай себе си от ума си. И да съм честен с вас, това е едно от най-големите освобождения, които ще преживеете някога, да бъдете освободени от самите себе си.

Най-големият ти проблем си самият ти, тъй като дяволът не може да направи нищо чрез тебе, ако ти не се съ согласиш с него. Затова си промени ума! Обнови го според Словото на Бога! Действай във властта на Исус!

И ето къде е част от проблема и го виждам повече в страните от западния свят, отколкото да речем в страните в Африка. Ако кажа в Африка: „В тази зала кой има проблем със сърцето?“, може би 10 души ще вдигнат ръка и ако им кажа „Елате тука, елате бързо“, те тичат напред с всичка сила и ако трябва ще прескочат през хората, за да дойдат напред и да стигнат първи, те тичат с цялата си сила. Обаче в много западни страни, ако кажа същото нещо, първо те трябва да помислят малко и си казват „Може би ще изляза, може би не сега точно...“. И ако им кажа да дойдат към сцената, те ще се огледат първо, ще кажат: „Ох, много е трудно сега да изляза от този ред, освен това аз не искам да се качвам на сцената, не знам какво ще направи този човек, може да падна на пода; не, аз не съм облечен подходящо, за да изляза пред всички хора...“. Това се

случва в умовете на хората! И се чудим после защо в Африка виждаме повече чудеса, а не ги виждаме в други части по света.

И ще ви кажа – виждаме същите чудеса навсякъде, но това, което виждаме като различно, са хората. Хората са различни! И проблемът с повечето хора на запад е, че **много мислят**. Опитват се да намерят причини, да анализират всичко. Мислят, мислят, да намерят обяснение как става, защо става... А определението за думата „съмнение“ е да мислиш много дали да участваш или не. И това правят повечето хора. Твърде много мислят. Понякога трябва да не мислиш просто.

Като видиш някой на улицата, който се нуждае от изцеление, започваш да мислиш: „А, Библията казва, че аз мога да положа ръце на него и той ще бъде изцелен. Това би било супер. Мисля, че ще го направя сега“, и продължаваш да мислиш. Тъкмо си слушал Божието Слово, обаче идва дяволът и ти прошепва. Знайте, че Бог винаги говори първо, а дяволът изчаква и едва след това говори. В Едемската градина Бог говори първо, но после дойде дяволът. И той дори не каза нищо за дървото. Всъщност първото нещо, което каза беше: „А наистина ли Бог каза?“ И до ден днешен той действа така. Виждаме ли го това? Бог е говорил вече: „Вярвай, полагай ръце на болни и те ще оздравяват“ и ти си мислиш върху това и в този момент идва дяволът и ти казва: „Ама наистина ли Той има в предвид точно това?; Бог лично на теб ли ти го е говорил това, лично на теб? Той може да го е казал това на „тези помазаните“, на генералите на вярата, а ти не си от тях; а действително ли Бог има предвид всички вярващи?“ И ти започваш да размишляваш върху това и докато мислиш, болният човек си е заминал по пътя. Защото ти твърде много си мислил.

Трябва да бъдеш обучен до такава степен, че да действаш автоматично. Не мислиш, просто действаш! Ето така би трябвало да сме!

Вече обяснихме какво означава да си новороден. Как Бог слага всичко в тебе ново, съвършено. Бог влага в тебе всичко, от което се нуждаеш за живота и за благочестието. Какво означава това? Означава че на теб не ти е нужно нищо повече.

Слушайте сега внимателно. Това означава, че Бог не изпраща ново помазание. Бог не изпраща никакво ново, различно помазание. Защото хората чакат Той да им добави нещо, да им надбави. **Бог не ти прибавя или надбавя нищо ново. Той вече ти е дал всичко, което ще трябва да имаш в живота си, което ще ти е нужно за благочестието!** Той вече те е благословил с всички духовни благословения. Ако имаше 25 различни помазания, Той вече ти ги е дал. Обаче няма 25 различни помазания, просто се опитвам да ви обърна внимание на това, че вие имате всичко, от което се нуждаете. Проблемът не е, че ви трябва още нещо!

Оценявам, че сте дошли на този семинар и тук ще се научите на много неща, но основният ключ, който искам да ви дам е, че повечето от вас вече знаете всичко, което аз ще ви кажа, защото то вече е депозирано вътре във вас. **Проблемът е не, че не знаете достатъчно. Не това е проблемът. Проблемът е, че знаете прекалено много от грешните неща. И през следващите дни, аз няма да ви добавям нещо, а ще ви отнемам неща. Това са грешните неща, които сте вярвали.**

Когато се отървем от грешните неща, ще остане само Божието Слово. И тогава вие ще видите тази истина и ще откриете, че винаги сте я знаели всъщност, защото тя вече е вложена вътре във вас, но е била погребана от традиции; неща, които врагът е изградил във вас през годините. И когато ние ги съборим и ги свалим от нас, ще откриете, че няма нужда да полагам ръце, за да получавате нещо от мен. **Пред последните няколко дни най-голямото „полагане“, което ще**

получите и от което се нуждаете, е да чуete истината проповядвана. И когато вие я приемете като Истината, ще можете да ходите в нея сега. Това е най-голямото откровение и предаване на нещо, което можете да получите!

Ние като вярващи, трябва да осъзнаем, че всичко което се опитаме да добавим, което между другото не може да го откриете в Библията. Та всяко нещо, което се опитвате да добавите, открадва и намалява, ограбва славата, която принадлежи на Исус. **Има само един човек в Библията, в Новия завет, което се отнася за нас, Който е описан като помазан и това е Исус. Той е Помазаникът!** Трябва да помним това - не че ние не сме помазани, помазани сме, но ПРИЧИНАТА НИЕ ДА СМЕ ПОМАЗАНИ Е ПОНЕЖЕ ПОМАЗАНИКЪТ ЖИВЕЕ В НАС. И ако Помазаникът живее в нас, то тогава ние сме помазани, защото Помазаникът е тук, вътре в нас. Ако Той не е тук вътре, то ти не си помазан!

Толкова е простичко. Той дойде да живее в теб. Това означава, че Неговото помазание винаги е в наличност. То не слиза и не си отива. То не става по-силно или по-слабо. То винаги е в наличност. Ще ме попитате: „Какво имаш в предвид, че не става по-силно и не отслабва?“ Ще ти кажа. **Обратното е! Ти ставаш по-силен или отслабваш. И дори това не става по начина, по който си мислиш, че се случва.** Ти си казваш „Добре, аз избирам да бъда по-силен“. Ето това е проблем. **Ти трябва да се смаляваш, за да може Той да расте.**

Когато силата на Бог, помазанието става по-силно, това се случва, когато ти си махнал част от себе си, за да може Христос Исус, който е в теб, да не бъде блокиран и заглушаван от всички тези слоеве, които са в тебе. А да може Той да живее своя живот чрез теб.

Аз пътувах по магистралата един ден и Божият Дух започна да ми задава въпроси. И аз знам, че когато Бог ти задава въпроси, Той вече знае отговора. Той не се опитва да получи отговор от мен, а Той се опитва нещо на мен да ми каже. И Той каза така: *„Кога Исус спря да бъде Христос?“* Аз си помислих, че това е странен въпрос. Затова аз на свой ред го попитах: *„Не знам. Кога Исус престана да бъде Христос?“* И Неговият отговор беше много прост. Той каза: *„Очевидно, когато Той дойде да живее в християните. Те твърдят, че имат Исус, но винаги мислят, че трябва да свалят помазанието по някакъв начин“.*

Исус не е спрял да бъде Христос или Помазаникът в момента, в който започна да живее в теб. Ти не си приел Исус, а пък помазанието да е останало там някъде другаде. Ако Исус живее в теб, тогава Неговото помазание също е в теб!

Ключът е да започнеш **да действаш** така сякаш помазанието е в теб, както е. Когато го направиш, тогава ще осъзнаеш, че то наистина всъщност е тук. И то ще започне да действа в живота ти. **Това е тайната на християнския живот.**

Ако помазанието не беше с нас, ако не беше налично сега... Или нека го кажа така: ако помазанието слизаше и си отиваше, тогава щеше да има моменти, когато ти си християнин и други, в които ти не си християнин. Защото **християнин означава един от помазаните.** Така че, ако помазанието го няма в даден момент, това означава, че в този момент ти не си християнин, а просто си в безвъздушното пространство, защото Исус е Помазаникът. Амин! Това е тайната! **Ти трябва да знаеш, че Неговата сила, Неговото присъствие са винаги с теб!**

Кое е другото име, чрез което беше познат Исус? Това е Емануил. Какво означава това? Означава Бог с нас! Нали така? Ако Исус е Бог с нас, тогава как може Неговата сила да не е с нас? Разбирате ли? Трябва да знаеш, че навсякъде, където отиваш, Божията сила и Божието присъствие е с теб. Каквото правя аз тук от този амвон или когато служа с изцеление на хората в църквата, аз мога и съм го правил и на паркинга, и на улицата, и навсякъде. **Бог не е ограничен от сграда или място! Той е ограничен единствено от това, което ти Му позволиш да направи.**

И когато ти решиш, че ще вярваш, че Бог е винаги с тебе и започнеш да живееш така, тогава ти ще можеш да правиш едни и същи неща по всяко време и на всяко място. Както казахме в началото, това не значи, че вярата и изцелението са някаква магия. **И искам да разберете, че не можете да направите нищо за да спечелите и да заслужите Божията сила, обаче вашият начин на живот ще определи до каква степен Господ ще действа чрез вас.**

Библията е много ясна. Ако Вие си мислите за плътски неща, вашият ум ще бъде плътски, ще бъде насочен към естественото и там ще бъде вашия живот. Обаче, ако мислите за духовните неща, ще имате духовен ум и понеже размишлявате, понеже стоите, понеже пребъдвате в духовните неща, те ще бъдат на ваше разположение навсякъде, по всяко време.

Не може да живеете като някакъв светски човек и да очаквате Божията сила да протича през вас в момента, в който щракнете с пръсти. Има живот, който трябва да живеете! Ние сме наречени Христови ученици. Оттам идва на английски думата *дисциплина*. Това означава, че ние трябва да живеем дисциплиниран живот. Писанията говорят за това, че има съдове за почетна и за непочетна употреба. И се казва, че ако ти искаш да си за почтена употреба, съд, който да бъде употребен от Бога, ти **ЩЕ** се въздържа и **ЩЕ** очистиш себе си от определени неща.

Колкото повече предавате себе си на Истината (вярвайки на Словото и служейки според Него), толкова по-силна ще бъде тя и ще действа във вашия живот. Бог е приготвил много неща, които иска да извърши чрез вас и неща, които иска да ви покаже. Исква вие да ги видите. Но това значи, че вие трябва да прекарвате време с Него и да живеете определен начин на живот.

Ако искате да сте различни от останалите, то трябва да живеете живот различен от останалите, от този свят и дори за съжаление и от църквата. Станало е естествено, станало е нормално хората да се разболяват и да умират. Ако вие не искате да бъдете от тези естествените, тогава ще трябва да живеете по различен начин от тях, за да стане естествено и нормално за вас да сте здрави и за вас да стане ненормално хората да умират.

Това не е Божията воля! Никой християнин не би трябвало да умре от болест или някакво заболяване. Би трябвало всеки християнин да живее дълъг живот, да си умре на стари години, след като си отгледа децата, внуците... Те да дойдат при него, той да ги благослови и след това той да си предаде духа на Господа и да си отиде при Него. Никой не би следвало да умира от болести и заболявания. **Но за да живеете такъв живот, вие не можете да живеете нормалния живот, който „нормалните“ християни имат.** Защото животът на повечето християни не се различава от живота на хората в света, а ние сме призвани да бъдем различни.

Писанията ни казват, че ние сме призвани да бъдем добри Христови войници. И Словото ни казва, че трябва да понесем страдание като добри войници. И Словото също ни казва, че никой, който отива на война, не се вплита в житейски работи. Това означава, че ние трябва да живеем живот различен от нормалния за света, ако искаме да угодим на Този, Който ни е призовал.

Павел използва примера с войник, защото той говореше за дисциплина. Аз няма да ви говоря тук за легализъм, за правила. Но ще говоря за това, че вие трябва **да избирате целенасочено** да живеете живот, който си струва.

За ваша полза включих в ръководството (стр. xi) списък с нещата, които казва Библията за Божественото изцеление. Написал съм девет простишки неща. Ако вие ги научите, те ще ви помогнат да знаете истината относно това, което Библията казва за изцелението:

1. Божественото изцеление е право и отговорност на всеки християнин. Това не означава, че трябва да размахвате юмруците си пред Бог и да Му казвате, че имате права. Бог не е вашият проблем. Вашият проблем е дяволът. Бог е Този, който ви дава силата да живеете според правата, които имате. Когато приемете и повярвате тези твърдения, които са извадени от Словото, вие ще изградите в себе си тази сила да устоявате (в Словото).

2. Всяка спирачка за изцелението, на който и да било християнин, не е от Бога.

3. Бог не е нашият проблем, Той е нашата помощ!

4. Всяко пречка за изцеление е поставена там от врага. – това е, което вече казахме, че единствената пречка за твоето изцеление е, че ти вярваш, че има пречка (всичко е до вярването ни). Това значи, че врагът по някакъв начин те е убедил, че има такава пречка за да получиш изцеление.

5. Всяка болест и немощ може да бъде преодоляна, от всеки християнин, ако той упражнява вяра и власт (в Христос).

6. Врагът не е сериозна пречка и може да бъде победен от всеки християнин, който използва наличните средства и оръжия, предоставени му от Бога. Слушайте това – единственото нещо, което дяволът има на свое разположение, е че той разполага с големи връзки с обществеността или публичност. Той има много силна програма за пропаганда. Той е убедил много хора, които говорят от негово име, колко е силен. Те го представят, че е почти на едно ниво с Бога. Той не е там изобщо! Той беше ангел и един друг ангел го изрита от Небето. Не беше нужна дори цяла армия от ангели. Трябва да разберете, че ранговете, йерархията в Небето, те са:

○ **БОГ**

○ след това е **ИСУС** и до Исус на едно ниво е **СВЯТИЯТ ДУХ** и „**ти**“, новороденият в Христос – разбирате ли го това? Вие сте сложени да седнете с Исус заедно. Така, че първо е Бог, надолу в йерархията идва Исус и Светият Дух и ти.

ПОД ТОВА НИВО идват:

○ **ангелите, началствата, властите; дяволът, демоните** – разбирате ли го това? Схващате ли какво ви казвам?

Всяко нещо, което се намира в йерархията над вас, вие прекланяте коляно пред него – това е Отец; Сина и Светият Дух, които са заедно с вас. Вие прекланяте коляно пред Тях!

Всяко нещо, обаче, което е под вас, вие слагате крака си над тях. Вие стъпвате отгоре на тях – там са дявола, демони. Ще попиташ: „Добре, ангелите къде се вписват тук?“

Питам ви, откъде дойде това? Библията казва, че вие ще съдите ангели. Можеш да съдиш само нещо, над което се намираш в позиция на власт, а не нещо под което си.

Ние не се забавляваме с това. Не се подиграваме с врага, но трябва да знаете, че той е под вашите нозе!

Библията казва, че когато всичко свърши, ние ще погледнем сатана и ще кажем: „От този ли трепереха народите? Той ли причини всичките тези проблеми?“ Защото ще видим истинската позиция, в която се намираме ние и неговата... Затова Исус каза: „Давам ви власт да настъпвате змии и скорпии, и власт над цялата сила на врага“. Той не е сериозен проблем!

Ако ти знаеш кой си ти, ако ти знаеш Кой е Исус в тебе... Има голямо ниво на власт и отговорност, в която ние трябва да ходим, защото ние представляваме Христос.

7. Врагът може да бъде победен само чрез духовни оръжия, не чрез плътски оръжия измислени от хора. Лекарствата могат да спечелят дадена битка, но не могат да спечелят войната. В днешно време виждаме, че болести, за които сме твърдели, че сме ги преодолели, се завръщат (в обществото).

Дори и в психологията, когато става въпрос за психиката на човека, ти можеш само да потиснеш дадени симптоми, но не и да ги излекуваш. И медицината не може да оправи състоянието на хората. Тя просто учи хората как да се справят със ситуацията. Докато Божиите оръжия, Божията сила – тя поправя проблема. Това е, което променя хората и ето така те биват поправени (от нанесеното им от дявола).

8. Християни и нехристияни, които нямат вяра да бъдат изцелени, могат да бъдат изцелени от християни, които действат във властта на Царството.

Хората казват: „Ами този, който е болен, трябва да си има негова собствена вяра“. Ако това беше истина, то тогава никой мъртъв никога нямаше да бъде възкресен, защото нямаше да бъде възможно. Ние сме тези, които трябва да имаме вяра за тези хора. Амин!

9. Всички болести и немощи са дело на врага и трябва да бъдат побеждавани, когато и където бъдат срещнати.

Има ТРИ ОСНОВНИ начина, чрез които се разболява даден човек:

- 1) Първият е от този **принцип „сеене и жънене“** – Ако ти продължително вършиш неща, които увреждат тялото, то отслабва, създава се слабост вътре в него и врагът може да се възползва от това и да донесе болест в тялото ти.
- 2) следващото нещо е това, което наричаме **инцидент или злополука** – нещо, което никой не е искал да се случи, но то става и по някакъв начин поврежда човека. И това позволява на врага да дойде и да злоупотреби с това положение и да развие някакъв здравословен проблем, някаква болест.
- 3) **Атаки** – врагът просто атакува. Добрата новина е, че ние не трябва да преживяваме тези атаки, защото Павел казва „Вземете щита на вярата“, с който да угасите всички огнени стрели, атаки на врага.

Всичко това ще го разгледаме, но искам да разберете крайната точка, до която искам да ви заведе в това поучение – Марк 16.

Там се казва, че вярващите ще полагат ръце на болни и те ще оздравяват. Не е нужно да си специално квалифициран. В този стих са споменати само две групи хора - вярващи и болни. Не става въпрос за болни вярващи. В Марк 16 гл. ни се показва как трябва да използваме Божията сила за да спечелим невярващите. В Марк 16 гл. не ни се обяснява как трябва да се молим за болни християни, които да се изцеляват. Бог в Неговата благодат и милост е изцелявал християни чрез полагане на ръце. Но това не е Неговото намерение, не е Неговият съвършен план.

Набързо ще ви кажа следното – когато служи на даден човек, в началото не го питам дали е вярващ или не. Просто започвам да му служа. И очаквам този човек да се подобри без значение какво вярва и какво не. Особено ако срещна някой на улицата, аз се моля и очаквам моментално да се прояви изцелението, защото ако не стане веднага, не е знамение за тях. Марк 16 ни казва „тези знамения...“. И там не се говори нищо за вярата на болния човек. Човекът, който има вярата, е вярващият (*този, който се моли*). **В Марк 16 глава виждаме Завета между Бог и вярващия и той се изразява в това, че когато вярващият положи ръце на болен, той ще оздравее.** Това няма нищо общо с болния човек, с нивото на неговата вяра и т.н. И когато този човек е изцелен, добрината на Бог проявена му чрез изцелението, би трябвало, има за цел да ги привлече към вярата, към Христос. Това е целта на цялото нещо: да ви научим как да печелите изгубените чрез Божията сила.

Ще говорим и как ние, като християни, трябва да приемаме изцеление. Но в Марк 16 не се говори за това, а за изгубените.

Нещо последно преди почивката – въпрос номер едно, който всички задават, започва по следния начин: „*Как да се моля конкретно за това нещо, как да се моля за другото нещо; как да се моля специфично за болния от рак; как да се моля за хора с умствени заболявания*“. Забележете първата част е „*Как да се моля*“ и след това се допълва със съответната болест.

Може да го обсъждаме, когато става въпрос за изцеление на вярващи хора, но това не подлежи на дискутиране, когато става въпрос за невярващи хора. Невярващите не са изцелявани чрез молитва. В Марк 16 нищо не се говори за молитва. Казва се, че вярващите ще полагат ръце на болни и те ще оздравяват. Не се казва „*полагайте ръце и се молете*“. Ако се молите за невярващи, да бъдат изцелени, вече сте объркали нещата.

Исус никога не се е молил на Бог за някого да бъде изцелен, нито веднъж. Той не е разговарял, не се е обръщал към Бог относно изцелението на даден човек. **Властта не пита, властта заповядва, отправя заповед.** Исус винаги заповядваше: „Бъди изцелен! Приеми зрението си!“ Никога не задаваше въпроси. Никога не се молеше. Ако Той задаваше въпроси, то не беше свързано никога с изцелението. Той не питаше Бог дали този човек трябва да бъде изцелен или не. Въпросите, които Исус задаваше, бяха: „Какво искаш да направя за теб?“ и хората отговаряха „Искам да прогледна“ и Исус заповядва: „Приеми своето зрение!“ и те се изцеляваха.

„Господи, ако искаш, можеш да ме очистиш от проказата ми!“ – „Искам. Бъди очистен!“ и те биваха изцелени. **Винаги със заповед, никога с молитва.** Дори не трябва да питаш хората, които

срещаш на улицата, дали искат да бъдат изцелени. Защото не се казва „Изцелявайте тези, които искат, които ви помолят да бъдат изцелени.“ Това е знамение, знак. Амин!

Отиваш при даден човек и му казваш: „Здравей. Казвам се Кари...“, хващаш го за ръка и му казваш: „Сега ще ти положи ръце, в името на Исус да бъдеш изцелен. Сега!“, пускаш го и казваш: „Провери си сега тялото! Направи нещо, което не можеше до сега“. Това е знамение, знак за невярващите. Амин!

СЕСИЯ 3

Сега ще разгледаме трета глава, която говори за властта, за абсолютния авторитет на Божието Слово. Едно от нещата, което винаги казвам на всички, че ние не претендираме, че не знаем абсолютно всичко, но ние знаем някои неща, които работят доста добре и ги споделяме. Много често ме чувате да казвам: „Това е най-важното“ и почти всичко, което ще ви кажа, ще го определя така, защото това е Божието Слово и е Истина и е важно.

Но едно от най-важните неща е да разберем, че Божието Слово е абсолютната власт и абсолютният авторитет. И причината тази истина да трябва да бъде утвърдена във вас е понеже без значение какво се случва около вас, вие трябва да стоите на Словото! (за да видите победа)

Обикновено процесът протича така:

Откривате даден стих, виждате какво казва този стих, решавате, че ще го вярвате, решавате, че ще започнете да го живеете и да го практикувате. И когато направите това, врагът идва и се опитва да ви спре. Той моментално идва да се опита да открадне Словото, което е било посято във вас. Семето на Божието Слово е това, което е било посято в сърцата ви. Библията затова ни казва, че трябва да пазим сърцата си. Трябва да ги пазим, защото врагът ще се опита да открадне това, което е в тях.

Когато разглеждаме тези стихове, ще видите колко важно е Божието Слово. И ще трябва да решите за себе си да го вярвате! И то да го вярвате цялото! След това ще трябва да решите да го вярвате и да стоите върху него, без значение какво прави врагът! Без значение как се опитва той да ви накара да отстъпите от Словото или да не го вършите. Вие трябва да решите за себе си, че това е Истината и това е, което правя „Аз“.

Много е просто. Знаем, че ни е даден Святият Дух, който да ни напътства и да ни ръководи. Но Словото и Духът са винаги в съгласие! Святият Дух никога няма да ви каже да направите нещо, което Словото не ни казва да правим. Словото и Духът на Бога винаги действат заедно в единство. Има моменти, когато Духът ще ви води да направите нещо и ако то е в съгласие със Словото, тогава го вършете!

Но ако не усещате някакво специфично водителство, то тогава винаги може да правите това, което ви инструктира Словото.

Помнете следното: **когато ти е дадена заповед, то не е необходимо да получиш и специфично водителство. Дадената заповед изисква от тебе покорство! Ако Исус ни е дал дадена заповед, то не е нужно да почувстваш някакво вътрешно водителство дали да ѝ се покоряваш или не. Просто трябва да се покориш.**

Както казах, Божието Слово трябва да е абсолютният ни Авторитет. Това значи, че твоят опит или преживявания не са абсолютният авторитет! Това означава, че вярванията в твоята църква не са абсолютният авторитет. Разбира се, говорим, ако са в противоречие със Словото.

Нека да видим какво казва Словото:

Псалм 119: 89 Завинаги, О, Господи Твоето слово Е утвърдено на небето.

Това е много простичко твърдение и повечето християни автоматично ще кажат, че го вярват. Повечето християни, когато ги запиташ „Кое е твойт абсолютен авторитет“, те ще кажат: „Библията, разбира се“.

Но да кажеш, че Библията е твойт авторитет и да живееш така сякаш тя е твойт авторитет, са две различни неща!

Вижте пак стиха - Завинаги, О, Господи – Завинаги! Не за определено време! Но завинаги! И тук, в тази глава, ще разгледаме стихове, които потвърждават същото нещо. Неговото Слово е утвърдено на Небето завинаги. И Бог няма да промени Словото си! То е утвърдено завинаги.

Ще продължавам да го повтарям, но Словото на Бог трябва да потъне надълбоко вътре във вас. Словото трябва да стане част от вас. Когато дойде някой и допре пистолет до главата ти и ти каже „Повтаряй сега: Библията не е вярна. Ако не повториш тези думи ще те застрелям!“, в теб Словото трябва да е станало такава част от същността ти, че ти да се обърнеш към този човек и да му кажеш: „Застреляй ме, ако искаш. Аз знам, че Библията е истинна“.

Библията винаги е Истина! Това значи, че всичко в нея е истина. Тази част, която говори за Небето е истина; тази част, която говори за ада е истина; частта, която говори за изцеление, е истина. Изцелението не е нещо, което е добавено впоследствие към Евангелието. Изцелението е Евангелието също толкова, колкото и спасението е част от Евангелието. Защото думата „спасение“ всъщност означава и изцеление. Означава и освобождение. Означава и цялостност, завършеност. И ние приемаме или всичко, или нищо! Не може да вземем само тази част, която ни харесва. Не може да си изберем тази част, която говори за власт и сила и да оставим частта за това как да живеем свят живот, например. Ако ти имаш Святия Дух, тогава в твой живот трябва да има святост! Толкова е простичко. Не подлежи на обсъждане дори. Това е факт.

Словото казва:

Псалм 119:89 Завинаги, О, Господи Твоето слово Е утвърдено на небесата. 90 Верността Ти пребъдва из род в род; Ти си основал земята и тя стои. 91 И те стоят и до днес поред Твоите наредби, защото всички те са Твои слуги. 92 Ако Твоят закон не ми беше наслада, Тогава аз бих загинал в скръбта си.

Вижте: Завинаги! Твоето слово Е утвърдено на небесата. **Какво означава това? Това означава, че То не се променя никога!**

Най-великото откровение, което някога съм получавал.. Аз чета Библията от детска възраст. Спомням си един ден, преди около 30 години, навярно... Спомням си, че отварям Библията, поглеждам и тази мисъл просто ме удари: „Тази Библия говори същото нещо от времето, когато съм бил дете.“ Това за мен е най-великото откровение, което съм получавал:

➤ **Божието Слово не се променя!**

- Второто важно откровение: **ако Божието Слово не се променя, а искам някаква промяна да се случи в живота ми, тогава аз трябва да се променя!**

Трябва да се променим така, че да сме в съгласие, да сме в съответствие с Божието Слово. А не да променим Божието Слово така, че То да се съгласи, да си пасне на нашия живот.

Много често теологията на хората е такава - за провал. Защо? Защото те са я развили с течение на времето поради факта, че са се молили за хора и са видели, че няма промяна, няма резултат. Молили са се на Бог да им даде неща или относно нещо друго и не са видели никаква промяна. И затова те предполагат, че това не е Божията воля. Предполагат, че има някакви други обстоятелства, които се намесват и така изграждат своите вярвания и теология на основа на своите провали. Ние не можем да основаваме теологията, вярата си на провалите си. Нашата теология трябва да се основава единствено на Божието Слово. И трябва постоянно и живота, и преживяванията ни, и нещата, които вярваме, да ги превеждаме в съгласие и да ги проверяваме според Божието Слово, така че да съвпадат с Него. Амин!

Ако не направите това, то нищо друго няма да работи в живота ви. Трябва да имате тази практика. Мога да ви разкажа за мои преживявания, когато аз съм изпълнявал Божието Слово, обаче сякаш То не е действало, все едно не работи. И започва натиск, който все повече и повече се увеличава до такава степен, че всичко, което искам да направя, е да си отворя устата и да кажа: „Не работи, не действа...“.

Обаче аз знаех, знаех, че съм направил това, което Словото ми казва. Знаех какво казва Словото. Знаех, че аз съм вложил семето, посял съм го в сърцето си. Семето на Словото и то расте. Просто още не съм видял плода! Трябваше да се науча да си държа устата затворена! Говориш Словото и следващите ти думи винаги трябва да потвърждават и да са в съгласие с това, което вече си говорил, според Словото. И продължаваш да говориш Словото без значение как изглеждат обстоятелствата! Ако ти стоиш твърдо на Словото и не се измениш, ако ти не промениш думите, които си изговорил според Словото, ако не се предадеш от това, което си изговорил на база Словото, то ти ще спечелиш! Ето толкова простичко работят нещата.

Виждал съм го много пъти в живота си и може би един от най-добрите примери, който ми показва, че това е истина, е когато бях в Италия. Там имаше един млад човек, който е бил прострелян и е настъпила мозъчна смърт. Той беше в болницата на животоподдържаща система. Лекарите казваха, че той просто вегетира, че всъщност е мъртъв без това поддържане на живота, чрез системите. Бях в Италия по повод подобен курс за Божествено изцеление и ме помолиха да отида в болницата да се помоля за този млад човек, който няколко месеца вече бил в това състояние. И аз казах „Добре, отиваме“. Отидохме в болницата. Позволиха само на мен да вляза в стаята. Всички останали, персонала на болницата ги накара да изчакат отвън. Имахме една група християни, които бяха с нас. Те трябваше да изчакат отвън. Аз бях единственият, който влезе в стаята. Отидох до леглото на този млад човек и сложих едната си ръка на рамото му, другата ръка на крака му и започнах да изговарям: „Анджело, аз се казвам Кари Блейк. Тук съм в Името на Исус, така че: събуди се, в Името на Исус! Когато се събудиш ти ще бъдеш изцелен! Твоят мозък ще действа нормално! Ти ще си спомняш абсолютно всичко, в името на Исус! Така че: събуди се!“.

Отне ми около минута цялото това нещо. Нищо не стана. Не видях с очите си никаква промяна. Екраните, които отразяваха мозъчната активност, нищо не показаха. Аз излязох от болницата. Минах през главната врата и всички от християните се събраха около мен. И ме

питаха: „Какво стана, какво се случи? Какво видя, какво забеляза...?!“. И аз им казах: „Нищо не видях. Обаче аз не живея чрез виждане. И те казаха: „Господ каза ли ти нещо?“ И аз казах „Да“, и те „Какво ти каза Господ?“. Каза ми, че ще полагам ръце на болните и те ще оздравяват. Марк 16 глава., И те ми казаха „Ама това е от Библията... Значи Бог не ти е говорил?“. И аз казах „Да, говори ми Бог!“. И те: „Добре де, какво точно ти каза?“, „Каза ми, че ще полагам ръце на болните и те ще оздравяват! Марк 16 глава!“, „А, брат Кари, значи всъщност Бог лично не ти е говорил нищо...“. И аз казах: „Говори ми, хора!“ и те: „Добре де, тогава ни кажи, какво ти каза?“. И аз пак: „Каза ми да полагам ръце на болни и те ще оздравяват!“

Те се опитваха да чуят нещо друго. Обаче аз не казвам нищо друго. И най-накрая те се измориха от този разговор и си тръгнахме. Аз съм голям инат. Преди бях такъв. Сега съм с осветена свята издръжливост и търпение, амин! Върнахме се в хотела и нашият домакин, който бе и собственик на хотела... Всъщност там бяхме аз, съпругата ми, дъщеря ми и тъща ми. Запомнящо се пътуване, просто всички заедно. И в сградата имаше асансьор и той отиваше до последния етаж, там където ние бяхме отседнали. Също имаше и вътрешна линия. И нашият домакин, който бе и собственик на хотела, ни се обажда по вътрешната линия и ни казва: „Брат Кари, мога ли дойда и да разговарям с теб?“. Аз казах „Да, разбира се!“ Той се качи при нас. Почука на вратата. Аз отварям вратата, обаче не го пускам да влезе. Стоим и двамата на вратата, защото знаех, че ако влезе, трудно ще излезе. Знаете ли, когато си в служение и пътуваш, постепенно научаваш някои неща. Например се научаваш да се движиш със собствената си кола, а не на някой друг, за да можеш да си тръгнеш, когато ти искаш да си тръгнеш, а не да те държат като заложник някъде.

Така, че стоим си на вратата и казах „Как мога да ти помогна?“ И го усетих, че той не казваше това, което всъщност искаше да каже. Само чувах „Брат Кари, брат Кари.. Анджело...“. И аз го насърчавах да изплюе камъчето: „Какво, продължавай“, „Аааа, Анджело, ами Анджело... той е мъртъв...“. И аз казах „Хм, много съм изненадан да го чуя!“ И това е всичко, което казах. Той седеше там, гледаше ме изпитващо и чакаше да започна да се оправдавам, да се извинявам някак си, защо не е станало чудото. Чакаше аз да се извиня по някакъв начин, гледаше ме. Обаче аз съм добре обучен. Изговорих вярата си, когато се молих за това момче. И знаех, че не бива да казвам нищо друго, освен това, което вече бях казал. И двамата се гледаме в пълно мълчание. Той ме чака аз да почна да се оправдавам и да се извинявам; аз обаче не се извинявам и не се оправдавам. Стояхме няколко минути и той накрая каза „Ами, добре. До утре, тогава“. И аз казах „Добре, до утре“. Той си тръгна и аз отидох и казах на жена ми „Отивам на разходка“. Тя знае, че това е кодовата дума за „Отивам да се моля“. Отидох до асансьора, едно малко асансьорче. И стоя там, вратата е затворена.

И спускам се с асансьора надолу и започвам да разговарям с Бог. И Му казвам: „Това не е начинът, по който Ти правиш нещата. И не искам да знам какво трябва да направиш за да го възкресиш от мъртвите, да го съживиш, както искаш го наречи. Но аз знам, че Анджело ще живее или аз се отказвам. Ще си отида вкъщи, защото Ти не си ме превел през половината свят да давам на хората фалшива надежда. Аз не мога да го съживя това момче, но Ти можеш! Той трябва да живее!“

Стигнах до първия етаж, вратата на асансьора се отвори и аз спрях да говоря с Бог по този начин. Това си беше личен разговор между мен и Бог и не беше за ушите на никой друг. И около 45 минути се разхождах, молах се на езици, покланях се на Бог. Върнах се в апартамента.

На следващата сутрин се качихме в колата и отпътувахме за планината. Там беше църквата, в която щях да проповядвам. И като стигнахме там, приготвихме се за службата, нагласяхме микрофоните и виждам един млад човек как тича към мен. Беше много развълнуван и то толкова рано сутринта. Необичайно. И ми казва „Брат Кари, брат Кари...Чу ли за Анджело?!“. И аз казах „Да, чух че той е починал“. И той казва „Не, не, не...Анджело е жив, Той се събуди! И е добре. Спомня си всичко. Паметта му е добре“. И след това каза „Брат Кари, вчера, когато ти казахме, че Анджело е мъртъв, ти каза „Хм. Много съм изненадан да го чуя“. Защо каза това? Отговорих: „Защото аз не съм свикнал да губя. Аз съм свикнал да печеля!“

Вижте, имах няколко възможности по време на тази случка, през които да се отклоня от Божието Слово. Първата беше, когато бях в стаята на Анджело и нищо не видях да се случва. Можех да погледна към екраните и да си кажа „Е, не проработи“. После можех да изляза от вратата и като се струпат всички християни около мен и ме питат „Какво е станало“, какво съм видял да се случва, аз можех да отговоря „Ами не станаха нещата. Нищо не се случи. Предполагам, че не е Божията воля“. Обаче аз не го направих. Тук беше втората ми възможност да се предам. Но ако го бях направил, аз все едно трябваше да се отрека от Христос, понеже Исус Христос е Словото, което е станало плът. Аз вярвах в Словото и това е равнозначно на това да вярваш в Христос. Ако аз се отрека от това, което Неговото Слово казва, това е все едно да се отрека от самия Христос.

Третата възможност да се отклоня от Словото бе, когато този млад човек дойде на вратата на апартамента ми за да ми каже, че Анджело е мъртъв. Това бе третата ми възможност да се отрека от Исус, но не го направих. И въпреки, че всичко крещеше „Не, Не, Не...“, аз държах устата си затворена. Продължих да се покланям на Бог и продължих да стоя на Словото. И на следващия ден, понеже бях стоял върху Божието Слово, то Божието Слово стоеше с мен. И То потвърди това, което ние бяхме направили и казали (въз основа на Него). Винаги стойте на Словото! Недейте да се отричате от Него! Недейте да отстъпвате от Него! Винаги стойте върху Словото на Бог! Без значение какво става, стойте на Словото! Открийте какво казва Словото за вашата ситуация и Стойте на Него! И, да! Вие ще имате предоставени ви възможности да се отречете от Христос и от Неговото Слово и тогава вие ще трябва да изберете за себе си дали това Слово е Истина.

Вижте, това Слово, Библията, трябва да бъде по-реално за вас от рака, който се намира в тялото на даден човек. За вас трябва да е така! Това Слово трябва да е по-реално от тумора, който е в човека. Това Слово! Но единственият начин да стигнете до там е като държите лицето си обърнато към това Слово до момента, до който това Слово стане вашият начин на мислене! До момента, в който вие отказвате да мислите по друг начин. Това Слово е единственото нещо, което никога не се променя! Бог е същият! Той е Господ, Той не се променя! Исус Христос е същият вчера, днес, завинаги! И когато вие стоите върху това Слово, то вие стоите заедно с Бога.

Ще има хора, които ще се опитат да ви отстранят от Словото, които ще ви кажат: „Хайде сега, малко мъдрост прояви тук....“. Обаче, началото на мъдрост е страх от Господа и доверие към Него! Това е жизненоважно и ако не хванете това, ще бъдете носени от вятъра напред, назад. Трябва да решите за себе си какво е Истината и да стоите върху Нея без значение какво се случва!

Разберете, че това е най-важното нещо! Всичко друго, което поучаваме, се основава на това. Ако това не е вашата основа (Словото), то знайте че „вашата къща“ ще се срути. Ето толкова простичко стоят нещата. Мога да ви дам и други примери, но ако почнем със свидетелствата, ще стоим до вечерта...

Всеки път, когато виждаме Бог да върши чудо, ще се появи възможност да спрем да вярваме на Божието Слово. Ето за какво става въпрос. Вие трябва да осъзнаете, че вярата вижда това, което ще бъде резултат. Вярата го вижда още от самото начало преди да е станало (в момента „резултатът“ не се вижда).

Бог обявява края от началото. Ето това е вярата – да видиш това, което Бог е декларирали и да решиш, че ти ще стоиш на Неговото Слово, докато видиш да се случва това, което Той вече е казал в Словото си. Ти трябва да решиш от самото начало и това е, което вярата прави. Вярата решава дали нещо е свършено, изпълнено. Какво означава това? Ти трябва да решиш; дава ти се винаги възможност да решиш дали нещото се е изпълнило. „Може да не изглежда така, както аз съм си представял, както съм искал, но изглежда така, както Библията казва...“. Вярата решава кога да приключи тогава, когато тя вижда това, което Библията казва, че трябва да стане. Решението да свършат нещата е решение, което вярата взима. И то не се основава на обстоятелствата, на доказателствата от този заобикалящ ни свят. Единствените доказателства, които са необходими на вярата са Божиите думи написани в Словото, а не външни обстоятелства.

Ще ви дам пример: Исус, Той се намира на определено разстояние от дома на Лазар. Лазар се разболява. И Мария, и Марта изпращат човек с послание при Исус. „Отиди и го намери и като го намериш му кажи, че ако дойде навреме, Той може да изцели брат ни Лазар. Човекът тръгва да търси Исус. Това му отнема известно време, около 4 дни. И ако изследвате Писанията ще видите, че всъщност Лазар умира в деня, когато този човек тръгва да търси Исус. Когато Исус се появява в къщата на Лазар, той вече е мъртъв и е бил в гроба от 4 дни. Виждате, Исус можеше да каже „Ами, късно е вече“. Но когато преди това пратеникът беше казал на Исус, че Лазар е болен, Исус отговори: „Тази болест не е за да доведе до смърт“.

Какво всъщност каза Исус? Че тази болест няма да свърши със смърт. Обаче въпреки това Лазар умря. Нима Исус сбърка?! Не! Не беше свършило всичко още. Мария и Марта - за тях всичко свърши, когато Лазар умря. Но Исус реши как ще изглежда края на историята! И Той каза: „Тази болест няма да свърши със смърт“. Виждате, Той не каза, че Лазар няма да умре. Той просто каза, че тази история няма да завърши със смъртта на Лазар. Вярата видя, че в края на цялата тази случка Лазар е жив!

Исус се появи. Те дойдоха при Него плачейки и буквално започнаха да обвиняват Бог: „Той умря, защото Ти не дойде навреме! Ако беше дошъл по-рано, брат ни нямаше да умре... ти си виновен...“. Това правим ние хората! Исус отговори: „Не ви ли казах, че ако повярвате, ще видите Божиата слава?“ ...“А, да, да, знаем, че брат ни ще бъде възкресен с възкресението на мъртвите“... А Исус каза: „Аз съм възкресението! То няма да дойде някъде в бъдещето. Аз съм тук, вече“. И тогава Той извика Лазар. Исус каза на Лазар да излезе от гроба. И следващото нещо, което виждаме, е Лазар, който стои изправен на вратата на гроба. Исус каза на хората да го разповият и да го пуснат да си върви.

Що се отнася до Мария и Марта, ситуацията за тях беше приключила със смъртта на брат им Лазар. Но за Исус, който винаги вършеше това, което е угодно на Отец... Нали Исус вършеше винаги това, което е угодно на Отец? Вярвате ли го? Така е, нали? Добре. Тогава, какво ни учи Библията, че угажда на Бога?! Казва ни се, че без вяра не е възможно да се угоди на Бога!!!

Исус действаше във вяра. Той през цялото време така живееше. А повечето християни от време на време включват на вяра. Но ние можем да се научим да живеем така постоянно! Амин!

Лазар оживя, защото краят на всичко бе, че Лазар беше възкресен от мъртвите. Вярата определя какъв ще бъде края от самото начало. Вярата знае какъв ще е резултатът още преди да е започнало действието. И не спира докато не види този резултат в действителност. Повечето хора се отказват някъде по пътя. Например, когато някой умре. Примерно човекът е болен и християните се молят за него, обаче човекът умира и всички се предават и казват: „Явно не беше Божията воля“.

Ще ви кажа. Ако никой никога не умира (преждевременно), тогава няма как да има възкресение от мъртвите, нали? Ако Анджело не беше мъртъв, тогава щеше да преживее само изцеление. Обаче, в неговия случай, той преживя възкресение. Вижте, всички искат да възкресят някой от мъртвите, обаче никой не иска да бъде доброволец, този който ще умре, за да бъде възкресен от мъртвите. Няма нищо, в това всичко е наред. Но основното нещо тук е, че ти решаваеш кога свършва всичко. Каквото вържеш ти на Земята, ще бъде вързано на Небесата! Каквото развържеш ти на Земята, ще бъде развързано в небесата! Думите „вързвам“ и „развързвам“ буквално означават „позволявам“ и „забранявам“. Каквото забраниш ти да стане на Земята, ще бъде забранено от Него. Каквото позволиш ти да стане на Земята, ще бъде позволено от Небето.

Всички ние, християните, казваме: „Защо Бог позволи да стане така?“. Но въпросът по-скоро е: „Защо ние позволихме да стане така?“. Защото силата за връзване и развързване, за позволяване и забраняване започва на Земята. Исус не каза, че каквото бъде вързано в Небесата, то ще бъде вързано и на Земята. Не! Той каза: „Каквото вържете на Земята, Небето ще го потвърди и ще го върже също!“. Вижте, Той ни каза да се молим така: „Твоята воля да се извърши на Земята така, както е на Небесата“. Ние вече знаем как трябва да изглежда Земята, нали!

Ние трябва да погледнем към Небето, после да погледнем как са нещата тук на Земята и да започнем да приравняваме ситуацията. Тук на Земята да става така, както е на Небето! Дали си мислите, че някой ходи с патерици на Небето? Не, разбира се! Следователно и тук на Земята не трябва да е така!

Божията воля е живот! Неговата воля е изцеление! Ето най-бързото доказателство за това, че Божията воля е винаги да има изцеление – ако ти се порежеш, ако се нараниш по някакъв начин или се разболееш и ако тялото ти функционира така, както би трябвало, със силна имунна система, твоето тяло, още в момента на нараняването ти ще започне да се изцелява (този процес автоматично се задвижва в нас).

Фактът, че Бог е програмирал физическото ти тяло да започне процес на изцеление моментално, от момента на нараняване, доказва, че Божията воля е винаги да бъдем изцелени! Единственият път, когато това не се случва, е когато нещо не е наред с твоето тяло и то не може да изпълни функцията си, това, за което е създадено. По-късно ще разгледаме и доказателства от Писанията. Но ето тук вече може да започнете да градите вярата си, че Божията воля да сме изцелени винаги е такава! Амин!

СЕСИЯ 4

Нека се върнем отново в Словото на Бога. Продължаваме да говорим, че Словото на Бог е вашата абсолютна власт и абсолютен авторитет. Четем от Исая 55:11. Там се казва така:

„Така ще бъде словото Ми, което излиза из устата Ми; Не ще се върне при Мене празно, Но ще извърши волята Ми, И ще благоуспее в онова, за което го изпращам.“

Когато Бог говори Словото Си, То продължава да изпълнява това, което е изговорено до момента, в който не извърши това, за което е изпратено. И след като го извърши, се връща при Бога.

Бог направи това със светлината. В Битие 1 глава Той каза: „Да бъде светлина!“. И Библията ни каза, че стана светлина. И до ден днешен си има светлина. И забележете сега: светлината е организирана по такъв начин и е толкова точна, че ние си сверяваме часовниците по нея.

Когато Бог говори слово, То отива и извършва онова, за което е изпратено. Като пример, Той каза, че чрез Неговите рани ние сме изцелени. Ще ви задам един въпрос: колко пъти Господ трябва да повтори: „Да бъде светлина!“? Един, разбира се! Той не трябва на всеки 24 часа да повтаря тази заповед. Той го изговори веднъж и до ден днешен си е все така. Амин! Тогава защо ние мислим или смятаме, че трябва да мислим, че когато Бог ни казва, че чрез Неговите рани ние сме били изцелени, че трябва Той да го повтори това индивидуално и лично на всеки един човек?! Той го каза това веднъж. Всъщност Той го е повторил и по-късно също го е казал – в Исая 53 гл., в Матей 8:16 и в 1 Петрово 2:24. Три пъти, три различни стиха. Имаме Исая – свидетел номер едно; Матей – свидетел номер две и Петър – свидетел номер три. От устата на двама или трима свидетели ще се потвърди всяка истина!

Чрез Неговите рани ние сме изцелени вече! Всичко това ще го разгледаме в по-голяма дълбочина по-късно. Но се надявам, че виждате всичко колко е простичко. Истината е толкова проста (не е сложна).

Апостол Павел казва, че се безпокои, че хората ще бъдат отделени от простотата на Евангелието. И точно това се случи! Нашата работа сега е да се върнем към простотата в Христос. Едно 6-годишно дете трябва да разбира Евангелието, което ние проповядваме! Амин! Не би трябвало да имаш теологична степен или богословска степен за да можеш да разбираш и да проповядваш Евангелието. Това е едно от нещата, които никак не се харесаха на фарисеите, на книжниците по времето на Исус. Не им хареса, че някакви прости, неграмотни и най-обикновени рибари можеха да правят нещата, които правеха. И когато хората се изумяваха... Казва се, че тогава те си дадоха сметка, че тези рибари са били с Исус. Ето това е ключовото, че ние сме с Исус! Амин!

Има още няколко стиха тук. Но сега нека отворим на Евангелието от Матей 8 глава. Искам да ви покажа нещо конкретно тук.

1 А когато слезе от хълма, последваха Го големи множества.

*2 И, ето, един прокажен дойде при Него, кланяше Му се и каза: Господи, **ако искаш**, можеш да ме очистиш.*

*3 Тогава Исус простря ръка и се допря до него и рече: **Искам**; бъди очистен...*

Тази дума „искам“ не означава просто „да, да, мога да го направя и ще направя...“. Оригиналната дума използвана тук означава „Това е моето най-съкровено и дълбоко желание, основано на

това кой съм аз“. Това, което Исус казва, означава „Аз желая да го направя! Заради Моята природа и Моя характер“.

Това е само една мъничка дума, но означава всичко това. Изумително е колко точен и прецизно представящ е оригиналът. И се казва:

И на часа му се очисти проказата.

4 И Исус му каза: гледай да не кажеш това никому; но, за свидетелство на тях, иди да се покажеш на свещеника, и принеси дара, който Моисей е заповядал.

Той му каза: Отиди и се покажи за свидетелство на тях!

Това, което всъщност ви споделям, е истината как физическото ни изцеление се включва или е част от жертвата на Исус Христос. Моля отбележете си го това в бележките. Когато говорим, че изцелението е част от изкуплението... Искам да запомните, това което казвам сега. Един ден аз четях този стих.. Случвало ли ви се е – просто си четете Библията, започвате да четете и изведнъж Святият Дух просто ви превзема и ви повежда на едно пътешествие, докато четете. И толкова бързо се движи (да ви казва показвайки ви разни неща), че вие не можете да Му насмогнете и да си водете бележки за това, което ви казва. Все едно си на рали...с тези бързи завои... И ти се държиш здраво и се опитваш да видиш всички знаци по пътя. Този ден аз преживях нещо подобно. Чета си този пасаж, покланям се, прославям Бога, защото виждам как Исус изцелява този прокажен и както си чета, прочитам стих 4.

Исус каза на човека: Гледай да не кажеш нищо на никого за това изцеление; Но иди да се покажеш на свещеника (което означава, че проказата я няма, това може да се види ясно и да бъде засвидетелствано). И вижте какво каза Той: Покажи се на свещеника и принеси дара, който Моисей е заповядал, за свидетелство пред свещеника!

Аз започнах да изучавам какъв е дарът, каква е жертвата, какво е дарението, което трябва да се принесе според Моисеевия закон. Започнах да изследвам какво е заповядал Моисей, чрез което може да се очисти човек от проказа, което трябва да принесе. И забелязах, че жертвата се прави (или дарението се прави) след като изцелението вече е факт.

Затова отидох в Стария завет и открих, че когато прокажен е изцелен от Бога, му е заповядано да принесе жертва във знак на благодарност към Бога за това, че го е изцелил. Това е същото, което и Исус каза – за свидетелство! Това всъщност означава, че хората, които са били изцелени са били насърчавани, или дори принудени, да дадат свидетелство за това, че са изцелени. Идеята не е, че принасяш жертва за да бъдеш изцелен. Защото това би означавало, че си заплащаш за да си получиш изцелението. Не! Жертвата е свидетелство, доказателство пред всички хора, че Бог е добър.

И открих какво точно се изисква да бъде принесено като жертва и то е специфично за очистване от проказа. Този човек тук трябваше да вземе две гълъбчета, които са чисти, без недостатък. И трябваше да вземе едното гълъбче, да го занесе на свещеника. Свещеникът трябваше да убие гълъбчето и да излее кръвта в една купа. След това, той взима другото гълъбче. Обикновено и двете гълъбчета трябваше да са чисто бели. Свещеникът взима второто гълъбче и потапя перата от опашката на живото гълъбче в кръвта на първото, жертвано гълъбче. И взима птичката и я пуска да излети.

Когато видях това, видях, че **изцелението е в изкуплението**. Как една птичка трябваше да пролее кръвта си, за да може другата птичка да бъде потопена в кръвта и да бъде свободна! Това е символ на Христос! Как едната птичка е Христос. Той пострада, проля кръвта си ЗА ДА МОЖЕ друга, подобна на нея птичка (аз и ти), да може едно човешко същество, което съществува във същата форма, в която Исус дойде, да бъде потопено в кръвта на Исус, наквасен с кръвта на Христос, за да бъде свободно! Това е Свидетелството! Можете да го видите. Ако видите всички изцеления, които извърши Исус, ако погледнете начина, по който извърши всяко едно изцеление и от какво бяха изцелени хората и по какъв начин бяха изцелени, то винаги това ще насочва към жертвата на Исус!

В Исая 53, особено в 4 и 5 стих, и в 11 и в 12 стих го виждаме това как чрез Неговите рани ние бяхме изцелени. Там в 4 и 5 стих се казва, че в Неговите рани ние сме изцелени! И това е сегашно време. И ти започваш да го виждаш. Същото се казва и в Матей. Но в 1 Петрово 2:24 се казва „Чрез Неговите рани вие бяхте изцелени“ – минало свършено време. Нещо се е случило между Матей и 1 Петрово, което промени Писанията от сегашно време към минало свършено. Кое то означава, че вече всичко е направено, свършено. Чрез Исус Бог вече плати цената.

За това нека прочетем по-надолу в Матей 8 глава, 5 стих. Там се казва:

5 А когато влезе в Капернаум, един стотник дойде при Него и Му се молеше, казвайки:

6 Господи, слугата ми лежи у дома парализиран, и много се мъчи.

7 Той му казва: Ще дойда и ще го изцеля.

8 Стотникът в отговор Му рече: Господи, не съм достоен да влезеш под стряхата ми; но кажи само една дума, и слугата ми ще оздравее.

9 Защото и аз съм подвластен човек и имам подчинени на мен войници; и казвам на тогова: Иди, и той отива; и на друг: Дойди, и той дохожда; а на слугата си: Стори това, и го струва.

10 Исус, като чу това, почуди се, и рече на ония, които идеха изподире: Истина ви казвам, нито в Израеля съм намерил толкова вяра.

Нека да разгледаме този пасаж. Този римски стотник идва и казва: „Господи, слугата ми е болен“. Той не казва „Ела и го изцели“. Той просто споделя информацията, че слугата му е болен. И Исус веднага реагира и предлага да отиде да го изцели. Той не казва „Чакай да се помоля първо“, нито казва „Нека да помисля малко“. Нито казва „Ти си римлянин. Ти си насилник, който потиска Израел. Не е правилно да ти помагам на тебе, така че няма да дойда“. Нищо подобно не каза Исус. Римлянинът казва, че има болен човек в дома си – Исус отговаря, че ще отиде да го изцели. Забележете, че Исус не каза „Хайде да отидем и да видим Бог какво ще направи; Хайде да отидем и да се надяваме, че нещо ще се случи!“. Нищо подобно. Той каза „Идвам и ще го изцеля!“. Точка по въпроса. Амин!

След това стотникът казва, след като Исус е предложил да отиде в дома му, въпреки че е невероятна чест. Той отговаря: „Не! Не трябва да идваш! Не съм достоен да влезеш в дома ми. Но аз разбирам властта как действа. И аз знам ...“

Моля забележете какво точно казва римлянинът: „Аз съм човек под власт; И също имам войници, които пък са подчинени на мен...“. С ДРУГИ ДУМИ: ИМА НЯКОЙ НАД МЕН; СЪЩО ИМА ВОЙНИЦИ, КОИТО СА ПОД МЕН. И АЗ ИМ КАЗВАМ КАКВО ДА ПРАВЯТ И ТЕ ГО ПРАВЯТ! И аз разпознавам човек с власт! Разбирам как действа властта! И аз знам, че ти ходиш във власт. И знам, че е нужно

ти да дойдеш лично, за да направиш нещо. Само трябва да издадеш заповед и всичко ще бъде направено.

И Исус е изумен от вярата на този човек! Римлянин, не християнин, не заветен юдеин...! Исус е толкова изумен, че се обръща към следващите го израилтяни и им казва: Във вас такава вяра не съм виждал никога?! А Вие сте Божият народ! Ето го този римлянин тук, има повече вяра от вас! Обаче римлянинът не каза и една думичка за вяра. Той не каза „Аз имам силна вяра в теб, Исусе!“. Той каза: „Аз разбирам властта как действа!“. А Исус каза: **„Това е вяра!“**

Ако ти искаш да ходиш във вяра, ако искаш да ходиш в голяма вяра, Ти трябва да разбираш властта - как действа властта! Защото точно това стоеше върху Исус. Това беше едно от нещата, които хората казваха за Него: „Този човек не говори като останалите! Този човек не говори като книжниците и фарисеите! Той говори с власт! – Беше толкова очевидно, че те буквално разговаряха помежду си за това. Това е едно от нещата, които хората обикаляха и казваха за Исус „Не сме чували някой да говори до сега така. Никой до сега не е говорил с такава власт! А той дори не е от книжниците и фарисеите! Няма позиция в църквата даже. Въпреки това гледайте го как говори този човек. Кой му е дал тази власт? Откъде е получил тази власт? – Ето това искаха фарисеите да разберат... „Ти не си част от нас. Не си част от книжниците. Не си прекарал време в училищата ни заедно с останалите фарисеи. Кой ти даде на тебе тази власт? Кой те ръкоположи? Кой те постави в тази позиция? Кой ти каза, че имаш право да вършиш тези неща?“.

И Исус им каза: „И аз ще ви задам един въпрос – кръщението на Йоан от човеците ли беше или от Бога?“. Те знаеха от Кого беше! Обаче си казаха „Аааа, това е капан клопка, защото ако кажем, че Йоан беше от човеците, а пък хората знаеха че той си беше пророк, ще имаме проблеми! Така, че не можем да кажем това! Обаче пък, ако признаем, че Йоан беше от Бога, той ще ни пита - тогава защо не го послушахте? Така, че по-добре да отговорим, че не знаем,,.

Исус каза: „Добре. И аз няма да ви отговоря на вас тогава“. Защото Исус ходеше в Божията мъдрост. Но беше очевидно откъде идва властта на Исус. Тя идваше от Бога! Амин!

Властта на Исус стоеше здраво и непоклонимо. И апостол Павел казва: „Сега, ние сме посланици на Христос. Ние сме представители на Христос“. Ако ти си представител на някого, това означава, че ти трябва да говориш само това, което той ти е казал да говориш! Ако ти кажеш нещо, което този човек не би говорил или не е казал, тогава ти не действаш като негов пратеник!

Пратеникът или представителят е този, който представлява човека, който го изпраща. Нашата работа с вас е да представим Исус на хората. Не някакъв различен Исус, а същия Исус ! Не някакъв Исус, който понякога прави нещо, пък друг път не го прави. Ние трябва да говорим същите неща, които Той говореше. И трябва да казваме същите неща за Него, които Библията говори! А Библията казва: „И Той ги изцели всичките!“. Отново и отново се повтаря това. И в стиха, който повечето хора си мислят, че доказва как Исус не е изцелил някои хора, че просто така ги е оставил, че не им е послужил... Всъщност този стих казва точно обратното. И това е един от въпросите, който автоматично се появяват: „А Исус защо не изцели всички в неговия роден град? Защо не можа?“

Първо, не е казано, че Той не е изцелил всички. Точно обратното се казва. Нека да отидем да го прочетем. Но първо да довършим от Матей 8, което казваме:

13 Тогава Исус рече на стотника: *Иди си; както си повярвал, така нека ти бъде. И слугата оздравя в същия час.*

14 И когато дойде Исус в къщата на Петра, видя, че тъща му лежеше болна от треска.

15 И допря се до ръката ѝ (Това се нарича да полагаш ръце на болни. Същото нещо, което направи и с прокажения), и треската я остави; и тя стана да Му прислужва.

16 А когато се свечери, доведоха при Него мнозина хванати от бяс; и Той изгони духовете с една дума, и изцели всичките болни; (ЗАЩО? Защо Той изцели всички болни? Виждаме 17 стих)

17 за да се сбъдне реченото чрез пророк Исаия, който казва: "Той взе на себе Си нашите немощи, И болестите ни понесе".

Забележете, че този стих тук, последният, е от Исая 53 гл. И когато Исус изпълни това Слово, Той изцеляваше болните. Изцеляваше ги всички! Защо? Защото този стих се отнасяше за всички. Не беше само за избрани, а беше за всички хора.

Елате с мен в Матей 13 гл. Започваме от 54 стих да четем.

54 И като дойде в родината Си, поучаваше ги в синагогите им, така щото те се чудеха и думаха: **От къде са** на Тогова тая мъдрост и тия велики дела? 55 Не е ли Тоя син на дърводелеца? Майка Му не казва ли се Мария, и братята Му Яков и Иосиф, Симон и Юда? 56 И сестрите Му не са ли всички при нас? **От къде е**, прочее, на този всичко това?

ЗАБЕЛЕЖЕТЕ, че те се изумиха, че този велик пророк се е издигнал. И те се чудеха, че Той е точно този, който е. Понеже те го познаваха! Познаваха семейството му, знаеха ги по име. И казаха „Това ли е този, който го познаваме?! Как получи той всичко това? Ние си го знаем. Той не дойде като Илиия от пустинята! Той израсна между нас! Бяхме с него на училище! ...“.

Този същият дух е жив и днес! Много хора, които искат да бъдат използвани по мощен начин от Бог, ще трябва да се изправят пред всичките си приятели и дори ще има моменти, когато ще трябва да се отделят от семействата си.

Исус каза, че най-големите ти врагове ще бъдат домашните ти. Защото това са хората, които ще кажат: „Абе аз те познавам тебе бе... И не знам защо си мислиш, че си голямата работа?!“ – Вижете, ти не трябва да мислиш, че си нещо специално! Обаче, ако Бог те използва, те ще кажат, че ти се преструваш на нещо, което не си. И ето 57 стих; Понеже те го познаваха, този стих ни казва:

57 И съблазняваха се в Него. А Исус им рече: *Никой пророк не е без почит, освен в своята родина и в своя дом.* 58 И не извърши там много велики дела, поради неверието им.

Първо, не се казва, че Той не е извършил **никакви** дела. Казва се, че не извършил **много**. Отворете си сега в Марка 6 глава. Тук четем същата история само, че разказана от Марк. Там се разказва същото нещо, което току що прочетохме в Матей. Ето:

1 И Той излезе оттат и дойде в Своята родина; и учениците Му вървяха подир Него. 2 И когато настана събота, почна да поучава в синагогата; и мнозина, като Го слушаха, се чудеха и думаха: *Откъде има Тоя всичко това? и: Каква е дадената на този мъдрост, и какви са тези велики дела извършени от ръцете Му?*

И в 3 стих те изброяват как познават цялото му семейство:

3 Тоя не е ли дърводелецът, син на Мария, и брат на Якова и Иосия, на Юда и Симона? и сестрите Му не са ли тука между нас? И те се съблазниха в Него.

И 4 стих, Исус им казва: *Никой пророк не е без почит, освен в своята родина, и между своите сродници, и в своя си дом.*

И забележете 5 стих: *Той не можеше да извърши там никакви други велики дела, освен дето положи ръце на малцина болни и ги изцели.*

Вижте, не се казва, че Той не извърши никакви дела, а че не извърши други велики дела, ОСВЕН. Това означава, че Той някакви велики дела е извършил! И великите дела, които извърши бяха, че Той положи ръце на няколко болни (малцина) и ги изцели.

Вижте 6 стих: *И Той се чудеше за тяхното неверие...*

И сред тяхното неверие, Исус пак изцеляваше болните. Не пише ли така в Словото? Обаче, не това ни се проповядва много често. Сега, аз не знам какви са тези велики дела, които Той не е извършил – може би (в него момент) не е обърнал водата във вино; може би не е ходил по вода... **НО НИЕ ЗНАЕМ** какви са великите дела, които Е извършил! Той положи ръце на няколко болни и ги изцели! Ами защо само малко, няколко болни? Вижте, ние видяхме, че Той изцеляваше всички преди това. И ето Той продължава да изцелява и тук. И **НЕ СЕ КАЗВА**, че имало някой, който не се е изцелил! **Следователно редно е да заключим, че всички, които са дошли при Него, Той ги е изцелил.** Но понеже те се съблазняваха в Него, много хора не са отишли при Него за изцеление! Отишли са само няколко. **И ако дойдат само няколко, то само няколко ще бъдат изцелени!**

Исус не може да отговаря, че не е изцелил хората, които не са дошли при Него за изцеление!

Но какво искам да ви покажа тук?! Това е следното нещо: „Религиозният ум“ винаги се опитва да намери някаква вина; винаги се опитва да гледа негативно към Бога; винаги намира някакви причини за съмнение и неверие.

Но „християнският ум“ винаги издига Бог; винаги издига Бог над всяко съмнение и отдава на Него почит и благодарност.

Хората ме питат: „Защо добрият Бог ще позволи хората да отиват във ада?“. Вижте, Бог не изпраща никого в ада. Бог ни е снабдил с изходен път, обаче хората отказват да поемат по този път! Те сами са се изпращат в ада.

Какво знам аз? Знам, че Бог, Създателят на небето и на земята, ще направи винаги това, което е правилно. А нашата работа е да открием какво казва Неговото Слово; да се съгласим с Него; и да стоим на Божия страна, а не срещу Него!

Ако четете нещо, четете го така, че да се отдава почит на Бога! А не да бъдете срещу Бога! Бъдете Божии приятели! А не като Юда, който ходеше с Него, а после Го предаде и говореше срещу Него! Амин!

СЕСИЯ 5

Едно от нещата, които вярвам и се надявам да вложа във вас, е колко голям е Бог! Надявам се, че когато си тръгнете оттук ще го виждате като по-голям Бог! И вместо това да виждате хората, които са описани в Библията, като „специални“ ще виждате Бог, който е Специален в тези хора! И се надявам, че ще видите Бог като толкова Велик и Голям Бог, че Той е в състояние да използва най-обикновени и нормални хора всеки ден за да върши Своите велики дела.

Сега сме на Деяния 3. И много бързо ще ви кажа, че в Деяния 5 глава се говори за сянката на Петър и как хората изваждаха на улицата болните, за да може сянката на Петър да пада върху тях. Тяхната идея беше да ходят и така да се изцеляват, когато сянката на Петър попадне върху тях. Но това не ставаше, защото Петър бе специален, а защото Исус в Петър беше специален и Той искаше да се прояви! Може да видите същото нещо и в Деяния 19. Там се казва, че Бог извърши специални чудеса чрез ръцете на Павел. Специални чудеса чрез ръцете на Павел, а не чудеса чрез специалния Павел! Амин! Нито дори чудеса чрез специалните ръце на Павел. Бог вършеше специални чудеса чрез Павел. Амин!

Трябва да го разберете това! Никое име не означава нищо, а само Името на Исус! Вашето име може също да е в тази книга (Библията). Амин! Без значение е дали името ви е записано тук (наглед) или не, то вие вече сте включени тук (в Библията). Защото се казва „този който“ – който и да повярва! Това сте вие.

Т.Л.Озборн казваше така: „Който и да е, означава „ти“. Амин!

Четем Деяния 3 глава. Много я харесвам тази глава! Убива толкова много лъжи и заблуди и то с един изстрел.

1 Един ден, когато Петър и Иоан отиваха в храма в деветия час, часът на молитвата, - Забележете, че те отиваха към Храма. Те не се връщаха от Храма. Те отиваха към Храма за да се молят. Което означава, че те не са считали, че те не са считали, че трябва да се молят много (преди да служат). Не са мислили „Не сме се молили достатъчно“. Те все още са на път към молитвата. И преди да стигнат до мястото за молитва, 2 стих казва:

2 някои носеха един човек куц от рождението си. Него слагаха всеки ден при тъй наречените Красни врата на храма, да проси милостиня от ония, които влизаха в храма.

Какво се опитва да получи този човек? Пари или изцеление? Пари, нали? Той не очакваше изцеление, нямаше вяра за изцеление. Ще кажете: Откъде знаеш пък сега, че нямал вяра за изцеление? Ами защото той не е бил добре, не е бил здрав, а си беше болен. Ако имаше вяра за изцеление, той щеше да си е изцелен. Нали така? Той не е имал вяра за изцеление! Дори не е имал вяра и за пари. Той беше просяк, просеше. Амин! Добре, нека продължим с 3 стих:

3 Той, като видя Петра и Иоана, когато щяха да влязат в храма, попроси да му се даде милостиня. 4 А Петър, с Иоана, се взря в него и рече: Погледни ни.

Спомнете си, че това се случва веднага след Петдесетница. И ето го тук Петър - необучен, неграмотен, невеж. Не е ходил в Библейско училище. Не е бил в Семинарията очевидно, защото не можеше и не знаеше да прави нищо друго, освен това, което направи.

Тук той допуска първата си грешка, която никой от вас няма да допусне. Нали, така? Защото вие „сте обучени“! А той не беше.

Той казва: „Погледни ни! Виж ни!“ Никой от вас няма да направи такова нещо, нали? Никой няма да каже на хората: „Я ме погледни сега мен! Погледни ме!“ Вие не бихте направили така. Вас са ви учили друго, докато Петър никой не беше го научил. Той нямаше никакво Библейско образование. И за това направи тази грешка и каза „Погледни ни!“ Очевидно може да си кажете, че неговото библейско образование беше много оскъдно, защото той беше прекарал само три години с Исус и нищо повече.

Не мислите ли, че може би ние трябва да преосмислим нашето Богословие?

Още се казва за човека, че внимаваше на тях като очакваше да получи нещо от тях.

5 И той внимаваше на тях, като очакваше да получи нещо от тях.

Той очакваше пари. И гледайте Петър каза:

6 Но Петър рече: Сребро и злато аз нямам; но каквото имам, това ти давам; в името на Исуса Христа Назарянина, [стани и] ходи.

Това май доказва, че той е бил „петдесетен“. Забележете, че той казва: но каквото имам, това ти давам.

Ето я втората грешка, си казваме. Първо казва: Погледни ни нас; а ние „знаем“, че той трябваше да каже: „Погледни към Исус“. После казва: Това, което имам, това ти давам. „Грешка!“, ще си кажеш. Не трябваше да казва това. Трябваше да каже това, което всички казват днес: „Нека да се помолим и да видим каква е Божията воля!“

Но разликата в Петър е, че той имаше Святия Дух. Святият Дух беше дошъл върху него. И тогава той стана много смел. Всъщност, тогава той започна да вярва на думите на Исус. А какво беше казал Исус? В Деяние 1:8 *Но ще приемете чудотворна сила, след като дойде върху вас Святият Дух.* И тази случка тук става след като Святият Дух беше дошъл. Петър беше приел Святия Дух и знаеше, че с това той е получил и сила.

Затова той казва: Това, което имам, това ти давам! И Вижте какво прави. Казва: *В името на Исуса Христа Назарянина, [стани и] ходи.* Какво направи той? Искам много простичко да ви го обясня. Сега ще ви го покажа. Той каза: Това, което имам ти давам. След това каза: В Името на Исус... Нали така? Исус каза: обучете ги, идете по целия свят; Аз ви давам цялата власт, идете в Мое Име. Вземете Името Ми и идете! Не направи ли Петър точно това? Не беше ли приел Святия Дух? Беше. Петър каза: „В Името на Исус Христос от Назарет...“. Забележете, че също, както Исус... **Той не се помоли. Той заповяда.** „Стани и Ходи!“. Нали така? Просто ви показвам доказателства от Библията. И очевидно човекът не реагира достатъчно бързо, защото в 7 стих пише:

7 И като го хвана за дясната ръка ... - Как се нарича това? Полагане на ръце. Амин! Аз четях един ден това и забелязах, че пише „хвана го за дясната ръка“ и отидох в Корконданса да изследвам две думи, които бяха „дясната“ и „ръка“. И като почнах да изучавам думите, открих, че голяма част от времето когато хората се изцеляват, са ги хващали за ръката. И когато се споменава конкретно коя ръка, то обикновено е дясната. Сякаш това е нещо много простичко. Имате ръка – правете това...

И вижте това в 7 стих: *Хвана го за дясната ръка и го вдигна* – Очевидно Петър очакваше това да работи.

И забележете, стъпка по стъпка вървим в историята. Казва се: *Сребро и злато аз нямам; но каквото имам, това ти давам*. Значи той знае нещо. Това е първа стъпка.

И после казва: *В името на Исус Христос от Назарет* – стъпка номер две, даваш заповед: *Стани и ходи!*

Стъпка номер три – хваща го за ръката.

Стъпка номер четири – вдига го.

Ето това ще правите и вие! Петър постъпи точно така (така пише Словото).

Пета стъпка, видна от стих 7 – *На часа нозете и глезените му добиха сила*.

Виждате ли? Кога беше изцелен човекът? При стъпка едно – не; при стъпка две – не; при стъпка три – не; стъпка четири – не. Това бе пета стъпка.

Изцелението следва вярващия. Вярващият се задвижва преди Бог да се задвижи. Знаменията следват вярващия. Бог не може да се задвижи в този човек преди вярващият да се задвижи, защото знаменията последват повярвалите.

(те са знамения за невярващите, но няма как да се случат, ако първо вярващият, който е повярвал, не се задвижи във властта, която има в Името Исус).

Недейте да се опитвате да преместите стъпка номер 5 на мястото на стъпка номер 1. Петър извърши четири стъпки преди Бог да направи своята. И всяка от тези стъпки, когато ги направи нищо не се случи докато не изпълни всичките стъпки. Тогава Помощникът, Святият Дух, се включи! Вижте, Святият Дух помогна на Петър. Петър обаче извърши работата преди това. Святият Дух му помогна, когато Петър изговори и изпълни Словото.

Ти си изпълнителят на Словото, а Святият Дух е твоят Помощник. Недейте да обръщате нещата! Ти си изпълнителят на Словото! А Той е твоят Помощник. Не се опитвай ти да бъдеш помощникът. Ти трябва да бъдеш извършителят на Словото! За да може Святият Дух да дойде да ти помогне. Амин!

Това е ключово! Ти трябва да бъдеш извършителят на Словото, за да може Святият Дух да дойде, да ти помогне!

И вижте какво се казва: *8 И той като скочи, изправи се и проходи; и влезе с тях в храма та ходеше и скачаше и славеше Бога. 9 И всичките люде го видяха да ходи и да слави Бога, 10 и познаха го, че беше същият, който седеше за милостиня при Красната порта на храма; и изпълниха се с учудване и удивление за това, което беше станало с него.*

Вижте, знамението-изцеление причини учудване. Чудеса и знамения; или чудеса – неща, на които хората се чудят. **Първо обаче трябва да направим знамението.** И като направиш знамението, тогава ще дойде и чудото или чуденето. И гледайте сега, стих 11

11 И понеже [изцеленият куц] човек се държеше за Петра и Иоана, то всичките люде смаяни се стекоха при тях в тъй наречения Соломонов трем. 12 А Петър като видя това, проговори на людето: Израилтяни, защо се чудите за тоя човек? и защо се взирате така в нас... - Чакай

малко сега! Какво казва Петър тук? Защо казва: „Защо гледате към нас“. Нали преди малко каза, че трябва човекът да погледне към тях (куция по рождението). А сега казва на хората: Защо ни гледате нас? Просто е.

Петър беше този, който помогна на човека. Обаче сега идват всички хора и гледат към Петър и Йоан сякаш те са нещо специално. И Петър сега усеща, че сега това е неговия шанс да проповядва и казва: *„Защо се взирате в нас, като че от своя сила или благочестие (святост) сме го направили да ходи?“*

Вижте какво каза Петър: Защо гледате към нас? Вие гледате към нас сякаш тази сила е дошла от нас. Все едно аз имам някаква специална сила каквато другите нямат. Защо ме гледате мен така сякаш съм някакъв светец и понеже съм такъв, някак си карам Бог да действа чрез мен?! Не осъзнавате ли, че Същият Дух е църквата, днес!

Ние сме толкова склонни да издигаме отделни личности. Искаме да гледаме на тях така, сякаш те са нещо специално. Сякаш имат някаква велика, специална сила. Сякаш са живели такъв свят и чист живот, че са спечелили Божието благоволение и сега Той може да ги използва?! Издигаме ги тези хора и ако те допуснат грешка, о, ще ги разпънем на кръст! Издигаме ги. Говорим колко са специални, техният дар колко е специален, че имат „специално помазание“, нещо което ги отделя от останалите. И причината да искаме тези хора да са специални в нашите очи е понеже, ако ние ги направим такива, тогава ние не трябва да вършим това, което те трябва да вършат. И можем да ги използваме като извинение ние самите да не се покоряваме на Божието Слово. Защо? Защото ето ги те са специалните, те имат специално помазание! Аз нямам такова помазание, така че аз не трябва да върша такива работи!

НЕ! Ти трябва да вършиш същите неща, които правят и те! Защото те не са специални. Само Исус е Специалният!

Така че, ако ти искаш да си специален, предполагам, че това, което ти трябва да направиш, е да позволиш Исус да бъде в теб. Нека Той да те направи специален! Обаче пак няма да си специален, защото само Той е единствено Специалният!

Ето това искам да разберете днес. Да не издигате човек! Когато започнете да говорите за специален дар, за специално помазание, тогава вие крадете славата от Исус! И я поставяте върху човек! И тогава този човек трябва да каже на това: Не! Не! Не! Но ние сме толкова склонни да издигаме хора! И когато един човек продължително време слуша, че е много специален (*освен, ако не е умрял за себе си*), той ще повярва, че е много специален. И това ще го унищожи! И тогава ние ще започнем да клюкарстваме за него, да обсъждаме как той действа, какво прави, как се държи сякаш е по-велик от нас; като че ли е нещо по-специално. Ами нали ти се отнасяш с него така?! И сега негова ли е вината, че сте му повярвали?! Трябва да осъзнаете, че ние сме много склонни да използваме всякакви оправдания, за да бягаме от отговорност!

Разберете: ние всички сме братя и сестри! Всички сме заедно в това нещо! Да, може да имаме различни задачи и работа, която да извършим. Може да имаме различни нива на отговорност, които са ни поверени, но всички ние имаме един и същи Исус! Всички имаме един и същи Дух! И всички имаме една и съща отговорност - това умиращо поколение навън е нашата отговорност! **И те заслужават да видят Божиата сила в живота на вярващите**, която сила ще докаже, че Той е Специален!

Затова да продължим да четем. В 13 стих Петър започва да проповядва и говори до 15 стих. И след това от 16 стих той разкрива как е извършил това, което току що е свършил. Вижте какво НЕ е показано тук – няма никакво споменаване на дар, на водителство, на помазание. Но какво казва самият Петър, че е използвал за да изцели този човек:

*16 На основание на вяра в името Му, Неговото име укрепи тогава, когото гледате и познавате; да! - **ИМЕТО НА ИСУС, името, което Петър използва в 6 стих. Името на Исус! И вяра в това Име!** - тая вяра, която е чрез Него, му даде пред всички вас това съвършено здраве.*

Кой имаше вяра в Името на Исус? Куцият човек или Петър? Петър. Куцият човек не показва нищо, никаква вяра. Куция човек не вярваше в Името на Исус. А Петър вярваше. Той дори не попита човека, не му каза: „Искаш ли да бъдеш изцелен?“ Той направо му каза: „Ставай! В името на Исус, стани и ходи!“ Петър просто вкара в човека това, което му беше дадено!

Сега, бързичко да си отворим на Посланието към Римляните 8 глава. Сега ще ви задам въпрос. Какво каза Петър, че е изцелило куция човек? Името на Исус, вяра в Името на Исус, нали така?

Нека задам и още един въпрос! Как се спасихте вие? Не беше ли чрез вяра в Името на Исус?

Библията ни казва, че няма друго име под небето, дадено на хората, за да се спасят! Всички, които призоват Името на Исус, ще се спасят, нали така?! Така, че **как се спасихте вие? Чрез вяра в името на Исус! Колко от вас са спасени? Да, вие сте спасени, нали? Тогава ми казвате всъщност, че имате Името на Исус и също така имате вяра в това Име! Нали така?**

Защото, ако нямаше вяра в това Име, то нямаше да сте спасени. Имате ли вяра в Името на Исус? Да? Тогава вие ми казвате, че имате това, което Петър твърди, че използва, за да изцели един човек куц по рождение! Амин! Сега, тогава всички тези въпроси нямат значение: „Ами това, ами онова...Ами тази причина, ами другата. Трябва ли да говоря на някакви специални езици за да изцелявам болните, трябва ли да се моля по-бързо, трябва ли нещо друго да направя...?“. Виждаме тук, че Петър не се беше молил предварително. Знаем също, че и те не са постили в момента, защото току що беше свършило времето за пост. Вижте, има едно Име, което е над всяко друго име. Има Име, което е над името на всяка куцота! Има Име, което е над името на рака! Има Име, което е над името на Спин! Име, което е над всяко друго име!

Всичко, което има име, трябва да преклони коляно пред това Име, което е над всяко друго име! (Името ИСУС!) И това Име, което е над всяко друго име, живее и обитава вътре във вас в момента! И моята работа е да ви убедя да повярвате в това, което имате вече вътре в себе си. Да повярвате на това, което Библията казва за вас. Това е моята работа тук, просто да ви помогна да повярвате в това, което вече сте приели.

Римляни 8 глава, започваме от 9 стих:

9 Вие, обаче, не сте плътски, а духовни, ако живее във вас Божият Дух. Но ако някой няма Христовия Дух, той не е Негов.

10 Обаче, ако Христос е във вас, то при все, че тялото е мъртво поради греха, духът е жив поради правдата. (праведността)

11 И ако живее във вас Духът на Този, Който е възкресил Исуса от мъртвите...

Пътувах в Щатите, върнах се вкъщи, нямаше ме няколко седмици. И след такова пътуване, няколкоседмично, не искам да излизам много, искам да си стоя у дома, да си почивам, да си

чета. Обаче се прибрах вкъщи, беше четвъртък или петък и жена ми каза: утре трябва да отидем до МОЛА. Съответно и жена, и аз, и дъщерите ми, всички трябваше да отидем в МОЛА. Те трябваше да върнат някакви дрехи. И аз като тръгна някъде с моите момичета си взимам книжка винаги, за да не губя време. Така че отиваме в МОЛА. Влизаме в магазина и чакаме на опашката. И тогава аз осъзнава, че съм си забравил книгата. И не съм никак доволен, защото седим на една опашка всичките и от това не съм въобще щастлив. Нямам книга и тази случка става преди да имаме тези мобилни телефони, от които можеш да четеш. Стоя на опашката и съм доста разстроен. Оплаквам се, мърморя, мръщя се. Ето го всичко, което правят жените за да те накарат да ти се прииска просто земята да се разтвори под краката ти и ти да изчезнеш.

Не стоя в някакво свято състояние пеещ химни, нито се моля на езици, а се оплаквам и мърморя: „Не трябваше сега да съм тук; не искам да съм тук; къде ми е книгата; искам да чета“. И започвам да мисля: „Сега тук имаше ли книжарница в МОЛА; къде беше тази книжарница?“ Бих отишъл да си купя книга за да чета докато съм на опашката. И аз стоя на тази дълга опашка от хора. И аз не обърнах внимание на хората, които са зад нас. Просто си стоя. Обаче зад нас имаше едно момиче, което просто се виждаше, че е болно. И аз можех да се обърна към нея и да ѝ кажа: „В името на Исус бъди изцелена!“, обаче не го направих това. Защо? Защото не съм в „настроение“! Аз съм ядосан и не се чувствам сега в състояние да се моля! Моето състояние, моето чувство беше „Искам да се оплаквам и да мърморя, сега“. Просто това ставаше в главата ми.

Но в духа стоя и обикновено не усещам много неща, обаче тогава усетих нещо, което бе буквално с размера на дланта ми, тук отстрани (от страни на корема). От там сякаш вода се изливаше, изтичаше и се придвижваше към това момиче, отиваше към нея. Все едно имаше един поток вода, кой хвърля вода към нея. Аз почувствах това. И тогава погледнах момичето и въпреки, че не отидох при нея, аз се съгласих с този изтичащ поток от мен към нея и казах: „Добре, Господи, ако искаш да изцеляваш, изцелявай си! Нямам нищо против, действай!“

След няколко минути, това момиче просто така се пораздвижи, съвзе се. И чувам как тя казва „Мамо, аз се чувствам добре!“. Аз го чувам всичко това и сега искам да отида и да кажа: „Нека да ви обясня какво стана сега...“. Обаче понеже в началото си бях замълчал и нищо не предприех да правя и за това сега знаех, че не мога да отида и да се „хваля“. Затова стоях и се замислих за случилото се, беше много интересно, много странно.

Прибрах се в къщи и на следващия ден си четях. И имах малък телевизор с видео и си бях отворил лаптопа и си работих на него и докато работя, тече видео, което си бях пуснал на телевизора. Беше нещо, което някой човек ми бе изпратил от Африка, от изцелителна служба. Аз не съм бил на нея и нямам нищо общо. Обаче хората явно са смятали, че ще е добре да я видя и са ми я изпратили на видеозапис. И аз го пуснах записа. И нещо се опитвам да работя на лаптопа. Бях намалил звука на телевизора, обаче картината си върви. И докато си работя, аз не гледам много внимателно, обаче изведнъж почувствах нещо. По същия начин както предишния ден в МОЛА, до момичето, бях усетил „тук“ (отстрани на корема). Същото усещане, но този път не беше отстрани и не беше с размера на една длан. А беше тук отпред (на корема) с размера на две длани. И беше като поток от вода, който започна да тече към екрана на телевизора. Когато усетих това нещо веднага погледнах към текущото видео и виждам едно момче, което има тумор, рак, голям като средна топка. Туморното образуване бе огромно, ужасно изглеждаше. И в момента, в който погледнах, този тумор експлодира. Беше грозна картина, кръв, всякакви неща наоколо.

И хванаха момчето, изчистиха го и като изчистиха от него кръвта и всичко останало, се видя една съвършено нова кожа. Напълно изцелен!

Слушайте внимателно – аз нямах нищо общо с това, което се случваше на видеото. Тази случка е станала една година по-рано. Аз не съм бил там на тази служба и нямам нищо общо с това!

Обаче си седя, гледам го този запис и се чудя защо почувствах нещо?! И съответно започнах да задавам въпроси на Бог. „Боже, какво е това? Аз не съм бил там; нямам нищо общо с това, което е станало на тази служба. Защо го почувствах?!“

Забелязали ли сте някога, че като зададете въпрос на Бог и много често, както се вижда и в Библията, когато на Исус Му задаваха въпрос, Той отговаря с друг въпрос. Аз зададох на Исус въпрос „Какво е това Господи; какво става тук, с това което почувствах?...“. И Той ми отговори с въпрос: „Когато ти си се намирал в ситуации, които застрашават живота ти“ (а аз съм бил в няколко такива, с ножове, оръжие, луди, луди неща). И Той ми каза: „Когато ти говориш за тези моменти и ги описваш, какво се случва с теб?“. И аз казах: „Ами, като ги обяснявам, като разказвам за тях, усещам как сърдечният ми ритъм се ускорява, как кръвта ми започва да кипи“, защото това става, когато ти си в подобна ситуация. И колкото задълбавам в разказа си за тези ситуации, толкова повече се вживявам и отново все едно ги преживявам. И Исус ми каза: „Ето, това се случва.“

Той ми каза: „Духът, Който е в теб, си спомня момента, в който Той изцели това момче.“. И аз казах: „Хм, това е странно, защото аз не съм бил там!?“. И тогава Бог ме доведе до този стих от Римляни 8:11 и започна да ми казва:

Ако същият Дух, Който възкреси Исуса от мъртвите, живее във вас ... - Точка. И започна отначало: Ако същият Дух, Който възкреси Исуса от мъртвите, живее в теб ... - Спри тук и отново го прочети! И Той продължи да ми цитира само тази част от стиха за известно време. И накрая аз го схванах!

Ако същият Дух, Който възкреси Исус от мъртвите, живее в мен; не различен дух, Същият Дух ...и тогава го „видях“. Същият Дух, Който живее във вярващите, е същият дух, Който възкреси Исус от мъртвите!

Смит Уигълзуърт никога не е изцелявал никого, никога не е възкресявал мъртви. Джон Лейк никога не е възкресявал мъртви, никога не е изцелявал никого. Но Божият Дух вътре в тях Го е направил всеки един път!

Няма никой човек, който някога да е изцелил друг човек! Ако има изцелен болен, ако има възкресен мъртъв, има само една Личност, която е била там, била е в състояние и го е направила – и това е същият този Дух, Който възкреси Исус от мъртвите!

И този същият Дух живее във вас! Този същият Дух е духът, който живее във вас!

Така че, ако някой си каже: „Ами аз не знам как да изцелявам болни! Не знам какво да правя! Не знам как да възкресявам мъртвият!“.

Няма проблем! Никой не знае как! Но Този, Който е в теб, Той винаги знае!

Ако някой мъртъв е бил възкресен, този Дух е бил там и го е направил! Той го е правил хиляди пъти. Той знае много точно какво да направи. И каквото и да Му предоставиш на разположение, Той ще го използва, за да направи това, което трябва да бъде сторено!

Ще кажеш: „Добре, как да се моля?“. **Ако не знаеш как да се молиш, какво казва Библията да правиш? Моли се на езици! Духът в теб нека да се моли чрез теб! Той знае какво да каже! Той знае как да се моли!**

Разчитай на силата на Святия Дух вътре в теб! Разчитай, че Той ще направи това, което иска да бъде направено! Махни своите си мисли, не се съсредоточавай върху себе си! Не насочвай ума си към това, което „ти“ не можеш или не знаеш! Насочи ума си към това, което знаеш!

Какво знаеш? Името на Исус е над всяко друго име.

Какво знаеш? Че същият Дух, Който възкреси Исуса от мъртвите, живее в теб.

Ако този Дух не живее в теб, тогава ти не принадлежиш на Исус. Но ако ти принадлежиш на Исус, то Този Същият Дух обитава в теб! И Той може да направи всичко, което иска да бъде направено!

Просто „се махни от пътя Му“ и позволи Той да върши Неговите дела!

Ти прави това, което Той ти казва да правиш!

Ако искаш да видиш болните изцелени – полагай ръце на болните и нека Святия Дух да свърши останалото!

Върши това, което Словото ти казва, а Святия Дух е тук да бъде твой помощник! Амин!

Използвай това, което имаш! Благодарение на Него, ние сме направили това, което сме направили. Бог не ме използва, защото аз съм по-добър, по-умен, по-свят. Той ме използва, защото аз просто съм на Негово разположение. Използва ме, защото аз няма да се предам. Защото ние просто продължаваме да вървим напред. И колкото повече разбирам Неговата власт, в Неговото Име, толкова повече Той може да работи чрез мен! И колкото повече разбирам властта, толкова повече вярва влагам в действие. И Колкото повече вярва използвам, толкова повече Му угаждам и толкова повече Той може да действа чрез мен!

Моята най-основна задача е да се махна от пътя Му.

Много хора се фокусира върху това, че без Него ти не можеш нищо да направиш. Това е истина. Обаче недей да се фокусираш върху това, защото ти не си без Него! Ти си с Него! И с Него всичко е възможно! Няма нищо невъзможно! Ето това сме „НИЕ“.

Затова Бог ме е изпратил от другия край на света да дойда, да ви ги кажа тези неща! И за мен е привилегия, и за мен е чест, удоволствие, да дойда тук и да споделя вестта на Евангелието с вас! Да ви кажа какво Бог е инвестирал във всеки един от вас. И да ви кажа, че Христос във вас е надеждата за Славата. **И ако Христос е във вас, тогава Емануил, Бог е с нас! Амин!**

СЕСИЯ 6

Тази сутрин започваме от ръководството – глава 4. Мисля, че това ще бъде най-лесното послание, което някога ще научите. В това ръководство имаме просто съвкупност от стихове. И не е необходимо да запомняте някаква теологична система. Просто ще запомните тези стихове, които сме цитирали. Нека самите стихове от Словото да говорят за себе си.

В глава 4 от ръководството задаваме въпроса „Защо Исус изцеляваше?“ Сега по време на тази сесия ще отговорим на този въпрос. Исус не изцеляваше за да докаже, че е Бог! Защото, ако беше така, то всички останали, които изцеляваха щяха да докажат, че са богове. Дванадесетте ученика - те изцеляваха болни. Други седемдесет също изцеляваха болни. Един човек, който дори не беше с Исус, изгони демон. Фактът, че Исус изцеляваше болни, не доказва, че Той е Бог. И това не беше причината Той да изцелява болни!

Всъщност във Филипяни четем, че Исус се съблече от цялата си божественост, което означава, че докато живееше на Земята, Той правеше само това, което всеки един човек помазан от Бог (човек приел Духа) би правил.

По време на тази сесия ще развенчаем и друг мит, който е свързан с въпроса „Защо изцеляваше Исус?“ Изумително е как ние си изграждаме нашите традиции върху неща, които не са писани в Писанията. А всъщност тотално игнорираме това, което казва Писанието.

В 1 Йоаново 3:8 ни се казва ясно какво дойде да направи Исус на тази Земя. Много е ясно.

8 Който върши грях, от дявола е; защото дяволът отначало съгрешава. Затова (с тази цел) се яви Божият Син, да съсипе делата на дявола.

Забележете – казва се „с тази цел; затова“. Исус също каза, че Той дойде за да потърси и спаси изгубеното. Исус каза, че дойде да проповядва Благовестието на Царството. Да изпълни Божията воля. Всичко това се включва в съсипване делата на дявола.

Може да си отворите Библиите на Матей 9 и този 35 стих също е даден и във Вашето ръководство:

35 Тогава Исус обикаляше всичките градове и села и поучаваше в синагогите им и проповядваше благовестието на царството; и изцеляваше всякаква болест и всякаква немощ. 36 А когато видя множествата, смили се за тях (Той се изпълни със състрадание), защото бяха отрудени и пръснати като овце, които нямат пастир. 37 Тогава рече на учениците Си: Жетвата е изобилна, а работниците малко; 38 затова, молете се на Господаря на жетвата да изпрати работници на жетвата Си.

Забележете, че първо бяха ученици преди да станат апостоли.

Матей 10: 1 И като повика дванадесетте Си ученици, даде им власт над нечистите духове, да ги изгонват, и да изцеляват всякаква болест и всякаква немощ.

Забележете още, че Той всъщност ръкоположи дванадесетте си ученика, понеже беше изпълнен със състрадание към множествата. Защото те бяха множества и Той не можеше сам да ги достигне. И когато Той изпрати „дванадесетте“, Той им даде власт да вършат всичко, което самият Той вършеше: да изгонват духове и да изцеляват всякаква болест и всякаква немощ.

Обикновено хората се фокусират върху болестите. Примерно, молим се за човек, който е болен от рак. И се питаме как да се молим за такъв човек. Или за някой, който е болен от друга

специфична болест. Обаче искам да споделя с вас нещо изключително важно. Всички те са еднакви. **Отговорът за всички болести е един!** Няма различен подход или молитва според различната болест! Властта си е власт! Ти заповядваш на болестта да си тръгне.

Една от причини в църквите да сме развили различни подходи към различните болести е понеже ние смятаме, че има различни причини за тях. Трябва да разберем, че има една причина. И тя се нарича дявол. Толкова е простичко. Ако трябва да се справяш с рак, ти трябва всъщност да се справяш с резултата от намесата на дявола в живота на човека. Това не означава, че всеки човек, който е болен от рак има демон.

Можем да вземем за пример един крадец. Ти може да си вкъщи и влиза този крадец с пистолет и се опитва да ограби дома ти. Това се нарича грабеж. Ако теб те няма вкъщи и той влезе, може да открадне всичко – обаче това се нарича обир. Казваме абсолютно различни думи, но престъплението е едно и също и резултатът е един и същ. Затова няма да се фокусираме върху името, а върху проблема.

Ти се фокусираш върху името на „престъпника“, на причинителя на вредата. Исус се справяше с всички болести и немощи по един и същ начин – изцеляваше ги! Всеки път. И Той не определи никакви специфични особености. Затова едно от нещата, които трябва да разберем: първо и най-важното е, че **изцелението всъщност представлява война между две царства**. Това е изцелението! Вие действате като полицаи на Бога, като Божии войници, които трябва да служат и да защитават обществеността. И когато осъзнаете това, вие няма да се интересувате с каква болест се разправяте. Дали е главоболие или рак. Защото всички те са победени чрез името на Исус!

Вчера видяхме от Словото, че Петър изцели един куц човек чрез името на Исус. И всеки ден беше така. Много хора прекарват страшно много време да изучават определени болести и причините за тях. **Трябва да се фокусирате върху оръжията си!** А не върху атаките на врага. Оръжията:

- 1) На първо място, **това е името на Исус**. Исус, който е Божието Слово. Когато разберете колко силно е това име, понеже това име означава всичко, което стои зад Него и когато вие изговорите името на Исус, вие заставате срещу врага. Но това означава, че Исус или Божието Слово, което е станало плът, с всичко, което То е и всичко, което някога ще бъде, стои зад това име.

Затова трябва да се фокусирате върху името на Исус. А какво прави Църквата? Църквата взема един болен човек и се опитва да го обучи, да го направи ученик как да си получи изцелението – *„Сега, трябва да се оставиш от греха; Трябва да спреш с непростителност; Трябва да се отречеш от миналото и от греховете на твоите предци; Открий дали няма някакво проклятие в живота ти...“*. И Църквата прекарва болния човек през всички тези стъпки, за да го докара до мястото на изцеление. Аз мисля, че по този начин ние започваме да приличаме на света. Така постъпва светът. Но светът прави тези неща, защото няма силата да освобождава хората. Това, което може да направи светът, е да се опита да помогне на хората да бъдат свободни. И понеже Църквата в голямата си част няма сила, трябва да отиде и тя в света и да ползва неговите подходи за да помага на хората.

Но ние би трябвало да сме представители на Исус. И това означава, че трябва да правим нещата, както Той ги правеше! Какво правеше Исус? Той вземаше ли болните хора и да ги превежда през

цял процес на обучение?! Казваше ли някога: „Като се справиш с греха в живота си, върни се пак при мен и аз ще те изцеля!“ Не!

Някога Исус каза ли: „А, виждаме, че имаш непростителност в живота си и не можеш да бъдеш изцелен преди да се справиш с този проблем“. Не виждаме това нещо. Това, което виждаме, е Царя на царете, Господаря на господарите, Който действа във властта на Царството над всякакви болести, немощи и демони. И по начина, по който Той правеше нещата, **Той освобождаваше хората**. И след това казваше: „ Сега вече не съгрешавай повече“. И започваше да ги обучава, понеже Той имаше силата да върши тези неща. И Той се погрижи да имаме същата тази сила.

Истинският проблем в Църквата е, че много от хората всъщност нямат истинско спасение. Дори не са новородени християни, въпреки че твърдят, че са такива. Много от тях твърдят, че имат Святия Дух, обаче нямат никакво свидетелство за святост в живота си. И никакво свидетелство за сила в живота си. Обаче твърдят, че са такива, защото просто могат да го кажат, на думи. Твърдят го, понеже искат да се напаснат към системата.

Ако ти си ябълково дърво, това, което ще дадеш, са ябълки. Обаче, ако плодът ти е портокал, ти очевидно не си ябълково дърво. Трябва да осъзнаем какво имаме и какво нямаме.

Исус направи и спасението, и силата да бъдат на разположение за нас. Това не е някаква значка, която ние носим. Това е живот, който трябва да живеем. И ако не виждаме Неговата сила да действа в живота ни, тогава трябва да открием защо и как да я имаме. И да не спираме, докато не я получим. Толкова е просто.

Затова трябва да гледаме към Исус и начина, по който Той постъпваше. Той освобождаваше пленниците. В Деяние 10:38 се казва, че Исус обикаляше и вършеше добро и изцеляваше всички угнетявани от дявола, защото Бог беше с Него.

38 именно, Исус от Назарет, - как Бог Го помаза със Светия Дух и със сила; Който обикаляше да прави благодеяния и да изцелява всички угнетявани от дявола; защото Бог беше с Него.

Бог с теб ли е? Ако е така, би трябвало да обикаляш и да вършиш добро и да изцеляваш всички угнетявани от дявола. Амин!

В Йоан 14:12 Исус каза: Делата, които аз върша, този, който вярва в Мен и той ще ги върши. Всъщност ще върши дори по-велики от моите дела, защото Аз отивам при Отец. И когато отида при Отец, Аз ще ви изпратя Духа. Същите дела и по-велики!

Повечето хора ме питат как така ние ще вършим по-велики дела? И аз им отговарям: „Не можете да вършите по-велики дела, докато не започнете да вършите същите дела. Започнете първо да вършите същите дела като Исусовите и когато започнете да вършите тях, тогава ще си говорим и за по-великите.“ Амин! Първо, ние трябва да станем като нашия Господар, като нашия Учител.

В този пасаж, който четем, виждаме, че работниците са изпратени поради състрадание към множествата, към хората. Исус не изпрати работници, защото те са достигнали някакво духовно ниво. Той избра работници и ги изпрати, понеже хората бяха твърде много и Той не можеше да им послужи на всички.

Много често ние гледаме на ръкополагането или на поставянето в определена позиция в църквата като на духовно постижение. И различни хора пишат какви ли не книги. Повечето от

тях обаче, не са извършили и половината неща, за които пишат. Защото, ако ти правиш тези неща ще си толкова зает, че няма да имаш толкова много време за да пишеш толкова много книги. Хората пишат книги за неща, които не правят. Ако си зает с делата на Царството, обикновено някой друг трябва да напише книга за тебе. Защото броят на хората нуждаещи се от помощ непрестанно расте.

За това, нека да си отворим на Матей 14 и четем 14 стих.

14 И Той, като излезе, видя голямо множество, смили се за тях (беше задвижен от състрадание към тях), и изцели болните им.

Защо Исус изцели болните? Какво ни казва Библията? От състрадание. Ще видите, че **почти винаги, когато се обяснява защо Исус вършеше нещо, се казва, че е от състрадание**. Понеже се смили над тях, затова Исус правеше тези неща.

Той не го направи за да се покаже; нито за да има много последователи по фейсбук. Амин! Той си нямаше личен канал в youtube. **Важно е да разберем защо Исус вършеше това, което вършеше! Неговият фокус бяха хората и нуждите им!**

И пак в Матей 20 гл. виждаме:

29 И като излизаха от Ерихон, голямо множество отиваше подире Му.

30 И, ето, двама слепци, седящи край пътя, като чуха, че Исус минавал, извикаха казвайки: Смили се над нас, Господи Сине Давидов!

Вижте какво помолиха те. Те не казаха „Моля те, изцели ни“. Те казаха „Смили се“. Защо? Защото в цялата Библия виждаме, че когато хората се нуждаеха от изцеление, те молеха за милост и биваха изцелени.

Милостта е изцеление. Когато ти си болен, Божията милост е към теб за да те изцели. Милостта е изцелението. Ако ти имаш нужда от това, Библията ни казва „Със сигурност, благодат и милост ще ни следват през всичките дни на живота ни“. Следователно ние трябва да сме изцелени всеки ден. Защото Исус каза „Аз съм хлябът, който слиза от небето“ и изцеляваше болните!

Исус взе жената, ханаанката и каза: „Не е редно да отнема хляба на децата и да го дам на кученцата“. Какво беше „хлябът на децата“? Изцеление, освобождение. Това е, от което се нуждаеше тази жена. Отговорът, от който тя се нуждаеше, Исус го нарече „хляба на децата“. И после каза: „Молете се така – Отче, Който си в Небесата (което означава, че казваме „Аз съм тук, твоето дете в момента вика към Теб); Дай ни днес нашия ежедневен хляб...“

Вашият ежедневен хляб е живот, изцеление, здраве. Бог ви дава този живот всеки ден! Това не е все едно да ти даде едно шише с вода и ти го изпиваш – не! Това е река, която тече. Тя няма начало и край. Това е течаща река, която изтича от твоята утроба. И тя постоянно тече, не спира. Тя е река на живот, която изтича от тебе !

Защо? Защото Той каза, че тази река – Духът, който е във вас, това е вече живот! И Той ще стане извор на жива вода, която ще извира от вас!

Той е Лозата – вие сте пръчките. И животът, който идва от Лозата, постоянно протича към пръчките. Иехова Рафа е Нашият Баща! Господ, който изцелява. Неговият живот е изцеление и изцелението изтича от вас през цялото време. То винаги (непрестанно) тече през вашия дух. Вие

просто трябва да се научите как то да преминава от духа ви към тялото ви. Амин! Ето така ще живеем в Божествено здраве. И също така този живот ще може да протича от нас към другите. Това е нещо постоянно. Не е нещо, което можеш да изключиш. Това е начинът, по който би следвало да живеем.

Единствената възможност пръчката да остане без живот е, ако не е свързана с Лозата. Затова стойте свързани! И тогава този живот ще протича през вас. Обаче ето къде е проблемът. Църквата си мисли, че ако някой се разболее, тогава този човек има духовен проблем – грях, нещо друго... Трябва да разберете, че болестите не атакуват вашия дух. Те не идват от вашия дух. Ако болестите идваха от духа ви, те би трябвало да са от Исус, защото Той е нашият живот (нашият източник на живот). Неговият Дух е вътре в нас. Ние сме нови създания. Създадени в Неговия образ и по Негово подобие.

Какво точно е пресъздадено? Не тялото ни, дори не и умът ни, а нашият дух. Твоят дух е напълно нов. Във 2 Коринтяни 5:17 се казва: Ако някой е в Христос, той е ново създание. Всичко старо е преминало. И всичко е станало ново. И всичко е от Бога.

Ако ти си новороден, Неговият Дух живее в теб, ти си новороден и Бог е изхвърлил всички стари неща от теб, изпълнил те е със Себе си и всичко в твоя дух е от Бога. Така че твоите проблеми не идват от духа. Проблемите ти са в душевната област. Защото не си си обновил ума според Словото на Бога.

Болестите не обитават в духа на човека, а в тялото, плътта. Затова човек отива при лекаря, за да получи помощ (понеже проблемът, болестта е в плътта, видима е, откриваема). Ако болестите бяха в духа на човека, лекарят нямаше да може дори да ги открие. Няма толкова добър инструмент за да ги определи. Амин! Трябва да разберете, че действието на врага е в твоята плът или тяло – там е проблемът.

Затова и ние трябва да разберем, че врагът атакува нашата плът, защото се опитва да ни убие и да ви махне от тук! Той дори не се интересува ти къде ще отидеш, в небето или в ада. Врагът просто не иска да си тук на земята. Защото докато ти си тук, ти или си определено голям проблем за него, или си потенциален проблем за него. Какъвто и да е случаят, ти в един момент може да се пробудиш и да осъзнаеш кой си в Христос. И изведнъж ето го „още един Исус“, с който той трябва да се пребори. За това той иска да те убие преди ти да откриеш кой си. Затова той се опитва да убие телата ни. Защото, ако успее, те маха от схемата.

Но, ако ти приемеш тези традиции, които шестват из Църквата, тогава той може да те остави жив. Няма да има проблем за него да си жив. Особено, ако обявяваш, че си християнин на висок глас, защото за него ще е много удобно да те използва като една лоша, изкривена реклама за Бога. И ще те остави болен така, дълго време. Защото всеки ден, в който ти си болен, това, което врагът казва, е „Погледнете го и вижте, че Бог не се грижи за своите хора“. А всъщност причината е, че Божиите хора не позволяват на Бог да се погрижи за тях. Защото Бог действа чрез твоя дух и чрез Божието Слово.

Аз съм изумен, колко много хора срещам, които си мислят, че живеят „живота на Йов“ или, че имат „тръна на Павел в плътта си“. Изумен съм. Много хора идват при мене и ми казват „Ох, аз сигурно съм като Йов.“. И аз им казвам: „**Мини в Новия Завет! Спаси се, защото Йов не беше в нашия завет**“.

Разберете, ние имаме Нов Завет, по-добър завет! Той е изграден върху по-добри обещания! Спри да се опитваш да си „Йов“ в живота! Изумително е как хората не осъзнават, че цялото това време и всички тези неприятности, през които премина Йов, продължиха около девет месеца, а може и по-малко. Не години, а няколко месеца. И всъщност направиха добра услуга на Йов. Неговата жена му каза „Прокълни Бог и умри!“. Тя искаше да се приключи и да си изчисти ръцете.

Трябва да имаш в живота си хора, които ще те подкрепят, а не да са такива да те карат да проклинаш Бога и да умираш. Вие може би не сте свикнали с такъв начин на проповядване. Може би, защото си мислите, че този физически свят е по-реален от духовния...

Исус каза: Ако окото те съблазнява извади го и го хвърли. Ако те съблазнява ръката ти, отрежи я“. Ето колко е важно Небето за нас. Много от християните никога не са открили този „скъпоценен бисер“, тази единствена перла. Повечето от тях просто са открили някаква застрахователна полица за живота си. Просто някакъв начин да се измъкнат от ада.

Трябва да осъзнаете, че това, което Бог ни предлага, си струва всичко! Без значение от какво трябва да се откажеш. Без значение каква цена трябва да платиш. Струва си всичко! Ако не го разберете това, ще продължавате да се опитвате да балансирате с нещата. „О, аз искам благословенията на небето, но искам също и „египетските наслади“. Е, не можеш да имаш и двете. Вземи решение! Удоволствията на Египет, насладата от греха траят само за кратко. Благословенията от Небето са вечни и могат да започнат точно сега. Затова преследвай тях. Защото тази борба, която я имаш ти, дори не е истинска борба. Проблемът е, че ти с една ръка искаш да се държиш за Небето, а с другата за земята. И затова си просто като разкъсан между двете. Това е борбата. Пусни света! И така няма да имаш никаква борба. Умри за този свят!

Павел казва: Аз съм разпънат за този свят и той е разпънат за мен. Може би това е трябвало да си го повтаря всеки ден. Всеки ден той трябваше да казва „НЕ! Отказвам да разчитам на моята интелигентност; отказвам да уповавам на моето родословие; на моята наследственост; на моя род. Аз съм в Христос! Христос, който живее в мен, Той е всичко!“

Когато видите това, всичко започва да се променя!

Започвате да осъзнавате, че животът, който имате, всъщност буквално изтласква, отхвърля, отрича болестите и немощите. Божият живот във вас е и съзидателен и може да сътвори здраве. И същевременно е и разрушителен – разрушава болести, немощи, всичко което се опитва да ви атакува.

Когато разберете това, тогава няма само да се молите да ви се даде ежедневния хляб, но всяка сутрин ще се събуждате и ще се радвате и ще благодарите на Бог за ежедневния хляб!!! И ще започнете да осъзнавате **„Ето идва още един ден, в който аз съм здрав. Още един ден, в който съм жив. Имам толкова много живот, че мога да го раздавам на всички. И други хора също ще преживеят това изцеление, заради този живот, който изтича от мен.“**

Ето това е Евангелието, това е животът, за който Библията учи.

Ние сме в Матей 20 глава в 31 стих – тези двама слепци бяха извикали към Исус и народът ги смъмри. Забележете, че множествата винаги ще мърморят и ще мърмрят някого, защото те не ходят с Бога. Множествата ги смъмриха тях, и вас също ще смъмрят; и на вас ще ви кажат да млъкнете. Казаха им: Млъкнете. Малко така утихнете, не толкова високо! Знаем, че сте слепи и

не ни интересува, че сте слепи, за това мълчете сега. Ние искаме нещата да ги направим правилно, както трябва. **Ето това прави религията!**

Религията ще иска всичко да стане по техния начин и ред, но хората да си останат слепи. Бог е Бог на ред. Но това, което Бог нарича ред и това, което хората мислят, че е ред, някой път са точно противоположни неща.

Тези двама слепци бяха достатъчно умни, за да осъзнаят, че не трябва да мълчат. Дори се казва, че те още по-високо извикаха, отново викаха. И в 32 стих се казва: *И тъй, Исус се спря, повика ги и каза: Какво искате да ви сторя?* Вижте, Той гледа двама слепци. Ами не можеше ли да види, че те са слепи?! Въпреки това ги попита: Какво искате да направя за вас? *33 Казват Му: Господи, да се отворят очите ни.* И Исус се смили.

Вижте, не се казва: Исус се помоли; Исус потърси Господа; не се казва, че Исус се обърна към Господа за да Го попита какво да направи сега; Исус не им каза: Сега ще ви кажа причината поради която сте слепи – покайте се и ще бъдете изцелени! Исус не каза нищо подобно! Защо?

Защото, когато ти знаеш, че притежаваш силата да освобождаваш хората, теб не те интересува как са изпаднали в това положение. Ти ги освобождаваш и след това ги учиш как да останат свободни!

Ето къде е проблемът! Понеже Църквата е изгубила правилната идея за ученичеството. Ние дори не си мислим в тази посока. Ние имаме едно Евангелие – консуматорско. **Какво означава това?** Събираме се като църква; наемаме пастор, който да работи на заплата; плащаме му той да върши цялата духовна работа, докато ние си живеем, както си искаме; работим си и плащаме сумичка на пастора. Ние сме едни консуматори! Ходим на църква така, както отиваме до магазина. И ако не получим услугата, за която си плащаме, спираме да ходим в тази църква и отиваме в другата, защото сме консуматори и искаме нашите нужди да бъдат посрещнати. И тогава става една транзакция, която е следната – ти плащаш на някого да свърши нещо за теб и той получава това заплащане за да те обслужва. Ти просто си плащаш за това и трябва да бъдеш обслужен. **Но не е това Евангелието!**

Служението за църквата има за цел да те обучи и да те екипира. Не за да ти сменя памперсите двадесет години, а да те научи как да използваш меч на Духа – Божието Слово, как да се молиш за твоите близки и за съквартилците ти. И когато ти не искаш да правиш това, тяхната работа е да те шляпнат хубаво (отрезвително да ти подействат), докато не се осъзнаеш и не се размърдаш малко. Вярата винаги се движи! Ако няма движение, ако няма действие, няма вяра! Вярата винаги те кара да действаш.

Тук виждаме какво направи Исус: *34 А Исус се смили за тях* – какво е състраданието! Това означава да си толкова преизпълнен с любов, че просто трябва да направиш нещо! И вижте, казва ни се, че той **беше задвижен от състрадание, а не задвижен от Духа!** И не се казва: Той беше воден от Духа да ги изцели. Това е понеже много пъти когато ние си мислим какво означава това да си воден от Духа, всъщност имаме наши собствен идеи какво означава това.

Римляни 8:14 казва, че тези, които са постоянно водени от Духа, те са Божии деца! Постоянно водени! Повечето хора позволяват да бъдат водени в специални случаи, по специален начин. Ти искаш Бог да те задвижи да вършиш някакви много велики неща! Но трябва да разбереш, че не

можеш да извършиш нищо велико в Божиите очи. **Просто трябва да живееш живот на вяра!** И да носиш живот! Да живееш вяра! И да правиш просто всичко, което трябва да правиш. И нещата, които са малки или големи, нямат значение за теб или за другите. За Бог това, което има значение, е ПОКОРСТВО или НЕПОКОРСТВО. И нещата стават много простишки.

Казва се тук: Той се допря до очите им; и веднага прогледаха. Вижете после резултата от изцелението: *И тръгнаха след Него.*

Забележете – това е, което правят знаменията! Те би трябвало на накарат хората да следват Исус. А не ти да се сдобиеш с много последователи в youtube. Не! Да следват Исус! Тези двама слепци станаха Исусови ученици. Амин!

СЕСИЯ 7

В последната сесия видяхме как състраданието е това, което движеше Исус, за да изцелява хората. Сега отново ще погледнем това – Марк 1.

40 И дохожда при Него един прокажен и Му се моли, коленичил при Него, казвайки: Ако искаш, можеш да ме очистиш.

41 А Той се смили или (задвижен от състрадание), простря ръка и се допря до него, и му каза: Искам, бъди очистен.

Забележете, това е главното, което искам да видите през тази седмица. Библията е нашият пример. **Библията ни показва модела.** Всеки път, когато ние четем даден пасаж от Писанието, трябва да търсим модела. Всеки път ние откриваме едни и същи елементи.

Пример: даден човек се нуждае от изцеление. Исус е там и казва: „Какво искаш да направя за теб?“. Човекът си споделя проблема. Но всъщност, ако видим, те не просто си казват проблема, обикновено хората казват отговора за своя проблем. Те не казват: „Ами, ние сме слепи“. Всъщност те отговарят на въпроса на Исус, който ги пита: „Какво искаш да направя за теб?“. И слепците в нашия пример казаха: „Искаме да прогледаме“.

Исус много често пита: „Какво искате да направя за вас?“. Така че, ако вие видите човек в нужда, как трябва да подходите? Отивате при него и го питате: „Какво искаш да направя за теб?“. И това може да изглежда странно, да отидеш при някого на улицата, който не те познава. А ти отиваш при даден човек, който очевидно има проблем и просто му казваш: „Какво искаш да направя за теб? Какъв е проблемът, какво е станало с теб?“. И остави човека да ти отговори. Хората много често ще ти споделят проблемите си дори и да си напълно непознат за тях. Примерно може да ти кажат: „Ами аз претърпях катастрофа и сега единият ми крак не функционира нормално“. И ти може да ги попиташ: „Искаш ли да се оправи крака ти?“. И човекът все още не знае какво ще последва. Може да се засмее и да каже: „Хехе, естествено! Обаче лекарите казаха, че така ще съм си цял живот“. **И тогава можеш да хванеш човека за ръка и да кажеш (със заповед):** „Виж сега, в името на Исус, бъди изцелен!“ И може също да назовеш проблема и да кажеш: „Нека да бъде премахнат! Нека функционира крака!“

И ще ме попитате: „Добре, а ако нищо не стане?“ Вие се погрижете да изпълните вашата част. И всъщност, ако искате да се случи това, което говорите, вие не трябва да бъдете изпълнени със съмнение, а с вяра. Нали тук говоря на вярващи? Говоря с хора, които искат да направят нещо, а

не такива, които си търсят извинение, за да не правят нищо. „А ако нищо не стане?“ Продължаваш да си покорен (на Словото), продължаваш да изпълняваш изискванията към вярващия. Вярващият трябва да полага ръце на болни. Това е описание или длъжностна характеристика на вярващия.

Не се казва, че хората ще се изцеляват някакси така и след това вярващият ще отиде при тях и ще им казва: „А, това Исус го направи за теб“. Не работят така нещата. **От твоя страна трябва да има вяра в Неговото Име!**

Нека да се върнем към модела, който вземаме от Исус:

→ Имаме проблем. Виждате **човека с проблема, отивате при него. Казвате:** „Какво мога да направя за теб?“ Те си споделят проблема или какво искат. **Тогавя правиш заявление във формата на заповед.**

Всеки път, когато ни се показва какво е говорил Исус, виждаме, че Той заповядваше: „Приеми зрението си!“; изцелява прокажения и казва: „Искам. Бъди очистен!“. Виждате ли модела?

Винаги има заповед. Ето го моделът. Исус никога не се молеше. Той заповядваше. Защо? Защото имаше властта да прави това, което правеше. (Дадена Му, поверена Му от Отец, за да прави това).

Вашият въпрос може би е: „Аз как да се сдобия с тази власт?“ Ти се сдоби с нея в момента, в който се новороди! Ти беше прибавен към „Семейството“; името на Исус стана твое, ти може да го използваш и имаш правото и властта да говориш от Името на Исус. След малко ще ви покажа това.

Следващото нещо, което искам да видите, е в 42 стих: И веднага (В момента, в който Исус изговори тези думи) проказата го остави, и той се очисти.

Веднага искам да си отговорим на един въпрос: „Защо беше изцелен прокаженият?“. Защото Исус беше задвижен от състрадание. Недейте да си мислите, че това беше някакво специално водителство или видение или сън! Вие, както и Исус, можете просто да вършите Божията воля.

Още един пасаж ще разгледаме. *Марк 5:18: И когато влизаше в ладията, тоя, който бе по-напред хванат от бесове, Му се молеше да бъде заедно с Него.*

Вие знаете тази история. Исус освобождава един човек от легион бесове. И сега човекът е свободен и е с абсолютно възстановен ум. Исус се кани да си тръгне и човекът иска да тръгне с Него. Защо? По същата причина, поради която слепците последваха Исус. Божията добрина и милост карат хората да се покаяват. Обаче Исус му казва: „Не, недей да идваш с Мен. Сега в момента нямам нужда от други, които да пътуват с Мен. Вместо това, прибери се вкъщи и кажи на приятелите си какви велики неща направи Господ за теб и как се смили за теб!“

19 Обаче Той не го допусна, но му каза: Иди си у дома при своите, и кажи им какви неща ти стори Господ и как се смили за тебе.

Виждаме, че и демоните бяха изгонени поради състраданието, което изпитваше Исус. Слепота беше изцелена; проказа беше изцелена; демони бяха изгонени; работници бяха изпратени на жетвата – **всичко това стана поради милостта или състраданието на Господа!** Нямаше видения, нямаше сънища, нямаше някакво специфично водителство. Той просто видя нуждата и я

посрещна. Защото обичаше Бог и обичаше хората и то достатъчно силно, за да направи нещо за тях.

Ние знаем от посланието на Яков – ако ти твърдиш, че обичаш Бог, обаче не обичаш ближния си, тогава ти си лъжец и истината не е в тебе, казва Йоан!

Яков каза: Недей да твърдиш, че обичаш Бог, Когото не можеш да видиш, след като не обичаш ближния си, а него може добре да го видиш и го оставяш да си легне гладен, не му даваш облекло, не му помагаш. Обаче твърдиш, че имаш вяра? Казваш „Обичам те!“, а още му казваш „Стопли се, нека някой да те нахрани, но си иди сега“. Исус каза на собствените си ученици, когато учениците казваха: „Господи, изпрати ги тези, защото нямаме достатъчно храна да ги нахраним. Изпрати ги те да отидат да си вземат нещо за ядене“. Исус каза: „Вие ги нахранете!“ Те Му казаха: „Ние нямаме достатъчно за нас самите!“. Тогава Исус им каза: „Донесете Ми това, което имате.“ Ето това е ключът.

Повечето хора искат да изчакат, докато получат достатъчно в техните представи, онова което е достатъчно. Никога няма да имаш достатъчно, за да извършиш всичко, което Господ те е призовал. Донеси Му и Му предостави това, което имаш. Той го благославя и го умножава. И тогава се посрещат нуждите на всички хора и дори ти остават 12 коша къшеи. Те нямаха това изобилие, докато не нахраниха всички хора. Нека да ви попитам – колко кошници с остатъци храна имаха накрая? Дванадесет, нали? Друг въпрос, колко ученика имаше Исус? Дванадесет, нали? По една кошница за всеки от тях да носи. Амин!

Исус не носеше нито една кошница. Но за всичките ученици имаше по една. Пълна кошница!

Нека да ви попитам и следното: следващия път, когато учениците видяха една гладна тълпа, мислите ли, че не бяха развълнувани, „А сега как ще ги нахраним и тези хора?!“. Вероятно са се възмущавали.

Не ни се казва какво са направили те с 12-те кошници. Но на тях не им беше нужна толкова много храна. Може да са я занесли на пазара и да са я продали. И така са придобили малко пари. Те посяха и получиха много добър резултат, след като се покориха на Бог. **Но мотивът им не беше печалбата! Мотивът им беше – да нахраним гладните!** Защото този, който разпръсква, накрая получава повече. Това ни казват Притчи. Трябва да осъзнаете, че Божието Слово е истина и работи!

Виждаме във всички тези ситуации как състраданието на Господа доведе до тези резултати.

Нека да погледнем сега нещичко в Марк 16. Някои хора се опитват да кажат, някои изследователи твърдят, че последната част от Марк 16 глава не е присъствала в оригинала, а е била прибавена по-късно. Всъщност, тази част от Марк я откриваме в много повече ръкописи, но не в някои от най-ранните или тези, които са наречени най-точните. Но тук, в тези стихове на Марк, няма нищо, което ранната църква и учениците от ранната църква не са преживели и не са правили. Така че очевидно всичко е точно. И има много доказателства, които сочат, че този пасаж е съществувал в оригинала. Има и научни доказателства за това. Кое се основава на броя ранни ръкописи, които са открити. И този пасаж е цитиран от всички църковни отци в ранната църква, което отново доказва, че той си е съществувал оригинално в Писанията и е бил приет, особено от ранната църква, като оригинал. Затова нека да го разгледаме подробно.

Марк 16

14 После се яви на самите единадесет ученика, когато бяха на трапезата, и смърти ги за неверието и коравосърдечиято им, защото не повярваха на тия, които Го бяха видели възкръснал.

15 И рече им: Идете по целия свят и проповядвайте благовестието на всяка твар

КОИ СА ТЕЗИ „ВИЕ“ - ЕДИНАДЕСЕТТЕ. Исус каза: Вие, единадесетте ми ученика, идете по целия свят и проповядвайте Благовестието на всяко създание. Който повярва – **Кой е този „който“? – единадесетте ли? Не!** Това са хората, на които единадесетте ще проповядват и ако те повярват и се кръстят ...

Нека да спрем тук: Ако този, който чуе проповедта на единадесетте, повярва и се кръсти и хората се опитват да намерят тук нещо, което го няма; да кажат, че трябва да си кръстен (във вода), за да бъдеш спасен.

ТИ НЕ СИ СПАСЕН, ЗАЩОТО СИ ПОТОПЕН ВЪВ ВОДАТА.

ТИ СЕ СПАСЯВАШ, ЗАЩОТО СИ ПОВЯРВАЛ И СИ СЕ ПОКОРИЛ НА ЕВАНГЕЛИЕТО.

Какво всъщност ни се казва тук? Този, който повярва, и се кръсти. Този, който повярва и се покори и започне да прави това, което Евангелието го учи. Това означава много повече от просто „съгласявам се, че е вярно“! Но покорството означава, че човекът започва да върши дела, прибавя действия. Вярата е винаги придружавана от действия! Аврам повярва на Бога и това му беше зачетено за праведност! (*Битие 15:6 И Аврам повярва в Господа; и Той му го вмени за правда.*)

Но Аврам все пак трябваше да отиде и да принесе сина си Исаак като жертва. И когато Аврам вдигна ножа, тогава Бог проговори и каза: Спри! Не наранявай момчето. Сега Аз знам, че ти се боиш от Мен! Вижте какво Бог нарича страх от Него! Това е покорството! „Сега Аз знам, че ти наистина вярваш, защото твоите действия го доказват“.

Яков казва: Ти твърдиш, че имаш вяра, А аз ще ти покажа моята вяра чрез дела; Ти твърдиш, че имаш вяра, а пък нямаш дела, Но аз ти показвам моята вяра от делата си!

Ти не се спасяваш чрез дела. Но, ако си спасен, няма как да нямаш дела! Ще има някакви действия, постъпки в твоя живот, които ще доказват, че ти си вярващ. Вяра без дела е мъртва!

„О, аз вярвам в изцелението!“ А кога за последен път положи ръка на някой болен?, „А, аз такива работи не правя?“, тогава не вярваш в изцелението!

„О, аз вярвам в кръщение в Святия Дух!“ Кога за последен път говори на езици?, „Ааа, аз не правя такива работи“ – тогава не вярваш в кръщението в Святия Дух!

ТОВА, В КОЕТО ВЯРВАШ, ТОВА ПРАВИШ! Винаги има действия, които вървят към вярата! Простичко е. Вижте, това не е някакъв клуб, към който ти се присъединяваш, като се спасиш. В който да вдигаш ръце или да се здрависваш с хората. Това е живот, който ти живееш ежедневно.

Словото казва в *Марк 16:16 Който повярва и се кръсти ще бъде спасен; а който не повярва ще бъде осъден.*

Казано е много простичко. Не се казва „има 15 начина, по които можеш да се спасиш“. Не се казва, че всеки трябва да си намери негов собствен път. Ти или вярваш в Исус, или не вярваш. Ти

или вярваш в Евангелието, или не вярваш. И ти или живееш така сякаш вярваш, или не живееш; и си спасен или си осъден. Това е. Толкова е просто.

Стих 17, забележете, казва се: *17 И тези знамения ще придружават тези, които са повярвали...*

Сега, Исус говори на единадесетте и казва: Идете, Вие идете, Вие проповядвайте. Този, който повярва ще се спаси; И тези знамения ще придружават, или следват „тях“ – които повярват. Исус не каза, че тези знамения ще следват „вас“ – единадесетте. Но „тях“, които са повярвали. Амин!

Тези знамения ще следват тези, които са повярвали! Не тези, които се съмняват! Не тези, които трябва малко да помислят! А тези, които са повярвали.

Какви са знаменията:

... в Мое име бесове ще изгонват; нови езици ще говорят; 18 змии ще хващат; а ако изпият нещо смъртоносно, то никак няма да ги повреди; на болни ще възлагат ръце

„Те“, те ще полагат; това са хората, на които е било проповядвано евангелието и които са го повярвали. Виждаме тук, че всичко започва с Исус. Първото поколение бяха дванадесетте, които трябваше да отидат по целия свят и да проповядват и „който повярва“ – тези стават второто поколение, и тези знамения ще следват второто поколение вярващи. Амин!

И забележете, Исус говореше за хора, които към този момент даже не бяха още спасени. Нали така?! Исус пророкуваше, че ще има хора, които ще вършат тези знамения, те ще полагат ръце на болни и болните ще оздравяват, и те ще оздравяват.

Да си отворим сега на *Матей 28* глава. Същата ситуация и се казва:

16 А единадесетте ученика отидоха в Галилея, на бърдото, гдето Исус им определи. 17 И като Го видяха, поклониха Му се; а някои се усъмниха. 18 Тогава Исус се приближи към тях и им говори, казвайки: Даде Ми се всяка власт на небето и на земята. 19 ЗАТОВА Вие Идете, прочее, научете всичките народи, и кръствайте ги в името на Отца и Сина и Светия Дух, 20 като ги учите да пазят всичко що съм ви заповядал; и ето, Аз съм с вас през, всичките дни до свършека на века. [Амин].

Не е ли същата ситуация, като Марк 16 глава. Сега виждаме цялата картина. “Като ги учите, като ги инструктирате“. Кои са тези „тях“ – това са „второто поколение“; тези, които са се обърнали към Евангелието чрез поучението на апостолите и сега са повярвали; тези, за които Марк каза, че ще полагат ръце на болни и тези знамения ще ги следват. Исус всъщност говори за същите хора тук и казва: Научете ги тях „да пазят и да вършат всичко, което Аз съм ви заповядал на вас.“

Какво заповяда Исус на единадесетте да правят. Той им каза „всичко“, не само последните тук неща, които ви казвам. А какво им беше казал преди това: проповядвайте евангелието, изцелявайте болните, възкресявайте мъртвите, гонете демони, очиствайте прокажени. Даром сте приели, даром давайте. Обичайте се един друг, за да бъдете Мои ученици. Пребъдвайте в Мен. Нека Словото ми пребъдва във вас. Ако Моето слово пребъдва във вас и вие в Мен, искайте каквото и да желаете и ще ви бъде, защото това ще донесе слава на Моя Отец! И ако правите това, ще носите много плод и така ще бъдете мои ученици. Прощавайте си един на друг. Молете се един за друг, благославяйте тези, които ви кълнат. Не е ли това „всичко“, за което Исус каза; не се ли побира всичко това в „правете и вършете всичко, което съм ви заповядал“.

Тук Исус каза на единадесетте: Вие идете, създавайте ученици, по същия начин, по който Аз ви направих мои ученици. И им предайте на тези ваши ученици всичко, което Аз съм ви научил! Ние сме били с вас заедно три години и ако случайно сте забравили някои от нещата, които съм ви учил, Аз ще изпратя Духа, който ще ви припомни всичко, което съм ви казал, защото не искам да забравите нито едно от нещата, които съм ви заповядал. И искам сега вие да научите тези, които вие сте обърнали към вярата, да вършат всичко, което Аз съм ви заповядал на вас. Амин!

Следователно апостолите трябваше да предадат на следващото поколение вярващи това, което са научени от Исус. Ние знаем, че следващото поколение трябваше да вършат всичко, което оригинално Исус беше заръчал на единадесетте. И ако трябваше следващото поколение да последва всичко това, което учеше Исус, следователно единадесетте трябваше да им предадат всичко това.

Значи, единадесетте ученика трябваше да научат своите ученици. Как? Прекарвам време с теб (ти си мой ученик). И сега „ти“ иди по целия свят и ти проповядвай евангелието, ти полагай ръце на болните и те ще оздравяват. Не е ли така?

Имаме Исус, който каза на единадесетте да кажат на своите ученици да вършат същите неща. Имаме новите вярващи, или ученици на единадесетте, които трябва на свой ред да отидат по целия свят да вършат всичко, което Исус беше научил единадесетте си ученика и те трябваше да научат свои ученици да вършат всичко, което Исус беше научил единадесетте, включително да идат по целия свят и да проповядват евангелието и да правят нови ученици. И тези ученици трябваше и те да полагат ръце на болните и те да отидат по целия свят и да правят нови ученици. И да кажат на тези нови ученици да правят всичко, което Исус е заповядал на единадесетте. Хващате ли вече идеята?!

Сега, ако това е направено и очевидно е направено, ето ни нас тук, две хиляди години по-късно. Това са около 20-25 поколения хора, ученици, на които е предавано всичко това.

И сега, ако ние сме ученици на Исус би трябвало някои от Неговите ученици на нас сега да ни кажат, нас да ни учат. Ние пък да научим други: ще ти разкажа всичко, което Исус ни е заповядал да вършим. Така както Той учеше неговите дванадесет ученици: да изцеляват болните, да възкресяват мъртвите, да изгонват демони, да очистват прокажени, да проповядват евангелието и ако полагат ръце на болни, то болните ще оздравяват, ще говорят на нови езици. Ще вършат всичко, което Исус е заповядал на своите ученици.

Би трябвало да има поколение вярващи преди нас, което да ни учи по този начин. Нали така?! Обаче някъде по средата на тези 20-25 поколения вярващи нещо се е изгубило. Нарича се „тъмните векове“. Обаче Бог е светлина и Той установява светлината в Църквата и сега Той има ученици, които вършат всичко, което Той е заповядал.

Преди около 10 години, един ден се подготвих да проповядвам и щях да проповядвам за Евангелието, благовестието на Царството и за Голямото поръчение. И просто изброих всичко, което Исус ни е казал да правим и видях, че Той казва:

- Проповядвайте благовестието – и си взех химикала и си записах „Проповядвайте Благовестието“ и след това си казах „Аз това правил ли съм го?“ Да. И сложих отметка. Аз го правя. След това записах:

- Изгонване на демони - „Правил ли съм го това?“ Да, правил съм го. Отмятам го и него. И отивам към следващото нещо:
- Ще хващат змии ... – Трябваше да открия какво точно означава това. И открих, че това е еврейски термин. Когато на ученика се прехвърля служението на учителя му и този ученик е готов да поеме върху себе си и всички проблеми, които е срещал учителя му в служението си, включително и гонение и преследване от хора. Това означава. Тогава аз си казах: гонение, преследване от хора... Случвало ли ми се е? Да! Отмятам го. С желание, с готовност приемам това гонение и се справям с всички проблеми, които се случват. След това си казвам, „ако изпия нещо смъртоносно“:
- Ако изпият нещо смъртоносно, то няма да ги повреди. Това случвало ли ми се е? Да, всеки ден всъщност – кока колата, например. И това мога да отметна. Амин! После:
- Ще говорят на нови езици – правил ли съм го това? Да, всеки ден! Отмятам го.
- Ще полагат ръце на болни и те ще оздравяват – отметка.
- Ще възкресяват мъртви – да, Бог ме е използвал и за това, няколко пъти. Отметка.

И осъзнах, че аз пълно, цялостно съм проповядвал евангелието. Напълно живея Голямото поръчение!

Така че, ако ние се върнем към това, което Исус научи дванадесетте. Започнах да изследвам, какво друго:

- Очистване на прокажени – всъщност и това съм го правил. И тук си написах отметка. Всякакви заразни болести, всякакви видове проказа, кожни заболявания, СПИН, всякакви рани и всички последствия, които се получават в резултат на тях. Ние сме направили всички тези неща, които Исус е заповядал да вършим!

Така че, когато говорим за тези 20-25 поколения вярващи, тази заповед би трябвало да е предавана на всяко следващо поколение. Сега аз не мога да отговарям за поколенията, които са се провалили в предаването на тази заповед, но това, което мога да кажа е следното: аз съм ученик на Исус Христос. Върша всичко, което Той ни е заповядал. Така че без значение дали поколението преди мен го е правило или не и е имало такива хора, които са го правили, аз има прекрасни учители. Но аз не мога да нося отговорност за „тъмните векове“, например. Но това, което аз мога да кажа, е следното: вие сте тук и аз правя това, което Библията ни казва да вършим.

Казвам ви, че сега вие трябва да идете по целия свят и да проповядвате Благовестието, да изцелявате болните, да изгонвате демони, да очиствате прокажени, да възкресявате мъртви, да говорите на езици и да поемете тежестта на преследването, гонението и на всички проблеми. И ако изпиете дори нещо смъртоносно, то няма да ви повреди! Имайте вяра!

Тук съм за да ви кажа, че имам правото и властта да ви кажа: ето какво сте призвани да вършите! Защото аз самият съм го правил, продължавам да го правя и днес и ще продължавам да го правя, защото жетвата е побеляла! А работниците са малко!

Затова ви заповядвам чрез Божия Дух – Павел каза на Тимотей: „Предай това, което си научил от мен на верни хора, които ще бъдат верни от своя страна да го предадат и те на други!“ И аз съм тук днес, за да ви кажа, че сме видели Божието дело по целия свят. И съм тук за да ви заповядам, да ви кажа и да ви потвърдя нещата, които сме видели Бог да върши. Тук съм да ви предам това, което на мен ми е предадено! Аз го предавам на вас. Защото имам отговорност да предам на

верни човеци, които ще бъдат верни от своя страна да го предадат и на други, на други верни хора.

Не нося отговорност да проповядвам на участници в семинар. Амин! Моята отговорност е единствено да проповядвам на верни хора, които ще бъдат от своя страна верни да предадат наученото на други верни хора.

Не съм дошъл тук да проповядвам, защото мога да си проповядвам навсякъде по света. Не съм дошъл тук да ви правя някакво представление, за да стоят пред мен някакви зрители и да гледат шоу.

Дошъл съм тук за да търся работници на жетвата, да търся хора-лидери, които искат да посветят живота си на делото, на Исус Христос, и аз да посветя самия себе си да ги обучавам, да ги подготвям, да ги екипирам, колкото време е нужно. Защото това благовестие на Царството трябва да се проповядва по целия свят! Това е нашата отговорност.

Всяко поколение е отговорно за неговото поколение, което живее в неговото време (да предаде наученото).

Аз ви гледам и се чудя – колко от вас ще продължат? Чудя се колко от вас ще позволите благовестието, което ви проповядвам, да потъне надълбоко във вас и да го донесе до другите?

Посветен съм на това – това Евангелие (от Библията), което на мен ми е било поверено, благовестието на Царството, благовестието, записано в Библията, да продължи дори и след като си тръгна и ме няма тук.

Аз ще направя всичко, което е по силите ми това благовестие, от Писанията, да не умре заедно с мен. Обаче въпросът ми е следният: „Какво ще направиш с това благовестие или то ще умре заедно с тебе? Ще го предадеш ли на други, така както аз ви го споделям“. Това е решението, което всеки един от вас трябва да направи за себе си! Амин!

Убедени ли сте, че това, което ни е заръчано в Словото, трябва да продължи завинаги? Делата на Исус се предават от поколение на поколение християни. И сега дойде нашият ред това благовестие на Царството, отговорността, да го носим ние. Амин!

СЕСИЯ 8

Нека се върнем отново в ръководството. Започнахме предишната сесия с това, че всичко, което Исус правеше, го правеше задвижван от състрадание.

В Лука 7:11 А скоро след това, Исус отиде в един град наречен Наин; и с Него вървяха учениците Му и едно голямо множество.

Забележете, че се казва: много от учениците Му; и едно голямо множество. Много хора имаше с Него, които Го следваха. Ние бихме ги нарекли „последователи“. Обаче вижте, че много ясно се прави разликата между това голямо множество, което Го следва и учениците Му. Днес в църквата виждаме, че има много хора, които Го следват – Исус, обаче не са ученици.

Исус заръча на учениците си: „Идете и създавайте ученици!“ Той не каза „идете и взимайте решения“. Той каза: „правете ученици“. Думата за ученик буквално значи „ученик или чирак“.

Може би всъщност „чирак“ е по-добрата дума, която да се използва в случая. Защото много хора могат да изучават и в този смисъл да бъдат ученици, обаче чиракът е някой, който цялото му обучение минава с една определена цел: да стане като майстора, като този, който го обучава.

В 12 стих виждаме: *И когато се приближи до градската порта, ето, изнасяха мъртвец, едничък син на майка си, която беше и вдовица.* Защо ни се казва това нещо? Показва ни се тук, че този мъртъв син беше единствената подкрепа на майка си - *и с нея имаше голямо множество от града.* 13 *И Господ, като я видя, смили се за нея и рече ѝ: Недей плака.* 14 *Тогава се приближи и се допря до носилото; а носачите се спряха. И рече: Момче, казвам ти, стани.* 15 *И мъртвият се подигна и седна, и почна да говори. И Исус го даде на майка му.* 16 *И страх обзе всички, и славеха Бога, казвайки: Велик пророк се издигна между нас; и Бог посети Своите люде.*

Забележете, първо, когато Исус видя погребалното шествие, Той не се изпълни със състрадание към мъртвото момче. Той се смили за майката. Не за мъртвеца, Той се смили за майката. Разбирате ли това? Исус възкреси едно мъртво момче, защото се смили за някой друг. И вижте какво се казва – Той отиде до погребалното шествие, допря се до носилото и всички спряха. И тогава Исус започна да говори на момчето. Помнете модела – Той видя нужда; протегна се задвижен от състрадание. И вижте: не се казва, че Той се докосна, но Той говори. Помнете модела. Той не се моли. Не попита Бог какво да прави. Исус изговори заповед. Той заповяда, казвайки: „Момче, казвам ти, стани!“. Виждате, това е заповед. Не е молба и не е молитва. Какво стана? Момчето, което беше мъртво се изправи, седна и започна да говори. И това, което Лука не е записал е, че когато момчето започна да говори, носачите, които го държаха, им се подкосиха краката и изпуснаха носилото. Защото и вие така щяхте да направите. Ако ти носиш мъртвец и той се изправи и започне да говори над главата ти, пускаш всичко и бягаш. Ето това е станало и тук.

Веднъж карах; беше точно преди Рождество. Трябваше да се придвижа от една част в Щатите към друга. По мобилния си телефон говорех с жена ми и ѝ казвам: пред мен има катастрофа. Така, че сега ще затворя и по-късно ще ти се обадя пак. И отидох с колата зад мястото на катастрофата. Имаше две ленти по магистралата и между тях имаше тази тревна площ, която беше леко вдлъбната като малка долчинка. Един камион просто беше попаднал там и се беше преобърнал. Имаше и други коли. Имаше хора, но нямаше все още пристигнали на мястото нито полиция, нито линейка. И аз се приближих с колата и слязох за да отида и да видя какво става. Беше много студено и имаше сняг. И човека, който се приближи към мен, го попитах какво стана. И той каза: „Ами този човек е мъртъв. Мисля, че получи сърдечен пристъп“. Тогава аз казах: „Мога ли да видя тялото?“ и той ме погледна много странно и каза: „Предполагам, че няма проблем“ и ме заведе от едната страна на камиона. Бяха извадили човека от камиона и положили на земята, на снега и метнали едно синьо яке на главата. И когато се приближих и го видях, дойдох по-близо, коленичих на тревата и отместих якето от главата му. В момента, в който видях лицето му, аз знаех и това много ме разгневи, спомням си как тогава се почувствах и си казах: „Няма да стане. Няма да позволя дявола да открадне живота на този човек. Няма да позволя да го открадне от жена му и от двете му деца, двете му дъщери, точно преди Рождество Христово!“.

Аз не познавах този човек. Не знаех нищо за него, но това беше Слово на знание да разбере, че този човек е съпруг, че има две дъщери. Защо Бог ми даде това слово на знание? За да може в

мен да се надигне състрадание. И аз се ядосах на дявола и се изпълних със съчувствие към съпругата и децата му. Към самия човек нищо не изпитвах. Бях коленичил до него. Положих ръцете си на него и казах: „В името на Исус, ти ще живееш, няма да умреш!“. Казах това може би два или три пъти. Около тридесет секунди. Нищо не стана. Аз се оправих. Колената ми се бяха измокрили от снега на земята. Обърнах се за да отида при останалите хора, имаше около осем, десет човека, които бяха на около три-четири метра от нас. Аз тръгнах към тях и зад мен чувам нещо като оригване, много силно. Затова се обърнах, за да погледна какво става. Човекът тъкмо си надигаше главата (умрелият) и се оглеждаше и всички хора, които бяха там, се разбягаха. Пръснаха се като пилци от уплаха. И един човек, буквално избяга и се скри зад камиона и ей така надничаше иззад него и го чувах само как повтаря: „О, Господи Исусе; о, Господи Исусе!“ И аз тогава си спомням, че си помислих: „Е, този поне разбра кой направи чудото!“. Амин! Той не викаше: о, буда, о, буда...

И около това време от едната страна дойде полицейската кола, а от другата посока пристигна линейката и естествено служителите започнаха да разпръскват хората за да ги молят да направят път. Обаче аз исках да разбера повече информация за човека. И там имаше една жена, която каза, че ще се качи в линейката с човека и като получи информация, ще ми я предостави. И тази жена ми се обади след ден и половина.

И тя ми каза: „Искам да ти разкажа какво стана. Аз влязох в стаята, в болницата с мъжа. Разговарях с него. Той много добре знаеше, че е бил мъртъв. Не си спомняше много, но знаеше, че е бил мъртъв. Изумителното е, че той е от Свидетелите на Йехова“. И тя каза, че на следващия ден други от Свидетелите на Йехова дошли в стаята и му казали никога да не разказва на никого за това, защото Бог не върши такива работи. И жената каза: „Той просто не може да говори повече с нас, забранено му е“. След тази случка, години по-късно ние продължихме да общуваме с тази жена и тя всъщност стана един от нашите ученици за Христос.

Защо този човек беше възкресен от мъртвите? Заради състраданието на Бог, Неговата милост. Аз знаех какво трябваше да се случи. Имах вяра да предприема крачката, но състраданието, което се надигна в мен, позволи това нещо да стане. Така че мъртвите също са възкресявани поради състрадание и милост. Амин!

Сега отиваме в ръководството 5 глава, стр.25. Помнете, че изцелението трябва да е знамение, знак, а не награда! Църквата е превърнала изцелението в награда, а не в знамение. Изцелението не е награда. То е знак, знамение. Ние сме го превърнали в награда, понеже казваме: „Ако се справиш с греха в живота си, Бог ще те изцели!“. Това означава, че изцелението за нас е награда за правилен начин на живот. Трябва ли да живеем правилно пред Бог? Разбира се, че ДА! Трябва ли да премахнем греха от живота си? Разбира се, че ДА!

Но изцелението е знамение, а не награда. За вярващите, на нас, не ни е нужен този знак или това знамение, не е нужно ние да го видим. То не е за нас. Ние сме вярващи. За нас изцелението е с цел да бъдем здрави и добри работници за Исус. Защото всеки знае, всеки работодател знае, че здравите му работници вършат по-добра работа и може повече да им се разчита, отколкото болните. Бог иска неговите работници да са добре и да са здрави. Ако аз имам някакво заболяване и трябва да приемам лекарства, то ще има места по света, където няма да мога да пътувам, защото там няма да мога да си взема от нужното лекарство. А на нас нали ни е заповя-

дано да идем по целия свят? Така че всяко нещо, което по някакъв начин ме възпира да ида по целия свят, не може да е от Бог. Амин!

Просто се опитвам да ви покажа от духовните библейски истини, че някои от вас не сте духовни, а плътски. Затова трябва да използваме и логиката, за да ви докажем от естествения свят, чрез естествени причини, че изцелението има смисъл. И ако има смисъл в естественото, колко повече това важи за духовното. И ние трябва да разберем - Божието Слово е основата, но също така искаме да ви помогнем да можете да го видите правилно, разбираемо чрез тези примери.

Ако вие имате Божия Дух, тогава вие можете да разбирате духовните неща. Но дори и когато имаш Божия Дух, пак може да си плътски. Затова се опитвам, понеже вие сте дошли тук да се учите, опитвам се да ви помогна на мястото, където сте в момента. Всъщност днес или утре вие ще видите, че Бог е направил път за всеки един човек на земята да бъде изцелен, без значение колко духовни сте вие. Ето колко Бог иска хората да са здрави.

И така, ръководството 5 глава на 25 страница. Марк 16:15-18 *15 И рече им: Идете по целия свят и проповядвайте благовестието на всяка твар. 16 Който повярва и се кръсти ще бъде спасен; а който не повярва ще бъде осъден. 17 И тия знамения ще придружават повярвалите: в Мое име бесове ще изгонват; нови езици ще говорят; 18 змии ще хващат; а ако изпият нещо смъртоносно, то никак няма да ги повреди; на болни ще възлагат ръце, и те ще оздравяват.*

Казва се: тези знамения ще придружават... Изцелението е знамение.

Нека ви дам бърз пример. Тук се казва, че изцелението е знамение; казва се, че ще говорим нови езици. Ако отидете в 1 Коринтяни 12 глава, там е писано за дарбите на Духа. Едни от тези дарби са пророкуване, говорене на езици и тълкуване на езици. Защо го казвам това? Защото в 1 Коринтяни 14 гл. се казва, че ако някой дойде посред вас и вие изговорите слово, което разкрива тайните на сърцето му, тогава това е знамение, знак за този човек, че Бог е посред вас. И виждаме, че говоренето на езици и тълкуването на езици са равнопоставени с пророкуването. Пророкуването се случва на познат, разбираем език. Езиците са непознат език и след това тълкуването ги превежда на познат и разбираем за вас език. Но всички тези дарби довеждат духовните истини на Бог до ваше знание чрез познат и разбираем език. И се казва, че пророчеството е знак, знамение, което е предназначено за невярващите, а не за вярващите.

Ето имаме тези дарби на Духа, които са знамение за невярващите. В Марк 16 глава се казва, че новите езици са знамение. Сега, ако обърнете внимание как се рекламира дадена компания, ще видите, че най-скъпите места да сложиш рекламата си е там, където има повече хора да я видят. В повечето църкви не идват компании, които да помолят да си окачат рекламата, защото няма достатъчно хора за да си струва усилието. Знаменията не са за вярващите. Те са за невярващите. Повечето църкви са пълни с вярващи, а не с невярващи. И ето ние имаме тази дарба говорене на езици като знамение. Имаме и изцелението като знамение, които обаче са предназначени за невярващите, а не за вярващите хора. А повечето църкви са пълни с вярващи хора. Тогава ние защо като църква практикуваме тези неща, само когато сме събрани като вярващи на едно място, в църква. Защо не ги правим пред невярващите? След като тези неща не са предназначени да са знамение за вярващите, а са предназначени за знамение за невярващите? Какво означава това? Означава, че изцелението и говоренето на езици и тълкуването на езици, тези пророчески думи, които са в този вид пророкуване, разкриват тайните на сърцата на хората. И те са за улицата. За

там навън, а не само в църквата да си ги практикуваме. Амин! Обаче всички си мислят, че за да се изцелят, те трябва да дойдат в църквата. Ние като вярващи, всъщност би трябвало да извършваме повече изцеление навън, отколкото в църквите. Особено що се отнася до полагането на ръце. Защото това ни казва Марк 16 глава.

Има други начини, по които да се изцеляват вярващите; всъщност три начина и за тях ще говорим в другата сесия. Но искам да видите, че изцелението е знамение. Знаменията са предназначени за невярващите, така че Марк 16 ни казва как ние трябва да отидем в този свят, навън и какво да правим там. Тези уроци не са предназначени да ви научат как да стават по-добри църковните ви служби или как да си организирате изцелителна служба в църквата. Ние правим тези неща, но това е защото знаем, че хората се нуждаят от помощ. Но тези уроци сега имат една цел – да ви премахнат всички извинения и оправдания от умовете, които ви спират да служите на хората там, навън. И да ви окуражат, дори да ви провокират да излезете и да вършите всички тези неща, за които говори Словото, навън.

Всички постоянно се молим за съживление. Особено в Новия Завет, няма такова място, което ни казва да се молим за съживление. Причината хората да трябва да се молят за съживление е понеже не правят това, което Библията им заповядва. Но ако ти вършиш това, което Библията казва, то съживлението е естественият резултат. Деяния на апостолите ни показва това. Показва ни, че ако ти си църквата там навън, то няма да ти стигне сградата на църквата, за да събереш всички хора. Обаче ние предпочитаме да се съберем в нашата си групичка и да се молим с хора, които ще са съгласни с нас, отколкото да отидем там навън и да се конфронтираме с някого, който ще ни противостои.

Обаче, запомнете това, което Т.Л.Озборн каза, че има две неща, които никога да не искаме от Бог:

- Никога да не Го караме, да не искаме от Него да направи нещо, което Той вече е направил;
- И никога да не Го молим да направи нещо, което Той ни е казал на нас, ние да го направим.

Защо се молите за съживление? Да не сте мъртви?

Ако можете да съберете група вярващи, които да се молят за съживление, единствените, които ще се появят на това събиране, най-вероятно са тези, които вече са съживени. Защото те са тези, които ги е грижа и ги вълнува този въпрос и ще се молят за него. Обаче Библията не ни казва да се молим за съживление. Библията казва на Църквата: **СЪБУДИ СЕ И БЪДИ ПРАВЕДНА! ВЪРШИ БОЖИИТЕ ДЕЛА! СЛЕДВАЙ БОЖИЕТО СЛОВО!** И ако ти правиш това, ще получиш резултатите, които желаеш.

Обаче ние предпочитаме да се скупчим на едно място и да молим, да умоляваме Бог да направи нещо. И Бог ни отговаря така - Аз се опитвам да изпратя съживление, да съживя хората там навън, обаче моите деца само се събират и не искат да излязат навън, където е работата.

Как ще повярват хората, ако не отиде някой да им проповядва (не просто думи)? Това е наша отговорност. Това е, което Библията ни учи. Простичко е.

Проблемът е, че повечето християни са все още живи (живи за себе си) и уплашени. Те не са умрели за себе си. Те не са умрели достатъчно, за да започнат да вършат, това което не искат да вършат (за което говори Словото).

Но Библията казва: Отречете се от себе си! Твоята плът е тази, която не иска да отиде (и да служи на спасените), а духът ти копнее да прави това! Ще кажеш: Ти откъде знаеш? Ами защото сте тук! Просто е. Вие се отрекохте от себе си и се появихте тук на това обучение (три дни)!

Добре, нека да минем сега през това **да видим как да изцеляваме, така както Исус изцеляваше**. В ръководството, в долната част на страницата е цитиран Матей 4:23. **Ако вие искате да изцелявате, както Исус, тогава трябва да имате вяра за хората и ще трябва да ги изцелите всички, да послужите на всички.**

23 Тогава Исус ходеше по цяла Галилея, и поучаваше в синагогите им, и проповядваше благовестието на царството, като изцеляваше всякаква болест и всякаква немощ между хората.

Вижте: „всякаква болест“ и „всякаква немощ“.

24 И разнесе се слух за Него по цяла Сирия; и довеждаха при Него всички болни, страдащи от разни болести и мъки, хванати от бяс, епилептици и парализирани; и ги изцели.

Подчертайте си, че доведоха при Него „всички болни“ и Исус ги изцели всички! Вие ще кажете: Е, да, но при нас не пише „и ги изцели всички“, пише: „и ги изцели“. Да, обаче по-нагоре се казва, че доведоха всички болни и Той ги изцели тези „всички болни“. Виждате ли това? Значи е изцелил всички болни.

Първият въпрос: Кой е изцелителят? Това е Исус.

И сега: Кой имаше вяра? Или Исус, или тези, които водеха болните при Него.

После: Кой беше изцелен? Всички болни в този район. Амин!

Забележете: Той изцели всички болни!

Ще видите в следващите няколко пасажа, които разглеждаме тук, в Лука 4:40 също виждаме, че Исус изцели всички; Лука 6:17 Исус ги изцели всички. Това го виждаме отново и отново. Исус изцеляваше всички. Всеки път, когато се споменава колко души е изцелил, то винаги отговорът е „всички“. Никога не се казва „без един“. Нито веднъж не се казва това! Помислете си малко. Ние знаем, че при Него идваха множества; тук, в Словото, се казва това. От целия град и от цялата околност доведоха болните хора при Него. Около Него се събираха търпи. Имаше време, когато бяха две хиляди, пет хиляди, десет хиляди. Но нека да кажа, че там например е имало просто хиляда души. Просто да речем, че множеството от хора е било хиляда души. Ние знаем, че Исус нахрани пет хиляди, които бяха само мъжете и не бяха преброени в това число жените и децата. Това означава, че цялото множество може да са били около 20 хиляди души. Всички те бяха нахранени!

Говорим за това, че Исус изцеляваше всички тези хора. Големи множества идваха при Него да се изцеляват. Може да са били 10 хиляди, може да са били 20 хиляди. Но нека да бъдем супер консервативни в своето разбиране и да кажем, че са били само хиляда души. Хиляда души, които идват при Исус. Помислете си малко. Идвало е при Него това множество и Той е изцелявал всички

болни. Да предположим, че от тези хиляда 90% са се нуждаели от изцелени. Това прави 900 души.

Ако ви помоля да вдигнете ръце, всички вие, които се нуждаете от изцеление, гарантирам ви, че 90% ще вдигнете ръка. Това го виждаме по целия свят, приблизително един и същи процент. И съм много удовлетворен да кажа, че единственото място, където това не е така (от статистиката, която правим), са местата където се връщаме за втори или трети път. Бяхме в една църква наскоро, която съм посещавал четири или пет пъти и ги попитах: Колко от вас се нуждаят от изцеление? Не се вдигна нито една ръка! Амин! Слава на Бог! Това е силата на Евангелието! Това е силата на Божието Слово!

Но нека да се върнем към ситуацията на Исус. При Него има 1000 души и 900 от тях се нуждаят от изцеление. Той ги изцели всичките. Не „без един“, всичките ги изцели! Сто процента от тези, които се нуждаят от изцеление. Амин!

Помнете, ще говорим от *духовна гледна точка* и от *естествена гледна точка*. Затова нека да погледнем нещата от естествената страна, за малко. Разгледахме ситуацията и хайде, ако искате, да речем, че идват 100 души, и от тях 90 души са болни и 90 души се изцеляват. Сега, гледайки тази ситуация, трябва да осъзнаем, че или Исус е знаел нещо, което ние не знаем, или, че Той е най-късметлията от всички проповедници, които някога сме виждали. Защото ето пред вас 90 души, които се нуждаят от изцеление и всички те се изцеляват (Исус им служи с изцеление).

И какво би трябвало да означава това? Според нашата така широко разпространена теология днес, би означавало, че за всички тези 90 души, точно този е бил денят, в който Божията съвършена воля за тях е била те да бъдат изцелени. Това е първото изумително нещо. Но това не е всичко! Защото не само, че това е бил „техният щастлив ден“, но също така означава, че от тази група от 90 души никой не е имал грях в живота си точно в този момент. Никой от тях не е имал непростителност, която да спре изцелението му; никой не е имал наследствено проклятие, което да стои срещу изцелението, защото ако имаха такива работи нямаше да бъдат изцелени точно този ден. Щеше да им отнеме може би няколко години, за да се получи изцелението, да се открие кой в предците е бил масон или нещо друго. И за да се разчисти всичко това се изисква време. Помислете малко? Или нашите разбирания са погрешни, или Исус е най-големият късметлия, и то винаги. Защото, и да не споменаваме, което забравихме, че всички тези 90 души, които са се изцелили са имали страхотна вяра за изцеление, точно в този момент. Това не ви ли се струва малко изумително? Представете ли си каква въобще е вероятността всичко това да се случи в един и същ момент, на всички тези хора заедно? Защото в църквата днес, ние не можем да съберем и десет души, които се подреждат за изцеление и да са всичките изцелени, а ние трябва да сме „вярващите“! Но навярно така се случи, че точно този ден, всички тези съвършени 90 души се събраха на една и също място, в един и същ момент. **НЕ! Нека да погледнем истината в очите! Нашите идеи са погрешни!**

Фактите сочат, че Бог е много по-голям и че ние слагаме ограничение на Бог, което Бог никога не е поставил! И е време ние да позволим най-накрая, Бог да бъде Бог! И да бъде Бог чрез нас! А ние да бъдем изпълнени със състрадание и да служим така, както Исус служеше!

Ако Божията воля е всички да бъдат изцелени, каквато е, тогава всички трябва да са изцелявани! И ако не всички се изцеляват, тогава ние трябва да си отговорим на въпроса „Защо и какво трябва ние да поправим?“. Амин!

СЕСИЯ 9

Добър ден на всички! Продължаваме да следваме ръководството, което всички имате. Вече казахме, че ако искаме да изцеляваме така, както Исус изцеляваше, то трябва да изцеляваме всички! На стр.28 от ръководството ще отговоря на няколко основни въпроса.

Подточка а) *Защо Исус изцеляваше?* И вече отговорихме на този въпрос. Преди всичко от милост и състрадание! Но също така в Яков 4:17 виждаме какво се казва: *17 Прочее, ако някой знае да прави добро и го не прави, грях е нему.*

В Деяния 10:38 се каза как Бог помаза Исус Христос:

38 именно, Исус от Назарет, - как Бог Го помаза със Светия Дух и със сила; Който обикаляше да прави благодеяния и да изцелява всички угнетявани от дявола; защото Бог беше с Него.

Сега вече всички виждаме, че Исус обикаляше и вършеше добрини. Той знаеше това, което е добро и правеше това, което е добро! Ако Той не правеше това, което знаеше, че е добро, тогава това щеше да е грях. Много просто.

Ето едно нещо, което много хора не разбират. Исус нарече фарисеите лицемери. Той каза на хората: вършете това, което фарисеите ви казват, но не правете това, което те правят! Защото те не вършат това, което ви казват вие да вършите. С други думи: те са лицемери, защото не правят това, което поучават другите.

Исус беше ли лицемер? Разбира се, не! Защо? Защото Той винаги правеше това, което поучаваше другите да правят. Ако Исус дава някаква заповед, Той е първият, който я спазва. Той живееше по собствените си правила. Амин!

Ние знаем, че Исус каза: Това са заповедите – да обичаш Бог и да обичаш ближния си както себе си!

Исус обичаше ли Бог? Разбира се, че да! Обичаше ли ближния си, както себе си? Можем ли да кажем, че Той, Исус, би направил за ближния си това, което ближния му не би направил за Него? Нали това каза Исус на нас: Ако искате хората да правят нещо на нас, вие го правете на тях! Това е заповед! Следователно Исус трябваше да живее тази заповед. Това означава, че Той трябваше да избере да върши добро и когато виждаше болните хора, Той правеше за тях това, което би искал те да направят за Него.

Трябва да разберете, че Исус е нашият пример. Какво означава това? Той ни показва как да живеем живота, който Бог иска да имаме. Както живееше Исус, това е нашият пример за това как ние да живеем нашия живот! Исус не се разхождаше наоколо в очакване да чуе някакъв глас! Исус също трябваше да живее чрез вяра! Защото това, което не се прави от вяра, е грях! Ако Исус не живееше чрез вяра, тогава Той щеше да живее в грях. Следователно Исус трябваше да живее чрез вяра! Което означава, че Той не живееше по по-различен начин от нас самите и това, което ние би трябвало да живеем! Той трябваше да вярва това, което Словото казваше за Него! Той трябваше да се довери на Бог и да вярва всеки път, когато полагаше ръце на някого! И ако вие

живеете същия живот, който Исус живееше, ще имате много по-малко проблеми и трудности да вярвате на Бог. По всичко личеше, че на Него му беше лесно (да вярва на Бог). Но причината да Му е лесно е, защото Той елиминира всички други опции. Когато и ние също елиминираме останалите варианти и за нас ще стане лесно да живеем това, което би трябвало. Амин! И ще ни е по-лесно да направим правилния избор.

Обаче ключът е, че ти правиш своя избор преди да е започнала битката! Недей да взимаш решения, когато си под обстрел! Взимай решенията си преди да е започнала битката! И след като веднъж си взел дадено решение, обяви го! Тогава ще ти е по-лесно да го следваш. И ще ти бъде много по-трудно да се откажеш. И така – вземете решение и си го обявете. И така ще живеете живота, който Бог има за вас.

И така, следващата точка. Разбрахме вече защо Исус изцеляваше. Сега да си отговорим: б) *Кого изцеляваше Исус?*

Лука 9:11 А множествата като разбраха това, отидоха подире Му; и Той ги посрещна с готовност, и им говореше за Божието царство, и изцеляваше ония, които имаха нужда от изцеление.

Забележете кои хора изцеляваше Исус. Изцеляваше онези, които имаха нужда от изцеление. Не тези, които имат достатъчно вяра! Това е една много срещана грешка. Ние винаги говорим за това колко вяра е нужна, за да се постигне нещо. **Исус никога не говореше за количество вяра!** Исус вярваше във вярата. По същия начин, по който ние възприемаме например бременността на една жена. Ти или си бременна, или не си бременна. Толкова е просто. Или имаш вяра, или нямаш вяра. Няма средни нива. Дори да имаш най-малкото възможно количество вяра, тя може да премести планина.

Има едно цяло объркване относно вярата. И ще ви помогне, надявам се, че ще го разберете след всичко, което ще ви кажа днес. Библията казва, че ако ти имаш вяра колкото синапово зрънце, което е най-малкото семенце, така че ако имаш най-малката възможна вяра, ако имаш вяра колкото едно зрънце, то ти можеш да говори на една планина (някакъв проблем в живота ти) и тази планина да се премести. Това е, което ни казва Библията!

Обаче в Тялото Христово сме обърнали нещата наопаки. Вместо това, ние казваме: ако ти имаш вяра колкото една голяма планина, то можеш да преместиш едно туморно образование голямо колкото зрънце. Очевидно имаме някакъв проблем в нашето разбиране за вярата.

Искам да осъзнаете, че вярата или я има, или я няма. Ето едно интересно нещо свързано с вярата - поради няколко причини ние сме започнали да гледаме на вярата като на някаква разменна монета в Духа. Като валутата, с която оперираме в Духа. Мислим си: „Ако аз имам достатъчно вяра, мога да си купя от Бог това, което искам“. Ако вие виждате вярата по този начин, **ВИЕ СТЕ ПРЕВЪРНАЛИ ВЯРАТА СИ В БОГ!**

Библията никога не ни е учила да имаме вяра в нашата вяра! Никога не ни се казва: Имай вяра в своята вяра! Единствения път, когато Исус споменава това, Той казва: Вярата ти ще се провали.

Но дори и това да се случи, дори, когато ти си без вяра, Бог продължава да е верен! Така, че ние трябва много добре да прегледаме нашето разбиране относно вярата. И разликата е колкото деня от нощта. Вярата не е някаква валута и количеството, мярката вяра не е от какво

значение! Защото Исус каза: Ако имаш вяра колкото синапово зрънце, което е най-малкото из между семенцата. Също както е Божието царство. То може да е най-малкото семенце, но ако ти го посееш, то ще израсте. Така че същността на вярата не се съдържа в нейната мярка или колко е голяма, защото и най-мъничката вяра може да премести и най-голямата планина! Така че количеството вяра не е от значение.

Има две неща относно вярата, които трябва да разбираме:

Първото: Вярата винаги е като семе. Тя започва от някакво ниво и расте. И ключът е: имаш ли я или я нямаш.

И ето къде идва голямото нещо – понеже ние сме гледали на вярата като някаква разменна монета, ние сме променили фокуса си и сме го отместили и сме го насочили към вярата. Ключът към вярата не е колко голяма е тя! А в Кого е тази вяра!

Когато ти кажеш: „А, не мисля, че имам достатъчно вяра...“, ти трябва да завършиш това изречение *(за да разбереш какво на практика твърдиш)*, защото това, което всъщност казваш е: „Аз нямам достатъчно вяра в Бога, че Той ще ме изцели“. Разбирате ли го това? Не трябва ли напълно да си довършваме изреченията?

Това, което ти казваш..., трябва да го разберете това – **ти мислиш за вярата си като нещо, което ти имаш, нещо, което ти притежаваш, обаче това не е така!**

Вярата ти е в Бога! Разберете го това! И когато ти кажеш: „Аз нямам достатъчно вяра за изцеление *(например)*“. Това не е израз на смирение! Това дори не е точно казано. Защото всъщност това, което ти казваш *(дори без да разбираш)*, на практика е: „Аз вярвам, че Бог е един голям лъжец. И аз не мога да Му се доверя и не вярвам, че Той ще направи това, което казва“.

Бог ти е дал вече обещание! Той е говорил, че ще направи определени неща и едно от тях е, че ще те изцели! И когато ти твърдиш, че нямаш достатъчно вяра, всъщност трябва да осъзнаеш, че твоят фокус не трябва да е върху теб, Той трябва да е върху Бога! И всъщност, с горните си твърдения, че нямаш вяра, ти казваш, че не вярваш, че Бог ще спази Своето обещание. *(Не Го ли смяташ за верен?)*.

Но, ако това е твоята идея за вярата, че тя е като една валута, тогава ти ще мислиш: „Как мога да постигна повече вяра, за да мога да постигна, това което искам?“. Но трябва да разберете, че вярата не е това нещо! **Вярата е да познаваш Бог и да Му се доверяваш!**

Никога няма да имаш повече вяра в Бог от това да познаваш Божиата воля! А за да познаваш Божиата воля, ти трябва да познаваш Неговото Слово!

Когато ти слушаш Божието Слово, правилно изговаряно и проповядвано, разбира се, тогава понеже вярата идва от слушане, когато ти чуваш истината на Словото, тогава твоята вяра в Бога, че Той ще спази Своите обещания и ще удържи на думата Си, ще работи!

Така че, когато ти кажеш: „Аз нямам достатъчно вяра“, всъщност казваш: „Аз може би имам малко вяра, но не достатъчно“. Тогава спомнете си, вече ви доказах, че не става въпрос за размер и количество при вярата! Нали казахме, че и най-малкото семенце може да премести планина. Така че няма значение каква е мярката на вярата!

Повечето от вас имате повече вяра във вашата вяра, отколкото в Бога! И проблемът е, че имате твърде много вяра във вашата вяра и твърде малко вяра във вярата в Бог! Може да ви звучи объркващо, но това, което се опитвам да ви кажа, е следното: **имате много повече вяра във собствената си вяра, отколкото в Бог. И ако вашата вяра е във „вярата ви“, тогава вие сте вложили вярата си в погрешното нещо! ВАШАТА ВЯРА ТРЯБВА ДА Е В БОГА!**

Когато вашата вяра е в Бога, е насочена към Бога, тогава изобщо няма да се замисляте за вяра, защото всичко, за което мислите ще бъде БОГ! Ще мислите за Неговата вярност...

Нека да ви покажа нещо. Това е доста важно, защото то променя всичко. Евреи 11 глава, всички знаете тази глава. Имаше две жени споменати в Евреи 11 глава. Първата е Сара, съпругата на Авраам. Втората е Раав, блудницата. Само две жени, които са споменати по име! Споменати са и други жени, но не и по име.

Първата жена е Сара – жена на вяра, чистота, към която да гледаме като пример.

По-късно, следващата жена, която се споменава, е Раав – блудницата, проститутката.

Защо само тези две жени са споменати по име? Защото Бог се опитва да ни покаже. Всяка жена може да се открие в обхвата между тези двете жени. Амин! Всяка една жена може да бъде вместена някъде между двете. Така че всяка жена може да стои във вяра! Амин! Бог не гледа на твоя произход. Той гледа как ще свършиш пътя си. Краят е много по-важен от началото. Ти няма как да контролираш, нямаш никаква власт над своето начало в живота, обаче има пълна власт над това как ще завършиш живота си, как ще премине животът ти.

Раав, поради нейната вярност, се ожени в семейство след като град Ерихон падна. И понеже беше омъжена в определено семейство, тя стана баба на цар Давид. Помислете си за това! Една блудница влезе в родословието на великия цар Давид. Познайте още кой е от това родословие на Раав? Исус е в това родословие! Амин! Това се нарича Изкупление! Нейният живот беше изкупен! Това стана поради една червена прежда, която тя провеси от прозореца. Защото тя реши, че няма да стои с жителите на Ерихон, а с Божия народ, с Божиите хора! Тя реши, че ще има вяра в Бога! Така че няма значение дали ти си „Сара“ или „Раав“ (към днешния ден) – Ти може да промениш своята съдба!

Всеки път, когато Раав се споменава, винаги се казва едно и също нещо: „Раав блудницата“. Защо? За да ни покаже как нашият Господ изкупва!

В Новия Завет има няколко жени с името Мария. Мария, майката на Исус; другата Мария; Мария, сестрата на Марта; има и Мария-Магдалена. И всеки път, когато се споменава името на тази, последната Мария, винаги казват: „Мария, от която Исус изгони 7 бяса“. Какво ще кажете, това да ви е фамилното име? „А, да ви запозная с Мария „седем бяса имаше в нея“.

Я да видим сега Раав. „А, ти си Раав, блудницата?!“, „Да, да, бях.“ Виждате ли това? Хората никога няма да забравят миналото ти! ОБАЧЕ БОГ МОЖЕ! (Той е твоят Изкупител!). И Бог ще използва твоето минало като един трофей, за да покаже кой си СЕГА!

Сега, нека да се върнем обратно към ръководството. Връщаме се в *Евреи 11:11 С вяра и сама Сара доби сила да зачене в преминала възраст /ДА ПОГЛЕДНЕМ СЕГА ТОВА КОЕТО СЛЕДВА/ ПОНЕЖЕ счете за верен Този, Който се бе обещал.*

Вижте, не защото тя имаше голяма вяра. Тя нямаше голяма вяра. Спомняте ли си, че когато тя чу че ще има дете, се разсмя. Обаче, причината това обещание да бъде спазено не беше понеже Сара имаше голяма вяра в своята вяра, а понеже счете за верен Този, Който е изговорил обещанието (Това е Бог).

Когато аз видях това, бях изумен. И осъзнах, че имаме много добра сделка с Бог. Защото тук дори не ставаше въпрос за нейната вяра. Тя не каза: „О, чух твоето слово, Боже, и сега имам вяра, че Ти ще го изпълниш“. Не се казва така. Казва се, че тя прецени и реши, че Този, който е дал обещанието, е верен! Тя дори не се замисли, има ли вяра самата тя или няма. Тя каза: Боже, Ти си верен! И Бог каза: Това не е ли много интересно? Ти наричаш Мен верен. Когато ти наречеш Мен верен, Аз пък го наричам това вяра! Виждате ли какво е вярата? **ВЯРАТА Е ДА СЧЕТЕШ БОГ ЗА ВЕРЕН, че Той ще направи това, което е обещал!**

Ако вие мислите, че вашата вяра е разменната монета в небето, с която можете да си купите нещо от Бог, винаги ще стигате до извода, че вярата ви не е достатъчна! Затова спрете да мислите за вашата вяра! Просто махнете мислите и ума си от „вярата си“. Четете Божието Слово! Вижте колко верен е Бог. И като видите колко е верен Той, Той ще ви погледне и ще каже: О, ти си пълен с вяра! И ти ще кажеш: „Аз?! Ти си Този, Който е верен!“ И Бог ще отговори: „Не, ти си верен“. Това е много добър „спор“, който можеш да имаш с Бог. Амин!

Бог е верен! Просто трябва да Го сметете за Верен, че Той ще направи това, което казва.

Започнете да го опознавате чрез Неговото Слово!

Трябва да разберете, че това Слово също е списък с биографии. Това са историите, това са случките, през които са преминали в живота си Божиите мъже и жени. И се показва, че те са направили велики неща, ЗАЩОТО са счели Бог за верен!

И също така ни показва великите неща, които Бог е извършил чрез тях. Също така виждаме и всички техни грешки (да се поучим и от тях). Затова не забравяйте никога, че Вашият „смях“ на Божиите обещания се записва също!

Ако Самсон знаеше, че неговият живот ще бъде записан тук, той нямаше да отиде при блудница, защото щеше да знае, че всичко ще се запише. Може би и цар Давид щеше да се замисли, че неговият живот се записва и ще е записан. И той щеше да отиде на бойното поле вместо да си остане в двореца и да стои на покрива и да гледа как Витсавее се къпе. Нямаше да го направи, ако знаеше, че целият му живот ще се запише!

Има две неща, които трябва да запомните:

- Има Някой, който записва всичко във вашия живот. И рано или късно, всичко ще се разкрие.
- Живейте такъв живот, който си струва да бъде записан.

И какво трябва да направите, за да стане това? СЧЕТЕТЕ БОГ ЗА ВЕРЕН! И просто Го следвайте! Започнете да правите неща, които никой (покрай вас) не е правил. Бог все още търси хора; очите Му все още тичат по цялата земя търсещи хора, в които Той да се покаже силен!

Бог каза, че хората, които познават своя Бог, ще бъдат силни и ще вършат подвизи! Толкова е просто. Вие ще си кажете: „Аз не съм силен“. Супер! Поне разпознаваш какво представляваш

самият ти. Ето тук ти вече си изминал половината път за решаване на проблема. Библията казва: нека слабият да каже: Аз съм силен! Сега, когато ти разпознаваш своята слабост, ти можеш да станеш силен в Неговата Мощ. Защото, когато ти си слаб, можеш да станеш силен, понеже разменяш своята сила за Неговата! И когато размениш своята сила за Неговата, Той може да извърши невероятни неща чрез теб!

Ако насочваш очите си не към себе си, а към Него, ще бъде така! Обаче, ако мислиш постоянно за себе си, тогава ще се притесняваш каква е твоята репутация. И докато се притесняваш за своето собствено име, това означава, че ти не си умрял още за себе си! И в този случай, врагът ще успява да те спре да вършиш нещата, които Бог има за тебе. Затова остави настрана своята репутация и издигай Неговата! И тогава „те“ ще познаят, че си с Исус. И само това има значение! Амин!

Да продължим нататък. *Лука 9:11 А множествата като разбраха това, отидоха подире Му; и Той ги посрещна с готовност, и им говореше за Божието царство, и изцеляваше ония, които имаха нужда от изцеление.* Исус ги изцели всички. Отново и отново виждаме това!

Как изцеляваше Исус? Обикновено чрез заповед, чрез повелителна дума и чрез полагане на ръце. И двете неща вие можете да ги правите. Но трябва това нещо да се впише във вас и то толкова дълбоко, че да е част от вас. И няма нужда да плачете, да викате, да молите Бог за това. Това, което го задвижва, е вярата. Сълзи и други прийоми могат да задвижат човек. И много мъже и много жени сгрупяват поради това. Мислят си, че понеже някой плаче, значи е много свят. Да съм честен с вас, обикновено тези, които плачат, са тези, които са съгрешавали най-много и се чувстват зле сега. Не означава, че като плачеш, си свят. Няма нужда да викаш, да се тръшкаш, да плачеш и да се молиш. Можеш да говориш *(да отправяш заповед към проблема, към врага)* и да вярваш. Амин!

Нека да го направя още по-лесничко за разбиране! Преди малко говорихме за това. **Повечето хора искат да разберат как действа Бог! Обаче не искат да познават Бог!** Казах ви и вчера - хората искат „абра-кадабра“, магия. Обаче това, от което се нуждаят, е **ВЗАИМООТНОШЕНИЯ С БОГ!**

Когато ти ходиш с Бог, вярата никога не е проблем. Защо? Защото ти Го познаваш. И някой човек който пита: „Ами Бог защо не го направи това?“, тогава този, който познава Бога, би отговорил: „Очевидно ти не познаваш Бог, щом задаваш този въпрос“. Защото при Бог няма различни варианти.

Единствено ние сме колебливите, тези които „варираме“ – един ден горе, друг ден долу.

Бог не е такъв. Ние сме колебливите. В неделя имаме велика вяра, в понеделник нямаме никаква. Защо? Хората не гледат към нас и няма нужда ние да се държим като някакви светци. Вярата е реален живот! Тя действа абсолютно във всяка една област. Ти просто трябва да се научиш да ходиш с Бог!

Ако ти ходиш с Бога, ти ще имаш вяра, защото Го познаваш. Ако искаш да имаш вяра, просто опознавай Бог и знай колко много Той те обича! И като се научиш да познаваш Бог, ти ще разбереш колко е голяма любовта Му към теб и тогава твоите страхове и съмнения ще изчезнат.

Чудесно е да имаш вяра в Бога! Обаче трябва да си убеден, че нямаш неверие! Защото това е, което те спира да избереш да вярваш!

Имай вяра в Бога! Той ще направи всичко това, което е обещал, че ще направи! Ние трябва да го осъзнаем това и да го очакваме!

В Марк 10 глава след малко ще разгледаме всички тези точки. Но искам да погледнете това. *Колко информация искаше Исус, за да изцели болните?* Защото днес повечето хора си мислят, че трябва да знаем всичко предварително. Дали е демон, дали е болест; как така се стигна, че да дойде в този човек; от колко време е тази болест или този демон е там; по какъв начин е дошъл; колко демони са; какви са имената им? И списъкът може да продължава. Хората си мислят, че трябва да знаят всичко. Нека да ви дам няколко примера.

Марк 10: 51 И проговори Исус и му каза: Какво искаш да ти сторя? Слепецът Му рече: Учителю, да прогледам. 52 А Исус му рече: Иди си, твоята вяра те изцели. И той веднага прогледа, и тръгна подир Него по пътя.

Колко въпроса зададе Исус на този човек? Един. „Какво искаш да направя за теб?“. „Да прогледам“. „А, чакай да се помолим първо да видим Бог какво иска! От колко време си сляп ти? От ден, два? О, значи ще е лесно!...“. Защо си мислиш, че ще е по-лесно да бъде изцелен човек, който е сляп от ден, в сравнение с друг, който е сляп от години? Всичко това е в твоята глава само! Слепият човек си е сляп човек! Нали така? Вижте, като почнем да възкресяваме някого от мъртвите, някой ще дойде ли да ме пита: „Колко мъртъв беше този човек?“ Мъртвият си е мъртъв!

„От колко часа беше мъртъв?“, „Просто беше мъртъв, нямаше сърдечен ритъм! Нямаше дишане!“, „А беше ли изстинал вече?“, „Какво значение има това?“

Ако поддържахме един труп топъл, това прави ли го жив? Обаче ето така работи човешкият ум. Естественият ум все се опитва нещо да разбере, да схване, да нагласи. Не може да нагласиш тези неща и да ги разбереш. Или е Бог, или не е Бог! (Или имаш вяра в Бог, или нямаш вяра в Бог). Амин! Трябва да разберете, че всички тези подробности нямат никакво значение! Всички тези въпроси. Исус не постъпваше така!

Спомняте ли си, когато един баща доведе сина си при Исус? Първо обаче го доведе при учениците Му. И учениците не можаха да изцелят момчето. Затова после го доведоха при Исус. Бащата каза: „Господи, доведох го при учениците ти, обаче те не можаха да му помогнат“. И Исус каза: „Доведи го при мен“. Спираме до тук. Учениците се опитаха и се провалиха. Обаче Исус освободи момчето. Нали така?

Помнете следното! Провалът на някой ученик да освободи даден човек не означава, че Божията воля е този човек да не бъде свободен! Просто ученикът се е провалил! Божията воля е това момче да е свободно! И Исус го освободи. „Добре, ако това беше Божията воля, тогава би трябвало и учениците да успеят!“. Да, но не стана така. Те се провалиха да извършат Божията воля. Учениците не успяха да извършат Божията воля! Божията воля беше момчето да е свободно! Разбирате ли?

Тогава защо, когато някой от съвременните ученици се провали, в днешно време ние не обвиняваме ученика, който се е провалил, а обвиняваме Бог, казвайки „О, вероятно не е Божията воля. Вероятно има грях в човека“. Не! Проблемът е човекът, който служи. Той не е успял да се справи. Недей да търсиш вина в Бог за твоите провали. Нито пък обвинявай болния за провалите

си. Поеми отговорност за своя провал и се поправи. Направи каквото е нужно, за да ходиш във вяра.

Бащата доведе сина си при Исус. И той плачеше, беше много разстроен. И каза: „Този бяс го хваща, хвърля го във огън, опитва се да го убие“. Можете ли да си представите как е изглеждало това момче? Било е хвърляно в огън, във вода от беса. Сигурно е било цялото покрито с белези, с наранявания. Това не беше едно сладичко, хубаво изглеждащо момче. Дяволът беше извратил целия му външен вид, като го беше наранявал. Исус погледна момчето и ви гарантирам, че това което Той изпита, беше състрадание към момчето. И съм сигурен, че е изпитал състрадание и към бащата, който беше толкова разстроен. И това е единственият път, когато Исус някога зададе въпрос, който всъщност беше: От кога е така той?

Чувал съм цялото това поучение, че трябва да питаме от кога е болен човека, от кога е в това състояние и т.н. Обаче има разлика в нещата! Когато аз чух всички тези неща, които се поучавах, си мислех, че това поучение се основа на този стих. Понеже този стих това ни показва (като че ли). Но когато чух преди време тези поучения, аз самият тогава не бях в служение. Бях това, което ние наричаме, теоретик. Не практикувах това, което бях научил. За мен всичко беше една теория, както и за 99% от християните. И по-късно започнах служението си. Започнах да пътувам, да служа на хиляди хора.

И в едно от първите ми пътувания си спомням, беше в Щатите в Северна Каролина. Имахме нашите събирания. И ме помолиха да отида и да се моля за едно малко момиченце. Тя имаше различни проблеми, но един от основните беше левкемия. И ме попитаха дали мога да отида и да се моля за нея. Казах: Разбира се! Отидохме в къщата на човека. И там в къщата бяха майката и някакъв приятел на семейството и хората, които ме заведоха в дома. И на човека, който всъщност ме заведе в този дом, аз му казах: „В момента, в който влезем, ако може, искам да отстраниш майката някъде на страна, за да мога да послужа на детето й“. Защото, когато родителят е около детето си, понякога стават твърде емоционални и просто могат да спрат процеса.

Когато пристигнахме в къщата, майката се готвеше да отведе детето си в болница. Това дете трябваше да получава кръвопреливане 4 пъти на седмица, само за да я поддържат жива. Влязох в къщата и една от жените изведе майката в друга стая и започна да я занимава, за да не се връща при нас. Малкото момиченце лежеше на дивана. Тя дори не можеше да седне. Беше толкова слаба, немошна. И когато влязох и я видях, седнах на дивана откъм страната, където беше главичката й, и започнах да разговарям с нея. И няма да забравя, защото майката и другата жена се върнаха, аз погледнах към майката и попитах: „От колко време е така?“ И просто очите ми се насълзиха, защото сърцето ми се съкруши за това малко детенце, което нямаше сила да тича, да си играе, трябваше да я хранят с тръба, защото тя беше толкова слаба. И се изпълних със съчувствие и към майката, която трябваше да мине през всичко това. И просто казах на детето: „Сега ще положи ръка на твоята глава и всичко това ще си тръгне от теб и никога повече няма да те притеснява и тормози! Съгласна ли си?“ И тя отговори: Да!

Обикновено съм доста директен и твърд, но с децата е различно. Ти може да освободиш същата сила, но нежно, защото не искаш да ги плашиш или с нещо да ги стреснеш. Така че аз се изправих. Бяхме свършили. Тръгнах си. И майката заведе детенцето в болницата. Не чух нищо повече за тях в този ден. Бях отседнал в къщата на други хора.

Същата вечер отидох в църквата, където проповядвах и първото нещо, което попитах хората беше: „Какво правихте днес? Искате ли да ви разкажа аз какво правих днес! Видях как Исус освободи едно малко момиченце и го изцели от левкемия“. Никой не каза нищо. Обаче можех буквално да им чуя мислите. И им казах: Знам какво си мислите сега. „Какво се случи, какво видях?“. Значи сте такива хора? Мислите си, че трябва непременно да видите нещо. Аз нищо не видях, но Библията казва, че ние сме победители!

И служих в това събрание. Молих се за някои хора. Върнах се в къщата, където бях отседнал и в шест часа сутринта чух звъна на телефона. Той беше на долния етаж. И изведнъж мъжът и жената, които бяха домакините, започнаха да викат името ми. „Брат Кари, брат Кари, ела бързо, ела бързо! На телефона, за теб е“. Аз изтичах надолу по стълбите. Взех слушалката и там чувам вика на някаква жена. Опитвам се да разговарям, да я успокоя: „Успокойте се, поемете си дъх, всичко е наред. Кажете ми какъв е проблемът, какво става?“. Защото когато някой ти се обади крещейки, означава едно от две неща: или някой е умрял, или някой е изцелен. И никога не може да разбереш отначало, докато не се успокоят и не ти кажат. Така че помолих тази жена да се успокои и казах: „Кажете ми, коя сте вие, госпожо? Какво можем да направим за вас?“ И жената каза името на момиченцето. И каза: „Аз съм майката. Ти вчера дойде да се молиш за нея“. И аз казах: „А, да. Спомням си“. И майката продължава: „Аз не разбирам“. Аз я питам: „Защо, какво става?“ И тя: „Ами тази сутрин влизам в стаята на дъщеря ми и тя не беше в леглото! И аз не мога да я намеря там! После виждам, че тя седи пред гардеробчето си, на земята и си събрала играчки и си играе. И ѝ казвам: Внимавай! Внимателно! И отидох да ѝ направя нещо за закуска, а тя цяла година не беше яла нормална закуска, защото ми казва: Гладна съм, мамо; искам да закуся. А аз ѝ отговарям: Ти не може да ядеш нормална закуска! Това ще те убие! Обаче тя настоява: Искам закуска, мамо!“

И тогава майката си каза: „Ако ще умира, поне да умре с пълно стомахче“. И майката слязла долу, приготвила закуска. И майката продължава: „Брат Кари, тя яде толкова много на закуска, както никога през живота си! Изяде повече от мен. Не знам какво става“. Тогава аз казах: „Това означава, че тя е здрава! Сега бъдете внимателни с нея, защото тялото ѝ трябва да се възстанови, да укрепне. Не ѝ позволявайте да играе прекалено много без да почива. Просто бъдете разумни. Нека си почива, когато трябва. Но тя е здрава!“ И майката каза: „Знаех си, че нещо е различно, защото вчера, когато я заведох в болницата, лекарите ми казаха, че не трябва да ѝ преливат кръв, защото кръвта ѝ била много добре“. И аз казах на майката: „Да, защото тя просто е изцелена!“.

Но когато ги видях предишния ден, аз просто трябваше да ги попитам откога детето е в това състояние. Това излезе от мен и това е, което разтърси сърцето ми. Когато Исус попита бащата откога сина му е в това положение и разбра, както аз чух от колко години момиченцето е така, просто състраданието направо се изстрелва от тебе!

Павел каза на Тимотей: Разпалвай дара, който е в теб, който е вложен в теб чрез полагането на моите ръце и чрез пророческото слово! Вижте, **единственият дар в Новия Завет, който е записано, че е бил предаден чрез полагане на ръце, не е дара на изцеление! Нито е дарбата вяра! Нито е някоя от другите дарби! Единствената дарба, записана в Новия Завет получена чрез полагане на ръце, е дарът на Святия Дух.**

Павел каза на Тимотей: **Разпалвай тази сила, която е вътре в тебе и работи в тебе; разпалвай дара на Святия Дух, който прие, когато положи ръцете си на тебе! Разпалвай Святия Дух в тебе!**

Това правеше Исус! Той разпалваше дара, който беше в Него. Това направих и аз с това малко момиченце без дори и да го осъзнавам. И ето какво искам да разберете. Аз мога да прекарам тук месеци наред с вас и да ви науча на всички детайли. Но тези подробности, които споделям с вас, не са подробностите записани в това ръководство, което имате; нито са подробности, които аз съм научил от друг човек, които той ми е казал. Това са неща, които съм научил чрез „вършене“. Мога да ви разкажа много подробности, но вие все още трябва да отидете и да вършите работата. Защото докато вие сами не започнете да правите тези неща, вие само ще сте слушали за тях, ще имате знание за тях, но когато започнете да ги правите, тогава ще ги разберете истински!

Докато не започнете да ги правите, може някой да ви разколебае и дори може да ви откаже. Може да изкара по-добри аргументи и причини от вашите и да ви убеди в това, което мисли той. Но когато ти започнеш да вършиш тези неща (*за които говорим, поучаваме се тук*), тогава никой не може да те откаже, защото то ще е вече нещо твое, вътре в теб, реално за теб и ти си готов по-скоро да умреш, отколкото да се отречеш от него. Защото ти знаеш по-добре от всеки друг, че когато правиш това – това е Бог, който действа чрез теб!

И хората може да дойдат и да те потупат по рамото все едно ти си го направил, обаче ти знаеш и веднага казваш „Не, не, не съм аз!“ и прехвърляш цялата слава към Бог. Амин!

СЕСИЯ 10

Това, за което говорим, ще донесе огромна промяна в начина ви на мислене. И една от тези промени е свързана с една идея, която повечето хора имат. Това е, че аз ще служа по начин, по който повечето хора смятат, че трябва да служа. Тогава аз би трябвало да дойда тук, да ви видя всички вас, да придобия представа какви са вашите проблеми, какви са вашите нужди и след това би трябвало да се обърна с гръб към вас, да се обърна към Бог и да се моля на Бог за вас. Аз да отида при Бог за вас.

Обаче ние не правим така, защото аз не съм ваш представител! Аз съм представител на Исус. Представител съм на Бог.

Аз отивам при Него, за да общувам с Него, да имам връзка с Него, да разбера какви са Неговите желания, чрез Неговото Слово и след това се изправлям тук пред вас представяйки Него. И като правя това идвайки пред вас, ви казвам това, което би ви казал Бог, ако беше тук.

Мога да знам какво Бог би казал, защото Исус говореше Божиите думи. Така че, ако разгледам ситуациите (представени в Словото), мога да кажа това, което Исус би казал в тази ситуация, ако Той беше тук.

Идвайки при вас, аз не идвам за да ви говоря човешки думи. Идвам за да изговоря Божиите думи. И ако говоря Божиите думи, тогава най-вероятно няма да звучи, както повечето хора биха

звучали (проповядвайки). Обаче, ще звуча като Бог, защото ще говоря Неговите думи, понеже аз представям Него.

Представителят представя този, който го е изпратил. Представителят не представлява тези, до които е изпратен. Това беше служението в Стария Завет! В Стария Завет служителят трябваше да представлява хората, народа. Но в служението в Новия Завет ние представяме Бог. Затова ние идваме при вас да ви кажем какво говори Бог, да изговорим Неговите декрети, какво говори Той.

И част от Неговите думи са, че ние трябва да обявим освобождение на пленниците. Искам да разберете какво означава това. Много малко хора са чули или са вършели точно това нещо. Повечето време хората не чуват Божиите прокламации! Те чуват предложения: „Ако искаш да бъдеш спасен, ела напред“. Няма проблем в това. Спасението изисква от теб да вземеш решение да промениш живота си, да започнеш да следваш Христос. Не мога да го направя вместо теб. Не мога да ти дам спасение. Аз мога да ти кажа, че ако го искаш, то е на твое разположение.

Що се отнася до изцелението, тогава мога да правя това, което Исус правеше. Мога да обявя освобождение за пленниците, което означава, че трябва да ти кажа, това което Бог казва, а то е, че ти си свободен! Защо? Защото веригите са строшени и ние можем да ви обявим за свободни хора. И тази прокламация носи в себе си силата, която ще накара веригите да се строшат, защото Исус вече е платил цената! Сега ние можем да обявим освобождаване за пленниците! Нека да ви дам пример и след това ще продължим със стиховете от ръководството.

Един ден Исус проповядваше в Синагогата и се казва, че като видя една жена, която беше приведена напред, не можеше да се вдигне и да се изправи. Чуйте внимателно, дума по дума ви го цитирам: когато Той я видя, Той я извика да дойде при Него и ѝ каза: Жено... Той дори не знаеше името и за това се обърна към нея с „жено“. Не се казва: „И като чу Божия глас“. Нито се казва, че беше воден от Духа. Казва се: като я видя, Той я повика тя да дойде при Него и ѝ каза: „Жено, свободна си от немощта си!“ Чувате ли това, разбирате ли го?

Това е невероятна история. Това е дори по-силно от това, което разглеждахме до сега. Вижте, Исус разчупва модела! Той дори не казва: „Жено, какво искаш да сторя за теб?“ Исус дори не я попита! Само каза: Жено, ти си свободна от немощта си. И след това се казва, че Той простря ръка напред и се допря до нея и веднага тя се изправи, беше изцелена.

Той не я попита нищо, нито се моли за нея, нито поиска позволение, нито каза „какво е точно това заболяване“, нито попита „от кога си в това състояние“. Може би останалите познаваха тази жена, знаеха от кога е така. Но самия Той не зададе никакви въпроси. Исус просто обяви освобождение за една пленница. Тя беше пленница. И Той каза: Жено, ти си свободна! Освобождавам те! И положи ръце на нея и тя беше изцелена.

Разбира се местните религиозни водачи побесняха, защото Той извърши това в „погрешния“ ден. Ето това, само по себе си, вече е изумително! Те казаха на всички останали: Има шест дни, в които трябва да идвате да се изцелявате, но не днес! Вижте, тази жена е била там цели осемнадесет години! Имаше по шест дни във всичките седмици на тези 18 години, в които те можеха да я изцелят, обаче никой не беше го направил това! Амин! През всички тези години те не бяха я освободили, обаче Исус каза: Не трябваше ли тази, която е Авраамова дъщеря, да бъде свободна от немощта си?

Забележете причината, която Исус изтъкна, поради която тя трябваше да бъде свободна от немоцта си! Тя е Авраамова дъщеря! Тя има завет с Бог! И в този Завет е записано, че тя има право да бъде свободна. Ето за това не беше нужно Исус да задава въпроси! Той каза: Тя е Авраамова дъщеря и не трябва да е в това положение! Нека да поправа тук нещата. Твоята воля да бъде на Земята такава, каквато е на Небесата. Нека да поправа тази жена!

Мога да ви кажа със сигурност, че на Небето никой няма да ходи така прегърбен и преведен, гледащ надолу към земята! Всички ще гледат към Отец! Ще гледат Него! Никой няма да е прекършен през кръста поради някаква болест! Всички ще се покланяме пред Трона, но не защото сме се сецнали в кръста и не можем да се изправим! Исус просто я поправи до момента, в който тя така щеше да изглежда в Небето. Амин!

Спомнете си, че единствената причина, която изтъкна Исус за това, беше, че тя е Авраамова дъщеря. По-късно Павел каза: Ако ти си в Христос, тогава ти си Авраамово потомство. **Така че, ако тази жена имаше право да бъде изцелена само защото е потомка на Авраам, то колко повече ние трябва да бъдем изцелени, понеже сме в Христос и също сме и Авраамово потомство!!!** Защото Авраам беше този, който получи обещанието за Исус. Исус беше обещанието! На Авраам беше дадено, а Исус беше самото обещание. Ако образът и сянката на истинското можеше да бъде свободно, то колко повече истинското трябва да бъде свободно! Амин!

Нека да ви попитам: *Колко информация бе нужна на Исус за да изцели тази жена?* Никаква, нали? Той просто я видя и това Му беше достатъчно.

Ние трябва да осъзнаем, как сме вкарали Бог в една малка кутийка!

В глава 8, 34 стр. в ръководствата, четем *Яков 5:13* *Зле ли страда някой от вас? Нека се моли. Весел ли е някой? Нека пее хваления.*

14 Болен ли е някой от вас? Нека повика църковните презвитери, и нека те се помолят над него и го помажат с масло в Господното име.

15 И молитвата, която е с вяра /КОЯТО ЩЕ БЪДЕ ИЗГОВОРЕНА ОТ ПРЕЗВИТЕРИТЕ, А НЕ ОТ БОЛНИЯ! ПРЕЗВИТЕРИТЕ ТРЯБВА ДА СЕ МОЛЯТ С МОЛИТВА НА ВЯРА!/, ще избави страдалеца, Господ ще го привдигне, и, ако е извършил грехове, ще му се простят.

Нека сега да видим колко много лъжи и заблуди падат тук само в тези стихове. В 13 стих имаме някой, който страда. Казва се: Ако страдаш – моли се! Ако си весел – пей! Болният – да извика презвитерите.

След малко ще говорим по текста, но това, което сега първо трябва да разберете е, че **посланието на Яков е буквално първото писмо, което е написано от пастирска грижа към Църквата. Бе написано към ранната църква. То съдържа всичко, което трябва да знаеш, за да живееш християнски живот! Тук, в Посланието на Яков, можете да откриете това. Изумително е! И когато някой се спаси, първото нещо, което казвам на такъв човек, е: започни да четеш Посланието на Яков и да го изучаваш. То е началото. В него е описано основата на християнството.** Посланието на Яков е много подходящо за новоповярвал християнин.

Има 4 (четири) вида хора. Исус каза в Марк 4 глава, че има 4 вида почва. Така че има четири вида хора:

- 1) **Неспасените** – това е цяла категория сама по себе си. Какво означава и какво прави Бог, за да може неспасените хора да бъдат изцелени? Ние говорим през цялото време за това – Марк 16 глава. Вярващите отиват и полагат ръце на болните хора. Вярващите полагат ръце на невярващи. И те трябва да оздравеят и Божията добрина е назначена да ги доведе до покаяние.

Обаче, когато някой вече е спасен – излизате на обяд, свидетелствате на хора и те се спасяват и се връщат заедно с вас. Ето за такива хора е написано Посланието на Яков. И те са:

- 2) **Новоповярвали** – Посланието на Яков е написано точно за такива – нови, новинички. И ако вие ги наречете „плътски“, те дори няма да разберат за какво говорите. Толкова са нови във Царството, че трябва да погледнат какво означава този нов термин за тях. Ето на такива хора говори Яков и им казва: Ако някой сред вас е болен, нека да повика презвитерите и Презвитерите ще дойдат и ще се молят с молитва на вяра и Господ ще ви привдигне, ще ви изцели. И вижте, този вярващ дори не носи отговорност за собственото си изцеление, защото не се казва тук той да се моли за изцелението си. Защото първо той изобщо не знае как да се моли. Затова съветът към него е да извика църковните презвитери, църковните водачи. И забележете, като извика той водачите – те идват! Молят се за него, което означава, че те ще изговорят заповедта той да бъде изцелен; ще го помажат с масло, защото той е нов във вярата и това ще му помогне да осъзнае, че става въпрос за Святия Дух и забележете: молитвата с вяра ще го избави, ще го изцели!

Вижте две неща:

- а) Първо се казва „**Ако някой** сред вас е болен“ – Вижте, ако аз ще пиша писмо към дадена църква, много вероятно е да не се наложи да задам този въпрос, защото ще съм сигурен, че в почти всяка църква, до която ще пиша, ще има болни хора. (Такова е положението днес, в наши дни). Аз няма да кажа: „Има ли някой болен сред вас, нека....“, А направо ще напиша: „А за болните сред вас....“.
- Обаче Яков пише: „А има ли някой болен сред вас“, което означава „Не би трябвало, обаче ако все пак има някой болен между вас, ето какво да напри такъв човек“.
- И сега вижте последната част от инструкцията: ако е извършил грехове, ще му се простят.

Вижте стъпките: 1. *Човекът е болен* 2. *Вика презвитерите* 3. *Презвитерите се молят, като заповядват на болестта да си тръгне* 4. *Помазват го с масло в Господното име.* До този момент той вече трябва да е изцелен и забележете пета стъпка: 5. *Ако е извършил грехове, ще му се простят.*

В църквата ние правим наобратно. Точно противоположния ред следваме! Казваме: първо трябва да се справиш с греха в живота си и тогава може би Бог ще те изцели. Първо греховете, накрая изцелението. А тук в Словото виждаме как е – човекът първо е изцелен, освободен и накрая се казва: и ако е извършил някакви грехове, то всичко е оправено, простено и всичко е наред.

Виждате ли различния ред на нещата? Забележете, че не се казва: *Първа стъпка:* покаяй се, защото ако си болен, то най-вероятно е понеже си съгрешил. *Второ:* ако си извършил грях няма да бъдеш изцелен докато не се покаеш и не се справиш с този проблем.

Виждате ли тоталната противоположност в реда на нещата? Напълно противоположно!

- б) Ето още една част, второто нещо. Казва се: Ако някой е болен между вас, нека повика църковните презвитери и се минава целият процес, който е описан. И след това се казва: И ако човекът е извършил грях

Ако някои твърдения на някои групи от вярващи са верни, които твърдят, че ако ти си болен, това е поради твой грях, обаче вижте, че тук се казва „АКО е извършил грях“, което означава, че не всички болести са вследствие от грях, който даден човек е извършил.

Понякога просто някои неща се случват, защото живеем в един паднал свят, където всичко се разпада. Така че, ако ти решиш, че например ето го този човек, който има артрит и ти отидеш при него и му кажеш: „Чакай малка, какво не е наред с тебе?“, „Имам артрит.“, И тогава ти си извадиш малкото църковно ръководство и кажеш: *„А, я да видим сега, „а“, „б“, „в“, караш по азбучен ред, намираш буквичката на съответната болест. А, артрит! Добре сега. Ти имаш горчив корен, дух на огорчение. Защото духът на огорчение те удря в костите. Ето ти го проблема! Покай се от огорчението.“*

Какво става тук на практика? В този момент ти вече си спрял да бъдеш освободител за този човек! Ти си станал негов съдия! И ако ти съдиш хората по този начин, по-добре да си прав, защото така както ти съдиш, то така ще бъдеш ти самият съден. Ти как би искал да бъдеш съден? С милост? Защото ние можем да осъдим с милост. Нашият Бог е милостив. Така че, какво искаш ти? „Господи имай милост над мен!“ А, искаш милост? Искаш Бог да се смили над теб? Тогава давай милост: „Бъди изцелен в Името на Исус!“.

Виждате ли разликата? Ние сме призвани да бъдем освободители за хората, а не техни съдии. Хората, които се опитват все да открият какво точно и защо е станало, са хората, които нямат силата да освобождават другите. Защото, когато ти имаш силата да освободиш някого, теб не те интересува как са стигнали до това положение. Просто ги освобождаваш. Амин! Това е твоята работа, да освобождаваш хората.

Сега, нека да видим целта на тази глава. Кой се моли с молитва на вяра? Презвитерите, нали така? Следователно чия вяра изцелява страдащия болен? На презвитерите, нали така? А човекът какво трябва да направи – само да им се обади. Презвитерите се молят с молитва на вяра, така че тяхната вяра свършва работата.

Сега вижте Марк 16 глава. Ние вече говорихме за нея. Казахме, че вярата на вярващия е тази, която освобождава невярващия. Това са едни от групите хора, които има на земята („невярващите“). Ние казахме, че са 4 групи хора. В Марк 16 са невярващите. В Яков 5 глава са бебетата-християни или новоповярвалите. Тогава какъв е третият вид?

- 3) Плътските християни** - Бог е снабдил път и начин и за плътските вярващи и те да бъдат изцелени. Трябва ли един плътски вярващ да стане духовен преди да бъде изцелен? Не. Бог е снабдил път и за него от състоянието, в което е да може да му бъде посрещната нуждата. Четем 1 Коринтяни 11 глава. Тук Павел говори за Господната вечеря и как да участваме в Трапезата. Той обяснява какво ще стане, ако хората участват по неправилен начин и забележете, той казва: *26 Защото всеки път, когато ядете този хляб и пиете [тази] чаша, възвестявате смъртта на Господа, докле дойде Той. 27 Затова, който*

яде този хляб или пие Господната чаша недостойно („Недостойно“ - Това означава „без да знае какво прави“), ще бъде виновен за грях против тялото и кръвта на Господа. 28 Но да изпитва човек себе си, и така да яде от хляба и да пие от чашата; 29 защото, който яде и пие без да разпознае Господното тяло /това значи, че който яде и пие без да знае как/, той яде и пие осъждане на себе си.

Забележете, че такъв човек, който яде и пие без да знае как, той яде и пие осъждение на себе си, понеже не разпознава Господното тяло.

Също забележете, че когато той тук казва „тялото“ и после „Господното тяло“, Павел няма в предвид Тялото Христово. Не става въпрос за Църквата – става въпрос за физическото тяло на Господ Исус Христос. Става въпрос за физическото тяло на нашия Господ, което пострада за нас. Текстът продължава:

30 По тая причина мнозина между вас са слаби и болнави, а доста и са починали.

По коя причина? Не разпознава тялото на Господа, което е било разпънато и е висяло на кръста за нас. И се казва: Поради тази причина мнозина между вас са слаби и болнави, а доста и са починали.

Хората питат: „Защо умря този човек? Той беше християнин?“ Вижте, аз не знам всички подробности, но може да е точно поради тази причина, за която тук говори Словото.

„Защо има толкова много болни хора в нашата църква?“ Може да е поради тази причина. Това казва Павел. Той казва: **“Поради тази причина, много в Тялото, много в Църквата са слаби – физически, болнави - физически и много са умрели преждевременно, защото те не разбират какво правят, когато взимат „Господна вечеря“.**

Това всъщност ни води в самата сърцевина на изцелението и Господната трапеза. Ние дори достигахме до там, че да кажем, че идва изцеление чрез Господната трапеза.

Много хора, всеки християнин всъщност, знае какво представлява виното, което взимаме на Господна трапеза. Знаем, че то е символ на кръвта, която проля Исус за нас. Но много хора, много християни не осъзнават какво символизира хлябът, който приемаме на Господната трапеза. Те просто си го взимат. Защо го взимат? Защото това си върви към Господната трапеза.

Аз съм чувал различни проповеди на тема „Господна трапеза“. Но ето тук се казва, че ако ти ядеш и пиеш без да разбираш защо го правиш, ако ти ядеш и пиеш като ритуал, тогава ти не разпознаваш тялото на Господа и не осъзнаваш, че това, което се случи с Него, беше за теб. И поради това – много са слаби и болни и дори умират преждевременно.

Следователно, ако ти може да бъдеш слаб, болен и дори да умреш преждевременно, поради това, че не знаеш как да взимаш Господна вечеря, тогава колко повече трябва да ставаш силен и здрав и да живееш дълъг живот, ако го правиш както трябва.

АКО ТИ РАЗПОЗНАВАШ „ТОЗИ ХЛЯБ“, ако знаеш, че ТОЙ СИМВОЛИЗИРА тялото на Христос, което беше разчупено за тебе на този Кръст и че чрез Неговите рани ти беше изцелен и ти ядеш Неговата плът и пиеш Неговата кръв и това ти носи духовен живот и физически живот!

Така че чрез Господната вечеря идва физическо изцеление в теб!

Това е дадено като насока специфично за плътските християни. Това са третата група хора от четирите, които разглеждаме.

Ще кажете: откъде пък знаеш това? Защото единственото място, където това се говори в Новия завет, е в посланието на Павел към една плътска църква, църквата в Коринт. Не е в писмо до духовните Ефесяни! В писмо е до плътските коринтяни.

Набързо обърнете в 1 Коринтяни за да видим в глава 3 какво Павел казва много ясно в 1 стих:

1 И аз, братя (Вижте, той ги разпознава като християни, нарича ги „братя“), не можах да говоря на вас, като на духовни, но като на плътски, като на младенци в Христа. Вижте, Павел току що ги нарече „плътски“. Той казва, че ги е хранил с мляко, а не с твърда храна, защото и до днес не могат да приемат „месо“ 2 С мляко ви храних, не с твърда храна; защото още не можехте да го приемете, а и сега още не можете. 3 Понеже и досега сте плътски...

Когато Павел пише до Коринтяните, той им казва: Вие бяхте плътски и до сега сте си още плътски. Затова и в момента не мога и няма как да ви дам „месо“ (като духовна храна).

Това означава, че няма „месо“ в 1 Коринтяни! Защото Павел казва: Няма как да ви го дам! Следователно, ако той не е сервира „месо“ в 1 Коринтяни, то ние няма как да го намерим там!

Ето нещо шокиращо - той казва: тук в това послание няма „месо“. И това е трета глава. И девет глави по-късно, в 1 Коринтяни 12 глава, той започва да им обяснява за духовните дарби. И им казва същевременно: Това не е месо, също. Той казва: „Тези дарби“. Трябва да разберем какво се случи тогава. Павел им пишеше това първо писмо. Написа писмото и то изчезна. Никой не знае какво е станало с неговото първо послание. Така че това не би трябвало да е 1 Коринтяни (ако знаете историческите факти). Ние го нямаме това първо писмо на Павел. То не е достигнало до нас. Просто е изчезнало. Поради това, за нас това е 1 Коринтяни (което сме го обозначили като 1-во Коринтяни, но то е следващото по ред). Така че, това всъщност би трябвало да е 2 Коринтяни. А пък 2 Коринтяни би трябвало да е 3 Коринтяни. Но на практика не стана така. Може би в първото писмо е имало твърде много от Павел и Бог е казал навярно: „Абе това е добре, ама... беше повече от теб, отколкото от Мен, така, че по-добре да го няма. Павел, трябва още малко да умреш за себе си, защото ти си по-плътски дори от хората на които пишеш, така че...“.

Стигаме до писмото, което ние наричаме 1 Коринтяни. Знаете, при тях ставаха разни неща. Изправят се хора, започват да говорят на езици, които никога не са учили. Друг пък се изправя и казва: Чух какво говори този човек и знам какво всъщност казва. Мога да го превода! И тогава се дава тълкуванието на езика. И започваха пророчества, две, три наведнъж. И те писаха на Павел и му казват: „Не знаем какво става тука! Хората правят луди неща! Стават странни неща – говорят на някакви езици, които никога не са учили, излизат някакви послания чрез други, които казват, че ги разбират какво говорят. Павел, какво става?“

И Павел им казва с писмото си: „Спокойно, това са духовни дарби. И като става въпрос за духовните дарби, вие хора, имате повече духовни дарби действащи от всички останали, които познавам. И нека да ви обясня какво става сега с вас. Всички тези неща са проявление на Духа. Могат да излязат като говорене на езици, като тълкуване на езици, като

пророчество“. И Павел дава причината, всяка дарба за какво е. Обяснява, ако някой има нужда от Слово, нека говорят двама, най-много трима, а пък друг да тълкува. Павел им обяснява точно как да действат в дарбите. **И същевременно с това ги нарича „плътски“!** Казва им, вие момчета и момичета сте плътски, обаче имате духовни дарби. Защо? Защото на плътските хора им трябва всяка помощ, която могат да получат. На тях им трябва духовните дарби да действат много. Те имат нужда. И затова всъщност, ако ти оперираш в дарбите на Духа, това не означава, че си много духовен. По-скоро би значило, че си твърде плътски и се нуждаеш от тяхното проявление. Толкова ли си плътски, че ти трябва помощ? И ако е така, тогава имаш късмет – Бог го знае това, още преди ти да го разбереш и ти снабди всичко, което е чрез Духа Му, за да ти помогне. Бог снабди, за да подпомогне твоите области на слабост, на немощ. Той ти помага да се молиш, когато не знаеш как да се молиш. Прави вместо тебе всички онези неща, които ти все още не знаеш как да ги правиш. И Павел казва: Вие сте плътски и това не се променя. И там, наред църквата има голям грях. Църквата съгрешаваше „по-добре“ от грешниците в света. В църквата имаше повече грях. Павел им казва: Вие имате грях в църквата и аз ще го обявя и ще го конфронтирам. А между другото, имате и повече дарби от всяка друга църква.

Очевидно грехът не спря дарбите да действат, защото не става въпрос за греха, а става въпрос за благодатта и тя е по-силна. Това означава ли, че ние трябва да съгрешаваме, за да получаваме повече благодат? Павел отговаря и на този въпрос и казва: Да не бъде! Разбира се, че не!

Ние не искаме да съгрешавате! Разберете, че на когото служите, той е ваш господар! Затова недейте да служите на греха, а служете на праведността! Недейте да се връщате обратно в робството на греха, а се обвържете с праведността! Избягвайте нечестията и греха! Бягайте от всеки плътски грях, от всеки грях, който живее в плътта! Това им казва Павел.

Вече разгледахме три вида групи хора. Искам да ви обясня нещо – **не казвам, че трябва да откриете към коя графа спадате, за да бъдете изцелени! Колкото повече растете духовно, то толкова повече всеки един от тези начини ще работи в живота ви!**

Нека пак кажем 4-те групи хора: **1.** Неспасени - при тях прилагаме Марк 16, полагаме ръце **2.** Новородени християни, бебетата – да извикат презвитерите и презвитерите ще свършат работата вместо тях, ще се молят с молитва на вяра; **3. Плътските християни – плътският християнин е този, който оставя неговото тяло, неговата плът да му диктува дали е в Христос и доколко е в Христос. Този християнин има нужда да направи нещо физически за да осъзнае че е изцелен. Има нужда да го види физически, за да го приеме и да го повярва това.** Тези християни трябва да имат, трябва да дадат определено време за изцелението си (имат нужда от такъв подход). Казват си, например: „В момента не се чувствам добре, ох, остават два дни до църква. И като отида на службата знам, че ще вземем Господна вечеря и тогава ще бъда изцелен, защото знам, че има изцеление в Господната трапеза. Още два дни няма да съм добре...“. И тези хора си продължават така през „тези два дни“ и взимат хляба на Господната и си казват: „*Аз разпознавам това. Господи, твоето тяло беше бито заради мен! Чрез Неговите рани аз съм изцелен! Затова сега аз съм изцелен в името на Исус!*“. И той яде този хляб и бива изцелен.

Ето един изумителен факт: **първите 400 години от историята на църквата няма никъде записано дори и в Библията, нито в Писанията за живота на църковните отци да е била проведена изцелителна служба за християни.** Имаме записано, че Павел проповядва в домове на хора,

обаче никога и никъде не четем да е записано и да имаме такова доказателство, че е имало изцелителна служба за християни. **Вярващите са били изцелявани чрез взимане на Господна вечеря!** Това е бил начин номер едно християните да се изцеляват в църквата. Главно поради причината, че мнозинството от вярващите в църквата са били плътски християни.

И остана ни една последна група от хора. Това са духовните християни:

- 4) Духовните християни** – какъв начин е снабдил Бог за духовните християни те да се изцеляват? Ако щете вярвайте, но вече го казахме. Четем Римляни 8 глава:

11 И ако живее във вас Духът на Този, Който е възкресил Исуса от мъртвите, то Същият, Който възкреси Христа Исуса от мъртвите, ще съживи и вашите смъртни тела чрез Духа Си, който обитава във вас.

Начин номер едно за духовния християнин да бъде изцелен е този! Това е начинът, по който Бог иска да изцелява всички! Да оставиш Христовия Дух, който е в теб, да изцелява твоето физическо тяло!

Помнете – тук се говори за твоето смъртно тяло, което трябва да бъде съживено чрез Неговия Дух, който обитава във вас!

Помнете следното! Есенцията, същността на християнството е, че ти си свързан директно с Бога чрез Исус! Най-добрата, най-съвършената Божия воля не е за теб да ходиш при някой друг човек, някой друг християнин, за да получиш това, което Той е снабдил за теб в Христос! Исус дойде за да елиминира „посредника“ между Бог и човека! Той иска лично, сам Той да те изцели чрез тази директна връзка, която е снабдил за теб! Амин!

И това е изумително за мен! Аз вече 40 години го изследвам. И в този пасаж и въобще тези стихове обясняват как нашите смъртни тела ще бъдат съживени и това нещо се случва. Как? Чрез Неговия Дух, който е в нас, Който накрая ще съживи нашите смъртни тела и те ще станат безсмъртни. И много хора казват: „Ами, ако нашите тела ще станат безсмъртни чрез Божия Дух и ще се видоизменят по този начин, всъщност тогава не става въпрос за телата, с които живеем сега...“ Помнете, че Божият Дух е в нас **СЕГА!** И това е първият плод, който ни е даден на нас, и ни е дадено изцеление сега, за нашите физически тела. Това е първият плод, който ще посочи към това идващо време, към този момент, когато нашите тела в миг на око ще се видоизменят. И тогава ще бъде пълното изпълнение на това обещание за изцеление и Божествено здраве.

Но изцелението и Божественото здраве са първият плод на Духа сега, за тези ни тела физическите в момента, с които сме! Така че Бог има 4 начина, по които върши това нещо. Бог снабдява изцеление за всички тези 4 вида групи хора, които живеят по лицето на земята.

Бог не казва: Извинявай, но като станеш достатъчно духовен и достигнеш това ниво, тогава ще те изцеля! Не! Той дойде да ни изцели там където сме, такива каквито сме!

Ако Той изцелява хора в света, то колко повече ще изцели тези, които са част от Неговото Тяло сега! Амин!

СЕСИЯ 11

Ще отговоря на един въпрос, който сте написали. Въпросът е следният: „Важно ли е да разберем къде точно и по кое време от страданията на Исус ние сме изцелени? Дали на мястото и в момента, в който Той е бичуван и римските войници Му раздират гърба или всичко това – и изцелението, и изкуплението се случи на кръста?“.

Много пъти ние слагаме всичко на едно място. Но всъщност имаше три отделни етапа или ситуации. Повечето хора забравят първия етап. Първият път, когато Исус проля кръвта си, беше в Гетсиманската градина и това беше свързано с Неговата душевна агония. Затова тук става въпрос за изцелението на душата – включват се и психичните заболявания, проблеми свързани с психиката, умствените трудности, през които преминаваме и т.н. Исус проля кръвта си, за да може ние да имаме ясен, здрав ум и да имаме Христовия ум! Тази част беше предназначена за изцеление на душата.

Обаче ние сме триединни същества. Имаме дух, душа и тяло.

Исус се погрижи за душата в Гетсиманската градина. След това го заведоха при Пилат, който нареди Той да бъде бичуван. И когато го бичуваха на определеното за това място, то там тялото Му бе раздрано, разкъсано и Библията е много ясна по този въпрос. И утре ще изследваме това, когато говорим по-подробно за изкуплението. На мястото за бичуване, където Той беше бит и раздран, там се случи нашето физическо изцеление; там нашите физически тела бяха изкупени. Чрез Неговите рани ние бяхме изцелени.

След това идва кръстът. На мястото за бичуване, Той се погрижи за тялото. На кръста Той даде живота Си. Животът е в кръвта. Третия път, когато Исус проля кръвта си, това стана на кръста. Там Той предаде живота си и там Той плати цената за нашите грехове. И там се справи с духовния проблем.

Това беше триединно спасение! Спасение за духа, душата и тялото на човека. Исус се справи с проблема за всичките три части на човешкото същество. Исус плати цената и за трите части на човешкото същество.

Всичко това се случи за период от 24 часа. Така че обикновено ние го обявяваме за едно събитие. Но всъщност бяха три отделни части или последователни събития, които се случиха. Исус не остави нито една част от нас непокрита или неизкупена.

Сега се връщаме към ръководството 5 глава, за да ви покажа още две неща. Първо ще разгледаме от 28 стр. Матей 9:20. Искам отново да ви обърна внимание колко добре знаеше нещата Исус.

20 И, ето, една жена, която имаше кръвотечение дванадесет години, приближи се изотзад и се допря до полата на дрехата Му; 21 защото си думаше: Ако се допра до дрехата Му, ще оздравея. 22 А Исус като се обърна и я видя, рече: Дързай, дъщерьо; твоята вяра те изцели. И от същия час жената оздравя.

Искам да забележите две неща. Първо, думата „в същия час“. Не се казва, че тя беше моментално изцелена. Но се казва „в същия час“. Когато нещата станат на секундата, обикновено се казва „и моментално; в този момент...“. Матей използва тази дума „моментално“; Марк обикновено използва думата „моментално или веднага на часа“. Така че тук понеже се използва друга дума,

вероятно изцелението не е станало веднага. Но в разстояние на един час се е случило и е било завършено. После се казва, Ето го въпроса, Матей 9... Вижте, Исус не знаеше кой се е допрял до Него. Ако прочетете цялата история се казва, че тълпата Го притискаше от всички страни, а жената се промъкна изотзад и Исус дори не знаеше коя е тя. Тя обаче се допря до дрехата Му и това, което Исус усети, беше как сила излезе от Него. И тогава Той се обърна към учениците Си и им каза: „Някой се допря до Мен!“, а учениците Му отговориха: „Господи, виж цялата тази тълпа! Всеки се докосва до Теб!“ Обаче Исус отговори: „Не, не! Някой ме докосна! Усетих, че сила излезе от Мене!“

И след това Исус започна да се оглежда и в другото Евангелие, където е записана случката се казва: Той не знаеше кой се беше допрял до Него, Но тогава жената като видя, че не може да се скрие, разказа всичко. Изповяда се, каза: Аз бях. И след това Исус ѝ каза това: „Ти си изцелена“.

Но забележете, че Той първо усети как силата от Него отиде към нея. Но Той не знаеше кой е човекът, който се е докоснал до Него. Следователно това не беше продиктувано от Неговата воля или активирано от Неговото желание, защото Той не знаеше кой го докосва. Нито знаеше каква болест е изцелена. Той не знаеше абсолютно нищо – единственото, което знаеше е, че от Него излезе сила. И това обърква идеята на повечето хора за изцеление, защото те имат тенденция да мислят, че Исус трябва първо да реши кой ще бъде изцелен и че Той трябва да освободи изцелителната си сила и то точно „определена, правилната сила“ за да изцели точно „този човек“.

Много хора си мислят, че за да бъде изцелен „рак“, трябва да се молиш и Бог трябва евентуално да реши и когато Той реши, че ще изцели този рак, Той трябва да отиде до залите в Небето и да открие сектора и специалния код за изцеление на рак. И Той трябва да включи от копчето в Небето силата, която е предназначена за изцеление на рак. Обаче, ако става въпрос например за СПИН, тогава Бог поглежда и казва: „А, аз съм на буква „р“ сега, рак...; трябва да отиде на буква „с“, да потърся СПИН“. И да пусне в действие силата предназначена за изцеление на СПИН. Представят си все едно Господ има някаква електроцентрала, която освобождава напрежение за изцеление на определени неща.

Бог няма различни видове сила! Силата, която Той използва за да изцелява всеки.. Вижте, ние дори не бихме мислили за нея като за сила, защото в Библията има друга дума използвана за това нещо и тя е „ЖИВОТ“. Амин! Бог освобождава ЖИВОТ! И този живот изхвърля, изтласква, избутва, елиминира всяка болест и всяка немощ!

Ти ще кажеш: „Да, но това е дух!“ Да, и с много имена може да го наречеш!

Вижте, едно от имената на Духа е Духът на живота.

Павел казва, че на всички нас ни е поверено служението или посланието на помирение. Никъде в Библията не се говори за изцелително служение или освободително служение или евангелизаторско служение. Не, не, не! **Има едно служение! Служението на Исус, което е служение на помирение.**

Бог не е призовал никого да става тесен специалист! **Бог всички ни е призовал да бъдем служители на помирението!**

Ако аз разговарям с теб и ти се спасиш, това, което аз съм направил е, че съм ти послужил да се помириш с Бога. И животът на Бог започва да тече в теб, който те предизвиква, който те прави така, че ти да бъдеш новороден.

Ако ти се нуждаеш от изцеление, тогава аз ще ти положа ръце и ще позволя на този живот да протече към теб. Защото това ни казва Библията, че ние имаме. **Този, който има Сина – има живот!** Амин! Това е, което имаме ние! От утробата ти ще потекат реки от жива вода! Това означава: реки от живот! Амин!

Йоан 7:38

Ако някой вярва в Мене, реки от жива вода ще потекат от утробата му, както рече писанието.

1 Йоан 5

11 И свидетелството е това, че Бог ни е дал вечен живот, и че този живот е в Сина Му.

12 Който има Сина, има този живот; който няма Божия Син, няма този живот.

Исус дойде за да имаме живот и то изобилен живот! Не да си го държим за себе си, а да имаме толкова много, че да можем да даваме на другите. Така че, когато полагам ръце на болните, аз всъщност им предавам живот (от Бога). И какво правя в този случай? Аз помирявам твоето тяло с Бога, за да бъде то такова, каквото Бог първоначално го е създал, каквото трябва да бъде.

Ако ти имаш някакви психични проблеми или демонични сили, които се намесват и тормозят ума ти, тогава ще ти послужи с освобождение. Какво правя докато ти служа с освобождение? Помирявам ума ти с Бога; възстановявам ума ти по начина, по който Бог иска той да функционира. Как правя това? Как изгонвам този демон, ако има такъв? Исус изгонваше бесовете (демоните) с една дума. Е, какви са тези думи? Исус каза: „Моите думи са дух и те са живот!“

Йоан 6:63

Духът е, който дава живот; плътта нищо не ползува; думите, които съм ви говорил, дух са и живот са.

На мен не ми трябва различни, специфични изцелителни сили за различните болести. **Аз просто оставям този живот, който е в мен, да тече!**

Трябва да разберете нещо:

- Това, което Бог е вложил „в мен“, е ЖИВОТ, а болестите и немощите са СМЪРТ.
- Това, което Бог е вложил „в мен“, е СВЕТЛИНА, а болестите и немощите са ТЪМНИНА.
- Това, което Бог е вложил „в мен“, е ЛЮБОВ, а болестите и немощите са СТРАХ.

Може да си кажеш: „А, не трябва ли противоположното на любовта да е омразата?“ Ами омразата идва от страха! Ти мразиш това, от което се боиш. И трябва да осъзнаеш, че **ЖИВОТЪТ, СВЕТЛИНАТА И ЛЮБОВТА, които са в нас, ИЗГОНВАТ, ИЗТЛАСКВАТ СМЪРТТА, ТЪМНИНАТА И СТРАХА, които всъщност причиняват болестите и немощите.**

Говорете с някой човек, на когото са поставили диагноза, че е болен от смъртоносно нелечимо заболяване. Аз съм слушал толкова много свидетелства и всички те си приличат. „Аз си седях в кабинета на доктора и чаках да дойде и да ми каже какво е положението ми и когато докторът

дойде, можех по лицето му да разбера, че новините не са добри. И той започна да ми обяснява и тогава аз чух тази дума „рак“, смъртоносен, нелечима форма.“

Всички хора, които са ми разказвали подобна история, следващото нещо, което казват почти винаги е едно и също: „Всичко ми притъмня пред очите. Нищо не можех да видя. И изведнъж започнах да си мисля „Ами, семейството ми, как ще преживее това?! Аз не искам да умра!“ И хората свидетелстват за страх, за тъмнина, която ги поглъща, защото те се боят да умрат.

Исус каза: „Крадецът идва само да открадне, да разруши и да убие. Но Аз дойдох, за да имам Живот и то Живот в изобилие!“

Йоан 10:10

Крадецът влиза само да открадне, да заколи и да погуби: Аз дойдох за да имам живот, и да го имам изобилно.

И това е, което Той е излял вътре в нас! Исус е Животът! Той е Пътят! Той е Истината!

Истина ли е? И Той е какво още? Исус е Лозата!

И животът от тази Лоза тече към всяка една пръчка!

Когато аз полагам ръце на болните, аз просто позволявам на този живот, който идва от Лозата, да тече през мен и да стига до хората.

Това е също както, ако си пхнете пръста в контакта. Ако го направя, ще бъда изпълнен с електричество. И тогава следващият човек, който дойде и ме пипне, и през него ще тече електричество. Амин! Ето за това става въпрос. Ние просто сме включени в Източника на живота и позволяваме на Неговия живот да протича през нас! И животът, който ние даваме на хората, ги изпълва и тях. И като ги изпълни и тях, ако те са изпълнени, то няма място за нищо друго освен за живот. Така че, ако ние ги изпълваме с живот, болести, немощи, смърт трябва да си тръгнат. Амин! Това е също като тази бутилка минерална вода - 500 мл минерална вода. Не е 110 мл, а е 500 мл. Така че аз трябва да наляя в това шише, чиято вместимост е 500 мл, 500 мл вода. Ако аз взема пръст, някаква мръсотия и я изсипя вътре, това ще стане една мръсна вода. И ако искам да я почистя, ще бъде лесно. Но какво трябва да направя за целта? Махам капачката, слагам бутилката под чешмата, пускам водата да тече в бутилката непрекъснато и след известно време цялата тази мръсна вода ще изтече, аз ще оставя още малко да се смени водата и колкото повече се излива отвътре водата, то цялата мръсна вода ще изскочи навън и скоро ще има пак шише с чиста вода. Какво съм направил? Изцеление. Дошло е изцеление на тази вода (която е била замърсена, а сега е чиста). Амин! Това е, което правим ние.

Не трябва да мисля каква е точната сила сега за тази болест, за другата болест. Не трябва да се притеснявам каква сила да използвам - изцелителна ли, освободителна ли. Не! Аз просто ходя пълен с живот! Моята работа е аз да съм постоянно изпълнен с живот!

Това е причината Исус да каже: НЕКА ВАШАТА СВЕТЛИНА ДА СВЕТИ! Защо? Какво е това, което е в нас? Живот, светлина и любов, нали така? Но какво каза Исус за нашата Светлина? Позволете й, оставете я да свети! Виж, ти не трябва да я направиш да свети! Той не казва: Направете така, поставете се светлината да свети. Не! Той каза просто да я оставим да свети чрез нас тази светлина, да й позволим. Какво означава това? Това означава, че светлината вече си е тук, вътре

в нас, но това, което ти трябва да направиш, е да не я задържаш! Пусни я! Когато я оставиш да свети пред хората, те ще видят добрите ти дела и ще прославят Твоя Небесен Баща!

Какви са тези дела, тези добри дела? Библията казва за Исус: „Той беше помазан от Бог, и обикаляше и вършеше добрини, и освобождаваше всички угнетявани от дявола, защото Бог беше с Него“. И затова ние знаем, че изцелението е добро. Защото ние знаем какво правеше Исус. Той изцеляваше хората.

И Той каза: „Делата, които Аз върша и вие ще ги вършите!“ Какви дела вършеше Исус? Добри дела. Дела на изцеления. „И същите дела ще вършите и вие“. И когато оставите светлината във вас да свети (към тези навън), вие ще вършите тези дела пред очите на хората и тогава те ще прославят Бога.

Ето къде е най-големият проблем обаче! Когато позволим на светлината в нас да свети, хората започват да се държат с нас така, сякаш това е нашата собствена светлина. Трябва да направим всичко възможно да не става грешка! Трябва хората да знаят, че този, който получава славата, трябва да бъде Нашият Небесен Баща, а не ние!

Трябва да позволим на светлината, която е в нас, да свети чрез нас, но Кой е нашата светлина? ИСУС! Той е нашата светлина! Исус каза: „Аз съм светлината на света“. И какво направи Той? Той отвори очите на един слепец. И след това каза: „Вие сте светлината на света!“

Какво да правим тогава? Ще отваряме очите на слепите. Защото Исус каза: „Делата, които Аз върша и вие ще ги вършите“. Не знам дали го виждате това или не, но аз не чета всичко това, което говоря на тези сесии. Това идва от Божия Дух. Той подрежда това поучение сега специално за вас конкретно. Защото иска вие да видите! Ние можем да го разгледаме от всякакви гледни точки това поучение, но отвсякъде това ще ни доведе до едно и също място – Бог е добър; Той е изцелител; Той винаги е бил изцелител; и винаги ще бъде изцелител! Въпросът е дали ти ще се присъединиш към Него и ще Му позволиш ли да те използва теб за да изцелява чрез теб.

Спомнете си как започнахме всичко това от началото? Говорихме за тази жена, която беше изцелена, а Исус дори не знаеше кой Го докосна. И гледайте сега. Това е невероятно! Четем от Матей 9 глава. Тази жена с кръвотечението прави това за първи път. Никой дотогава не е правил подобно нещо! Вижте, много хора се допираха до Исус, обаче само тази жена беше изцелена. Само една си взе от живота, който беше в Него. Всички други се допираха до Него по други някакви причини: „О, това е пророкът!“; „О, това е известният човек Исус!“ И искаха просто да се допрат до „известния човек, известния проповедник или известния пророк“ и да се приберат вкъщи и да кажат: „Ей, знаеш ли колко близо бях до него, даже го докоснах, бях там“. Обаче никой не беше изцелен освен една жена.

Тази жена, която беше изцелена, тя дори не искаше Той да разбере, че тя Го е докоснала! Обаче Исус я изяви пред всички! Каза: „А, спрете. Нещо стана. Някой се допря до мен!“ И се обръща към нея: „Ти ли беше?“ и тя си признава всичко. И Исус ѝ казва: „Спокойно, дерзай. Твоята вяра те изцели!“ Вижте, нейната вяра, не Неговата вяра! Нейната вяра изтегли изцелението от Него! Исус не се ядоса, не се разстрои; Той я поздрави!

И после четем в Матей 14, гледайте какво става. Това е много важно! Матей 14 глава идва след Матей 9 глава; нали схващате последователността? Искам това да потъне дълбоко във вас и да получите дълбоко откровение за нещата. И така след Матей 9 гл. идва Матей 14 и там ни се казва:

*35 И когато Го познаха тамошните мъже, разпратиха по цялата оная околност и доведоха при Него всичките болни; 36 и молеха Го **да се допрат само до полата на дрехата Му**; и колкото се допряха, се изцелиха.*

Виждате ли сега, какво става? Кой започна това „движение“ - всички да се опитват да се допрат до дрехата на Исус? Жената със свидетелството, която бе изцелена от кръвотечение! Ние знаем, че като беше изявена, навярно хората са отивали при нея и са я питали: „Ти как беше изцелена?“ И тя им разказва и им казва: „Казах си, че само ако се допра до дрехата Му, ще бъда изцелена. Така и направих и сега съм изцелена!“. И това „свидетелство“ се разнесе навсякъде. И какво става след това? Всички си казаха: „Само това ли трябва да направим? Докосваш се до Него и си изцелен? Той не трябва да се допира до мен? Не трябва да искам Неговото позволение? Не трябва да го моля да ме изцели? Аз мога да избира да отида и да си го взема от Него? Това е много по-добро, отколкото да питаш и да молиш! Защото, ако го питам, той може да ми откаже! Обаче след като не трябва да го питам и да го моля, тогава ще си отида и ще си го взема!“ Представяте ли си го това?

Тамошните мъже чуха, че Исус е там, в техните места, и разпратиха вест по цялата околност „Елате и водете всички болни от цялата околност!“ и доведоха при Него всичките тези болни хора. И вижте всъщност за какво Го молеха! Само да се допрат до плата на дрехата Му! Можете ли да си го представите това?

Преди това имашме една жена; Исус е в тълпа от хора; върви много бавно, защото не може да се тича през едно множество народ. Учениците образуват около Него един кръг, така да го предпазят някакси от тълпата и му казват „Хайде, Исус, трябва да вървим! Стой с мене, ще проправя път през тълпата...Я Петър да мине напред, той ще пробие път и ще разкара всички хора отпред, които пречат. Може и нож да извади и така да го размаха за по-добро сплашване. Така, че давай, Петре, ние сме след тебе!“ И те вървят, обаче бавно през тълпата. И тогава тази жена се допира до Исус. И живот изтича от Него и Той спира. И Петър сигурно е първият, който би могъл да е направил коментар по въпроса: „Защо спираме сега? Защо спираме напред тази тълпа? Ако спираме така, то цял ден ще стоим тук! Хайде, става късно вече, трябва да вървим!“ Но Исус казва: „Стой, стой малко, някой се допря до Мен“. „О, моля те, наистина ли, Исусе?! Някой се бил допрял до тебе? О,ооо! Това сега не е много пророческо слово, което казваш, Исусе! Та те всички се докосват до теб? Ако ще пророкуваш, трябва малко по-специфично да пророкуваш!“ И Исус се обръща, поглежда тази жена. Тя е изцелена и свидетелството за това се разнася. Исус отива в друга част настрана и те водят при Него всички болни от околността. И си представете сега. Всички са долу ниско до земята. Исус минава и само усеща как Му придърпват отвсякъде полата на дрехата. Представяте ли си колко ще е трудно да не настъпиш някого. Всички те дърпат отнякъде. Петър, само си го представете, върви наоколо и сритва така, за да си проправи път. Знаете, че това е Петър, просто той няма как да не свърши тази работа! Знаете го Петър как действаше. И вижте какво се казва: И колкото се допряха бяха свършено изцелени! Всичко, което беше нужно, беше един човек и едно свидетелство! И цяла тълпа, цяло множество от хора се изцели, защото някой си е казал: „Вие чухте ли какво станало с онази жена там?“

Ето за това давам свидетелства! Защото в свидетелствата ние виждаме принципи на действие. Те ви насърчават! Защото с тях какво се опитвам да ви покажа? Да ви покажа, че някой вече го е направил, че не е невъзможно! Достатъчно е само един човек да го е направил; само едно свидетелство да има и Божият Дух вътре в тебе ще каже: „И ти можеш да го направиш! И ти можеш! Ако той го прави, и ти можеш! Ако Аз съм го направил чрез него, Аз мога и чрез теб да го направя!“

Ето затова споделям свидетелства. Не за да си кажете „У, аааа, еее..!“ Това няма значение! Аз просто се опитвам да ви накарам да разберете, че Бог иска чрез вас да върши същите неща и дори и повече! Защото Божият Дух иска да вървим от сила в сила! **Тук не става въпрос за един човек, който прави всичко! Става въпрос за цялото Тяло Христово, което действа, както Исус на земята! Амин!**

(млада жена дава свидетелство, че по време на службата е получила изцеление на зрението си)

Дори докато говорим, докато проповядваме, се случва така, че хора се изцеляват, защото Неговото Слово е Истина! Неговото Слово е дух и живот! Затова, дори сега, в този момент, вие знаете дали имате някакъв физически проблем. Без значение дали е малък или голям, може да е болест, може да е болка, без значение какво е, но каквото и да е, сега в този момент, вие можете да бъдете изцелени! Не е необходимо да чакате службата утре вечер, на която ще служим с изцеление. Просто приемайте от Бог, сега! Изцелението няма да падне от небето. Но то ще се излее от Неговия Дух, който е вътре във вас! В момента гледам двеста извора на жива вода пред себе си! Пуснете ги да текат! Нека да текат, точно сега! Както жената с кръвотечението, както тя реши: „Сега е моят момент!“. Тя си каза: „Ако се допра до крайчеца на дрехата Му, ще оздравея!“

Той е тук сега! Вътре в нас! Аз приемам своето изцеление сега! Не е нужно да чакате някой да ви докосне, да ви полага ръка!

В името на Исус, сега, чрез властта дадена ни в това име; в името и чрез вяра в името Исус; поради тези рани, които Той понесе, ние казваме: Сега, в името на Исус бъдете изцелени! Бъдете изцелени! Бъдете възстановени! Бъдете изцелени!

Всяка болест, всяка немощ, всяка болка, всяка мъчителна и всяка тормозеща болка да си тръгне в името на Исус, сега! Да си тръгне сега! Да напусне тези хора! Ти нямаш място!

Тези хора принадлежат на Исус! Телата им принадлежат на Исус! Ти нямаш никакво право и ти си тръгваш, в името на Исус! Амин! Амин! Покланяйте се на Бог! Благодаря ти, Исус! Амин! Благодаря ти, Исус! Слава! Слава! Слава!

СЕСИЯ 12

Добро утро на всички! Радвам се, че сме отново заедно. Тази сутрин започваме директно с част от ръководството. Отваряме на 10 глава. Искаме да установим тази истина. Вече говорихме за нея. Но искам вие да имате всички библейски стихове, доказателства, които да сложите като основа на вярата си.

Това е ключът към изцелението. Ако нямате това като основа, то винаги ще се чудите и ще се колебаете. Но ако тази истина е утвърдена вътре във вас, тогава вие ще бъдете здрави и твърди и няма да се поклащате.

Трябва да осъзнаем, че Бог е снабдил за нас пълно спасение!

Той е снабдил за нас пълно изкупление!

Ще видим, че грехът и болестите са плодове от една и също дърво. Исус винаги свързваше греха и болестите, когато говореше за последствията от грехопадението. Той винаги казваше: „Ако аз мога да те изцеля, това е доказателство, че греховете ти са простени.“

Исус винаги използваше тези две понятия заедно в контекста. Казваше често: „Сега си изцелен, иди си и не съгрешавай повече.“

Грехът причинява духовна смърт. Това е духовният аспект на случая. Когато този духовен аспект на грехопадението започне да работи във физическото ти тяло, той докарва физическа смърт. Трябва да анализираме какво казват Писанията по този въпрос. Можете да погледнете Псалм 103:

1 Благославяй, душе моя, Господа, И всичко що е вътре в мене нека хвали светото Му име. 2 Благославяй, душе моя, Господа, И не забравяй ни едно от всичките Му благодеяния.

Тук ни се казва да не забравяме нито едно от благодеянията, които Господ е снабдил за нас. И след това обобщава какви са тези благодеяния:

3 Той е, Който прощава всичките ти беззакония, Изцелява всичките ти болести; 4 Който изкупва от рова живота ти, Венчава те с милосърдие и благи милости; 5 Който насища с блага душата ти, Тъй щото младостта ти се подновява като на орел.

И добре вижте 6 стих:

*6 Господ извършва правда и правосъдие за **всичките угнетявани**.*

Ние ще разгледаме тези стихове, но искам да обърнете внимание на 6 стих. Господ извършва правда и правосъдие ЗА всички угнетявани. Вижте, Той не извършва правосъдие над угнетяваните. Той извършва правосъдие ЗА ТЯХ.

Когато един човек попадне в съда и съдията разглежда делото, той взима решение, което е: виновен или невинен. И това решение е за подсъдимия. Така че, ако ти имаш дело в съда и ако Бог е твоят съдия и съдията взима решение в твоя полза, това означава, че Той издава присъда за теб, в твоя полза. Дяволът е прокурорът, който те осъжда, който те обвинява. А Исус е твоят адвокат, който те защитава. Отец е съдията. Сега обаче този съдия е не само Отец на Исус, но и Твой Отец. И Той издава присъда в твоя полза. И тук се казва, че Той извършва правосъдие за угнетяваните. Това означава, че за да бъдеш квалифициран така като „угнетяван“, всичко, което трябва да направиш, е да бъдеш угнетяван. Ако ти си угнетяван, тогава попадаш в тази категория.

Искам да помислите за нещата, които вече казахме, защото всички стихове трябва да си напаснат един спрямо друг. Ето тук в Псалом, който е написан преди Исус да дойде на земята, се казва, че Господ извършва правда и правосъдие за всички угнетявани.

След това, когато четем „резюмето“ на служението на Исус, в *Деяния 10:38* се казва: „Исус от Назарет, как Бог Го помаза със Светия Дух и със сила; Който обикаляше да прави благодеяния и да изцелява **всички угнетявани** от дявола....“

Какво всъщност казва тук Петър? Той казва, че Исус изпълни 103 Псалм. Исус обикаляше и всъщност утвърждаваше и проявяваше присъдата, която е издал Бог за угнетяваните.

Един от проблемите, който е имала Църквата, е, че „те“ разглеждат всичко като отделен, индивидуален случай. Мислят: „Ето, Бог е в небето и Той отсъжда за всяка ситуация индивидуално, според случая, конкретно за всеки човек и за всеки момент.“ **Бог не прави така!**

Изкуплението, което извърши Исус, беше за всички! Не беше: за този човек - да, обаче за другия – не. **Изкуплението беше за всеки, който пожелае да Го приеме!**

Ние знаем това. Но тогава защо се опитваме да направим изцелението нещо индивидуално и специфично за всеки конкретен случай? Това не беше индивидуално. В законовата терминология това ще се нарече „групов иск“.

Ако имаме някакъв продукт, който е опасен и е вреден за живота на много хора, тогава всички тези пострадали хора се събират и правят групов иск срещу съответната компания. Ако тази група по някакъв начин страда от увреждания, те могат да съдят цялата компания заедно. И когато направят това, тогава няма значение всеки индивидуален човек и всеки индивидуален случай. Те доказват, че съответният продукт поврежда живота на много голяма група от хора и тогава е по-лесно да спечелят, ако те подадат групов иск заедно, отколкото всеки поотделно да съди компанията.

Ние виждаме абсолютно същото нещо тук – **всички хора по лицето на земята са родени под угнетяването на врага. И Исус дойде да спечели „груповия иск“ на човечеството. Амин!**

Така че не става въпрос за всеки отделен човек, а за всички угнетявани! Това променя малко нещата!

Това означава, че Бог не те гледа теб, за да реши сега: ти заслужаваш ли да бъдеш изцелен или не заслужаваш?

Бог поглежда врага, който те угнетява и казва: „Това угнетяване не е правилно!“ и Бог те освобождава от този гнет.

Виждаме това докато четем Писанията, защото ето Псалм 103 казва, че Господ извършва правда и правосъдие за **всичките угнетявани**. Четем и в *Деяния 10:38* се казва, че Исус обикаляше и изцеляваше **всички угнетявани**. И ни се казва кой е угнетителят. Угнетяването идва от дявола. Не от Бог! Това не е нещо, което ти правиш или не правиш, за да изглеждаш по-добър човек. В *Деяния 10:38* се казва, че всеки човек, когото Исус изцели, забележете думите: Той изцели всички угнетявани от дявола – Исус изцеляваше болните и гонеше демони. Следователно, изцелението и гоненето на демони Е „Исус, който разрушаваше делата на дявола“. Следователно, болестите и немощите са дело на дявола. Обладаването от демони е дело на дявола.

Аз знам, че това е много основно и много простичко. Именно затова е толкова твърда основа, която не може да се отрече. Казва се, че Исус изцеляваше всички угнетявани от дявола. И в Йоан 10:10 Исус говори за дявола и казва, че той идва само да открадне, да разруши и да убие.

Какво означава да бъде нещо откраднато, разрушено или убито? Това е угнетяване! И именно това трябва да видим, че беше целта на Исус – да разруши този гнет!

Ако го погледнете в тази светлина ще видите, че Исус не разглеждаше определени случаи конкретни, а Той просто обикаляше и вършеше добро. Това е, което Библията ни казва. Исус обикаляше, вършеше благодеяния и изцеляваше всички угнетявани от дявола.

Когато хората осъзнаят това, тогава трябва да си зададем въпроса: ако това е вярно, тогава би трябвало да видим **как Исус говори как да бъдат освобождавани хората**? Точно това виждаме в Писанията. Ето ви пример: „**Жено, свободна си!**“, и каза на фарисеите: „Не трябваше ли тази жена, която е Авраамова дъщеря, да бъде освободена от това робство?“ Вижте, че Исус автоматично споменава „робство, опресия, гнет“. Исус правеше точно това – обикаляше и освобождаваше пленниците.

Всъщност, първият път, когато Исус проповядваше, в *Лука 4:16* се казва: *И дойде в Назарет, дето беше отхранен (отгледан), и по обичая си влезе в синагогата един съботен ден и стана да чете.*

Забележете, че Неговият обичай беше всеки съботен ден Той да ходи на църква. Добър обичай е редовно да се събираш с други вярващи!

16... по обичая си влезе в синагогата един съботен ден и стана да чете. 17 И подадоха Му книгата на пророк Исаия; и Той, като отвори книгата, намери мястото дето бе писано

И тук Исус започва да цитира пасажа от пророк Исаия. Искам да запомните тези думи, защото ще се върнем пак на тях по-късно. Ето какво започва да чете Исус:

18 "Духът на Господа е на Мене, Защото Ме е помазал

И тук Исус започва да изрежда, за какво е помазан:

*да благовестявам на сиромасите; Прати Ме да проглася освобождение на пленниците, И прогледване на слепите, Да пусна на свобода **угнетените**, 19 Да проглася благоприятната Господна година".*

И след това Исус седна и всички погледи бяха вперени в Него. Вижте списъка от неща, които Той изреди.

Исус беше изпратен:

- ✓ Да проповядва Благовестието на сиромасите;
- ✓ Да изцели сърцесъкрушените;
- ✓ Да прогласи освобождение на пленниците;
- ✓ Да прогласи проглеждане на слепите;
- ✓ Да пусне на свобода угнетените;
- ✓ Да обяви благоприятната Господна година.

Той каза: „Аз идвам, за да проглася освобождение на пленниците! Бог ме е изпратил да проглася освобождение за пленниците! Да ги освободя, да ги направя свободни!“ И ние виждаме, че Исус прави точно това през целия си живот! Жената с кръвотечението – Той я освободи чрез това, че тя се допря с вяра до Него. Жената, която беше прегърбена. Той ѝ каза: Свободна си от немощта си! Тази дума „свободна“ означава „развързана“.

Ние виждаме в цялото служение на Исус Христос, че Той обявяваше хората за свободни! Казваше им: Бъди изцелен! Приеми зрението си!

Какво правеше всъщност Той? Той не служеше така, както повечето хора го правят днес. Той не разговаряше с Бог по тези въпроси.

Нека да погледнем това за момент. В Библията хората чуват от Бога. Приемат мисията, която Бог им поверява и след това прекарват остатъка от живота си в изпълнение на тази мисия. Вие не виждате на тези хора ежедневно да им се казва „Днес ще правиш това, сега направи това; днес не го прави това, утре ще го правиш пак“. Ние не виждаме такова нещо!

Виждаме хора, на които е дадено поръчение и те започват да го вършат. И те не разговарят с Бог по въпроса как точно да го изпълнят. ТЕ ХОДЯТ С БОГА и изпълняват мисията, която Бог им е поверил! Това е истина, когато погледнем цялата Библия. Всеки един човек има мисия. Погледнете Моисей. Бог призова Моисей. Каза му: „Иди и освободи Моя народ!“ А Моисей отговори: „Аз не мога, защото тук става въпрос за фараона! Той има армия. И защо ще ме послуша точно пък мен?“ Бог му каза: „Защото Аз съм с теб, затова!“ И Моисей отиде и освободи народа на Израел. Бог каза на Моисей: „Освободи народа и ги заведи в земята, която аз съм им определил“. Моисей знаеше почти всичко, което трябваше да направи, още преди да отиде в Египет. Той трябваше да отиде, да освободи народа и да ги заведе там, където те трябваше да бъдат. Бог не му каза: „Всеки ден ще спираш в началото на деня и ще ме питаш какво трябва да направиш днес!“

Бог изговаря края от самото начало! Това е мисията! Изведи хората от „там“ и ги заведи „там“, където те трябва да бъдат. Не са ли това думите на Бог към Моисей? Не бяха ли това думите, които Бог каза на Исус?: „Иди и освободи Моите хора! Иди и спри този гнет над тях! И ги върни при Мен!“ Не беше ли това всъщност, което Бог каза на Исус? Не беше ли това, което Исус направи? Погледнете Моисей. Моисей освободи народа. Той отива в най-мощната държава на целия свят по онова време. Най-великата, най-голямата армия в света по онова време. Моисей самият няма никаква армия. С него е брат му, който трябва да говори вместо него и Бог е Този, който го подкрепя. Повечето хора биха казали: „Боже, няма да направя и една крачка, докато не видя със себе си армия, която е по-голяма от тази на фараона!“. Но ние знаем, че Бог не работи така!

Вижте Гидеон. Той имаше 32 000 души армия, войска. И си мисля, че докато си правеше сметката той си каза: „Хм, с 32 000 души можем да спечелим битка“. Обаче Бог каза на Гидеон: „Гидеон, много войници имаш. Намали броя! Изпрати повечето въщи“. И той продължава да намалява броя на войската. И така до момента, в който те остават 300 мъже. Всеки път, когато Гидеон изпращаше част от войската въщи съм сигурен, че Бог питаше Гидеон: „Можем ли да спечелим с този брой войници?“ И съм сигурен, че Гидеон е отговарял: „Да, да, все още можем да спечелим и с тези ще се справим! С 20 000 ще спечеля!“, „Добре, тогава пращай още от тях в

къщи. А сега, Гидеон, с тази намалена бройка войници можем ли да спечелим?“ „10 000 души. Може би можем. Има шанс все още“, отговаря Гидеон. И Бог пак казва: „Добре тогава изпращай още от тях въщи!“ И съм сигурен, че той стигна до място, където Бог попита Гидеон: „А можеш ли да спечелиш битката с 300 души?“ И съм сигурен, че Гидеон е отговорил: „Е, ако това стане, вече ще е чудо!“ И тогава Бог е казал: „Сега вече може да започнеш битката! Сега вече ти ще си сигурен, че Аз съм с вас и Аз печеля за вас! Защото, ако ви остава с цялата войска да воювате и вие като я спечелите ще мислите, че вие сте го направили.“

Затова помнете винаги: Бог иска да те докара на място, където цялото ти упование и вяра ще е в Него!

„Имаме ли достатъчно пари, за да си построим нова сграда? Да, с тази сума, която имаме можем да постоим сградата“. И Бог казва: „Вземете сега половината от сумата и я дайте на мисионери“. „Но, Боже, не можем с толкова пари, колкото ни остават, да построим сградата!“ И Бог казва: „Добре! Сега вече Аз се задействам и няма да се гордееете, че вие сте го направили“

Внимавайте много на кого уповавате! Внимавайте в кого слагате вярата си! Бъдете сигурни, че вярата ви е в Бога, а не във вашата собствена сила, не във вашата интелигентност или в нещо друго, което вие можете или притежавате! Само в Него!

Може да си кажеш: „Боже, аз не знам как да се моля за този човек! Боже, аз не мога да изцеля никого“. И на това Бог отговаря: „Чудесно! Мога да те използвам тогава. Положи ръце на този човек и ще знаеш Кой направи чудото!“ Амин! Ето така трябва да правим нещата!

Моисей и израилтяните стигат до Червеното море. Пред него е цялата тази огромна вода. Зад него – най-голямата армия на света, която го преследва и вече ги застига. Виждате, най-голямата армия застига една група бивши роби, които си нямат никаква идея как да воюват! И можете да видите тяхното сърце какво беше понеже те моментално започнаха да обвиняват Моисей. Затова вие трябва да се научите да бъдете като Моисей, а не като израилтяните!

Ако ти си пастор или някакъв лидер, сега ще получиш много добър съвет, защото хората в църквата, хора, на които ти служиш, много често ще бъдат като израилтяните. Те няма да кажат: „Боже, защо ни доведе до тук?“ Те ще кажат: „Моисей, защо ти ни докара до тук? Докара ни тук да умрем! Казахме ти, остави ни да си живеем в Египет! Преди си бяхме по-добре! Защо ни докара до тук, да умрем? Нямахме ли достатъчно гробове за нас в Египет?“

Спомнете си какъв беше отговорът на Моисей! И също трябва да реагирате по този начин, ако хората в църква започнат да говорят като израилтяните. Те може да кажат: „Защо правим това? В предишната църква, където си ходех, ми беше по-добре!“ Ако кажат това, хванете ги за ръката, направете едно хубаво ръкостискане и им покажете изходната врата и им кажете: „Добре, върни се там където ти е било добре. Пожелавам ти хубав живот (наистина)“. Недейте позволява на такива хора да стоят в църквата. Научете се да отговаряте както Моисей. Всички започнаха да се оплакват, всички бяха изпълнени със страх. И Моисей, който беше духовният човек, който вече Господ го бе направил да бъде, имаше Слово от Бога за хората. И ето какво им каза: „Млъкнете! Стойте спокойно, пазете си мира!“ И след това им каза: „Египтяните, които виждате днес, никога повече няма да ги видите!“ Бог не му беше казал това! Не виждате Бог и Моисей да си разговарят преди тази случка. Моисей говореше от името на Бога още преди Бог да му проговори за ситуацията! И Бог нарече това вяра! Защото в Евреи 11 глава се казва, че Моисей ги преведе през

Червено море чрез вяра. Така че още преди Моисей да разговаря с Бог, той каза на народа: „Млъкнете. Египтяните, които виждате днес, никога вече няма да ги видите“. И след това се казва, че той се обърна, за да се помоли на Бог. И не ни се дават думите му какво е казал той, но ни се казва как е отговорил Бог: „Защо викаш към Мен?“ Помислете сега малко. Пред теб е Червено море; зад теб е най-мощната армия в света; ти си хванат по средата с няколко милиона души около теб, които са готови всеки момент да те убият и да се предадат на египтяните. Сигурен съм, че Моисей си е мислил: „Ако някога е дошъл момент, в който да викам към Бога, ето сега, това е този момент!“ Не ни се казва какво точно е казал Моисей на Бог. Но каквото и да Му е казал, очевидно на Бог не Му е харесало, защото Той отговаря: „Да викаш към Мен! Какво имаш в ръката си?“ И Моисей отговаря: „Ами, жезъла“. И тогава Бог казва на Моисей: „Ти протегни своята ръка и раздели водата. И преведи народа“.

Какво ставаше тук? Още при горящата къпина, Бог каза на Моисей: „Отиди в Египет; освободи Моя народ и ги заведи в Обещаната земя“. Бог не каза: „Отиди в Египет; освободи народа Ми и ги заведи на брега на Червено море и там всички ще умрете“, Бог не беше казал такова нещо! Моисей вижда пред тях Червено море, а Бог му е казал: „Заведи Моя народ там, където Аз искам те да бъдате!“. Какво означава това? Това означава, че за Бог тези обстоятелства и пречки нямат никакво значение. И ако ти си достатъчно умен и живееш чрез вяра, то и за тебе тези обстоятелства няма да значат нищо!

Пред Моисей имаше цяло едно море. Исус каза: „И цяла планина да се издига пред тебе, говори й и тя ще се премести!“. Исус не каза да заобиколим планината! Той каза да я преместим от пътя ни! Моисей не поведе народа да заобиколят морето, Той заповяда на водата да се раздели – морето се премести! И хората минаха през него.

Когато ти срещнеш пречка или някакво препятствие, това не означава, че Бог си е променил мисленето. Той е знаел за тази пречка, че тя ще бъде там, още преди ти да си тръгнал на своята мисия, на твоето пътуване. Затова ти трябва да промениш тази дума „препятствие“ и тя да се замени в ума ти с думата „възможност“.

Никога няма да имаш голямо свидетелство без голям изпит. Колкото по-голям е изпитът, толкова по-голямо ще бъде и свидетелството! **Но зависи от теб, ти какво ще решиш. Виждаш пречка пред себе си. И тогава „трябва да събереш хората“ и да им кажеш: „Виждате ли това, което е пред нас? Виждате ли тази голяма възможност, която ни се предоставя? Ето гледате в момента следващото ни свидетелство. И искам да го погледнете добре, за да може да си спомняте после как е изглеждало преди да се справим с него“.** Амин!

Това може да е „рак“. И вместо да плачеш, да викаш, да се вайкаш, да говориш колко е лошо това нещо и да си изпълнен със страх, кажи на доктора: „Моля, дайте ми рентгеновите снимките, ако обичате!“ И не казвайте нито една дума преди да си ги вземете. И когато докторът ти ги даде, ти му кажи: „Моля обяснете ми подробно какво показват тези рентгенови снимки!“ И той ще ти каже: „Ето тук е ракът; така се е разпространил из тялото ти“. И ти кажи: „Да, благодаря Ви!“ Вземи си снимките. Занеси ги в църквата си. Покажи ги на хората и им кажи: „Виждате ли това? Ето какво Господ ще убие!“. Амин! Тогава, след като си взел снимките, след като знаеш диагнозата, кажи на Бог: „Благодаря Ти! Благодаря Ти за победата! Благодаря Ти, че чрез раните на Исус аз съм изцелен! Благодаря Ти, че тази пречка всъщност е възможност! Благодаря Ти за този изпит, защото той скоро ще бъде моето свидетелство! Благодаря Ти за него!“. И тогава, в

онзи момент, когато изцелението бъде завършено напълно, върни се при същия доктор да ти направи нова рентгенова снимка. Сложи двете една до друга и кажи на доктора. Причината да си вземете първата рентгенова снимка е понеже много пъти след като човек е изцелен, лекарите не дават първоначалните изследвания и снимки. Те започват да правят някакви обяснения, оправдания. Оправдават се, че са допуснали някаква грешка. То оборудването, то апаратурата е виновна в техните очи. Затова, когато имате такива изследвания, винаги си ги взимайте с вас. Отидете при лекаря и му покажете какво се е случило, защото Бог много обича да доказва на лекарите, че грешат. Защото те много обичат да уповават на своята интелигентност и знания. Затова, уповавайте на Бог, че Той ви предоставя една възможност.

И какво виждаме в нашия случай, който разглеждаме? Виждаме, че Моисей преведе народа през морето. Но какво искам да запомните? Бог не беше казал на Моисей: „Заведи народа при Червено море и там ще умрете“. **Когато си посред битката и когато всички обстоятелства и препятствия са изправени срещу теб, припомни си, че това не е спирката, на която Господ ти е казал, че трябва да спреш. Дръж си очите към целта и продължавай да вървиш натам, където Бог ти е казал, че трябва да стигнеш! Защото Божият план и Божието намерение не се е променило! Бог ти е казал вече какво трябва да направиш и твоята работа е да вървиш в тази посока и да свършиш работата до край! И през цялото това време ти знаеш, че нещата, които ти не можеш да направиш, Бог е там с теб и Той ще ти добави силата, която не ти достига за да бъдат преодолените препятствия!**

Каква беше мисията, която Бог повери на Исус? Той му каза: „Ето какво искам да направиш: Твоята цел е да отидеш и да разрушиш делата на дявола!“. Какво прави дяволът? Той краде, разрушава и убива. „Така че отиди и спри това! Иди и го спри да не краде, да не унищожава и да не убива повече!“ И точно това направи Исус! Дяволът убиваше хора. Разрушаваше живота им. Крадеше живота от тях. А Исус дойде, освободи ги, върна им живота, спря ги да не умират повече и възстанови живота им!

Ето това е също и нашата работа! Защото по същия начин, по който Той беше изпратен, така и ние сме изпратени! Виждаме Исус, който обикаляше, правеше добро, изцеляваше всички угнетявани от дявола, защото Бог беше издал присъда срещу угнетителя. И го виждаме всеки път, когато Исус служеше! Ето защо ние не трябва да се занимаваме с всеки конкретен човек и неговата ситуация. Нека да ви дам пример:

Един полицаи се появява на място, където двама души се бият. Единият човек бие другия. И появява се полицаят на сцената. Той не се включва в битката. Не отива при този, който бие първия и не му казва: „Извинете, този човек, който биете, той заслужава ли да бъде бит?“, „Ами, да. Мисля, че си го е заслужил!“ И полицаят не казва: „А, добре тогава! Продължавайте! Продължавайте! Няма да ви преча!“ **Ако полицаи направи такова нещо, то трябва да го уволнят от службата му.**

Тогава проповедниците защо постъпват така? Би трябвало да ги уволняваме! Защо? Защото те се опитват да определят дали даденият човек заслужава да бъде изцелен или не.

Никой човек не заслужава да бъде изцелен! Това се казва благодат! Това се нарича милост! Ние получаваме това, което не заслужаваме!

Ако Бог искаше да получим това, което сме си заслужили, никога нямаше да изпрати Исус! Амин! Той изпрати Исус, за да не получим това, което сме заслужили.

Идете в една детска болница. Погледнете дечицата там. Вижте какво е направил дяволът с техните телца и умове! И елате и ми кажете после, че това дете си го е заслужило това! Ако ми кажете такова нещо ви препоръчвам да не сте много близо до мен в този момент, защото най-вероятно ще се намерите долу на земята след тези думи. Благодаря на Бог, че в Исус винаги имаме прошка. Амин!

Вижте как Той свързва греха и болестите в едно. Псалм 103: 3 Той е, Който прощава всичките ти беззакония, Изцелява всичките ти болести;

Забележете, че и в двете части на изречението се казва „всичките“. Нали така? „Всичките беззакония“, „всичките болести“. Нали така? Добре.

Никой човек няма право да си избере едното, а да остави настрана другото! В едно и също изречение, в един и същи стих са включени и двете заедно. И в двата случая се казва „всичките“. Не се казва: „всичките ти грехове и някои от болестите ти“. Бог не казва: „Аз винаги ще прощам греховете ти, а понякога ще те и изцелявам“. Никой човек няма право да променя Словото! „Всичко“ значи „всичко“!

Тогава нека те попитам. Ако Бог не е изцелил всичките ти болести, то какво те кара да вярваш, че е простил всичките ти беззакония или грехове? Защото, ако Той лъже за едното, то тогава лъже и за другото! Защото тогава така щяха да стоят нещата. Разбирате ли? Би означавало, че Бог лъже!

Чакай малко! Бог лъже ли? НЕ! Тогава ние защо Го наричаме лъжец? **„Е, понякога Бог изцелява“** Ти току-що нарече Бог лъжец! **„Но брат Кари, ние знаем, че не всички се изцеляват!“** Я да спрем за момент и да помислим! Защото учениците се провалиха в някои случаи. Обаче това не означава, че такава е Божията воля! Понеже „ти“ си се провалил и не си могъл да помогнеш на даден човек да си получи изцелението, това не означава, че Бог не иска този човек да бъде изцелен! **Това означава просто, че ти не си успял!**

Виждате ли разликата в нещата? Ето ви обобщението:

Преди 2000 години в Страстната седмица, или в момента, в който Исус извършваше изкуплението за нас, Той проля кръвта си в Гетсиманската градина. След това беше заведен при Пилат, където беше бит на това място за бичуване. И след това беше разпънат на кръст. По време на разпятието всички грехове на цялото човечество бяха простени! И възможността за всеки човек да бъде спасен беше подсиgurена. Истина ли е това? Абсолютно ли сте сигурни в това? Някой да има някакви съмнения относно този факт? Всички ли сме съгласни? Абсолютно? Няма изключения? Амин! Това е добре!

Ние нямаме проблем да кажем на даден човек: „Ако ти се обърнеш към Бог, Той ще те спаси. Той ще ти прости греховете. Защото цената за твоите грехове беше платена преди 2000 години. И сега всичко, което ти трябва, е да приемеш тази прошка и всичко ще е наред“. Нали така? Това е много основно. Истина, която всички вярваме.

Тогава защо си мислите, че е по-различно това, което Исус направи на кръста спрямо това, което направи на мястото за бичуване? Той първо отиде на това място за бичуване и е писано, че чрез Неговите рани ние бяхме изцелени. Той плати цената и за това. Следователно, изцелението на

всеки един човек беше спечелено и осигурено на това място за бичуване. Там Той изцели всичките ти болести! По същото време на кръста ние знаем, че Той изкупи всичките ни грехове.

Хората казва: „Да, ама не всички са изцелени!“. Имам голяма новина за вас – не всички са спасени! Амин! Трябва да се съмнявате в спасението по същия начин, по който се съмнявате в изцелението, ако ще се ориентирате по това колко хора са Го приели и колко са го отхвърлили! Защо сте толкова сигурни, уверени в спасението, а не сте така сигурни и уверени в изцелението? Едно и също нещо се казва и за двете! И не само тук! След почивката ще ви покажа и други стихове, други места в Писанието, които доказват това.

Причината всичко това, което ви казвам, да бъде толкова важно, е, че това е най-важното нещо свързано с изцелението! Защото това ни дава вярата, свободата и смелостта да отидем при абсолютно всеки един човек, по всяко време, на всяко място и да сме абсолютно уверени, че можем да кажем на този човек каква цена е платил Бог за него. Ако това не е истина за нас, тогава ние не можем да се молим във вяра! Не можем никога да бъдем сигурни за Божията воля относно когото и да било човек, свързана с неговото спасение и изцеление. Ще можем само да се надяваме. Защото няма как да знаеш конкретната Божия воля за всеки един човек и ситуация! И това важи както за спасението, така и за изцелението! Ако ти можеш да отидеш при един човек и да му кажеш: „Точно сега, в този момент ти можеш да бъдеш изцелен и да си сигурен в това, което казваш“. И ако не можеш да направиш това, тогава ти не можеш и да отидеш при този човек и да му кажеш: „Точно сега, в този момент, ако желаеш ти можеш да бъдеш спасен“. Или ще правиш и двете, или нито едното! Толкова е просто. Това е основата!

СЕСИЯ 13

Имаме нюзлетър, който изпращаме по имейл. Той е абсолютно безплатен и може да се абонирате за него. Там има различни категории, в които ние непрекъснато поместваме обучения. Изпращаме го всеки месец. Поученията са свързани с „Божествено изцеление“; „Новия човек“, „Ученичество“, „Обновяване на ума“. Там има и свидетелства; информация за служението. Там говорим и за тези групи, които наричаме „Отбори на живота“ (lifeteams). Поместваме информация за библийското ни училище, както и за мисионерските ни пътувания.

Нашите „Отбори на живота“ са малки, тип домашни групи, които се събират за изучаване на Словото. Там отиват хора, които са чули това послание и искат да се събират заедно, за да продължат да го изучават по-задълбочено това послание и да го практикуват. Отборите на живота са сърцето на нашето служение. Работим с всеки един отбор индивидуално, за да им помагаме. Даваме им обучителни програми, информация, насоки, отговаряме на техни въпроси. Това помага на хората да растат по-бързо. И тук ще има такива отбори на живота, които ще се образуват. Такива вече има по целия свят. Идеята е хората да започнат да прилагат в действие, това което учат; как да завладеят своя град за Христос. Амин! Как да свидетелствате; как да помогнете на хората да растат в Христос; как да служите на хората със сила и с милост...

Ако се интересувате, може да отидете и да отворите страницата ни и да се абонирате за нюзлетъра и ще откриете цялата информация - www.jglm.org.

Нашите поучения са изнесени и в youtube, така че можете да продължите с обучението; да продължите това, което правим тук, с този курс.

Защото ето какво сме открили. Тази вечер ще имаме изцелителна служба. Вие също ще служите на болни хора. Ще видите чрез вас да се случват неща. Откъде знам това - защото така става по целия свят. Това е един от начините, по които може да стартирате да служите, да приложите в действие, това което сте научили тук. Въпреки това, ние само сме покрили повърхността, просто сме се плъзнали по повърхността на нещата за тези три дни. Аз повече от 30 години, почти 40 години вече, изучавам и практикувам това. Не съм научил всичко за три дни. Сега сме ви дали това, което ще ви помогне да започнете и ще ви бъде от помощ в първите стъпки, в пътя. Но ако искате да бъдете истински ефективни, то трябва да продължите. Буквално трябва да се наквасявате в Божията истина постоянно! И затова всъщност сме направили всички тези обучения (както и отборите на живота). Използваме абсолютно всичко, което имаме на разположение, всяко едно средство, за да стигне до вас тази налична информация, за да може вие да служите така. Имаме и телевизия, която покрива цяла Африка и Европа също. На уеб-сайта ни има линк и там може да гледате предаванията ни по телевизията ни. Всичко това е предназначено за вас, да ви обучат и да ви екипират (за делото в Христос).

Продължаваме с Матей 8 глава, където бяхме и вчера. Четем 16 стих. *„...доведоха при Него мнозина хванати от бяс; и Той изгони духовете с една дума, и изцели всичките болни;*

Забележете, в 17 стих се казва причината да ги изцели и то всичките. И тя беше: за да може да се изпълни казаното от Пророка:

17 за да се сбъдне реченото чрез пророк Исаия, който казва: "Той взе на себе Си нашите немощи, И болестите ни понесе".

Това е важно! Има хора, които казват, че в Исаия 53 глава се говори за духовно изцеление, а не за физическо изцеление. След малко ще прочетем Исаия 53, но тук в Матей, самият коментар на Бог, Божият Дух, Който говори чрез Матей, всъщност написа, че когато Исус физически изцеляваше всички болни, Той всъщност изпълняваше Исаия 53 глава. Това означава, че в Исаия 53 глава се говори както за физическо, така и за духовно изцеление. И за двете!

Вижте *1 Петрово 2:24 Който сам понесе в тялото Си нашите грехове на дървото, тъй щото, като сме умрели за греховете, да живеем за правдата; с Чиято рана вие оздравяхте.*

Има хора, които се опитват да кажат, че това се отнася само за духовното изцеление. Не! Вече видяхме, че двете неща винаги са свързани. Но думите използвани в тези стихове са взети от Исаия 53 глава и те доказва, че има физическо изцеление в изкуплението.

И ние ще си отворим на Исаия 53 гл. и докато го правим, първо ще спрем за кратка спирка в Деяния 5 глава: *15 така щото даже изнасяха болните по улиците и ги слагаха на постелки и на легла, та, като заминаваше Петър, поне сянката му да засегне някого от тях. 16 Събираше се още и множество от градовете около Ерусалим та носеха болни и измъчваните от нечистите духове; и всички се изцеляваха.*

Всички се изцеляваха! Всички! Виждате ли го? Виждаме няколко случая, в които се споменава, че Исус изцеляваше всички. А сега виждаме доказателство в Словото, че и учениците изцеляваха всички. Така че не беше само Исус. Учениците Му също изцеляваха всички. Затова не можем да

кажем: „Е, това се отнася само за Исус“. Учениците също изцеляваха всички! Защо? Защото не бяха учениците, които изцеляват болните, а Божият Дух, който действаше чрез учениците по същия начин, по който Божият дух действаше чрез Исус!

Сега нека отворим на Исая 53 глава. Това е една кратка глава. Погледнете и в глава 11 от вашето ръководство – кореспондират. Започва по следния начин: *1 Кой е повярвал известието ни? И на кого се е открила мишцата Господна? 2 Защото израсна пред Него като отрасъл, И като корен от суха земя; Нямаше благообразие, нито приличие та да Го гледаме, Нито красотата да Го желаем. 3 Той бе презрян и отхвърлен от хората. Човек на скърби и навикнал на печал; И, както човек, от когото отвръщат хората лице, Презрян бе, и за нищо Го не счетохме.*

4 Той наистина понесе печалта ни, И със скърбите ни се натовари; А ние Го счетохме за ударен, Поразен от Бога, и наскърбен.

Това е до четвърти стих. Нека видим и пети.

5 Но Той биде наранен поради нашите престъпления, Бит биде поради нашите беззакония; На Него дойде наказанието докарващо нашия мир, И с Неговите рани ние се изцелихме.

Сега искам да отидем в 11 стих.

11 Ще види плодовете от труда на душата Си и ще се насити; Праведният Ми служител ще оправдае мнозина чрез знанието им за Него, И Той ще се натовари с беззаконията им.

12 Затова ще Му определя дял между великите, И Той ще раздели корист със силните, Защото изложи душата Си на смърт И към престъпници биде причислен, И защото взе на Себе Си греховете на мнозина И ходатайствува за престъпниците.

Помнете тези стихове, които прочетохме току-що и по-специално вижте 4, 5, 11 и 12 стих. Нека си припомним 4 стих. В английската версия **Кинг Джеймс** на Библията се казва:

4 Той със сигурност понесе нашата печал, И се натовари с нашите скърбите...

Забележете, че думата „понесе“ се отнася за нашата печал. И натовари се със скърбите ни! Искам да видим тези две думи: „понесе“ и „натовари се“. На еврейски език това са думите „наса“ и „суба“. Ако продължим надолу в 11 стих, в неговия край се казва: Той ще се натовари с беззаконията им.

Думата „натовари“ е думата „суба“, която е същата използвана за скърбите ни в 4 стих. Така че това, което Той направи с беззаконията ни в 11 стих, Той направи същото и със скърбите ни в 4 стих. Виждате ли връзката? Използвана е същата дума за две различни неща, но става въпрос за едно и също нещо (за един и същ резултат). Тоест това, което Исус направи за беззаконията ни, същото го направи и за скърбите ни.

Вижте пак 4 стих: Със сигурност Той понесе /наса/ печалта ни.

Вижте края на 12 стих. Казва се, че Той: взе /наса/ на Себе Си греховете на мнозина и ходатайства за престъпниците. Забележете, че тук е използвана същото дума „наса“ за греховете. Виждаме отново същата дума в 4 и в 12 стих. Това ни казва, че каквото Исус направи за греховете ни в 12 стих, Той същото нещо направи и за печалта ни!

Каквото Той направи за беззаконията ни, същото го направи и за скърбите ни!

И каквото Исус направи за греховете ни, Той същото го направи и за печалта ни!

Ние знаем, че беззаконията и греховете ни са всъщност едно и също нещо. И ще ви покажа, че същото важи и за печалта и скръбта ни.

Думите „наса“ и суба“ са две различни думи, които означават едно и също нещо. Ето какво е то: „Да понесеш като наказание, заради някой друг, така че другият да не трябва да понесе наказанието“. Това означават тези думи. Така че, ако искате може да си напишете това определение, което дадох.

В 11 стих накрая на стиха се казва, че Той ще понесе вместо други; Той ще се натовари вместо други и ще понесе наказанието вместо тях, за да не трябва те да бъдат наказвани за своите беззакония. По същия начин трябва да четем и 4 стих: *Той се натовари с нашите скърби, като наказание вместо нас, за да не се налага ние да се натоварваме с тях.*

Знаем, че това е точно определение. Защото знаем, че точно това направи Исус с нашите беззакония и грехове! Исус понесе наказанието за тях, за да не трябва ние да го понесем.

Следователно днес ние трябва да открием какви са тези „скърби“ и тази „печал“. Думите на гръцки език за скърби и за печал буквално означават „болести“ и „немощи“.

Болести и немощи. Следователно, Исус понесе, Той се натовари не само с нашите грехове и беззакония като наказание, за да не се налага ние да понасяме наказанието за тях, но Той понесе също така и нашите немощи и нашите болести като наказание върху Себе си, за да не се налага ние да ги носим.

Ще попитате: как да знам със сигурност, че Той понесе нашите болести и немощи? Единият начин е да видим оригиналните еврейски думи, които са използвани тук в този текст. Ще видите, че те говорят специфично за физически болести или физически слабости и немощи. Но за да ви го докажа, нека отворим в Матей 8, защото там в 17 стих се дава Божието определение, един разширен коментар върху Исая 53 глава и се вижда какви са оригиналните думи – 17 *за да се сбъдне реченото чрез пророк Исаия, който казва: "Той взе на себе Си нашите немощи, И болестите ни понесе"*. Това е свързано с физическото изцеление на хората, които току що в случката преди тези стихове, Исус беше изцелил. Това е свързано и с 1 Петрово, където отново се казва същото нещо: чрез Неговите рани вие оздравяхте, бяхте изцелени.

Исус понесе нашите болести като наказание върху себе си, за да не се налага ние да го правим.

Докато изследвах тези писания, това нещо много силно го видях. И аз знам, че това е малко по-технически подход от този, който до сега използвах. Но ви го казвам по този начин, защото искам вие да имате здрава основа, за да няма никакви въпросителни дали изцелението се включва в изкуплението. Искам да погледнете Исая 53 глава. За мен това беше толкова изумително, когато го видях. Следваме английския превод, който е като при еврейския оригинал. Започвайки от 1 стих, искам да погледнете първите думи от всеки стих. В първи стих, първата дума е „КОЙ“. Във втори стих – „ЗАЩОТО“. В трети стих – „ТОЙ“. В четвърти стих – „НАИСТИНА; СЪС СИГУРНОСТ“. Така че, ако следваме първите думи от всеки стих, ще откриете, че първата дума от 4 стих, която е „НАИСТИНА; СЪС СИГУРНОСТ; БЕЗ НИКАКВО СЪМНЕНИЕ“ – тази дума се използва веднъж, еднократно и то точно в този стих. Това е точно стихът, който говори за физическо изцеление. Бог набляга на това! Той не казва просто: „Той понесе нашите болести“,

но се казва: ТОЙ СЪС СИГУРНОСТ, НАИСТИНА ПОНЕСЕ НАШИТЕ БОЛЕСТИ! За мен е много интересно, че тази дума се използва еднократно и то точно в този стих.

Ако си припомните, когато Исус дойде в плът, никой нямаше проблем с това, че Той изцеляваше – „Изцеляваш болните? Чудесно! ОБАЧЕ не го прави в неправилния ден за това! Нямаме нищо против ти да изцеляваш“.

Но след това Исус казва: „Греховете ти са простени“. И ето това вече причини всички проблеми!

„Можеш да изцеляваш болните, САМО ЧЕ да прощаваш греховете? Само Бог може да прощава грехове!“. Интересно е че днес църквата е обърнала нещата на обратно: „Можеш да казваш на хората, че греховете им са простени, колкото си искаш, ОБАЧЕ НЕ СМЕЙ да кажеш на някого, че той е изцелен чрез раните на Исус!“ И аз си мисля, че Бог понеже предвиди това, Той сложи тук в 4 стих на Исая 53 гл. думата: „НАИСТИНА“. Това е единствения път, когато Той я използва и я сложи във връзка с изцелението.

Не съм ви споменавал други заглавия на автори и книги, но има някои наистина много добри книги по този въпрос. През 1930 г. има книга, която е написана по този въпрос, която се казва „Изцелението е включено в изкуплението“. Авторът е Ти Джей Макросан. Можете да намерите тази книга. Тя е била многократно печатана и преиздавана. В оригинала си обаче е била доста по-дебела, а сега постепенно се е смалила доста, защото редакциите впоследствие са ѝ отнели доста, но основното, есенцията е все още в нея. Този човек, Ти Джей Макросан, е бил презвитерианец и не е вярвал толкова много в харизмата. Но той е бил човекът, който проверявал дали кандидата за ръкополагане е отговарял на изискванията за това - хора в презвитерианската църква, които са искали да влязат в служение, дали отговарят на критериите за това. Той е бил проверката дали тези хора са достойни за това. Презвитерианската църква не е известна с изцеления, използване на сила. Но когато един ученик е искал да бъде ръкоположен, това е бил човекът, който е трябвало да провери „кандидата“ - какви са познанията му по гръцки и еврейски език.

Такъв човек (в тези времена) е трябвало да бъде проверен какъв специалист е в гръцки и еврейски език, независимо от коя деноминация – те са правели тази проверка. Правели са го, за да се уверят, че този човек, като бъдещ проповедник, ще знае какво говори. Няма да е някой който просто си приказва.

И Ти Джей Макросан казва следното: „Ако някой човек претендира да бъде учен или вещ в Писанията и въпреки това твърди, че изцелението не се включва в изкуплението, тогава този човек е един от двата случая: или не е учен, или е лъжец!“ Това е силно твърдение! Ето колко убеден, колко сигурен е бил той, заради думите в оригинал, които са използвани тук в текста.

В моите изследвания на Писанието, аз съм открил оригинални копия. Едно от тях ми беше дадено от един проповедник - Ред Съмбъри - оригинално копие с подпис. След това се запознах със сина на Ти Джей Макросан, преди доста години. Той пък ми даде копие от оригиналната книга на Ти Джей Макроси „Изцелението е включено в изкуплението“ (където са включени изследванията на оригиналните текстове от еврейски и гръцки, които той е правил). Даде ми това копие, оригиналното, което не е било редактирано и аз започнах да сравнявам с най-първото издание на книгата. Единственото нещо, което беше махнато, бяха повторенията.

Изучавах тази книга. Гледах всички препратки, всички бележки, които той беше направил от Стария Завет. **И сега съм напълно убеден, познавайки оригиналния език, оригиналните думи, които са използвани, че физическото изцеление на нашите тела ни е дадено и е снабдено за нас по същия начин, както ни е дадено и спасението от греховете ни.** (Всичко това се включва в изкуплението – и спасението, и изцелението).

Искам да ви насърча да изучавате сами за себе си това; да изучавате Писанията. Защото колкото повече ги изследвате и изучавате, толкова по-сигурни и уверени и непоклатими ще ставате по въпроса.

Ако погледнете 1 Петрово 2:24, искам да споделя това с вас. Нали го прочетохме и там се казва в края на стиха: *24 Който сам понесе в тялото Си нашите грехове на дървото, тъй щото, като сме умрели за греховете, да живеем за правдата; с Чии рани вие оздравяхте.* На гръцки, думата за „оздравяхте“ е „изцеляхте“, която дума се използва единствено за физическо изцеление на тялото. Има съвършено друга дума, която се употребява за духовно изцеление. Тази дума използвана тук в този текст е отнасяща се само за физическото изцеление на човека.

Тази дума е избрана от Святия Дух Петър да я напише точно нея, за да може ние да сме сигурни, че Бог е платил цената и за нашето физическо изцеление, не само за духовното.

Ето още една друга гледна точка. Библията казва: „Вие бяхте мъртви в прегрешенията и греховете си. И поради това, трябваше да бъдете съживени“. Словото не казва: „Вашият дух беше наранен“. Словото казва: „Духът ви беше мъртъв“. Не може да изцеляваш нещо, което е мъртво. Трябва да го възкресиш. В своите прегрешения и грехове, ти беше мъртъв и Бог не можеше просто да изцели твоя дух. Бог трябваше да възкреси твоя дух! Тялото „ти“ не е мъртво – то е болно. Следователно, тялото се нуждае от изцеление.

„Твоето“ тяло се нуждае от изцеление.

„Твоят“ дух се нуждае от възкресение.

Така че, ако Петър тук в този стих говореше за духовно изцеление, той нямаше да използва тази дума за изцеление, а щеше да използва думата за възкресение. Следователно вие не сте изцелени от това, което се е случило на кръста, а щеше да каже: Вие сте направени живи в Христос.

Вие сте изцелени на мястото за бичуване, защото чрез раните на Христос вие бяхте изцелени!

А чрез разпятието бяхте възкресени!

Виждате ли разликата между двете? Всяко нещо беше извършено на различно място. Затова и Исус каза: „Свърши се“. Защото Исус беше минал през всичко; беше извършил всичко: и за духа, и за душата, и за тялото!

Това е само началото. Вие може да продължите да си го изследвате за себе си. Ние ще продължим това след почивката. Амин!

СЕСИЯ 14

Сега ще говорим за някои различни неща.

Ако изцелението се включва в изкуплението, тогава цената е вече платена. Свършено е. Факт е. И не е нещо, за което да казваме: „Господ ще го направи“, защото никъде в Новия Завет не откриваме място, където се казва: „Господ ще те изцели!“. Казва се: „С Неговите рани вие бяхте изцелени“.

Трябва да решиш, че това е нещо, което вече е станало. И следователно първият въпрос, който възниква е: „След като това вече е направено, защо аз съм болен?“ Какво трябва да разберем? Ако дяволът се подчиняваше на правилата, нямаше да е дявол. **Затова Бог е обявил, че ти си изцелен по същия начин, по който е обявил, че си простен. И ти трябва насила да си вземеш, да повярваш и да си вземеш както спасението, така и изцелението!**

Проблемът не е Бог! Не трябва да се опитваш да Го накараш да те изцели. Ситуацията, с която трябва да се справим, е: един престъпник, който без никакво позволение си позволява да влезе с взлом в един нов дом, който е твоето тяло.

Искам да разберете това:

Ако ти си новороден християнин, то дяволът не може да вмъкне в твоя дух. Но той може да се вмъкне в тялото ти, в плътта ти. Там са и проблемите. Проблемите ти не са в духа – те са в плътта. Ако има някакъв проблем, ако нещо не е наред там... Понякога ти може да намериш нещо, което да сложиш отгоре на ръката си, върху плътта и когато го махнеш, то го няма там и всичко се оправя. Това ни показва, че проблемът е в областта на плътта ни, а не в духа ни. Сатана не може да докосне духа ти! Той се допира до тялото ти. Дяволът не допира твоя дух. Той допира твоето тяло. Така че, ако ти искаш да си свободен, трябва просто да го изгониш от тялото си. Толкова е просто.

Хората казват: „Как може така, дяволът да живее в тялото ми, след като и аз живея в тялото си?“ Вижте, и двамата сме дух. „Как може и двамата да живеем на едно и също място?“ Ами не знам, ти как живееш в дома си, в апартамента или къщата си с още няколко човека?! По същия начин.

Дяволът не се нанася в твоя дух! Има хора, които ми казват: „Ти даваш всички тези естествени примери. Как обаче ние да сме сигурни, че това е духовна истина?“ Исус през цялото време поучаваше с примери от естествения свят, които наричаше притчи. И Той поясняваше духовни истини като показваше паралела в естественото. Ето по същия начин правя и аз. Обаче трябва да разберете, че няма как да осмислите всичко това с ума си. Това става чрез Духа. Всичко това се извършва чрез Духа.

Сега ще кажа нещо, което понякога шокира някои хора. Но въз основа на всичко, което вече сте чули от Писанията, искам да си помислите за това и то в светлината на Писанията. Преди да направя изявлението си, ще прочета един стих. Това е един популярен стих, който много хора знаят. *3 Йоан 1:2 Възлюбений, молинтвувам* (желая, иска ми се повече от всичко друго) *да благоуспяваш и да си здрав във всичко, както благоуспява душата ти.* Това е писано чрез Божия Дух, вдъхновено е от Божия Дух, следователно това е Божията воля! Особено към тези, които са възлюбени от Него. Това е Бог, който ни говори на нас. Той желае преди всичко друго, понеже ние вече сме спасени, защото ако не бяхме спасени, то тогава преди всичко друго, Бог

би желал да си спасен. Но след като вече си спасен, Той желае, копнее, преди всичко останало, ти да благоуспяваш и да си здрав, така както благоуспява душата ти.

Когато хората благоуспяват по-бързо, отколкото благоуспяват в душата си, тогава идват проблеми. Когато ти благоуспяваш съразмерно с благоуспяването на своята душа, тогава твоето благоуспяване не причинява неприятности.

И забележете: „Ти да благоуспяваш и да си здрав“ – това не означава „Да бъдеш изцелен“. Ако трябва да бъдеш изцелен – да, ще бъдеш изцелен! **Но веднъж след като си изцелен, Бог не желае ти да се разболяваш и да оздравяваш; да се разболяваш и да оздравяваш; да се разболяваш и да оздравяваш и т.н. Той желае, веднъж след като си изцелен, да си останеш изцелен; да благоуспяваш в духовните неща и когато правиш това, ще благоуспяваш и в плътта, физически. И благоуспяването на физическото ти тяло се нарича здраве.**

Бог се грижи за цялото ти същество! Той ни е снабдил с пълно изкупление, за цялостния човек!

Исус дойде и плати цената. Къде беше платена тази цена? Кога? Преди 2000 години, нали така? На мястото за бичуване и на кръста. И двете места - беше платено, беше дадена цена. Така че щом се отнася до Бога, понеже Бог живее извън времето, Той е винаги „Аз Съм“, за Него е винаги „сега“, нали така? Така че няма значение какво е бъдещето; няма значение какво е миналото – за Него е винаги „СЕГА“. Той казва: Днес е спасителен ден. Ако не си спасен днес, то утре е твоето днес за спасение. Утре ти ще кажеш: „Днес е спасителен ден“. Така че Бог е винаги днес и сега.

Винаги е „сега“, защото Бог не гледа към днешния ден. Той гледа цялото нещо, цялата времева рамка. Той наблюдава и вижда целия ти живот. За Него винаги е „сега“. Изцелението, Той е снабдил вече за тебе и затова Той те вижда изцелен. **Понеже Той вече е платил цената за изцелението!** Той е направил вече това, което Той е трябвало да направи. Сега ти трябва да решиш дали ще приемеш изцелението си.

Винаги казвам на хората: „Бог е изпратил изцелението си. Той ни е дал изцелението. А ти приел ли си го? Защото ЩО СЕ ОТНАСЯ ДО БОГ, то си е факт, там си е. Без значение дали ще си го вземеш или не. Той е платил цената за него“.

Вярата е винаги „сега“. Вярата обявява „сега“. Когато вярата говори, тя никога не казва: „*Някой ден нещо ще стане.*“ Вярата вярва, че приема! И понеже вярва, тя получава! И ще има това, което е повярвала! Обаче забележете в Марк 11 Исус казва: Когато ти се молиш, вярвай, че получаваш! Когато се молиш, в този момент... И това е малко, може би малко объркващо за ума. **Ето затова много хора никога не се изцеляват! То е нещо дадено ни вече. Всичко е направено. Обаче хората просто не си го взимат. Ти трябва да си го изискаш, да си го приемеш чрез вяра!**

Матей 8 глава: много четохме от тази глава по време на този семинар. Лесно ще е да си я запомните тази 8-ма глава. Първо искам да ви припомня за тази жена с кръвотечението. Тя беше изцелена - кога? Когато се допря до дрехата на Исус. Нали така? Обаче Писанието ни казва, че това стана понеже тя си каза вътре в себе си: „Само ако се допра до дрехата Му, ще оздравея!“. Нали така? Исус ѝ каза: Твоята вяра, тя те изцели! Нейната вяра го направи! Тя имаше вяра, а Той имаше силата. Вярата изтегли силата и тя беше изцелена.

Беше ли Божията воля тази жена да е изцелена? Разбира се! Можеше ли тази жена да бъде изцелена седмица по-рано? Или пък ще попитам така. Бог беше ли казал: Единствения начин ти

да бъдеш изцелена е като се докоснеш до дрехата на Исус? Не! Словото много ясно ни го казва. Тя реши, тя определи кога ще е моментът на нейното изцеление. Тя определи времето! Тя реши кога ще е срещата с Исус и кога ще е времето за това. Каза си: „Като се допра до дрехата Му, аз ще оздравея“. Тя си каза това още преди да е стигнала до Исус. Нейната вяра се задейства в момента, в който тя си помисли или си каза това. И тази вяра действаше до момента, в който тя се допря до дрехата на Исус. Тя имаше вяра и нейната вяра произведе изцеление за нея. Нали така? Много е просто.

Нейната вяра, и винаги го има този елемент на бъдеще време във вярата. На теб ти трябва вяра единствено и само за нещата, които нямаш. Трябва ти вяра за това, което нямаш! В момента, в който го имаш, тогава вече не ти е нужна вяра. Така че ти имаш вяра и вярата е свидетелството, доказателството за нещата, за които се надяваме. Как ти може да си сигурен, че ще получиш това, за което се надяваш? Какво е доказателството, че ще го получиш? Това е вярата ти! Това е твоето доказателство!

Хората казват: „Докажи ми“. Аз казвам: „Добре, ще ѝ покажа от Словото“. И някой казва: „Не! Не виждам името ти записано тук!“ Обаче ти казваш на това: „Ами, това е защото аз го вярвам това! И понеже го вярвам, аз съм включен тук в това обещание от Словото.“. Нали така? Някой друг може да каже: „Аз пък не го виждам!“ И ти може да отговориш на това: „Не е нужно! Аз трябва да го виждам“ (щом се отнася до моя живот).

Вярата вижда това, което е писано в Библията, като нещо реално и лично за „мен“!

Ето го „изумителното“ нещо - изцелението вече е било платено, предоставено, спечелено за всеки един човек. Няма нито един човек, който да е оставен настрана или извън делото на Исус Христос! Амин! Така че кога всъщност е снабдено това изцеление? Когато ти го получиш? Или когато Той е платил за него? Кога това изцеление става факт? Изцелението е станало факт, когато Исус е платил цената за него.

Нека ви дам един пример. Нека предположим, че вие имате банкова сметка. Взимате една сума пари и я депозирате в банковата си сметка. Получавате банков ордер за това. Той казва, че ето толкова пари вие сте вложили в сметката си. Те ти дават тази бележка и това е доказателството, че ти имаш пари в банката. Нали така? Това е факт. Фактът е, че ти имаш едни колко си пари в банката. Тогава нека ви попитам: Колко вяра ти е нужна за да си използваш картата за да теглиш пари от своята банкова сметка? Нужна ли ти е вяра за това?! Не! Защо? Защото това е факт! Ти ги имаш тези пари, те са там. Хващате ли ми идеята? Има факт – за него не ти е нужна вяра за да почнеш да си харчиш парите! Просто знаеш, че те са си там. Имаш доказателство за това, тази банкова бележка, че парите си ги вложил там. Така че от твоя страна не е нужна никаква голяма вяра да се задвижва за да си теглиш парите от сметката. Може да е нужна вяра на човека, на когото евентуално ще му пишеш чек за да тегли от твоите пари. Той може да погледне чека, който му пишеш и да каже: „А, аз не вярвам, че ти имаш толкова пари!“ И ти ще кажеш тогава: „Извинявай, но аз ги имам тези пари в банката!“, „Аз не ти вярвам“. Това въобще не ме интересува дали ти вярваш или не. Аз ги имам. Това е факт. Аз имам тази сума в банката.

И след един такъв разговор – дискусия за това ти имаш ли тези пари в банката, че човекът не ти вярва, че ти ги имаш тези пари, тогава след няколко минути такъв разговор, ти какво ще направиш? Как ще се почувстваш? Може би малко ще повишиш тон, дори може да станеш и

малко агресивен спрямо този човек. Ти може да му говориш на малко по-висок тон и ще започнеш да му изброяваш фактите и ще му кажеш: Чуй! Аз имам тази сума в банката! Не ми казвай, че я нямам, ако обичаш! Аз знам, че ги имам тези пари! Аз съм ги депозирал лично там! Имам и бележка от банката за това! Така че, ако ти не вярваш на този документ, това си е твой проблем! Фактите, обаче, сочат, че аз имам пари в банката! Точка по въпроса! Нали така? Не бихте ли направили това?

Твоео изцеление – факт е!

Беше ли платена цена за изцелението ти? Да!

Имаш ли „бележка“, която доказва, че това е факт? Да! Словото!

Писано ли е някъде, казва ли се, че „Балансът ти е абсолютно перфектен. Всичко е покрито, платено. Казва ли се, че С Неговите рани „ТИ“ си бил изцелен?“ Кой е този „ти“? Ако аз прочета в Словото: „ти“ или „вие“ бяхте изцелени, АЗ СИ ГО ПРИЕМАМ ЛИЧНО! Това така ли е? Така че изцелението е факт. Следователно на мен не ми е нужна вяра за да вярвам факта, който вече съществува! Разбирате ли това? Хващате ли ми идеята?

Моята вяра е в Христос!

Моята вяра е в това, че Исус е извършил това за мен!

Той жив ли е? Той пострада ли за мен? Умря ли за мен? Възкръсна ли за мен? Тогава нека ви попитам. Вярата ли говори в момента, когато вие ми отговаряте тук или фактите говорят? Разбира се, че фактите говорят. Без значение дали ти ще ги вярваш или не, те не се променят от това. Ако ти не вярваш, че Исус е възкръснал от мъртвите, това не променя нещата. Той няма да отиде пак в гроба! Ти просто имаш някакви неправилни вярвания! Трябва да вярваш на фактите. **И фактите са, че преди Той да умре, Той понесе наранявания. И фактите са, че тези рани по Неговото тяло, според Бог, който не лъже, тези рани платиха цената за твоето изцеление! И ако ти не вярваш това, тогава няма как да вярваш също, че Неговата кръв е платила цената за греховете ти!** Защото същият Бог казва тези неща и двете; Бог, който не може да лъже! И за всичкото това имаш една и съща „бележка“ – Библията! И в нея нито една част от изкуплението не е оставена на страна. Така че това не е въпрос на вяра. Това просто е факт.

Добре. Ето къде се появява вярата:

Понеже е факт, това, за което говорим, то вярата идва, когато ти спреш и кажеш... или дойде докторът и ти каже, че си болен. Ти спираш и си казваш: „Добре. Усещам ги тези симптоми. Всички мои усещания в тялото ми казват това, но СЕГА аз трябва да реша дали това Слово е все още истина или ще стане истина в бъдещето“. ИСТИНА Е! ВЕЧЕ Е ФАКТ! Тогава всеки е изправен пред възможността да избере да ходи чрез вяра, а не чрез виждане! Не чрез усещане! Амин!

Всеки човек може да ходи чрез виждане. Не трябва да си спасен, за да ходиш чрез виждане. За това не става въпрос да си просто обикновен човек. Става въпрос, че си спасен човек! И ако си спасен човек, тогава ти трябва да ходиш чрез вяра!

Да си спасен и да ходиш чрез вяра, това означава, ЧЕ ВЯРАТА ВИНАГИ СЕ СЪГЛАСЯВА С БОЖИЕТО СЛОВО! Амин!

Тогава нека да ви попитам. Исус ще се върне ли отново? Защо ми отговаряте с „Да“? Защото Той каза това, нали така! Ето за това ние сега можем да кажем, че Исус ще се върне. Защото това са Неговите собствени думи.

Библията казва, че чрез Неговите рани ние бяхме изцелени. Не се казва, че изцелението е на път към тебе. Така че, ако ти искаш да ходиш чрез вяра, то трябва да се съгласиш с Божиите думи!

Словото не казва, че някой ден Той ще те изцели. Ако Божието слово беше казало това, то и ти можеше да го твърдиш. Обаче Словото не казва това! Божието слово казва, че с Неговите рани ти **беше** изцелен.

Така че, ако ти искаш да ходиш чрез вяра и да си съгласен със Словото, какво е единственото нещо, което ти трябва да казваш? „Чрез Неговите рани аз бях изцелен вече!“ А не: „Бог ще ме изцели“. Ако ти казваш това: „Той ще ме изцели“ **ТОВА НЕ Е ИЗРАЗ НА ВЯРА! ТОВА Е ИЗРАЗ НА НЕВЕРИЕ!** Защото ти не се съгласяваш с това, което казва Библията! Библията не казва: „Ще те изцели“. Тя казва: „**Ти беше изцелен!**“. И когато ти сложиш себе си тук, в страниците на Библията, в нейните обещания и започнеш да казваш: „АЗ БЯХ и СЪМ СЕГА изцелен!“, то тогава се съгласяваш с Бог! Защото Бог ти казва: „Днес е спасителния ден!“. Виждате ли го?

Слушайте внимателно. Ето идва добрата част – веднъж след като вече знаеш това, то цялата тази идея дали имаш достатъчно вяра да бъдеш изцелен просто изчезва! Изобщо не трябва да се тревожиш дали имаш вяра или нямаш вяра. Защо? Защото не става въпрос за вяра, а за факти!

Ще кажеш: „**Защо тогава в Библията ни се казва и се правят такива коментари за вярата на хората, които са били изцелени?**“ Защото Исус още не беше бичуван, не беше наранен! Всичко това за тях беше бъдеще време. Те трябваше да вярват, че това ще им се случи! Те трябваше да имат вяра за своето изцеление. Понеже те гледаха напред към бъдещето с вяра.

Ние не гледаме напред към бъдещето. Ние гледаме назад към вече свършен факт! Амин! Ето толкова е просто.

Да предположим, че си болен. Ако си болен, защо си болен? Заради дявола! Не казвам, че си обладан от демони. Казвам, че дяволът се опитва да открадне от теб, да разруши нещо в теб, да убие нещо в теб. Докъде опират нещата? Ти казваш, че чрез Неговите рани си изцелен. Обаче дяволът непрекъснато стои и ти приказва: „Не е вярно! Ти не се чувстваш изцелен. Не е така!“

И сега какво трябва да направиш ти? Трябва да определиш времето. Трябва да кажеш: „Исус вече го направи. Платена е цената. И СЕГА то е мое, изцелението! Аз съм спасен! Аз съм изцелен! Аз съм освободен! Това е мое право!“ Тогава дяволът казва: „Хубаво ги приказваш тези работи, но защо не се чувстваш по-добре?“ И ти му казваш: „Защото още не съм те подхванал тебе! Не съм те подгонил. И точно това ще направя сега! Казвам ти, че ти трябва да си тръгнеш, защото си лъжец и се опитваш да откраднеш нещо мое! Опитваш се да убиеш; опитваш се да разрушиш (Казвам ти: *Тръгни си! И стоиш на Словото!*)“.

Нека си припомним, какво прави дяволът: идва да открадне, да унищожи и да убие! Нека да ви попитам. Мога ли да открадна от теб нещо, което ти нямаш? Възможно ли е това? Не мога да открадна нещо от теб, което ти не притежаваш! Така че, ако дяволът идва да открадне, това значи, че той знае, че ти го имаш! Просто се опитва да ти го вземе.

Чуйте: Болестите не са болести. **Болестите са липса или недостиг на живот! Амин! Разбирате ли го това? Болестите са някаква степен на отнемане от твоето здраве.** Ако ти си в здраве и дойде болест към теб, какво идва да направи тя? Идва да ти открадне от здравето. Нали така? Обаче, ако той идва за да открадне, той идва да открадне нещо, което ти вече имаш! Ако дяволът идва към теб с болест, за да те разболе, това е понеже ти вече си здрав, имаш здраве и той се опитва да ти го вземе. Ако той идва да убие – можеш ли да убиеш мъртво тяло? Може да се убие само жив човек. Ако той идва да убие, какво означава това? Означава, че ти си жив, че има живот в теб. Ако той идва да унищожи, какво означава това? Това означава, че ти вече имаш някаква структура, имаш нещо, което той се опитва да разруши. Виждате ли го това? Вие вече се намирате на място на живот, на здраве, на позицията, в която Бог ви е поставил. И дяволът го знае това. Той знае, че вие сте в положение на здраве и идва сега да ви го открадне това здраве, да убие здравето ви, да разруши живота ви. Защото се опитва да ви вземе нещо, което е ваше!

Моля, отворете на Исая 53 гл., 12 стих. Той е последният стих от главата и в нея се говори за Исус. Бог говори чрез пророк Исая. Той пророкува какво ще се случи в бъдеще, пророкува какво ще направи Исус. Това пророчество се дава 800 години преди да дойде Исус. Виждате колко напреднало е християнството. Докато Буда е стоял под едно дърво и се е опитвал да открие себепознанието, да се намери някъде, да разгадае тайните на вселената. Бог е говорил чрез един човек, Исая, и е казал нещо много специфично: „Една девица ще роди син.“ (Исая 7 гл.) Това е доста точно казано, нали? Един човек, който чу директно от Бог.

В цялата история на човечеството, всички тези хора, които се опитват да открият „истината“, за открият „Бога“, то през цялото това време Бог си говори... Но хората, които не искат да чуят Бог, си измислят тяхна лична идея. Обаче има само един път към небето, а не 10 различни пътища! Всеки, който се опитва да си открие собствен път, няма да го намери, защото има само един и това е Исус!

Четем Исая 53:12

Затова ще Му определя дял между великите, И Той ще раздели корист със силните, Защото изложи душата Си на смърт И към престъпници биде причислен, И защото взе на Себе Си греховете на мнозина И ходатайствува за престъпниците

Дял от какво ще му определи? В следващото изречение се казва: ще раздели корист със силните. Виждаме, че този дял е част от тази корист или печалба.

Каква е тази корист? Това е всичко, което победителят взема от победения си враг. Хващате ли това? Значи, Бог ще Му определи дял между великите и Той ще раздели корист със силните. Трябва да разберем кои са „великите“ и кои са „силните“.

Той ще има дял между великите и ще раздели корист със силните! Ние знаем, Библията ни казва, че **Исус изнесе на показ и триумфира, показва победата си над Сатана публично. Той направи това открито и го ограби! Това означава, че Той го победи и взе корист. Исус взе цялата корист! Исус взе всичко, което Сатана имаше. И тогава Той дойде и раздели между великите и силните.**

Тогава, кои са великите и силните? Библията казва (за великите): Кой е по-голям или по-велик между вас? Този, който ви служи. Слугата. Следователно, с кого раздели корист Исус? С тези, които служат, със слугите!

След това се казва, че ще раздели користта със силните. Кой са силните? Тези, които познават Своя Бог! Те ще бъдат силни и ще вършат подвизи.

Какво всъщност се казва? Ако ти си слаб, нека слабият каже: „Аз съм силен!“ И когато ти започнеш да казваш: „Аз съм силен!“, Исус казва: **„Нека да разделя користите си с теб! Нека да дам на силните корист! Ти казваш, че си слаб, обаче Аз те правя силен като ти давам това, което врагът е откраднал от теб!“**

Какво открадна от теб врагът? Какво е дошъл той да открадне, да разруши и да убие? Твоето здраве, твоя живот; Той открадва твоето здраве. Обаче Исус идва и го ограбва от това, което дяволът ти е откраднал; връща си го обратно твоето здраве и го разпределя здравето с тези, които се нуждаят от това здраве, защото слабите, когато започнат да казват: „Аз съм силен“, те ще получат това, което казват! И тогава Исус казва: „Нека ти дам твоето здраве; нека ти дам твоето изцеление; нека ти дам твоя живот; нека ти дам твоята сила - връщам ти я; разделям си користите с тебе“.

Това е благоволенieto, което получаваме от Отец! Той благоволи да ни даде Царството! „Така както е на Небето – нека бъде така и на земята!“ Той те е благословил с всяко духовно благословение. Здравето е благословение. Животът е благословение. Изцелението е благословение. Той те е благословил с това! Той ти е дал всичко, което е необходимо за живота и благочестието! То е твое!

Не бъди като „по-големия брат“, който идва да мърмори, да се оплаква, заради по-малкия брат, „блудния син“!

Недей да бъдеш „християнина“, който говори: „20 години съм християнин, обаче все още съм болен. Това е Божията воля за мен. Той не ми помага“. И виждаш един грешник на улицата. Той влиза в църквата и казва: „Връщам се у дома при Своя Небесен Баща!“ И Бог го изцелява. И ти стоиш и казваш: „Това не е честно! Този живее като грешник цял живот, а аз Ти служа и още не съм изцелен!“ Небесният баща ще каже: „Спри! Не приказвай! Здравето, изцелението, те винаги са си твои. Всичко Мое е и твое. Може да си го вземеш във всеки един момент - колкото искаш, когато искаш, както искаш!“. Амин!

СЕСИЯ 15

Ще отговоря на следващия въпрос, който сте задали: **„Вие споменахте, че ние се изправяме пред война или битка, когато се разболяваме. Не смятате ли, че не би трябвало ние да воюваме, след като битката вече е спечелена от Исус?“**

Исус спечели войната, а ние продължаваме да водим битки. Защо? Защото нашият враг не се предаде. Какво означава това? Означава, че ние трябва да наложим победата, която вече е спечелена. Благодарим на Бог, че Той винаги ни води в победоносно шествие в Христос! Ако нямаше битки, то нямаше да ни се казва, че трябва да обличаме цялото Божие всеоръжие. Нямаше да ни се каже, че трябва да воюваме с доброто войнстване на вярата. Нямаше и да ни се каже, че трябва да се съпротивляваме на дявола. Нямаше и да ни се каже, че нашата война не е срещу плът и кръв, а срещу началствата и властите (духовните сили на нечестието).

Първо трябва да видим, че има битки, които ние водим. Ние обаче, трябва да воюваме в тях с вяра! Това означава: да говорим това, което Словото казва, без значение какво ни казва „някой“ или нещо друго! Това е нашата битка. И ни се казва, че ние трябва да носим, да ходим в това всеоръжие постоянно. Дори в гръцкия оригинал се казва: „Веднъж завинаги си сложете цялото всеоръжие и не го сваляйте!“ Амин!

Друг въпрос: **„Когато вие казахте, че не би трябвало да има болни християни, това означава ли, че човек, който е в църквата и е болен, то не е християнин?“**

Не! Просто има хора, които не ходят в пълнотата на своето наследство. Те продължават да са „синове и дъщери на Бог“, но просто са подвластни и на този свят. Нека ви покажа нещо от Словото, което хората никак не харесват. Всеки иска и дълбае да види нещо, което няма да хареса накрая. Ще ви прочета нещо от Римляни 8:1 *Сега прочее, няма никакво осъждане на тия, които са в Христа Исуса, [които ходят, не по плът но по Дух].*

Тук виждате, че може и да има осъждане, ако ходиш в плътта, защото писаното е за: които ходят по Дух. Осъждението би важало за човек, който не ходи в пълнотата на наследството си, който не ходи в Духа.

2 Защото законът на животворящия Дух ме освободи в Христа Исуса от закона на греха и на смъртта.

Това включва и болестите. Защото законът на греха и на смъртта води и болести. Между греха и смъртта има болести.

3 Понеже това, което бе невъзможно за закона, поради туй, че бе отслабнал чрез плътта, Бог го извърши като изпрати Сина Си в плът подобна на греховната плът и в жертва за грях, и осъди греха в плътта,

4 за да се изпълнят изискванията на закона в нас, които ходим, не по плът, но по Дух.

Забележете! Изискванията, или в техния превод, правдата, праведността според закона, целият стандарт, който законът установява се изпълнява в нас, АКО ние не ходим по плът, а по Дух! **ДУХЪТ Е ТОЗИ, КОЙТО ВИ ДАВА СИЛА ДА ЖИВЕЕТЕ НАД ПЛЪТСКОТО НИВО!**

5 Защото тия, които са плътски, копнеят за плътското; а тия, които са духовни - за духовното.

Забележете! Това е много простичко и ясно. Единствената причина да се объркваме е понеже хората се объркват и се плашат като си казват: „Ами сега аз от коя страна съм на линията?“. И затова се опитваме да замъглим малко и да не е толкова ясна тази линия. Но тук, в Словото, се казва как можете да разберете кой какъв е. Така може да разберете и вие какви сте: **АКО вие копнеете или насочвате ума си към плътските неща, вие сте плътски, т.е. ходите в плътта!**

Тези, които са духовни, са тези, които копнеят за духовните неща!

ТУК СЕ ГОВОРИ ЗА ТОВА КЪМ КАКВО НАСОЧВАШ УМА СИ, МИСЛИТЕ СИ.

Тук не се говори за изгубени и за спасени хора. Говори се за твоето ходене, за твоя начин на живот. Става въпрос, че дори ти да си станал духовен човек, Божият Дух да живее в теб, АКО умът ти НЕ Е обновен, ти ще продължаваш да преследваш и да мислиш и да копнееш за плътските неща.

Какво означава това? Какво означава да си с плътски ум, да имаш плътско мислене? Това е смърт!

А какво означава да имаш духовно мислене? Това е живот и мир!

Ето го:

6 Понеже копнежът на плътта значи смърт; а копнежът на Духа значи живот и мир.

Ето я разделящата линия! Казва се, че копнежът на плътта е смърт. Ако твоят ум е насочен плътски, ако ти мислиш за плътските неща, то това ще те доведе до „смърт“. Всичко в плътския ум всъщност вече е обречено на смърт. Защото следващият стих ни казва, че плътският ум е враждебен на Бог:

7 Защото копнежът на плътта е враждебен на Бога, понеже не се покорява на Божия закон, нито пък може;

Плътският ум не се покорява на Божия закон! Нито пък може! Това означава, че плътският ум никога няма да бъде в съгласие с Божия закон. Затова трябва да го елиминирате! КАК? Като обновявате ума си и ходите в Духа, като мислите и копнеете за духовните неща!

Ако вие копнеете или мислите за плътските неща, това винаги ще се види в живота ви, ще се прояви в говоренето ви. Хората, които са с плътски ум, казват неща, които носят „смърт“: „Умирам да го направя това!; Ох, това направо ме убива; Ох, краката ми направо ще ме съсипят; Ох, гърбът ми ме разсипва“. Чувате всички тези фрази в нашето ежедневно общуване. Всичко това е една лъжа. Никой няма да умре от това, че го болят краката; ничия boleжка в кръста не го е убила; никой не е умрял, защото просто твърде много е искал да отиде някъде. Всичко това са едни лъжи и преувеличения. Обаче виждате ли всъщност как всичко въвлича някак смърт тук, умирање? И ние го чуваме в ежедневния си разговор с хората. По всяко време може да чуеш някой да каже: „Ох, това направо ме убива! Убивате ме!“. Никой никого не убива! **Това е преувеличение, което идва от един плътски ум! Плътският ум ще те доведе до смърт, защото ще те кара да мислиш за смърт, да говориш за смърт.**

И когато започнеш да говориш за смърт, то думите ти стават повод дявола да ги вземе и да прави нещо с тях. Това отваря възможност на дявола да дойде в теб и да работи. „Нека говоренето ви да бъде „Да“ и „Не“!

Ако говорите, то говорете думи, които са подправени с благодат! Думи, които насърчават, издигат, окуражават! Думи, които благославят, а не проклинат!

Не позволявайте благословение и проклетие да излизат от една и съща уста. ВИЕ ТРЯБВА ДА ИЗГОВАРЯТЕ ДУМИ НА ЖИВОТ! НЕ ТРЯБВА ДА ИЗГОВАРЯТЕ ДУМИ НА СМЪРТ!

Чуйте внимателно – един човек може да бъде новороден и въпреки това да има плътски ум. Точно за това се говори тук в Словото. Ако вие сте с плътско мислене, това ще ви доведе до смърт. Какво имам в предвид? Искам да бъда много конкретен!

Ще ви дам личен пример: преди да започна със служението, това, което ме накара да започна беше, че дъщеря ми почина, когато беше на малко повече от две години. Ние я погребяхме. Но вместо да обърнем гръб на Бог, ние се обърнахме към Него с още по-голяма сила, защото аз бях приел добро поучение. Тогава имаше хора, които ми казваха... Виджте, аз имах добри учители,

обаче имаше и хора, които ми казваха погрешни неща, реагираха по погрешен начин на случилото се и ми казваха тогава неща от сорта: „Бог взе вашата дъщеря. Той се нуждаеше от нея в небето“. Говореха ни всички тези глупости, които не са истина! Бог не беше този, който отне дъщеря ни. Моята дъщеря умря поради болест и дяволът ѝ причини това. Когато казвам това, ако кажа: „Дяволът уби дъщеря ми“, тогава хората си мислят, че аз казвам, че дъщеря ми е отишла в ада, понеже казвам, че дяволът я е убил. Дяволът може да е в състояние да убие, но той няма никакъв контрол над това къде ще отиде човек след това! Той може и да успя да убие дъщеря ми, но моята дъщеря е с Господа. Трябва да умеем да правим разликата! Болестите са от дявола. Дъщеря ми умря от болест. Това означава ли, че тя не може да отиде в небето, защото е умряла от болест? Разбира се, че не!

Сега, когато кажа това, което ще кажа, искам да ме слушате внимателно: *б Понеже копнежът на плътта (или плътското мислене) значи смърт; а (духовното мислене) копнежът на Духа означава живот и мир.*

Чуйте сега какво ще кажа. **Никой човек не е умрял някога от болест или някакво заболяване. Ако даден човек умре поради болест, това означава, че неговият ум не е духовен. А ако имаш плътски ум – това ще те доведе до смърт, а духовният ум ще те доведе до живот и мир. Ако ти си с плътски ум, ти ще мислиш за смърт, ще говориш за смърт и това ще носи смърт! Но искам да разберете, че духовният ум ще доведе до живот и до мир. Човек с духовно мислене може и да умре, но не от болест, не от немощ! Той ще умре в живот и в мир.**

Това не означава, че човек (вярващ) с плътски ум, който умира от болест, ще отиде в ада или че не е спасен този човек! Ние не казваме това. Но това ще ви даде добър тест (*средство за разпознаване на нещата*).

Първият ти инстинкт е веднага да отхвърлиш това. Защо? Защото всеки от вас може да има близки (*вярващи*), които са починали от болести, от разни заболявания. Може тези хора да са изглеждали много святи, може и да са били много святи, но всичко, което аз казвам е, че **техният ум не е бил обновен в пълнотата, в която Бог желае нашите умове да бъдат обновени (според Словото)!**

Това не е една от жизненоважните доктрини, върху които всички трябва да се съгласим. Но искам да ви предизвикам да изследвате за себе си и да откриете за себе си, защото **трябва да разберем колко е важно да имаме духовен ум!** Всъщност това е истинското изпитание, истинският тест. **Ти трябва да можеш да правиш разлика в самия себе си между твоя дух и твоите емоции.**

Ако ти не може да правиш разлика и да отделиш духа от емоциите, ти никога няма да можеш да правиш разликата между духа и душата. Защото само Божието Слово може да раздели духа от душата.

Мога да ви дам пример за това. Преди години, моята майка, тя все още е жива; баща ми е починал. Няколко пъти през последните 20-30 години различни неща са ги атакували. И аз откривам, че нещо става и отивам и се моля за тях. И осъзнах още първия път, когато отидох да се моля за тях, че аз не се чувствах по същия начин, както на други места, когато отивам да служа. Навсякъде другаде аз отивам, не съм въвлечен емоционално по никакъв начин в ситуацията. Отивам като Божий служител, като Божий човек, като представител на Исус. Не отивам с чувства и емоции. Отивам да върша Божиата работа много целенасочено, много устремен. Не отивам с

някакви чувства, но отивам да изоблича и да изгоня врага и да свърша работата. И когато отидох да се моля за родителите си, понеже аз имам връзка с тях, там има емоции, аз осъзнах, че не се случваше нищо. Това изглеждаше много странно. Но причината да не се случва нищо, беше понеже аз ги обичах. И ти ще кажеш: „А не трябва ли вярата да действа с любов?“ Да, но Божията любов! Не човешката любов! Човешката любов идва от душата. А Божията любов идва от духа. Когато аз отидох при родителите си за да се моля, влязох с чувствата на син, който обича своите родители. И осъзнах, че не мога да служа по същия начин както обикновено. Затова трябваше да изляза да се разходя. Да се събера малко и да си кажа: „Отивай да си свършиш работата! Не мисли за тях като за свои родители! Мисли за тях като за болни хора, които дяволът се опитва да убие!“ Върнах се и този път влязох при тях без никакви емоции. Влязох и си върших работата. Заповядах на това нещо да напусне. Заповядах да си тръгне. И заповядах те да бъдат изцелени точно там, на момента. И те бяха изцелени.

Трябваше да се науча каква е разликата между душата и духа. Да ходиш в Духа означава да ходиш в Словото. Нещата на Духа, умът на Духа означава ходейки по Него, че моите мисли, моите разсъждения са в унисон със Словото. И колкото повече моят ум е обновен, толкова повече автоматично мисля по начина, по който Словото говори.

И слушайте внимателно. Ето как можете да разберете до каква степен е обновен умът ви. Вашият ум се обновява от Божието Слово до такава степен, в която Божието Слово диктува и управлява ежедневните ви действия. Когато стигнете това ниво, значи умът ви е обновен.

Как да разбере дали умът ви не е обновен. **Обновеният ум мисли: „Какво казва Словото?“**. **Плътският ум мисли: „Какво казват хората, какво казва светът?“** Виждате ли разликата?

Обновеният ум казва: „Какво твърди Словото по този въпрос?“ И тогава ти си отваряш да погледнеш, да си спомниш. Обновеният ум автоматично мисли това, което Словото казва.

Ще ви дам пример: Преди години, бях в Щатите и се придвижвах се от една служба към друга. Когато се возя в колата си, с мен винаги има много книги, които нося, за да мога в хотела да изучавам Словото, да чета. Докато пътувах, всяка вечер спирах на различни места за пренощуване. И всяка вечер си разтоварвам всички книги и нося целия багаж в хотелската си стая, защото като остана в хотелската стая, чета до 2-3 часа през нощта. И едната вечер отивам в хотела, взех си стая, влязох в нея... Това беше един по-старичък мотел, с един от тези старите телевизори. Въздухът и той беше странен. Прогнозата за времето беше непрекъснато променяща се и аз исках да разбера какво ще бъде времето. Затова пуснах телевизора. На него му отне известно време да загрее и да се включи, защото беше старичък, понеже и мотелът си беше евтиничък. И така аз отидох до колата за да си взема всички книги. И докогато си пренасям книгите, телевизорът се включи. Обаче никога не се знае точно какъв канал ще се появи, на коя програма е нагласен. И така, телевизорът вече работи, аз влизам в стаята носейки си книгите и там една жена на телевизора плаче, наранена, съкрушена. И аз си спомням как си оставих кутията с книгите на земята и автоматично протегнах ръка към нея за изцеление. И тогава осъзнах, че това е някакъв сериал! Бързичко си отдръпнах ръката и се огледах да не би случайно някой да е видял това. Бях малко така засрамен. Обаче в този момент Божият Дух ми проговори и каза: „Няма от какво да се срамуваш! Твоят първи инстинкт беше да се протегнеш и да положиш ръка, защото умът ти е обновен“. Ето така действа обновленият ум. Амин!

Това, което ви поучаваме тази седмица, работи веднага! Вече го видяхте вчера, то се появи между самите вас. Имаме свидетелства; видяхме ръцете на хора, които казаха че са били изцелени, свидетелстваха за това и това е само от проповядване на Словото. Това е добре. Работи! Тази вечер ще го видите пак как действа. Но какво искам да запомните? Искam да запомните, че **всяко нещо в Божието Царство започва като семе**.

Когато започнах да правя тези поучения/обучения и питах Бог: „Господи защо се получават нещата, защо работи всичко това?“, Той ми каза: „Защото ти махна всички традиции; откри кой си ти в Христос и кой е Той в тебе“. Следващият ми въпрос беше: „Добре, а мога ли да го направя по-бързо, да работи по-бързо всичко?“ И тогава Бог започна да ми показва истината относно Новото създание в Христос. Веднага след като получих това откровение, видях умножаване в служението.

Казах на Бог: „Това е прекрасно! Обаче как да стане още по-бързо?“ Тогава Бог ме заведе в Римляни 12 гл. и каза: „Трябва да предоставиш тялото си като жертва жива и да обновиш ума си, за да може да докажеш каква е Моята воля“. Аз казах: „Добре!“ Започнах да изследвам Писанията и си казах: „Как да го направя това сега? Как да си обнова ума? Защото не мисля, че трябва 45 години да си обновявам ума! Мисля, че Бог иска по-бързо да стане това обновяване, за да може да представляваме Исус!“

И Бог започна да ми показва принципите от Библията за обновяване на ума. Когато аз започнах да ги изучавам, Бог ми помогна да се запозная с човек, който е корифей в тази област - буквално учен, който работеше в тази сфера. Името ѝ е Каралайн Лийф. Това е една дама, на която започнах да чета разработките. Имах също шанса да се запозная с нея, да разговарям лично с нея. Така започнахме да изследваме заедно тези неща. Тогава записах всички тези принципи, които Бог ми беше показал, за които се съгласява и науката, и Словото. Така започнахме да преподаваме този предмет, който нарекохме „Обновяване на ума или Христовият ум“. Същността на обучението е това: как да обновим ума си така, че да имаме Христовия ум. Всъщност, следващата седмица в Германия ще поучавам точно това. Ние вече чуваме невероятни свидетелства в резултат на това поучение. И знаем, че Бог продължава да ни дава и да ни учи повече и повече върху това. Аз се вълнувам и чакам с нетърпение да видя как това ще се случи и ще се развие в още по-голяма степен в Тялото Христово!

Имаше един момент, в който просто така погледнах отстрани, за да видя какво ни е показал, какво ни е дал Бог до този момент. Видях, че това, което в служението за Божествено изцеление ни е научил – то е свързано с изцеление на тялото. Обновяването на ума се отнася за душата. Новият човек, който поучаваме – за духа в нас. И така всъщност Бог ни даде целия пакет, за да може трите части на човешкото същество да са в единство и съгласие. И това е, върху което ние сме фокусирани.

Това „Ново създание“, което сме, То мисли по различен начин от старото създание.

Новото създание мисли както Исус!

Новото създание мисли за възможности, а не за невъзможности.

Какво имам в предвид? Новият човек казва: „Всичко е възможно!“ А старият казва: „Това е невъзможно!“ Не! Ти вече почваш да мислиш различно от стария човек! Ти мислиш различно във всяка област на живота, защото си Ново създание (*в Христос*)!

След малко ще разгледаме възможностите как да мислим различно за някои общоприети учения. Това, което искам да разберете е, че **за да ходим в пълнотата на Божия Дух, което всъщност всички искаме, то не става просто ей така! Трябва целенасочено да решиш да вървиш в тази посока!** Не стана просто ей така твоето спасение. Бог е искал да те спаси още преди да се родиш. Но то не стана просто така! **Ти трябваше да направиш собствен избор. По същия начин е и с Новия човек, Новото създание. Въпреки, че това, което е вътре в теб, е свършено ново, но понеже умът ти не е обновен според Божието Слово, той ще продължава да си мисли по начина, по-който е свикнал, докато не го обучиш наново!**

По този начин, старият, твоят ум си е разсъждавал относно изцелението. Тези от вас, които за първи път чувате това поучение, обещавам ви, че вече има нещо различно във вас, във вашия начин на мислене в сравнение с три дни по-рано. Амин! Вижте колко бързо се промениха нещата за вас. Вижте колко бързо умът ви започна да мисли различно относно изцелението и силата.

Научно погледнато средно се изисква около 4 дни за един човек за да направи пълен обрат в посоката (*на мисленето си по даден въпрос*). Достатъчни са 4 дни за да може напълно да смениш посоката. Много е важно, когато ние свършим тази вечер, вие да си вземете ръководството и записките, да чуete всички сесии на аудио или видео запис, ако не сте ги слушали всичките и **ДА ЗАПОЧНЕТЕ ОТНОВО ДА ГИ ИЗУЧАВАТЕ!** Всеки път, когато отново ги изследвате, вие ще зареждате и ще препрограмирате ума си да мисли правилно все повече и повече!

Имате избор - може да запазите поучението чисто или ако слушате други поучения, казващи нещо друго, тогава те ще размият малко това поучение и така ще ви отнеме по-дълго време, за да го приемете. Затова зависи от вас колко фокусирани сте вие.

Когато започнахме да разследваме това, което поучаваме, и като видяхме как действа човешкият мозък, решихме, че ще направим съответстваща на неговите потребности програмата си в библейското ни училище, за да можем да помогнем на ума.

Повечето библейски училища преподават едновременно, примерно, пет различни предмета. И всеки ден ти прескачаш от един предмет в друг. Всеки ден влизаш в различни класове, с различни уроци и лекции. Това прави така, че не може да се съсредоточиш върху отделните неща, които изучаваш; не може да мислиш задълбочено, не може да мислиш фокусирано. Така е необходимо по-дълго време, за да асимилираш информацията. Но ако вземеш един предмет, едно нещо и го изучаваш само него, тогава буквално за една седмица ти ще започнеш да си обновяваш ума.

Затова ние променихме програмата на библейското ни училище и всяка седмица студентите изучават само един предмет. Те са фокусирани, задълбочени върху конкретния предмет, за да може умът им да се обнови. Следващата седмица идва следващият предмет, който следва същите принципи. И така поетапно всичко взаимно се допълва и напасва и въпреки, че ти учиш сега нещо ново, то още повече подсилва това, което си изучавал предишната седмица. Това ти помага новата информация да я възприемеш по-бързо.

В нашето библийско училище ние виждаме много бързо резултати. Хората бързо си обновяват ума и започват да ходят като Нови създания (*в Христос*). Това е една напълно нова концепция за това как да организираш библийско училище. Но така ни е създал и Бог, така работи и нашият ум.

След малко ще разгледаме някои от популярните учения на църквата. Но искам да ви покажа разликата между начина на мислене на стария човек и начина на мислене на Новия човек *в Христос*, за да може бързо да ги разпознавате. На всички казваме, че когато преминавате през това обучение, **ние помагаме във вас да се изгради един детектор, който автоматично засича боклуците. Когато чуете да се говори „някакъв боклук“, веднага да разберете, че той не пасва на истината от Словото и да го изхвърляте! Това се нарича „да пазиш ума си“! Защото всички ние трябва да разберем едно нещо; Бог ни казва, че нашите оръжия не са плътски! Те не са психология, психологически подходи. Нашите оръжия са духовни! И те са мощни и силни, защото Бог стои зад тях. И те са силни, и те са толкова мощни, че могат да събарят цели крепости!**

Искам да разберете това. **Много често в нашите умове има КРЕПОСТИ.** Но също така има НАЧАЛСТВА И ВЛАСТИ. Не искам да обърквате тези две неща! Библията ни казва, че ние имаме оръжия за събаряне на крепости. Крепостите не са началства, това не са небесни началства. Те са крепости в ума. **Те са образувани от учения и от доктрини, които опитват да издигнат себе си над Божието Слово!** Това са учения и доктрини, които вие сте слушали, които са в противоречие или отхвърлят нещата, които Словото учи. И колкото повече ги слушате, колкото повече се съгласявате с тях и разсъждавате върху тях, то толкова по-здрави и силни стават тези крепости в ума ви. Затова умовете на някои хора са като напълно затворени за Истината поради тези вече големи крепости там.

Но нашите оръжия са мощни чрез Господа за събаряне на всякаква крепост! **Така че чрез Божието Слово, чрез меча на Духа ние можем да събаряме тези крепости и от Божието Слово да докажем, че те не са истина. И тогава взимаме тези мисли, пленяваме ги и ги махаме!**

Как ги махаме? Като слагаме на тяхно място Истината! Това означава да си обновяваш ума.

Сега ще го кажа малко странно може би, може би така ще ви прозвучи, но:

Ако крепостта беше добра, това означава, че твоят ум щеше да е обновен! Всеки път, когато ти приемаш Божието Слово, в ума ти до степента, в която твоят ум е обновен, тогава Божието Слово става като крепост в твоя ум, добра крепост, която те защитава. Разбирате ли? Идеята е да съборим грешните мисли.

Забележете, крепостите са в ума ви. Вие ги събаряте като ги заменяте с Божието Слово чрез един превъзходен дух, който изграждате с обновления ви ум. Тогава забележете, че следствието е, че вие започвате да мислите в съгласие с Божието Слово.

Ето така работят крепостите и ето така ги събаряме.

НАЧАЛСТВОТА И ВЛАСТИТЕ: Ние не събаряме началства и власти! Защо? Защото те не са над нас. Ти може да събориш, да свалиш нещо, под което се намираш самият ти. Трябва да свалиш, да събориш тези крепости понеже те те контролират, контролирайки ума ти. Ти се намираш под

тяхното влияние. Затова ги сваляш, събаряш ги и градиш нови неща на тяхно място (В СЪГЛАСИЕ С ТОВА КОЕТО УЧИ СЛОВОТО).

Но началствата, тях не ги сваляш понеже ти си поставен да седиш много по-високо от началствата и властите. Затова ти не ги сваляш, **ТИ СЛАГАШ КРАКА СИ ОТГОРЕ ИМ!**

И Библията казва, че всяко нещо е било поставено под нозете на Исус. Вече всички неща са под нозете на Исус. И след това се казва, че ние не виждаме още всички неща да са под нозете Му. **Този принцип е една от причините за една от най-големите заблуди в Църквата днес. Ще кажете: „Какъв принцип?“ Принципа за разликата между ПОЗИЦИЯ и РЕАЛНА СИТУАЦИЯ.**

ПОЗИЦИЯТА, която ти имаш (в Христос) е, че ти стоиш високо по-горе от всяко началство, власт и господство в Пълна победа! Но,

РЕАЛНАТА СИТУАЦИЯТА каква е? Имаш битки; има крепости. Всички тези неща се случват в живота ти. И нашият живот, нашето ходене с Бог, всъщност представлява:

→ Ето, тук горе, е твоята позиция

→ Ето, тук долу, са преживяванията, които имаш реално в живота ти

! Работата на всеки един от нас е НАШИТЕ ПРЕЖИВЯВАНИЯ, ОПИТ, РЕАЛНИ СИТУАЦИИ ДА СЕ НАДИГНАТ ДО МОМЕНТ, В КОЙТО ДА СЕ ИЗРАВНЯТ С НАШАТА ЛЕГАЛНА ПОЗИЦИЯТА В ХРИСТОС.

! Когато ние правим това „изравняване“, ние ставаме Божий син или дъщеря, който проявява Христос и Христос може да бъде видян в твоя живот.

Ето това е животът на християнина всъщност! Това е основен принцип, причината, грешката, която стои зад почти всяко фалшиво учение.

Това е грешката зад учението на супер благодатта, например. Защото те казват: „О, всичко вече е направено! Грехът – той е направо отместен от пътя ни; греховете ми всичките са простени - минало, бъдеще, настояще. И затова вече няма значение аз дали съгрешавам, защото това вече така или иначе не е грях. Аз съм под благодат, а не под закон“. Сърцевината на тази грешка е фактът, че хората не разбират, не осъзнават разликата МЕЖДУ ПОЗИЦИЯТА, В КОЯТО БОГ ТЕ Е ПОСТАВИЛ В ХРИСТОС (в небесни места) и РЕАЛНИЯ ЖИВОТ, КОЙТО ТИ ЖИВЕЕШ, НИВОТО, ДО КОЕТО СИ ДОСТИГНАЛ В ХОДЕНЕТО СИ С БОГА.

Библията е много ясна: Исус седи отдясно на Отец; ние сме заедно с Него. **ТОВА Е НАШАТА ПОЗИЦИЯ!**

Но ето ни с вас тук – това е нашата реалност, нашата действителност, в която живеем. И вярата е просто да се научиш да покоряваш всичко това тук, до момента, в който не стане онова (за което говори позицията ни в Христос, в която ни е поставил Бог).

И Библията казва: „А Бог на мира скоро ще смаже сатана под нозете ви!“ И Библията казва, че всичко е било положено под нозете на Исус, а ние сме Неговото Тяло! Той седи и чака докато враговете Му станат Негово подножие! И земята очаква да види проявлението на Божиите синове! И когато Божиите синове започнат да се проявяват като Синове, земята ще се радва и ние ще положим всяко нещо под Неговите нозе. Амин! Ето за това говорим!

Много се вълнувам от това, което ще произлезе от тези срещи, които имаме с вас тук! Защото ето какво знаем ние. Проповядваме това поучение по целия свят. Виждаме как цели народи се променят в резултат на това. Амин! Защото християните започват да живеят като такива, каквито всъщност са! Все още работим здраво за Щатите. Защото, ако успеем да убедим Църквата, че това е истина и тя започне да я прилага, тогава целият този спор, който имаме в Америка сега за здравната реформа на Обама отпреди, няма да съществува повече, когато хората са здрави и никой повече не го интересува как работи „здравната система“. Амин! Помислете за момент. Знам, че това може да ви прозвучи странно, но вече сте ми свикнали, така че няма да се изненадате. Чудили ли сте се някога защо на небето всички хора са богати? Мога да ви дам една причина – защото всички са здрави и няма болни хора, които трябва да плащат постоянно за здравето си, за здравни осигуровки и за лекарства. Амин! Представете си къде ще бъдете вие финансово, ако не трябва да плащате на лекари и да си купувате лекарства. Не мислите ли, че финансово ще вдигнете нивото? Помислете: колко от парите ни ще се пренасочат към мисии. Колко мисионери може да поддържаеме, колко библейски училища можем да започнем, колко църкви можем да основем, колко души да спасим. Ако просто всички сме здрави! Само това едничко нещо! Да не споменавам как ще ни гледа света тогава. Защото, за жалост, църквата се е превърнала в посмешище. Но в книга Деяния на апостолите се казва: „И страх обзе всяка душа;“ – ВРЕМЕ Е ДА ПРЕЖИВЕЕМ ТОВА ОТНОВО! Амин!

Аз не живея тук. Не е моя отговорността да променя България. Аз върша това, което е моя отговорност – да ви обучавам вас, за да може вие да промените България! Това е ваша работа. Ако единадесет мъже можаха да променят целия свят, то ние би трябвало да променим тази страна и много други. Защото тук всеки ред може да покрива една държава. Спасявайте България и излизайте извън границите и нататък! Амин!

СЕСИЯ 16

Бихте ли си отворили сега на глава 14 на 85 стр. от ръководството. Ще разгледаме истината за родовите проклетия или наследствените проклетия. Това, което ще видим тук, ще преминем по стиховете един по един и ще го направим в последователността, в която тези стихове се появяват в Писанието. Така ще можете да видите развиващото се прогресиращо откровение, което Бог дава по въпроса.

Започваме с основополагащия стих и след това по ред ще четем другите /както следват в хронология/. Първият основополагащ стих е в Числа 23:8

8 Как да прокълна, когато Бог не проклена? Или как да хвърля презрение върху когато Господ не хвърля?

Запомнете този стих. Продължаваме да четем нататък. *Изход 20:3 Да нямаш други богове освен Мене. 4 Не си прави кумир, или какво да било подобие на нещо, което е на небето горе, или което е на земята долу, или което е във водата под земята; 5 да не им се кланяш нито да им служиш, защото Аз Господ, твоят Бог, съм Бог ревнив, Който въздавам беззаконието на бащите върху чадата до третото и четвъртото поколение на ония, които Ме мразят, 6 а показвам милости към хиляда поколения на ония, които Ме любят и пазят Моите заповеди.*

Какви са заповедите на Исус? Да обичаш Бог; да обичаш ближния си, както себе си. Той каза: Ако ти спазваш тези две заповеди, целият закон и пророците се съдържат в тях. Така ли е? Ако ти спазваш тези две неща, то ти спазваш Неговите заповеди! Обичаш Бог, колко от вас обичате Бог? Колко от вас обичате ближните си? Знаем, че някои от ръцете няма да се вдигнат, но да речем, че пазите заповеди. Амин! Не казах свършено. Защото и ближните ви не са свършени. Но спазвайте ги, добре. Елате с мен в Изход 34. Забележете, че Изход 34 глава идва след Изход 20 глава! Четем там 6 стих.

6 Господ замина пред него и прогласи: Господ, Господ, Бог жалостив и милосърден, дълготърпелив, Който изобилва с милост и с вярност, 7 Който пази милост за хиляди поколения, прощава беззаконие, престъпление и грях, но никак не обезвинява виновния, въздава беззаконието на бащите върху чадата и върху внуците им, до третото и до четвъртото поколение.

Запомнете това: Той никак не обезвинява виновния. Тук веднага се появява мисълта: „О, не!“, Защото знаете, че всеки се чувства виновен от време на време. Запомнете това, ще се върнем към него после.

8 Тогава Моисей бързо се наведе до земята и се поклони; 9 и рече: Господи, ако съм придобил сега Твоего благоволение, нека дойде моля Господ между нас; защото тия са коравовратни люде; и прости беззаконието ни и греха ни, и вземи ни за Свое наследство. 10 И Господ му каза: Ето, Аз правя завет; пред всичките твои люде ще извърша чудеса такива, каквито не са ставали нито в един народ по целия свят; и всичките люде, между които си ти, ще видят Господното работене; защото това, което Аз ще сторя с вас, е страшно (или изумително).

Два пъти се казва до трето и четвърто поколение. Но спомнете си, че също се казва, че Той никак няма да оневини виновния.

Числа 14:16 Понеже не може Иегова да въведе тия люде в земята, за която им се кле, за това ги погуби в пустинята. 17 И сега, моля Ти се, нека се възвеличи силата на Господа мой, както си говорил, казвайки: 18 Господ е дълготърпелив и многомилостив, прощава беззаконие и престъпление, и никак не обезвинява виновния, и въздава беззаконието на бащите върху чадата до третия и четвъртия род.

Забележете, че отново се казва: трети и четвърти род. Но преди да каже това, пак се споменава: никак не обезвинява виновния. Четем нататък.

19 Прости, моля Ти се, беззаконието на тия люде, и според Твоята голяма милост, и според както си прощавал на тия люде от Египет до тука. 20 И рече Господ: Прощавам им, според както си казал; 21 но наистина заклевам се в живота Си, че ще се изпълни целия свят с Господната слава. 22 Понеже от всички тия мъже, които са виждали славата Ми и знаменията, които извърших в Египет и в пустинята, и са Ме раздраждали до сега десет пъти, и не послушаха гласа Ми, 23 наистина ни един от тях няма да види земята, за която се клех на бащите им, нито ще я види един от ония, които Ме презряха. 24 Но понеже слугата ми Халев има в себе си друг дух, и той напълно Ме последва, за това него ще въведе в земята, в която влезе, и потомството му ще я наследва.

Сега вижте Второзаконие 5:7 *Да нямаш други богове освен Мене. 8 Не си прави кумир, подобие на нещо, което е на небето горе, или което е на земята долу, или което е във водите под земята; 9 да не им се кланяш нито да им служиш; защото Аз Господ, твоят Бог, съм Бог ревнив, Който въздавам беззаконието на бащите върху чадата до третото и четвъртото поколение на ония, които Ме мразят, 10 и Който показвам милост към хиляди поколения на ония, които Ме любят и пазят Моите заповеди.*

Забелязвате ли, че тук се казва едно и също нещо, както в Числа 23 глава?

От Изход през Числа до Второзаконие отново и отново чуваме едно и също нещо - не служи на други богове, а служи само на Господа! И след това се казва: Аз ще въздам за беззаконието на бащите върху чадата и техните деца, върху внуците им, до трето и четвърто поколение. **Това е по времето, когато те пътуват към Обещаната земя!**

Но в момента, в който те излязоха от пустинята и влязоха в Обещаната земя, никога повече не се споменава за прехвърляне на беззаконие от баща на децата. Само до трето и четвърто поколение на онези, които мразеха Господа. Това повече никъде не се споменава след Второзаконие.

Вижте Езекиил. Това е много време след като е минал пътя в пустинята. Не знам дали имаме тук хора изследователи на Библията, богослови или някой, който може да отговори на следния въпрос. Ние знаем, че земята, в която те влязоха, се нарича Обещаната земя. Спомняте ли си как се наричаше пустинята? Пустинята Син. Амин! Те ходеха в пустинята Син. И докато обикаляха тази пустиня Син, те бяха в беззаконията и престъпленията си. След това обаче влязоха в земята на обещанието. И в момента, в който влязоха в Обещаната земя, вие повече не чувате нищо за беззаконията на бащите да Езекиил 18 гл. Нека прочетем какво е Господното слово към Езекиил.

*1 Пак дойде към мене Господното слово и рече: (Езекиил ще повтори Господното Слово, което вече е говорило на него; т.е. тук говори Господ.) 2 Що искате да кажете вие, които употребявате тая поговорка относно Израилевата земя, като казвате: Бащите ядоха кисело грозде, а на чадата оскоминыха зъбите? КАКВО СЕ КАЗВА ТУК? Казва се: **Защо вие казвате това? Защо казвате, че последствията от греха на бащите паднаха върху децата?** Това го казва Бог. Той говори, Той пита това и казва: **Защо приказвате такива неща?***

3 Заклевам се в живота Си, казва Господ Иеова, няма вече да има повод да употребите тая поговорка в Израил. **Чувате ли какво казва Бог? „Никога вече да не говорите такова нещо! Никога вече не казвайте, че децата плащат за греховете на родителите си!“**

4 Ето, всичките души са Мои; както душата на бащата, така и душата на сина е Моя; душата, която е съгрешила, тя ще умре. Чувате ли го това? И гледайте, Той започва да дава примери.

5 Но ако е някой праведен (Тук за какъв човек говори – праведен, добър човек) и постъпва законно и право, (И след това изброява нещата, които праведният не прави):

6 ако не яде по планините, нито подига очите си към идолите на Израилевия дом, не осквернява жената на ближния си, нито се приближава до жена, когато е в нечистотата си, 7 ако не насилва човека, но връща на длъжника залога му, не граби с насилие, но дава хляба си на гладния и покрива с дрехи голия, 8 ако не дава с лихва и не взема придобивка, оттегля

ръката си от неправда, върши правосъдие между човека и човека, 9 ходи в повеленията Ми и пази съдбите Ми за да постъпва вярно; такъв човек е праведен, непременно той ще живее, казва Господ Иеова.

Слушайте. Току-що Господ каза, че всяка душа, която е съгрешила, тя ще умре. Какво казва всъщност? Че всеки отговаря сам за себе си! Току-що каза: Праведният, който е добър човек и прави всички тези изброени неща, предполага се, че той ги прави. И ако не прави нещата, които не трябва да прави - тук изобщо не се говори какъв е баща му, защото това изобщо не се взима под внимание. Това, което взема в предвид, са делата на самия човек. И гледайте сега. Казва се по-нататък в Словото:

10 Ако той ... Кой? Праведният, точно така.

10 Ако той роди син разбойник който пролива кръв и върши коя да било от тия работи, Виждаме, че синът е направил собствен избор да бъде разбойник. Той не го е направил като нещо наследствено предадено от баща му, защото бащата е добър – той е „праведният“. На него му се ражда син разбойник, който пролива кръв и върши тези работи изброени.

11 и който, освен че не изпълнява ни една от тия длъжности, но и яде по планините и осквернява жената на ближния си, 12 насилва сиромаша и немощния, граби с насилие, не връща залога, подига очите си към идоли и прави мерзости, 13 дава с лихва и взема придобивка; такъв човек ще живее ли? Няма да живее. Като е сторил всички тия мерзости, непременно ще умре; кръвта му ще бъде върху него.

Такъв човек ще живее ли? Няма да живее! Като е сторил всички тези мерзости, той непременно ще умре! Кръвта му ще си бъде върху него; не може да обвинява баща си, защото баща му беше праведен. Той обаче си направи собствените грехове, собствените избори и следват последиците от тях.

И гледайте сега: *14 Но ако този (лошият син, разбойникът) роди син който, като гледа всичките грехове, които баща му е сторил (разбойникът на свой ред има син, който като гледа греховете на баща си...), бои се и не върши такива работи,*

15 не яде по планините, нито повдига очите си към идоли на Израилевия дом, не осквернява жената на ближния си, 16 не насилва човека нито задържа залог, не граби с насилие, но дава хляба си на гладния и покрива с дреха голия, 17 не угнетява сиромаша, не взема лихва и придобивка, извършва съдбите Ми и ходи в повеленията Ми; такъв човек няма да умре за беззаконието на баща си; непременно ще живее.

Забележете! Лош баща - ражда му се добър син. И добрият син решава да не ходи по стъпките на баща си, но вместо това да следва Господа. И Бог казва: Той няма да умре или да пострада поради греха на баща си! И сега всъщност Езекиил казва: **Никога повече недейте да говорите така, че проблемите на децата, това, от което те страдат, е поради греха на бащите им! Никога повече няма да имате повод да употребите тази поговорка!**

18 Баща му (кой е бащата – лошият, разбойникът, който е извършил всичките грехове), понеже жестоко е угнетявал, грабил от брат си с насилие и правил между хората си това, което не е добро, ето, той ще умре за беззаконието си.

Какво казва Бог? Ти ще си сърбаш собствената попара! Последствията от твоя грях идват върху теб. Не се ли казва точно това? И тук в големи детайли се обяснява и посочва. И ако случайно някой нещо не е разбрал, понеже Бог знае въпросите в умовете на хората още преди да са ги задали, и Бог в 19 стих казва:

19 Но вие казвате: Защо не понася синът наказанието на бащиното си беззаконие? (И Бог отговаря) Когато синът е постъпвал законно и право пазил всичките Ми повеления и ги е извършвал, той непременно ще живее.

И след това, Бог казва: Хайде сега да ви го обясня наистина много добре:

*20 Душата, която греши, тя ще умре; синът няма да понесе наказанието на бащиното беззаконие, нито ще понесе бащата наказанието на синовото беззаконие; **правдата на праведния ще бъде за него, и беззаконието на беззаконника ще бъде за него.***

Тук Бог напълно отменя това за „третото и четвъртото поколение“ и ние със сигурност знаем, че това не е вярно и не важи за нас „днес“! И сякаш това не беше достатъчно и Бог продължава в 21 стих.

21 Но ако беззаконникът се обърне от всичките грехове, които е сторил, пази всичките Ми повеления и постъпва законно и право, непременно той ще живее, няма да умре.

Какво казва Бог? Казва, че „Не само Аз няма да държа отговорни децата за греховете на родителите им, но сега дори, ако беззаконникът се обърне, Аз ще му простя и той няма да умре поради собствените си грехове“. Виждате ли? Не само се елиминират греховете на родителите, но и неговите, ако се отвърне от тях. Искам вие да го видите. Искам вие да сте уверени, че това е така. Вижте 22 стих.

22 Никое от престъпленията, които е извършил, няма да се помни против него; чрез правдата, която е сторил, ще живее.

След това изказване, Бог всъщност казва: вие имате абсолютно грешна представа за Мен!

И нататък Бог казва:

*23 Благоволя ли Аз в смъртта на нечестивия? казва Господ Иегова, **а не е ли по-добре да се обърне той от пътя си и да живее?***

Бог казва: „Вие не ме познавате изобщо! Вие си мислите, че аз се радвам когато нечестивите умират? Не! Аз не изпитвам никакво удоволствие, когато нечестивият погива. Аз се радвам , когато той се обърне от пътя си и живее“.

Ако сте чули и разбрали всичко, което казахме до тук, то вашето мислене трябва да се е обърнало напълно! Защото ще осъзнаете, че ако не си промените мисленето, то вие сте против това, което казват Писанията!

Нека да погледнем Йоан 9 глава.

1 И когато заминаваше, видя един сляпороден човек. 2 И учениците Му Го попитаха казвайки: Учителю, поради чий грях, негов ли, или на родителите му, той се е родил сляп?

Те задават същия въпрос! Това означава, че те не познаваха Писанията. Явно те не знаеха, че не се предполага повече тази поговорка да съществува в Израел. И ако това все още беше факт (тази

поговорка), ако все още действаше, за Исус щеше да е перфектния момент Той да направи едно много хубаво поучение по въпроса. Той можеше да каже: „Сега, вижте. Има някои случаи“. Обаче Исус не каза така! Той просто отговори:

3 Исус отговори: Нито поради негов грях, нито на родителите му, но за да се явят в него Божиите дела. „Божиите дела, които Аз трябва да върша докато съм тук в сред вас! Защото идва време, когато Аз няма да мога да върша тези дела, тъй като ще си замина от тук.“

(виж стих 4 Ние трябва да вършим делата на Този, Който Ме е пратил, докле е ден; иде нощ, когато никой не може да работи.)

Исус каза: *5 Когато съм в света, светлина съм на света.*

6 Като рече това, плюна на земята, направи кал с плюнката и намаза с калта очите му; 7 и рече му: Иди, умий се в къпалнята Силоам (което значи Пратен). И тъй, той отиде, уми се, и дойде прогледал. 8 А съседите и ония, които бяха виждали по-преди, че беше просяк, казваха: Не е ли този, който седеше и просеше? 9 Едни казваха: Той е; други казваха: Не, а прилича на него. Той каза: Аз съм. 10 Затова му рекоха: Тогава как ти се отвориха очите? 11 Той отговори: Човекът който се нарича Исус, направи кал, намаза очите ми, и рече ми: Иди на Силоам и умий се. И тъй отидох, и като се умих прогледах.

12 Тогава му рекоха: Где е Той? Казва: Не зная. 13 Завеждат при фарисеите някогашния слепец.

14 А беше събота,....

!!! „Та-дам, та-дам...И ето влизат фарисеите...“И гледайте.

15 И тъй, пак го питаха и фарисеите как е прогледал. И той им рече: Кал тури на очите ми, умих се и гледам.

16 Затова някои от фарисеите казваха: Този човек / ИСУС/ не е от Бога, защото не пази съботата. А други казваха: Как може грешен човек да върши такива знамения? И възникна раздор по между им.

Виждате ли? Възникна раздор между умните и религиозните!

17 Казват пак на слепеца: Ти какво казваш за Него- За Исус, като ти е отворил очите? И той рече: Пророк е.

18 Но юдеите не вярваха, че той е бил сляп и прогледал, докато не повикаха родителите на прогледалия,

Те не повярваха на неговия разказ, затова повикаха родителите му:

19 та ги попитаха казвайки: Тоя ли е вашият син, за когото казвате, че се е родил сляп? А сега как вижда? 20 Родителите в отговор казаха: Знаем, че този е нашият син, и че се роди сляп; 21 а как сега вижда, не знаем; или кой му е отворил очите, не знаем; него питайте, той е на възраст, сам нека говори за себе си.

Гледайте сега.

22 Това казаха родителите му, защото се бояха от юдеите; понеже юдеите се бяха вече споразумели помежду си да отлъчат от синагогата онзи, който би Го изповядал, че е Христос.

Хората се страхуваха да отговорят на този въпрос, за да не си загубят мястото в църквата. Това са страхливци! Те прехвърлиха цялата отговорност на сина си! Страхуваха се, че ще ги изхвърлят от църквата. Дори не подкрепиха сина си. Той беше роден сляп, а сега виждаше! Би трябвало да са щастливи тези родители!

23 По тая причина родителите му рекоха: Той е на възраст, него питайте. 24 И тъй, повикаха втори път човека, който беше сляп, и му рекоха: Въздай слава на Бога; ние знаем, че този човек (ИСУС) е грешник. 25 А той отговори: Дали е грешник, не зная; Едно зная, че бях сляп, а сега виждам.- Амин!

26 Затова му казаха: Какво ти направи? Как ти отвори очите? 27 Отговори им: Казах ви ей сега, и не чухте; защо искате пак да чуете? Да не би и вие да искате да Му станете ученици?

28 Тогава те го изругаха, казвайки: Ти си Негов ученик; а ние сме Моисееви ученици.

Той знаеше как да им отвърне! Каза: А, и вие ли искате да Му станете ученици? Обаче вижте сега, „ти“ трябва да избереш.

Трябва да избереш дали да си ученик на Исус или ученик на Моисей! Това е твоят избор днес! Кого ще слушаш, на кого ще се покоряваш?

И вижте, те казват:

29 Ние знаем, че на Моисея Бог е говорил, а Този не знаем откъде е. 30 Човекът в отговор им каза: **Това е чудното, че вие не знаете от къде е, но Той пак ми отвори очите.** (Човекът всъщност им каза: „Мисля, че не знаете всичко, което си мислите, че знаете!“). И след това казва:

31 Знаем, че Бог не слуша грешници; но ако някой е благочестив и върши Божията воля, него слуша. 32 А пък от века не се е чуло да е отворил някой очи на сляпороден човек. 33 Ако не беше Този Човек от Бога, не би могъл нищо да стори.

Вижте, този човек вече си проповядва!

34 А Те в отговор му казаха: Ти цял в грехове си роден, и нас ли учиш? И го изпъдиха вън.

Браво на човека! И гледайте сега.

35 Исус Чу, че са го изпъдили вън, и, като го намери, рече: Ти вярваш ли в Божия Син?

36 Той в отговор рече: А Кой е Той, Господи, за да вярвам в Него?

37 Исус му рече: И видял си Го, и Който говори с тебе, Той е.

Много е интересно как Исус застана пред него и каза: „Ти си Го видял!“ Защо Исус каза това? Защото го изцели и по този начин доказа Кой е!

38 А той рече: Вярвам Господи; и поклони Му се.

39 И Исус рече: **За съдба дойдох аз на тоя свят**, за да виждат невидящите, а виждащите да ослепеят.

Чувате ли това? Исус дойде за съд, за съдба на този свят! Псалм 103: 3,6 – там се казва, че Господ утвърждава правда и правосъдие за всички угнетявани. Какво направи Исус тук? Исус извърши съдба или съд, правда за слепия човек и го изцели. Както се казва: „за да виждат невидящите“, което значи слепият да прогледне! И продължава:

39.... за да виждат невиждащите, а виждащите да ослепеят. – Исус говореше за физическото зрение на слепеца и за духовните очи на фарисеите.

40 Ония от фарисеите, които бяха с Него, като чува това /очевидно Исус го казва това, за да се усетят те/, рекоха Му: Да не сме и ние слепи?

41 Исус им рече: Ако бяхте слепи, не бихте имали грях, но понеже сега казвате: Виждаме, грехът ви остава.

Всичко това отново ни води към факта, че Исус каза, че този човек беше роден сляп без никаква друга причина. Той не каза каква точно. Но това, което знаем е, че не поради негов грях, не поради грях на родителите му, се е случило това. Така че тук няма наследствено проклятие!

Помнете следното!

! Никой християнин не трябва да говори за родово проклятие! Дори на юдеите им беше заповядано да не говорят за наследствени проклетия, когато бяха под Стария завет. А сега ние сме под Нов завет! С по-добри обещания! И не се предполага ние да говорим за наследствени проклетия!

Ако искате да говорите за някакво „наследство“, то говорете за наследство на благословение!

И нека да ви кажа защо няма наследствени проклетия днес:

- 1) Езекиил казва, че всяка душа ще носи отговорност сама за себе си!
- 2) Казва се, че Бог няма да оневини виновния. Какво означава това? Означава, че виновникът трябва да умре. Нали така?

И нека да ви обясня! ТИ НЕ БЕШЕ ОНЕВИНЕН! ТИ УМРЯ! И СЕГА ХРИСТОС ЖИВЕЕ В ТЕБЕ! И ЖИВОТА, КОЙТО СЕГА ТИ ЖИВЕЕШ, НЕ Е ТВОЯ ЖИВОТ, А ЖИВОТА НА БОЖИЯ СИН, КОЙТО ЖИВЕЕ В ТЕБЕ!

Нека да ви го докажа! Кой е твоят баща? Решете, направете избор, сега! **Вашият баща в небето ли е? Бог Отец, Той ли е Твоят Баща? Амин! Има ли някой преди Него? Не, нали? Това значи, че няма три-четири поколения преди Бог Отец, които да се подреждат в живота ти? Така ли е?**

А твоето поколение до къде е стигнало? **ЕДНО ПОКОЛЕНИЕ - ДО ИСУС!**

Виждате ли това? Исус! **Небесният Баща и Исус! По тази родословна линия не текат никакви наследствени проклетия!**

Когато ти се идентифицираш с Исус, ти ще знаеш, че вече нито си проклет, нито си под проклятие! **Защото Исус понесе проклятието за нас! Защото проклет е който виси на дърво! Той понесе проклятието; Исус стана проклет вместо нас, за да може ние да бъдем направени Божията праведност в Христос!**

Ти Божията праведност в Христос ли си? Тогава правдата на праведния ще си бъде за праведния! Ние го прочетохме това. И беззаконието на беззаконика ще си се стовари върху него, се казва! Така че ти трябва да решиш! Дали ти си Божията правда в Христос? Или все още си беззаконието!

Ако обаче си „беззаконието“, това означава, че греховете ти не са умити; не са били изкупени!

Сега вече ние знаем, че цялата идея за наследствени или родови проклетия не се отнася за нас!

Но чуйте! Не е достатъчно само да знаеш истината!

Някой ще каже: „Е, хубаво, добре. Няма родови проклетия. Тогава какъв е целият този боклук, който идва в живота ми? Защо продължават да стават тези неща?“ **ТОВА НЕ Е НАСЛЕДСТВЕНО!** Това си ти! **Спри да правиш това, което правиш! Спри да сееш това, което сееш, За да не жънеш това, което жънеш! Спри да сееш!** „Ама, чакай. Аз съм също като баща си!“ Не, ти спри! Кой баща? Кой от двамата? „Ами, баща ми беше алкохолик. Затова и аз съм алкохолик.“ Не, ти не си алкохолик, както баща ти! Ти си алкохолик, защото сам си избра да надигнеш бутилката с алкохола. Ето за това си алкохолик! „О, ама ти не разбираш! Родителите ми бяха бедни. Аз също съм беден.“ Тогава спри да правиш това, което родителите ти правеха! Направи нещо различно и ти гарантирам, че ако родителите ти са живели бедно е понеже те са били уплашени. И нищо не са имали и са се страхували, че ще изгубят и малкото, което имат и накрая са свършили така - бедни. АКО ТИ ОБАЧЕ решиш да даваш, то на теб ще ти се даде добра мярка, стърсена, изобилна, преливаща! Всичко това се случва понеже ти гледаш някой друг /гледаш на човек/! **СПРИ ДА ГЛЕДАШ КЪМ ЗЕМНИТЕ СИ РОДИТЕЛИ! ЗАПОЧНИ ДА ГЛЕДАШ КЪМ ИСУС!** Гледай как живя Исус! И не позволявай на дявола да те лъже! Разчупи този кръг! И избери ти да бъдеш праведен!

Ако ти си праведен, живеи праведно, за да може правдата на Праведния да дойде върху праведния (върху теб)! Амин!

Аз съм тук, за да ви кажа, че ако ти си ново създание в Христос, ти си умрял и не живееш вече ти!
И сега трябва да си обновиш ума, за да мислиш като новото създание, а не като старото и да започнеш да живееш живота, който Библията те учи, че трябва да живееш!

Божията добрина е, че Той ни е Изкупил от проклятието.

Прочетете си отново всички тези стихове за беззаконието, което се прехвърля до трето и четвърто поколение. Всички те са от Изход до Второзаконие! Те са в Закона! **И там си остана проклятието – в Закона! А НЕ В ЗАКОНА НА ЖИВОТВОРЯЩИЯ ДУХ, В ИСУС ХРИСТОС! Амин!**

СЕСИЯ 17

Ето кое е основното. Ето ви ключът – запомнете го! **ТОЗИ, КОГОТО СИНЪТ ОСВОБОДИ, ТОЙ Е НАИСТИНА СВОБОДЕН! Амин!**

Апостол Павел казва (в Галатяни): **Боя се за вас; страхувам се, че напразно съм се трудил и съм си изгубил времето, защото виждам колко бързо се връщате обратно към робствата на човешките учения!**

Той казва: **Стойте в свободата! В простота, в Христос!**

И казва: **Аз се моля за вас, Христос да се изобрази във вас отново!**

Защото ние трябва да израснем и да изглеждаме като Исус! Амин!

И сега ще погледнем точно на това! Очевидно много бързичко ще се опитам да ви споделя някои важни неща. Тези от вас, които искате да бъдете част от отборите на живота и да получавате

повече информация, направихте ли необходимото? Чуйте внимателно! Ние по никакъв начин не бихме и няма да се опитаме да управляваме или да контролираме вашата вяра! Просто искаме да ви помогнем да растете духовно, да се научите, да повярвате, за да можете да завладеете вашия град, вашата страна за Евангелието. Амин! Искामе просто да се хванем за ръце и да ви помогнем. Ние сме на ваше разположение за това да ви помогнем. Така че, ако имате въпроси, ако се нуждаете от нещо и поради езиковата бариера няма как да стигнете директно до нас, но вие можете да се обърнете към Мирко и жена му Бени. Ние с тях ще поддържаме връзка, защото искаме това, което Бог е започнал да прави тук, то да расте и да се умножава! Амин! И по-рано се срещнахме с наш брат и сестра, с които говорихме, че те ще ни помогнат да публикуваме всички наши книги и материали на български. Така че вие ще ги имате. Амин!

Нека сега да продължим с Божието Слово. 1 Коринтяни 2 гл., а от ръководствата може да го намерите в 13 глава, стр.80.

Апостол Павел пише на обърканата, плътска, Коринтска църква. Моля много внимателно да погледнем какви думи използва той тук. Той им казва:

1 И аз, братя, когато дойдох при вас, не дойдох с превъзходно говорене или мъдрост да ви известя Божията тайна; 2 защото бях решил да не зная между вас нищо друго, освен Исуса Христа, и то Христа разпнат. 3 Аз бях немоощен между вас, страхувах се и много треперех. 4 И говоренето ми, и проповядването ми не ставах с убедителните думи на мъдростта, но с доказателство от Дух и от сила; 5 за да бъде вярването ви основано не на човешка мъдрост, а на Божията сила.

6 Обаче, ние поучаваме мъдрост между съвършените, ала не мъдрост от тоя век, нито от властниците на тоя век, които преминават; 7 но поучаваме Божията тайнствена премъдрост, която е била скрита, която е била предопределена от Бога преди вековете да ни докарва слава. 8 Никой от властниците на тоя век не я е познал; защото, ако я бяха познали, не биха разпнали Господа на славата. 9 А според както е писано: - "Каквото око не е видяло, и ухо не е чуло, И на човешко сърце не е дохождало, Всичко това е приготвил Бог за тия, които Го любят".

Това е цитат от Стария завет и вече не е истина, защото е изпълнено. Но вижте какво се казва в 10 стих:

А на нас Бог откри това чрез Духа; понеже Духът издирва всичко, даже и Божиите дълбочини.

Следователно тези неща са истина, били са истина някога, че човешко око не е видяло, човешко ухо не е чуло, човешко сърце не е разбирало това, което Бог е приготвил за нас.

Но сега вече Бог ни ги е открил тези неща на нас чрез Духа си! *понеже Духът издирва всичко, даже и Божиите дълбочини.*

11 Защото кой човек знае що има у човека, освен духът на човека, който е в Него? Така и никой не знае що има у Бога, освен Божият Дух.

12 А ние получихме не духа на света, но Духа, който е от Бога /Защо?/, за да познаем това, което Бог е благоволил да ни подари;

Ето това е една от целите на Духа, който живее във вас! Да ви разкрие онези неща, които Бог безплатно ви е подарил. Не нещата, за които трябва да се стремим да придобием и да спечелим! Но нещата, които безплатно са ни подарени.

13 което и възвестяваме, не с думи научени от човешка мъдрост, но с думи научени от Духа, като поясняваме духовните неща на духовните човеци.

14 Но естественият човек не побира това, което е от Божия Дух, защото за него е глупост; и не може да го разбере, понеже, то се изпитва духовно.

15 Но духовният човек изпитва всичко; а него никой не изпитва.

Той цитира друг стих от Стария завет, който някога е бил верен, но вече не е в Новия завет.

16 Защото, "Кой е познал ума на Господа, За да може да го научи?"

И след това казва:

А ние обаче имаме ум Христов.

Преди ние нямашме ума на Господа. Но сега вече ние имаме Христовия ум. Откъде получи ти Христовия ум? Получи го, когато Христос се роди в теб. Когато ти стана ново създание, когато Христос дойде да живее вътре в теб, Неговият ум беше вложен в теб. И всяко нещо, което знае Той, ти също го знаеш. Просто не знаеш, че го знаеш. Защото не знаеш как да имаш достъп до него. Но Неговият ум е Умът на Духа. Хората го казват това постоянно. И аз наричам това „църквата наопаки“. Те казват: „Аз имам знание в ума си. Това е тук в главата ми. И това знание трябва да стане „знание в сърцето ми“!“ **Не, не е така! Ти имаш знание, което е тук в сърцето ти, което трябва да стане знание тук горе, в главата ти! Защо трябва да е така? Защото Неговият Дух е вложен в теб! И умът на Духа знае всичко. Това се казва в 1 Йоан 2, че вие знаете всичко. (20 А вие сте помазани от Светия и знаете всичко.)**

Всяко нещо, което е било вложено вътре във вас. И после казва: обновявайте ума си! С какво да си обновяваш ума? С Божието Слово. Защо? Защото това (Словото) е Христовият ум, написан. И когато ти влагаш това в своя ум и започнеш да действаш според него, тогава Христовият ум от своя дух става твоят ум. И „двете“ са в съгласие. **И когато те се изравнят и са в хармония, от тебе тече Божията сила.**

Ти имаш Христовия ум. Обаче не го знаеш. Трябва ти това знание, от духа, да дойде тук горе, в главата ти. Защото дори, докато четем всичко това и което споделям цялата седмица е, може би, противоречиво на вашия опит до сега. **Какво се случва с вас? Вашият ум чува това, което аз казвам и реагира така: „Ами, това не е начина, по който нас са ни учили! Така не са ни учили нас! Има смисъл в това, което казва. Обаче аз това не съм го чувал преди“.** Това се случва в главата ти.

Но в духа ти... Духът ти подскача; духът ти се радва; Той оживява все повече и повече. Амин! Защото докато аз говоря Божиите думи, те отекват директно в Духа на Бог, Който е в теб. И Духът е свидетел. Той, Духът, който е вътре в теб, свидетелства за тези думи. И когато аз ви говоря тези думи, които са Божието слово, Божият Дух, който е вътре във вас казва: „Да, точно така! Това е вярно! Това е вярно!“ А главата ти казва: „Мммм, не съм сигурен. Нас така не са ни учили“. А духът ти казва: „О, стига! Млъкни! Млъкни! Това е посоката, в която ще тръгваме.

Това е причината, поради която си създаден! Такъв си ти, такъв си създаден да бъдеш“. И умът ти бавно почва, примък, примък: „Не знам, не знам, не съм сигурен, изглежда много отговорна цялата тази работа, не съм сигурен, че искам цялата тази отговорност“. Това е добра новина! Късно е да избираш вече! Вече е върху тебе. Вече е твоя отговорността, защото вече чу! Аз свърших това, което трябваше да свърша. Амин!

Някои хора казва: „Другите ще си помислят, че аз съм полудял!“ Те вече така или иначе си го мислят. Вече те обсъждат, говорят за тебе. И какво е хубавото в това, че хората вече те мислят за луд: никой няма да те изкара по-луд от това, което вече те е изкарал. Приеми го и просто „Давай!“

Реакцията на религиозните хора: „Аз не мисля, че това е Бог! Не мисля, че Бог говори така. Това не е правилно. Не го виждам в Библията“. Да, да. Апостол Павел казва: „Ако аз вече изглупявам пред вас; просто излизам от себе си и ви изглеждам като луд човек; ако ви приличам на някой, който е полудял, Бог знае защо! Аз съм луд за Него!“ Амин! Спомнете си, казаха на Апостол Павел: „Павле, Павле, от много учене полудя!“ Но Павел казва на коринтяните: „Аз не дойдох тук при вас с превъзходно говорене. Не дойдох с велики идеи. Аз дойдох да ви говоря за Христос и да познавам Него и то Него, Разпнат!“

Моята жена ми бе казала преди време нещо. Преди да се запознаем с нея, когато аз бях дете, претърпях катастрофа с кола. Тя просто ме прегази и от едната страна до другата, скалпът ми беше разпран. Цялата част от тази моя кожа на главата ми бе паднала напред, пред очите ми. Черепът ми просто се виждаше. Дясното ми ухо беше откъснато напълно. Моят дядо ме е вдигнал, взел ми и ухото. Слава на Бога, че не е пропуснал да вземе ухото! И ме е занесъл в болницата. Отнело им е 6 часа за всички операции, които са ми направили, шевове.. Имал съм 170 шева от единия край на скалпа до другия. Имало е подутини, наранявания между самата кожа и черепа, както и пластинки, които са ми били сложени, които усещах до средата на 20-те ми години. Усещах малки парченца, като камъчета, които стояха все още там между кожата и черепа ми. Когато започнах да върша това, което правя „днес“ и да вярвам това, което вярвам, тогава, в началото на това, жена ми ми казваше: „Все още имаш камъни в глава, човек!“ Тя ми каза някога: „Май лекарите като са те сглобили, са оставили твоето съзнание навън, извън черепа“. И аз казах: „Ако те са „го“ оставили извън черепната кутия, значи Бог е решил, че то няма да ми трябва“. Тя ми казва: „Хората ще си помислят, че си луд!“ И аз казвам: „Ако съм луд, то тогава ме остави намира. Това си действа добре за мен. Работи си!“ Амин!

Понякога трябва да си различен. Дори различен от това, което си бил досега. Да излезеш от своята зона на удобство и да правиш неща, които не искаш да правиш. Защото трябва да убиеш плътта. И Духът ти да бъде в контрол!

Затова, нека да се върнем при 1 Коринтяни 3 гл. Павел казва:

1 И аз, братя, не можах да говоря на вас, като на духовни, но като на плътски, като на младенци в Христа. 2 С мляко ви храних, не с твърда храна; защото още не можете да го приемете, а и сега още не можете. 3 Понеже и досега сте плътски; защото, докато има между вас завист и разпра, не сте ли плътски, и не постъпвате ли по човешки? 4 Защото кога един казва: Аз съм Павлов, а друг: Аз съм Аполосов, не сте ли като човеци слаби? 5 Какво е, прочее, Аполос, и какво е Павел? Те са служители, чрез които повярвахте, и то както Господ е дал на всеки от тях.

Той казва тук: „Вие сте плътски!“ Не сте духовни! Както и вчера ви казах... За какво говорим? Говорим за „мляко“ и за „месо“. Той им казва: „Не можех да ви давам месо. Трябваше с мляко да ви храня, защото сте плътски!“

Вижте какво казва: Вие не сте духовни – вие сте плътски! Не мога да ви давам месо, мога само с мляко да ви храня.

Месото е за духовните, за силните, за зрелите. Млякото е за незрелите, за плътските, за бебетата. Така ли е?

За плътските – мляко, защото са бебета.

За духовните – месо, защото са зрели.

Запомнете това – две страни, две категории!

Обърнете сега на следващата страница от ръководството, четем Евреи 5:11 – тук се говори за Мелхиседек.

11 Върху това имаме да кажем много неща и мъчни за поясняване, защото сте станали тъпи в слушане. Той казва: Аз мога да ви разкажа, да ви обясня, обаче вие няма да го чуете, няма да го разберете! И сега ще им обясни защо са станали неспособни да чуват:

12 Понеже докато вие трябваше до сега, според изтеклото време, и учители да станете, имате нужда да ви учи някой изново най-елементарните начала на Божиите словеса, и достигнахте да имате нужда от мляко, а не от твърда храна. 13 Защото всеки, който се храни с мляко, е неопитен в учението за правдата, понеже е младенец /бебе/; 14 а твърдата храна е за пълнолетните,

ГЛЕДАЙТЕ КАК ОБЯСНЯВА КОИ СА ПЪЛНОЛЕТНИТЕ, ЗРЕЛИТЕ:

които чрез упражнение са обучили чувствата си да разпознават доброто и злото.

Как? Като са се упражнявали! Като са практикували нещо! Чрез тези похвати те са станали духовни. Чрез „упражнение“ ти може да станеш човек, който се храни с твърда храна.

Вижте и Йоан 4, малко по-надолу е в същата страница на ръководството. Ще видим какво казва Исус за това.

Йоан 4:5 И така, /Исус/ дойде в един самарийски град наречен Сихар, близо до землището, което Яков даде на сина си Иосифа. 6 Там беше Якововият кладенец. Исус, прочее, уморен от пътуване, седеше така на кладенеца. Беше около шестият час. 7 Дохожда една самарянка да си начерпи вода. Казва ѝ Исус: Дай Ми да пия. 8 (Защото учениците Му бяха отишли в града да купят храна). 9 Впрочем, самарянката му казва: Как Ти, Който си юдеин, искаш вода от мене, която съм самарянка? (Защото юдеите не се сношават със самаряните). 10 Исус в отговор ѝ казва: Ако би знаела Божия дар, и Кой е Онзи, Който ти казва: Дай Ми да пия, ти би поискала от Него и Той би ти дал жива вода? 11 Казва Му жената: Господине, нито почерпало имаш, и кладенецът е дълбок; тогава отгде имаш живата вода? 12 Нима си по-голям от баща ни Якова, който ни е дал кладенеца, и сам той е пил от него, и чадата му, и добитъкът му?

Исус можеше да каже: „Да, по-голям съм!“ Но Исус не го направи. Защо? Защото Той нямаше его! Но имаше за цел да достигне тази жена.

13 Исус в отговор ѝ каза: Всеки, който пие от тази вода, пак ще ожаднее;

14 НО който пие от водата, която Аз ще му дам, няма да ожаднее до века; но водата, която ще му дам, ще стане в него Извор на вода, която извира за вечен живот.

За какво говори тук Исус? Говори за спасението! Исус казва: „Ако ти пиеш вода от този кладенец, ще трябва да се връщаш пак и пак, да си вземеш още, НО АКО ПИЕШ ОТ ВОДАТА, КОЯТО АЗ ДАВАМ, ТОГАВА В ТЕБ ЩЕ ИМА ЕДИН КЛАДЕНЕЦ, ЕДИН ИЗВОР НА ЖИВА ВОДА. ТИ ЩЕ ИМАШ ВЕЧЕН ЖИВОТ, АКО ПИЕШ ОТ ТАЗИ ВОДА. И ВЕДНЪЖ КАТО ПИЕШ ОТ НЕЯ НИКОГА ВЕЧЕ НЯМА ДА ОЖАДНЕЕШ!“

Тя все още не разбира за какво говори Той. И казва:

15 Казва Му жената: Господине, дай ми тая вода, за да не ожаднявам нито да извървявам толкова път до тук да изваждам. 16 Исус ѝ казва: Иди, повикай мъжа си и дойди тука. 17 В отговор жената Му каза: Нямам мъж. Казва ѝ Исус: Право каза, че нямаш мъж; 18 защото петима мъже си водила, и този, който сега имаш не ти е мъж. Това право си казала.

Забележете! Тя живееше с някакъв човек, с някакъв мъж. Обаче му каза: „Аз нямам мъж“. И Исус ѝ каза: „Правилно! Само поради факта, че живеете заедно не означава, че сте съпруг и съпруга!“ Хванахте ли го това? Това се нарича беззаконие, блудство! Амин! И гледайте жената какво казва. Исус точно сега ѝ беше показал, че живее в грях и тя отговаря:

19 Казва Му жената: Господине, виждам, че Ти си пророк.

Ето ви слово на знание, чрез което е открит нейният грях! И жената не падна да плаче и да се покаява. Казва: „А, господине виждам, че ти си пророк“.

Има един духовен въпрос, по който много искам да бъде говорено. Изумително е, когато изявиш греха на някой човек, колко пъти този човек не се покаява, а променя темата на разговора. И почват да действат така някакси „много духовно“ тези хора, знаят как да се измъкнат. Вижте как продължи тя:

20 /Ето/ Нашите бащи в тоя хълм са се покланяли; а пък вие казвате, че в Ерусалим е мястото гдето трябва да се покланяме.

Аз съм чел добре техния разговор. Няма такова нещо (такава тема не са подхващали!). Тя всъщност приравни Исус с всички юдеи. Исус самият никога не е твърдял подобно нещо. Тя просто се опита да промени темата на разговора. Исус ѝ каза: „Ти живееш в грях“. А тя каза: „А, ти си пророк. Добре. Но хайде сега като си пророк, да не се занимаваме с моите проблеми, а дай да погледнем нещо по-духовно! Да не говорим сега за моя грях, да забравим за това, но нека да говорим за „религиозната тема на деня!“ Ето това правят хората винаги, като им заговориш за греха! Винаги се опитват да обърнат посоката.

Някога свидетелствали ли сте на някого и му казвате: „Исус иска да се спасиш!“ И човекът ти отговаря: „А какво ще стане с хората, които няма как да чуят това? А хората в Африка, в Китай? Ами „те“? Какво ще стане с тях?“. Просто иска да промени посоката. Защото тогава той не трябва да вземе решение (относно покаянието си), а иска да говори за хората в Африка и Китай. Ще ви кажа как да се справите с такава ситуация. Когато някой ти обърне разговора така, просто го погледни и му кажи: „Преди две минути хич не те беше грижа за хората в Африка и за китайците,

но сега след като си толкова притеснен за тяхното спасение, нека първо да се спасиш ти, за да те пратим там да им проповядваш, за да се спасят и те.“ Амин!

И гледайте сега:

21 Казва ѝ Исус: Жено вярвай Ме, че иде час, когато нито само в тоя хълм, нито в Ерусалим ще се покланяте на Отца. 22 Вие се покланяте на онова, което не знаете (т.е. вие не знаете на какво се покланяте!); ние се покланяме на онова, което знаем; защото спасението е от юдеите. 23 Но иде час, и сега е, когато истинските поклонници ще се покланят на Отца с дух и истина (И ТОВА МОЖЕ ДА ГО ПРАВИТЕ НАВСЯКЪДЕ!“); защото такива иска Отец да бъдат поклонниците Му.

24 Бог е дух; и ония, които Му се покланят, с дух и истина трябва да се покланят.

25 Казва Му жената: Зная, че ще дойде Месия (който се нарича Христос); Той, когато дойде, ще ни яви всичко.

26 Казва ѝ Исус: Аз, Който се разговарям с тебе съм Месия.

27 В това време дойдоха учениците Му, и се почудиха, че се разговаря с жена; Но никой не каза: Какво търсиш? или: Защо разговаряш с нея?

И тук жената използва тази възможност да се измъкне. 28 Тогава жената остави стомната си, отиде в града и каза на хората: 29 Елате да видите човек, който ми казва всичко, което съм направила.

Тя не спомена конкретно какви са тези неща, които е направила, но каза: Да не би Той да е Христос? 30 Те излязоха от града и отиваха към Него.

А Междувременно: 31 Между това учениците молеха Исуса, казвайки: Учителю, яж. 32 А Той им казва: Аз имам храна да ям (месо), за която вие не знаете. 33 Затова учениците си говореха помежду си: Да не би някой да Му е донесъл нещо за ядене?

Вижте за какво говорим – мляко и месо. Плътски и Духовни. Бебета и зрели.

Исус ни дава Неговото определение за „месо“. Те казват на Исус: „Учителю, яж“ и имат в предвид физическа храна. А Той им казва: Аз имам „месо“ да ям, за което вие не знаете“. Исус говори за духовното месо. И те си казват: „Някой да не би да Му е донесъл храна?“ Обаче Исус им казва: **„Вие не разбирате! Моето месо е да върша Волята на Онзи, който ме е пратил!“**

Библията казва, че ние трябва като новородени младенци да копнеем, да желаем чистото духовно мляко, за да можем да пораснем! Това чисто духовно мляко на Божието Слово - това е мляко (показва Библията). Всичко, което е тук, е мляко. Тук няма месо. Защо? Защото се казва: **“Пожелавайте чистото духовно мляко на Словото!”**

Когато четеш Словото - млякото, което го поемаш, то те прави да растеш. Но, ако ти искаш да ядеш месо, тогава млякото трябва да те накара да действаш според него. И когато ти започнеш да действаш според млякото – Словото, **ТОГАВА ТО СТАВА МЕСО ЗА ТЕБ!**

Защото „месото“ е да вършиш Волята!

Млякото ти казва каква е Волята, а „месото“ е да вършиш Волята на Бог!

Няма как да получиш месо като пиеш мляко! Единственият начин да получиш „месо“ Е ДА ВЪРШИШ ТОВА СЛОВО! И като се упражняваш, чрез практика, ти се научаваш да разпознаваш „доброто от злото“.

Като вършиш „млякото“ (Словото), то става месото на твоя живот! И здраво, твърдо месо се дава на пълнолетните. Ти няма как да пораснеш, ако пиеш само мляко. Ти растеш като изпълняваш това мляко!

Не бъди само слушател на Словото, да заблуждаваш сам себе си! Но бъди и изпълнител, вършител на това Словото! Ти растеш като вършиш Словото!

Може да вземеш едно списание по бодибилдинг. И може да си купиш и видеозапис с упражнения и може да си седнеш на диванчето и да си четеш списанието по бодибилдинг и да си гледаш упражненията от видеото и да ядеш чипс. И да си седиш и да си ядеш и след 30 минути да отидеш в друга част на къщата си и като видиш някого да кажеш: „Пхууух, уморих се! Гледам тия упражнения... Направо много изтощително! Развих такъв апетит докато ги гледах. Сега един сладолед да си взема, да се освежа“. Може и цял ден да си четеш списанието по бодибилдинг – е, няма да се сдобиеш с големи мускули! Единственият начин да натрупаш мускули е като вземеш това, което си прочел и си научил от списанието и после си вземеш тежестите и започнеш сам ти да правиш нещата, за които си чел! Ето така растеш и в Духа!

Семето ще си остане семе, ако си стои просто на полицата! Но когато ти посееш това семе в почвата и го подхранваш, то започва да расте! **БЪДЕТЕ ИЗПЪЛНИТЕЛИ НА СЛОВОТО!**

Точно това ще направим тази вечер. Вие вече сте слушали доста. Тази вечер ще вършим това, което сме слушали. Амин!

НАСТАВЛЕНИЯ ОТ ПРАКТИЧЕСКАТА ВЕЧЕР

Тази вечер ще служим, но искам да ви напомня, че това не е нещо, което трябва да се проточва дълго време, защото Бог вече всичко е свършил на кръста. Амин! Единствените хора, които се молят с някакви дълги молитви, са тези, които си мислят че нищо няма да стане. И затова се молят доста дълго с надеждата, че най-накрая нещо ще се случи. Ние наричаме това молитви като стрелба с пистолети. „Надяваме се“, че като се изстреля патрона той ще улучи все нещо. Обаче тази вечер няма да действаме така! Библията казва, че фарисеите обичаха дългите молитви. Тази вечер ние няма да сме като тях. Да ви кажа честно не е нужно и да се молим така, както повечето хора си мислят. Искам да си припомните това, за което говорихме по време на целия семинар, че ние се предполага да правим тези неща в ежедневието си. А в бита, в ежедневието си нямаме много време за дълги молитви. Ние трябва да сме готови да освободим Божията сила върху хората за един миг! Когато започнахме да служим, ето какво съм открил. Когато минаваш бързо от човек на човек като полагаш ръце за да освободиш Божията сила за изцеление, то Божията сила протича по-бързо и по-силно, защото ти всъщност я изискваш, ти я поддържаш така. Нужни са 4 секунди, за да премине Святият Дух от мен към човека. Всъщност Той вече е задвижен. Затова просто се настройте, че ще приемате от Него. Позволете Му да ви изцелява сега.

Ето някои неща, които са инструкции и аз ще ги подкрепя с няколко стиха. Единствената разлика в това как правим нещата на улицата и тук сега е, че тук всички вие знаете какво да очаквате. Когато хората започнат да ви служат, те знаят какво правят и вие знаете какво да очаквате. Там на улицата, хората не знаят какво да очакват.

Не може да се отнасяте към хората на улицата като към църковни членове! Ако сте на пешеходната улица и видите някой човек, който се нуждае от изцеление, отивате до него за да послужите. Но вие не искате той да падне на земята под Божията сила! Амин! Ако се допрете до някого и той падне, то ще ви заключат, ще ви арестуват! Затова не очаквайте Бог да действа така. Амин! Обаче църковните членове могат да паднат под Божията сила понеже знаят, че разпоредителят седи зад тях и ще ги хване. В нашата църква, когато спряхме да използваме разпоредителите като „прихващачи“ на падащите, „стана чудо“! Изумително беше колко хора спряха да падат. Аз им казах: „Ако паднете, по-добре да е от Бог и Той да се погрижи за вас, защото никой друг няма да ви хване“. Ако е от Бог (падането), то няма да пострадате! Ако се нараните е ваша вината, защото това не е било от Бога (падането ви - било е от вашата емоция).

Пак казвам, ако някой падне под силата на Бог, Бог няма да позволи човека да бъде наранен!

Тази вечер няма да имаме прихващачи на падащи! Амин! Ако тръгнете така лекичко да се накланяте, аз ще ви издърпам обратно в позиция, защото падането не означава, че Бог те докосва и изцелява! Божията сила е тази, която те изцелява! Ти може да имаш Божията сила в себе си и без да падаш.

Основният аспект на това, което искам да ви кажа е, че това нещо е за ежедневието. Това, което ще направим тук, можете да го правите и къщи, и на улицата и навсякъде. Не винаги е толкова забавно. В църквата може да се забавлявате, да ви е хубаво. Там имаме повече свобода. Там можем да се отпуснем и да видим как Божията сила се движи и какво може да направи.

Но искам да разберете, че всичко това, което виждаме външно като проявление, не означава само по себе си дали това е Бог или не е Бог!

Преди няколко години бях в една руска църква във Ванкувър. Понеже те говорех руски език, а аз не го говоря, то аз не можех да ги разбирам какво си приказват. Затова имах преводач. И преводачът беше с мен за известно време. И в момента, в който аз бях готов вече да служа на хората, преводачът изчезна някъде. Отиде някъде и не го видях повече. Аз седя и след някакво време си казвам, че трябва за започвам вече със служенето. Там имаше между 800 и 1000 души. И аз съм единственият, който щеше да се моли за тях. И знаех, че това ще продължи известно време и затова не можех да чакам преводача повече! И тогава осъзнах: „Те не ме разбират; аз не ги разбирам тях, но това няма никакво значение! Без значение какво ми казват те, аз така или иначе едно и също нещо ще си правя! Ще ги хвана за ръцете, ще освободя Божията сила, Божията сила ще влезе в тях, ще ги изцели и докато това стане, аз вече ще съм минал през още няколко човека“. Защото аз просто хващам хората и не е нужно да разговарям с тях, защото не ги разбирам. Така че не мога да ги питам какво не е наред с тях, защото и да ми отговорят, аз няма да ги разбера. Затова просто ги хващах за ръката, освобождавах живота на Бога и казвах: „Бъди изцелен в името на Исус!“ Пусках човека и отивах при следващия. Средно на човек по 15 секунди. Отне ми няколко часа, за да мина през всичките хора. Аз не знам какво ставаше с тях тогава. Това стана в събота вечер. В неделя сутрин, отиваме на църква и пастор Сергей казва: „Искам да чуя свидетелства. Ако вие сте били изцелени, моля елате напред и свидетелствайте“. На мен ми се стори все едно цялата църква се вдигна и се понесе напред. И той ги спря и каза: „Не, не! Не, ако са се молили за вас да дойдете напред! Само ако сте изцелени!“ Всички се огледаха и пак всички продължиха напред. Отне ни няколко часа за да изслушаме всички свидетелства. Тумори, очи, сърдечни проблеми, уши, болки по тялото, колена, артрит... Аз дори не знаех и една болест и симптом, за който се бях молил. Тогава осъзнах, че „отговорът“ е винаги един и същ (изцеление). Тогава „въпросът“ няма значение! Амин!

Осъзнах, че Бог е много по-голям отколкото аз си представях. Но също така разбрах, че не е нужно аз да знам, защото така или иначе аз нищо не правя *(за да бъде някой изцелен – Божията сила го прави)*. Бог знае! Бог е Този, който си изцелява хората. Амин!

Колко от вас тук бяха на семинара - май всички. Добре. Всеки може сам да си положи ръката върху себе си. Това работи! Аз съм си полагал. Вземете и вдигнете дясната си ръка и я сложете на рамото на човека до вас. Виждате ли, това е начин за полагане на ръце. Просто искам всеки да послужи на някого тази вечер. Затова ще ви споделя още някои неща. Ще ви кажа две важни неща:

- 1) Трябва да осъзнаете, че това е нещо за ежедневието ни живот. Амин! Това е, което трябва да правите всеки ден
- 2) Можете да го правите и едновременно с това да се забавлявате, да се наслаждавате, да се радвате в това, защото за това сте родени. Амин! Да се радваме в Нашия Бог!

Тук няма да правим никакви драматизации. Ще бъдем нормални хора. Просто ще обичаме другите. Ще покажем на Бог, че Го обичаме като обичаме Неговите хора! Аз ще се отнеса с вас така, както искам вие да се отнасяте към мен. Искам да знаете, че няма да правя шоу от вас, защото не искам вие да правите шоу от мен. И никой не иска такива работи да се случват по

улиците! Затова искам да бъдете загрижени и да се отнасяте с уважение към другите! Да им покажете уважение и респект!

Ако го направите без да привличате голямо внимание и към себе си, и към човека, за когото се молите, то Бог ще продължава да върши все по-велики и велики неща чрез вас.

Но ако искате да правите шоу от хората, тогава това означава, че вие вършите тези неща, за да си подхранвате собственото его!

Просто обичайте Бог; обичайте хората. Ако отидете на погребение и човекът, който е загубил най-близкия си, седи на първия ред, какво можете да кажете на този човек за да му помогнете, освен да възкресите близкия му? Друго какво можете да направите или да му кажете, за да му помогнете? Какво правиш, когато не може да кажеш нищо, обаче искаш да покажеш на даден човек, че го обичаш? Просто стоиш там, потупваш го по рамото и му показваш: „Тук съм зад теб. Загрижен съм за теб“. Амин! И след това си отиваш и си сядаш на мястото. И това е, което ние правим. Може просто да отидете при някой човек и да покажете загриженост, обич. Божият Дух ще следва вашите намерения. Ако вие възнамерявате да покажете на някого, че сте загрижени, Святият Дух ще тече през вас!

Нека ви кажа някои подробности. Помнете: не е нужно непременно да слагате ръката си на тази част от тялото, която човека го боли. Амин! Защото може да е много неподходящо! Така че не е нужно да правите това. Вие можете да постъпвате по един и същ начин всеки път.

Аз съм се молил вече за толкова много хора, че всеки път, когато така си протегна ръцете (в готовност за служене), Святият Дух вече започва да се движи, още докато си протегна така. Аз Го усещам. Не е нужно да Го почувстваме непременно, разбира се, но това е за друг разговор. Но аз обикновено Го усещам, защото с Него сме работили заедно вече толкова време и Той знае, че аз ако застана така, в тази поза с ръцете напред и дланите нагоре, значи съм готов да хвана ръцете на някой човек, за да му послужа. Затова Той започва да тече през мене, защото иска чрез мен да докосне ръцете на някой друг човек (за да му донесе живот и изцеление).

Вие можете да направите това и ако го правите всеки път по един и същ начин, то Святият Дух ще свикне с вашия маниер и ще започва да тече. Така че зависи от вас как ще освобождавате Божията сила. Открийте вашия начин, който да е простичък и приличен; начин, който да можете да използвате всеки път и навсякъде.

Не мога да отида при някой човек на улицата и да положа ръка на главата му! Ако направиш това, то хората просто ще се отдръпнат от теб. Ако се опитам да положа на някого ръка на главата му, а той е висок човек, то аз трябва да се вдигна и да стоя на пръсти. Между другото, в началото точно това правех и в края на вечерта и още повече на следващата сутрин, направо не можех да се движа, не можех да си помръдна ръката, болеше ме. Тогава започнах да разсъждавам кое ще е по-лесно и по-удобно на мен. Начин, по който да служа, друг. Ами ей така – като си протегна ръцете напред и така да хващам хората за ръцете. Аз подканвам с движението на ръцете си хората да протягат и те ръцете си към мен с разтворени длани надолу. Аз хващам ръцете на човека от страни, като пръстите ми са точно под техните пръсти. Пръстите ви не трябва да са под дланите им, защото ако тръгнат да падат, ще ви сграбчат с пръстите си, ако те са свободни. И вижте, в тази поза, ако тръгне да пада, моите пръсти са свободни и мога да я пусна в момента, в който тя тръгне да пада, за да не ме повлече. Много практично!

Тези неща не ги учим в „библейското училище“! Учим ги като служим. Обаче, ако сте в моето библейско училище, ще ги учите! Но ние не учим неща от рода „да цапвате някого по челото с едната ръка, а с другата да го отсичате леко през кръста отзад“ за да падне „под помазанието“. Не учим такива неща. Понеже хората са правили такива неща и казват „А, вие ги бутате, за да паднат“. Затова ние спряхме да служим като полагаме ръка на челото, за да не си мислят хората разни неверни неща. Сега учим така с хващане на пръстите на човека. Така служим с „полагане на ръце“. Така, по този начин, вижте, че аз не мога да накарам от само себе си човека да падне. Виждате ли? (показва) Ако тръгне да пада човекът, това не е поради мен и не е моя вина. Амин! Това значи, че ако тя тръгне да пада, това трябва да е от Бог, освен ако не е от нейна емоция. И никой не може да ни обвини в нищо. Също може да карате хората, ако някой има проблем със стомаха, и преди да се сетя това с ръцете напред и захвата за пръстите отстрани, аз ги карах да си сложат те ръка на стомаха и аз докосвах с два пръста ръката на човека и така освобождавах Божията сила. Това е напълно възпитано и културно.

След това се сетих за това с ръцете, което практикуваме сега, понеже видяхме, че то работи винаги и е добро. Така дори повече хора се изцеляват по-бързо, защото вижте позата, в която сме – и служещият, и този, на когото се служи, са с ръце опънати напред, които се докосват до пръстите със захват отстрани на дланите на този, на когото се служи – служещият, от когото протича Божията сила, е като кранче, а докосващите се ръце са като прави тръби, през които Тя преминава безпрепятствено, директно до другия. Амин! И не забравяте приличното разстояние между двамата души. Освен това, тази поза е като проводници. Просто включваш веригата. Двойно електричество. Амин!

Отивам до човека, хващам ръцете му и казвам: „В името на Исус, бъди изцелен! Сега!“ и броиш едно, две, три, четири и пускаш ръцете след като си освободил Божията сила. Амин! И съм готов да премина към следващия, защото Божията сила следва твоя глас! Божията сила ще направи това, което ти говориш. Той ще последва твоите намерения. Твоите думи, твоя глас ще последва. Затова ти освобождаваш думите, за няколко - три, четири секунди задържаш човека и го пускаш.

Ето какво сме открили. Ако човекът, на когото служиш, не знае как да приеме, ако не знае как да си вземе това, което му се дава, тогава ако ти държиш ръцете му повече от това време, след като си освободил Божия живот към човека, той отива в него, той обаче не знае как да го приеме и животът се връща обратно към тебе. Така че, ако задържите твърде дълго ръцете хванати, вашите към човека отсреща, животът просто ще влезе в него и ще се върне обратно към тебе. Затова задържайте ръцете си за неговите ръце само няколко секунди, колкото са необходими потока на живота да влезе в отсрещния и да няма време да се върне към вас, ако човекът не знае как да приема. Целта е този поток на живот да си остане в него и да върши делото си! Амин!

Още нещо. Да кажем, че Адам и аз се разхождаме по улицата и се оглеждаме за хора, за които да се молим. И виждаме тази млада жена, която решаваме, че се нуждае от помощ. Аз отивам при нея, ще ѝ подам ръка за ръкостискане и докато ѝ държа ръката в ръкостискането ще ѝ говоря – ето къде е ключът. Когато ти се представяш на човека, хвани го за ръката, да имаш контакт с него чрез ръката си, защото това си е „полагане на ръце“. Ако вие възнамерявате това да бъде „полагане на ръце“ – то е полагане на ръце! Аз вече вътрешно съм решил, че ще ѝ служа и хващайки я за ръка, аз говоря и Святият Дух вече започва да тече към нея.

И така, доближавам се и казвам: „Здравейте! Казвам се Кари Блейк“ и така стоим в ръкостискане. **„Здравейте! Казвам се Кари Блейк. Искам да ви послужи. Забелязвам тук някакъв проблем и искам да знаеш, че сега ти си изцелена, в Името на Исус!“** и я пускаме. И казвате: **„Моля проверете се“**. И жената казва: „А, болката я няма!“ Но ако човекът каже: „Ами по-добре е, но не си е тръгнала болката!“ Тогава му казвате: **„Добре. Гледай сега! В името на Исус, сега, бъди изцелена! Сега проверете отново“**. И жената казва: „А, няма я вече!“ Амин!

Ето така служиш на хората, по този начин! Къде е ключът тук? Затова извиках Адам да дойде при нас за да покажа и кажа нещо много важно. Това, което обяснявам, е валидно и за улицата, и за църквата. Да речем, че Адам е „прихващачът“, следи и стои отзад близо до жената, за да не падне тя. Когато аз почна да се моля за жената, ако Адам знае какво трябва да прави, той няма да докосва жената по време на моята молитва! Това е много важно! Той ще спазва благоприлично разстояние. Защото, ако той започне да я докосва, да я подпира по някакъв начин (а разпоредителите много често правят това - идват зад човека и се допират до него като превенция той да не падне или защото искат и те да се молят). **ОБАЧЕ Е НЕУЖНО САМО ЕДИН ЧОВЕК В ДАДЕНИЯ МОМЕНТ ДА СЕ МОЛИ!** Защо? Защото аз не знам тя на какво духовно ниво е! Не знам къде се намира в момента, в Духа! Тя може да не е отворена да приема от Святия Дух! Затова аз трябва да съм сигурен, че всяка частичка, която освобождавам към нея, влиза в нея! Ако Адам или някой друг ми е партньор и ние си кооперираме, най-вероятно и той е духовно чувствителен и е приемащ, отворен за Святия Дух. И помнете, че Святия Дух работи като електричество, на същия принцип. Така че, ако аз се докосна до нея, то Божията сила отива в нея и остава там, ако го правя както вече говорихме. Но, ако в този момент на молитвата ми, той се допре до нея, може Божията сила да мине през нея и да отиде в него, който се явява последна брънка във веригата. Разбирате ли? Жената нищо няма до получи; ще е просто като един проводник.

Това съм го изпитал. Всичко, което ви поучавам, аз съм го изпитал! Веднъж се молих за един човек и докато се молих за него, неговият приятел мина така отзаде му, защото се страхуваше да не падне приятеля му. Аз държа човека за ръце и усещам, че Божията сила тече от мен към него, но човекът, за когото се моля, просто седи и ме гледа така неразбиращо сякаш ме пита: „Какво става тук сега? Нищо не става“. И аз си мисля: „Ама какво се случва сега?“ Затова погледнах така зад него и виждам приятеля му, който беше минал зад гърба му и си беше сложил ръката на рамото му отзад и беше ей така, люлеещ се опиянен, като хванат от електричество. Почти беше се сгромолясал. Той беше поел цялото помазание и сила, която аз бях освободил! Затова аз го плеснах за ръката и го отделих от приятеля му. И когато той си отмести ръката, аз хванах другия и в момента, в който го докоснах: „Бам!“, направо го отнесе силата.

Затова недейте да се допирате до някого, освен ако не сте вие човекът, който служи в момента!

Ако се молят за вас, то позволявайте само на един единствен човек да ви докосва по едно и също време.

Ако пък всички вие, група от хора, искате да се молите заедно за един човек, правете така: един човек полага ръце на човека, а всички останали, другите желаещи да се молят също, те полагат ръце един на друг в колона - на моления се. По този начин знаете дирекцията, посоката, където насочвате силата и тя е за човека, за когото се молите. Всеки от вас става проводник и накрая молещият се освобождава цялата сила върху този, за когото се моли. Амин!

Това са основни, прости неща. Сега, ще направим така. Вие ще се представите. Първа стъпка: „Здравей! Моето име е Лидия. В името на Исус, бъди изцелен, сега!“ Забележете! Кога ще се докоснете до ръцете на човека? Когато кажете „Сега!“ Какво означава това „сега“? Откъде съм го получил това „Сега!“? От жената с кръвотечението. Тя си каза: „Аз ще се изцеля, когато се докосна!“

„Бъди изцелен, СЕГА!“ Когато се докосна! Казвам на Бог: **„Ти каза, че на когото положи ръце, той ще бъде изцелен“**. Очаквам човека да се изцели в момента, в който се допра до него. Аз определям в себе си момента на неговото изцеление.

Ако човекът определя момента на неговото изцеление като си каже: „Като ме докосне този служител, аз ще бъда изцелен!“, тогава вече имате двама души, които са се съгласили относно това нещо. И двамата казваме в себе си едно и също нещо. Сега, ние комбинираме няколко принципа действащи в едно:

- Принципа от Марк 16:18 – ще полагат ръце на болни и те ще оздравяват;
- Принципа на молитва на съгласие, Матей 18:19 – Ако двама от вас се съгласят...

Просто тези два принципа ги прибавяме заедно. И става още по-силно! Не е ли простичко? Няма нищо странно тук! Просто нещо, което всеки може да направи и то навсякъде. Точно това и ще направим тази вечер. Амин!

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА ПРОПОВЕД ОТ 07.05.2017г. – ЕПЦ-Варна

Бог прави невероятни неща навсякъде, където сме били. Ние виждаме голям глад в хората за истината и за Божията сила. Доброто нещо е, че когато хората имат този копнеж, тогава Бог отговаря на копнежа на сърцата им.

Апостол Павел казва, че той не дойде с хубави думи, а с проявление на Духа и на сила:

1 Коринтяни 2:1,4

И аз, братя, когато дойдох при вас, не дойдох с превъзходно говорене или мъдрост да ви известя Божията тайна; ...4 И говоренето ми, и проповядването ми не ставаха с убедителните думи на мъдростта, но с доказателство от Дух и от сила;

Когато ние пътуваме и поучаваме и споделяме, то Божията сила е там, присъстваща, защото Той работи във и чрез своите хора.

Тази сутрин искам да споделя няколко неща с вас относно: защо Божията сила протича. И искам да осъзнаете нещо като начало: Божията сила всъщност е много механична. И абсолютно всеки един човек може да ходи в Божията сила (всеки приел Духа).

Но ако ти решиш да ходиш в силата на Бога и Бог се радва, когато ти вземеш това решение... Но ако го вземеш, има едно нещо, което е жизненоважно за теб! Кое е това? **Да пазиш сърцето си и да се проверяваш редовно, да се изпитваш сам себе си.** И един начин да си помогнеш в този процес е точно това, което ще споделя с вас тази сутрин.

Много хора ходят в Божията сила, но не пазят сърцата си! Изкушението на силата, на славата ги отклонява и те не остават близко до Исус.

Тази сутрин искам да разберете следните неща:

- Всички трябва да гледаме „**навън**“! Трябва да открием хората, на които можем да помогнем, хората, които се нуждаят от Евангелието, за да можем да донесем Божията сила до тях.
- Винаги също трябва да гледаме и „**нагоре**“! Да поддържаме живо взаимоотношението си с нашия Баща и да живеем като ученици на Исус Христос!
- Другата посока, в която също трябва да гледаме, е „**навътре**“. Да пазим сърцата си от оръжията и опитите на врага да ни отклони от Пътя.

Ще споделя с вас няколко стиха. И започваме да четем от Йоан 14 глава. Едно от нещата, които съм забелязал в живота на мъжете и жените, които Бог през вековете е използвал много мощно е, че всеки един от тях е изпитвал изключителен респект към Божието Слово. И колкото повече аз самият ходя с Бог, толкова повече обичам Словото Му и все повече осъзнавам, че това не е просто мастило върху листи, това не са просто изписани думи. Неговите думи наистина са дух и живот! И когато вие четете и изучавате Неговото Слово, вие ще видите Неговата благодат и мир и сила!

Много хора вече са говорили това, което ще ви споделя днес. И причината много пъти да не ходят в сила, обаче, е понеже те нямат баланс. Баланс между Словото и между това, което Исус ни каза да вършим.

Ще четем от Йоан 14 гл. Но преди да го направим, искам да ви прочета един стих от Йоан 8.

30 Когато говореше това, мнозина повярваха в Него.

И следващия стих ни казва: *31 Тогава Исус каза на повярвалите в Него юдеи: Ако пребъдвате в Моето учение, наистина сте Мои ученици; 32 и (тогава) ще познаете истината и истината ще ви направи свободни.*

Когато Исус казва „Ако пребъдвате в думите ми“, Той няма в предвид просто да четем Словото Му! Дори няма в предвид просто да го изучаваме само. Той говори, че ние трябва да приемем Неговите думи в сърцата си и да ги живеем! Всяка една част от Словото! А не само тази част, която ни обещава сила! Защото, ако искаме да ходим постоянно в Неговата сила, трябва да знаем две неща:

- 1) Ако ти е дадена сила, то това е с определена цел! И не е за да станеш богат или известен, а за да си благословение ЗА ХОРАТА! Ти имаш това, което си получил, за тях!**

Всичко в църковната система всъщност свидетелства срещу това. В много случаи виждаме как църквата се управлява като бизнес. И когато отиваш на църква, все едно си част от някоя фирма или компания. Ти не си един от хората, които се вземат под внимание, а просто все едно си част от персонала. Обаче, ако останеш достатъчно дълго там, ще се издигнеш. И евентуално накрая, може да ти дадат и позиция. И ние си мислим, че позицията в църквата се равнява на позиция в Бога или в Духа. Да, би трябвало да е така! Но не винаги става точно така!

В „света на църквата“ сме станали като света! Имаме си „супер звезди“, имаме известни личности. Но едно нещо, което е вярно за всички „известни“ хора, е, че те не са мъртви! Такива хора привличат вниманието към себе си, живеят от вниманието на хората. И ние сме създали един съвсем нов вид фарисеи, които да почитаме. И непрекъснато им казваме колко са велики, колко са страхотни! Правим „паради“ за тях и ги почитаме.

Обаче, ако тази система беше системата, която Исус искаше, Той нямаше да утвърди Новия завет. Защото те си имаха тази система вече в юдеизма.

Исус каза, че Неговият път не е този път! Той каза, че Неговият път, към който ни води, е Пътят на умирането за себе си!

Исус никога не позволяваше на тълпите да Му ръкопляска за да Го прославят за това кой беше Той или за това, което правеше!

Много от вас тук днес имате желание да бъдете използвани от Бог. Това е добро, ако причините, поради които го желаете са правилните, а не просто за да постигнеш нещо за себе си; не за да станеш „някой“! Аз самият започнах служението си не за да съм известен, а защото дъщеря ми умря. И когато я погребяхме знаех, че съм в началото на едно пътуване. Защото всичко, което исках да направя, беше да се убедя и да помогна друго дете да не отиде в гроба по този начин. Родителите не трябва да погребват децата си! Но това се случи с мен. И исках да разбера „Защо?“ И знаех, че това което ще открия, трябва да го споделя с други. Затова започнах да изследвам и Божията благодат ме доведе до истината. Имаше много неща, които се говореха в църквите по това време. Казваха ни, че трябва да се молим, да постим, да правиш какво ли не, за да накараш Бог да те използва. А истината е (това, което вече Божията благодат откри), че нито едно от

тези неща не задвижват Бога! **Ако правиш тези неща, то единствената им полза е, че ти помагат да умреш за себе си!**

Гледаме към делата и думите на Исус. Той ни дава невероятни обещания; обещания за сила. Казва ни, че ще вършим Неговите дела, същите и дори по-велики. И след това ни казва в Матей 28 и в Марк 16, че:

- Ние можем да изгонваме демони, духове, които са били около нас дълго време. Те трябва да се покорят сега на нас, в Неговото Име, в името на Исус;
- Казва ни, че можем да полагаме ръце на болни и те ще оздравяват;
- Казва ни, че можем да говорим нови езици, защото Святият Дух живее в нас и ни дава сила.

Всички тези обещания са невероятни. Често чуваме как някой ги цитира и много хора ги преследват, искат ги. **Но забравяме останалата част от учението на Исус:** обичай Бог, обичай ближния си, моли се за тези, които те преследват, прави добро на тези, които ти причиняват зло.

Ако искаш да бъдеш издигнат от Бог, трябва да умреш за себе си! Ако искаш да бъдеш издигнат, трябва да се снишиш!

Обаче, в църковната система това не се харесва! И ако искаш да бъдеш издигнат, започваш **да се хвалиш, да се изтъкваш**. Ако искаш да си нещо в църквата, започваш да се хвалиш какво ти е говорил Бог, как ти е говорил Бог - на тебе!

Но ние трябва да разберем какво всъщност каза Исус. Той каза: „Ако искате да бъдете Мои ученици, трябва да се отречете от себе си! Трябва да вдигнете кръста си! Всеки ден да го носите!“ Това означава, че всеки ден ти трябва да умираш за нещата, които „ти“ искаш да правиш. А ти трябва да положиш, да пуснеш своя живот и да вземеш живота на Исус! Животът на Исус не беше никак лъскав. Той не се возеше в лимузини, нито имаше частен самолет. Исус обикаляше пеш. Дори каза на един, който така се чудеше дали да Му стане ученик: „Аз нямам дом, нямам собствен дом, нито място където да положа глава“.

Трябва да решим дали да бъдем като своя Господар и Учител, ако Той действително е нашият Господар и Учител! Тогава ще откриете, че просто всичко е една суета, една пара. И всичко, което има значение, е Неговият Живот да протича през теб.

Аз изучавах, и изучавах, и продължавам да го правя. Но преди доста време, докато изучавах Словото, просто се препълних с Него и имах отговори на въпроси от Писанията - стихове, с които да отговоря абсолютно на всеки въпрос. И колкото повече се изпълвах със Словото на Бог, се молах: „Господи, дай ми шанс да кажа на някого тези неща“. И Бог е направил невероятни неща. Позволил ни е ние да имаме влияние на различни места по света.

Най-ценното нещо, което имам, не са пътуванията или признанието, което получавам служейки. Най-ценното, което имам, е моментът, в който мога да се отделя от всичко и да прекарам време с Него и Словото Му, да отида на разходка и просто да разговаряме с Бог и да общуваме заедно и да знам, че Той ме слуша и аз мога също да чувам гласа Му; да знам, че без значение какво става, Той е с мен и няма да ме остави, но ще бъде с мен във и през всичко, което се случва.

- 2) Второто нещо: първото, което казахме беше за ходенето в силата на Бог е, че го правим заради хората. Второто е: **да пребъдваме в Него! Да се научим да стоим в Него!**

Ако ти си известен и това става, когато ти стоиш „пред хората“, когато хората искат да те слушат... Исус преживя това - имаше една седмица, през която всички го поздравяваха, викаха, хвалеха го; следващата седмица обаче същите тези хора викаха: разпъни го!

Не може да основаваш своя живот и ходенето си с Бога на приказките и хвалбите на хората! Много пъти ти си просто „породният човек“, докато дойде следващият. И ние се превръщаме в театър, в едно шоу за хората.

Когато Ирод искаше шоу от Исус, Исус да ми покаже чудо, Исус отказа да го направи. Но Исус продължаваше да ходи и да служи на хората.

Единственото безопасно място за теб за да ходиш в сила, е да си умрял за себе си! Иначе ще станеш „корумпиран“. Ще започнеш да вярваш на това, което хората приказват за теб. Като ти кажат колко си велик, колко си невероятен - ще им вярваш. И колкото повече вярваш това, толкова повече ще се отделяш от Бога. И скоро няма да имаш никаква сила и ще трябва да използваш някакви други прийоми, за да привличаш хората към себе си. А Писанията са много ясни. Виждали сме го и в живота на Божии хора в историята.

Попитали великият Джон Уесли, който е събирал огромни тълпи: „Как може така да сбиращ такива множества?“ И той отговорил: „Аз съм се запалил за Бога. Целият горя за Него и хората идват да ме гледат как горя“. Той каза също така: „Ако аз имам сто души, които обичат само Бог и мразят греха, мога да разтърся портите на ада!“

И това е все още в Божието сърце и днес! Бог иска хора, които ще се запалят за Него и ще горят за Него. Обаче искам да знаете, че огънят може да бъде както съзидателен, така и разрушителен.

Ти искаш да си запален за Бога, да гориш за Него, но ако това действително е Божият огън, който те изгаря, то докато той ще гори ярко за да може светът да го види, той също ще изгаря и всички онези примеси в теб, които Бог не иска да са там.

Божият огън може да бъде разрушителен за твоя живот. Но той ще създаде Неговия живот в теб!

Има хора, които са решили просто да прекарат време с Бог, което предполагам не е никак лошо, но дори и когато те правят това, имат една единствена причина и тя е „да ходят в силата на Бога“. Бог не е идиот. Той знае мотивите ти защо прекарваш време с Него. Той знае с какво сърце идваш. И знае, когато идваш при Него просто за да сте заедно. Защото това е Неговият копнеж! И после, когато ти решиш да отидеш в света, ще носиш Него със себе си. И няма да има значение, ти няма да се стремиш да получиш сила, за да отиде силата с тебе всред хората. Защото когато ти пребъдваш в Бога и Той пребъдва в тебе, навсякъде където отиваш ти Той отива с теб. Така, че ти никога не си без Него и следователно никога не си без сила. Знаеш, че твоята помощ е винаги там и забравяш за себе си и оставащ Бог в тебе да служи на хората.

В Йоан 14 глава ни се казва (знаем ги тези стихове), че трябва да вярваме, че Отец е в Него и Той е в Отец! И казва, че пребъдващият в Него Отец върши Своите дела.:

10 Не вярваш ли, че Аз съм в Отца, и че Отец е в Мене? Думите, които Аз ви казвам, не от Себе Си ги говоря; но пребъдващият в Мене Отец върши Своите дела.

И в 12 стих ни казва, че ако вярваме в Него можем да вършим същите дела като Неговите:

12 Истина, истина ви казвам, който вярва в Мене, делата, които върша Аз, и той ще ги върши; защото Аз отивам при Отца.

И в 13 стих ни казва:

13 И каквото и да поискате в Мое име, ще го сторя, за да се прослави Отец в Сина.

И в 14 стих го повтаря:

14 Ако поискате нещо в Мое име, това ще сторя.

Но вижте 15 стих:

15 Ако Ме любите, ще пазите Моите заповеди.

Какви са Неговите заповеди? Обичай Бог, обичай ближния си, както себе си; отнасяй се с хората така, както искаш те да се отнасят с теб; ако са болни полагай ръце, освобождавай ги. Защото това би искал на теб да направят, нали?

Обикаляли сме по цял свят. И аз никога не съм се молил дали трябва да тръгна или не трябва да тръгна. Не е нужно да се моля дали да ида по света! Защото Бог вече ни е дал заповед - идете по целия свят! Не е нужно да се моля за това, това си е заповед. Така че, когато ме поканят някъде, аз отивам. Никога не се моля. Това, което ние трябва да направим от наша страна, е да си подредим програмата.

Исус каза, че вярващите ще полагат ръце на болни. Не е нужно да се моля дали да го правя или не. Ако има болен човек пред мен, Бог иска да положи ръце на него. Това е заповед! Това е обещание. И ние просто го изпълняваме!

И Бог ни води навсякъде по света и ние виждаме как Той върши невероятни неща. Ако започна сега да ви разказвам свидетелствата, може и месец да си останем тук. Всеки ден се случват и преминаваме от свидетелство на свидетелство. Но трябва да разберем, че вярата угажда на Бог. Така че, ако ние искаме да угаждаме на Бога, трябва да живеем във вяра. Ако искаш обаче да ходиш във вяра, първо трябва да разбереш Кой е Бог! Вярата простичко означава да познаваш Бога!

Когато ти общуваш с Бога, когато ти си близко до Него, ти може да го попиташ: „Каж ми, Кой си Ти? Какво означава това, че Ти си Иехова Рафа? Каж ми Кой си Ти, Изцелителят?“ И Той ще ти каже: „Виж Сина ми. Той Ме изяви. Той показва какви са Моите дела като изцелител.“ И колкото повече Го опознаваш така, толкова повече ще виждаш Неговата любов! И колкото повече виждаш любовта Му, ще виждаш, че Той „иска“, Той „желае!“ И ако Той „може“, а понеже е Бог, Той може всичко и като знаеш, че не само може, но и иска, тогава просто трябва да осъзнаеш, че ти си Неговите ръце. И като познаваш Него достатъчно добре, ще знаеш, че няма нужда да Го питаш на кого да полагаш ръце и дали да полагаш ръце. Защото ти ще знаеш, че Той обича толкова много света, че даде Сина си за него. И ако Той даде Сина си, естествено е, че ще отдаде и изцеление. Това не подлежи на въпрос. И тогава твоята вяра в Него ще те води да полагаш ръце и Неговата сила ще бъде там да изцелява хората. И тогава, когато прекарваш време с Него, може да кажеш: „Господи, Ти каза на хората, че си Иехова Ире? Обясни ми какъв си Ти като Иехова Ире; какво означава да си Господ, който снабдява, който промишлява?“ И Той ще ти разкаже за народа на Израел в пустинята. Как 40 години се грижеше за тях. Всеки ден ги хранеше! Направи

им такива дрехи и обувки, че те не се износиха! И като ти разкаже всички тези неща, ти ще се развълнуваш. Ще си кажеш: „Това е изумително! Толкова много ги обичаше, че направи това за тях?“ И може да си поговорите за това и да Му кажеш: „Господи, толкова изумително си го направил! Виждам любовта ти към тях!“ И Той ще ти покаже още повече от любовта Си. И тогава ти ще Го попиташ: „Разкажи ми още, как свършва историята?“ И Той ще ти каже: „Не завърши добре. Те се измориха от Мене. Писна им храната, с която ги храних и започнаха да мърморят, да се оглеждат за нещо по-така. И колкото повече им показвах любовта си, толкова повече я приемаха за даденост. Обърнаха се към други идоли“. И тогава ти ще седнеш и ще плачеш заедно с Бог. Защото това, което израилтяните виждаха, беше храната! И не се промениха! И с Исус постъпиха по същия начин! Следвах Го, защото Той правеше чудеса, защото ги хранеше, а не поради това, което беше Той.

Но ето ни нас с вас тук. Хора, които познаваме Бог по-добре, отколкото тези тук го познаваха. За тези хора, които са изброени в Послание към Евреите, се казва, че те без нас не можеха да достигнат съвършенство. Те трябваше да ни дочакат. Изумително е това, което ни казва Послание към Евреите! Разказват се невероятни истории за изключителни хора, които са имали толкова силна вяра в Бог! Вяра, която е затваряла уста на лъвовете! Чрез вяра жените приемаха мъртвите си живи отново! Чрез вяра Червеното море се разтвори, раздели се и израилтяните минаха по сухо. И може да продължаваме и да продължаваме. Това е такъв невероятен живот на вяра, който тези хора са имали! Те ходеха с Бога! И Бог направи изумителни неща в тях и чрез тях. Те видяха как Бог отговаря на молитвите им, как Бог спасява живота им, как направи чудеса за да ги спаси.

И въпреки това Библията ни казва, че те всички умряха без да получат обещанието! Да, те получиха чудеса! Те получиха изцеление! Невероятно освобождение! Но те не получиха обещанието! И тогава дойде Исус. Тълпите го следваха и накрая Той им каза: „Не можете да бъдете Мои ученици, ако не се отречете от себе си! Не можете да бъдете Мои ученици, ако не оставите всичко друго! Не можете да бъдете Мои ученици, ако не Ме поставите на първо място, по-високо от всичко друго!“ И след това им каза: „Ако искате да бъдете мои ученици, трябва да ядете плътта Ми и да пиете кръвта Ми“. Това беше краят.

И много го оставиха! Не искаха да Го следват повече, защото това бяха тежки думи. А те търсеха лесния начин, както повечето християни днес: „Да кажем една молитва... Да си стиснем ръцете...“. И всичко вече за тях е ОК - „Супер“, „И сега вече ще чакаме Исус“.

„Имате проблеми? Той може да ви помогне, ако сте достатъчно добри!“, „Имате нужда от изцеление? Ммм, може би, някой път да, някой път не“. ТАКА ЛИ ЖИВЕЕШЕ ИСУС? ТОВА ЛИ КАЗА ТОЙ?

Исус каза това: „Искате да бъдете Мои ученици? Елате и Ме следвайте! Ходете в Моите стъпки!“

Нека този ум, който е във вас, да бъде обновен и да бъде Христовият ум!

Въпреки, че Той беше равен с Бога, Той реши, че няма да държи това равенство и се смири! Смири се до такава степен, до такова унижение, че отиде на кръст. И Той доброволно го направи. И въпреки това, в края на живота на Исус (*на тази земя, преди да се възнесе*), тази малка група християни – учениците, някои хора накрая ги нарекоха апостоли, но преди те да бъдат „апостолите“, те бяха „учениците“ (на Исус).

И тези ученици стояха и гледаха Исус (*когато застана пред тях преди да се възнесе*). И той им каза: „Идете по целия свят! Проповядвайте благовестието на всяко създание! Изцелявайте болните! Изгонвайте демони! Покажете Царството на хората!“ И аз съм сигурен, че те бяха развълнувани. И после Исус им каза: „Чакайте! Какво искам да направите? Искам да отидете! Но чакайте! Недейте да тръгвате, докато не получите обещанието! Обещанието от Отец, за което сте ме чули да говоря. Обещанието – Святият Дух да обитава вътре във вас и да ви дава сила да вършите това, което трябва да се свърши“.

Всички тези евреи, за които четем преди нас, умряха преди да получат обещанието, но следваха Бога. Въпреки това те никога не получиха обещанието. Умряха без да са го получили.

Аз разговарям с християни или поне такива, които се наричат християни, и съм чувал да казват неща като: „А, Бог казва, че ще ме изцели, обаче ако не го направи аз приключвам с Него“. Това е глупаво! Първо, Той вече го е направил, Той вече те е изцелил, вече е платил цената, вече е дал силата. Бог е дал изцеление! Въпросът е ти дали го приемаш. Аз мога по пощата да ви пратя някакъв подарък. Мога да платя за него, мога да го пусна по пощата, за да стигне до вашия адрес, до вашата пощенска станция и да си седи там, а вие никога да не си го вземете. И може да обикаляте и да говорите на хората колко съм лош: „Той обеща, че ще ми изпрати подарък, обаче аз не съм го виждал къде е. Не е дошъл до моята врата подаръкът. А той обеща, че ще го изпрати! Дори и ме излъга, че даже вече го е изпратил! Не знам защо така? Може би си има някакви причини за всичко това. Може би аз не заслужавам подаръка. Може би пък той в последствие е решил, че не ми трябва този подарък и ще е по-добре за мен да не го получа“. А през цялото време аз (който съм изпратил подаръка до пощенската станция на ваше име) си мисля: „Колко се радвам, че изпратих подаръка на този човек; той толкова се нуждаеше от него. Толкова съм радостен, че му го изпратих навреме, защото толкова много го обичам, че искам да го има този подарък“.

Бог ти е изпратил! Той казва: „Изпраща Словото Си, та ги изцелява“. Исус е Божието Слово! И Бог изпрати Своето Слово и Ги изцели!

Чрез Неговите рани вие оздравяхте! Това е свършено дело.

Ако аз дойда при вас да ви положа ръце, изцелението не се случва в този момент, когато го правя това да ви положа ръце. То е нещо, което вече е станало. Аз просто го доставям. И поради някаква причина, хората си мислят, че ще го получат по-добре и по-сигурно чрез ръцете на някой човек, а не директно от Бога!

Християнството означава да няма посредник! Да няма медиатор между Бог и човека!

Вие осъзнавате ли какво ви е дал Бог? Какво е снабдил за вас! Неговата любов към вас!

Вие не трябва да се борите, не трябва да го умолявате за да получите нещо от Него. И не трябва да чакате да дойде следващият „евангелизатор-изцелител“. Вие сте „едно“ със Самия Бог!

Ако Исус е вашият Господ, ако вие знаете, че Той е вашият Спасител, вие имате същата връзка с Него, която имам и аз! Просто трябва да изберете да повярвате в това! Това е най-простичкото нещо в света и защо някой път не получавате и не схващате нещата? Ами защото много мислите! Много се „напъвате“! Няма нужда да се напъвате. ИМА НУЖДА ДА МУ СЕ ДОВЕРИТЕ, ПРОСТО ДА ПОВЯРВАТЕ! Няма нужда да се „борите“. Просто си почивайте, **отпуснете се в Него! И просто**

приемайте от Него! Неговият Живот е вътре във вас. Той е Лозата, а вие сте пръчките. Много пъти обаче ние сме толкова заети, че не прекарваме време с Него. И колкото по-дълго време ти не прекарваш с Него, толкова повече умът ти започва да се ангажира с ежедневието.

Исус ни предупреди за това! Той каза в Марк 4 глава, че сеячът или че Той самият излиза за да сее семето. Семето е Божието слово. И ако ти го приемеш, то ще произведе плод в теб. Но ти може да позволиш нещата в този свят, грижите, проблемите да те разсеят и да изсмучат силата на Словото в теб. Ние не сме „приемни деца“, ние не сме „доведени деца“. Ние сме осиновени, ние сме свързани с Него! И Неговият живот протича през нас! Неговият живот е изцеление! Неговият живот е снабдяване! Всичко, от което се нуждаеш, вече тече вътре в тебе!

Ако ти просто си в постоянна връзка с Бог... Именно и затова всъщност полагаме ръце на болните - не върху болни християни полагаме ръце; полагаме ръце върху болни невярващи, защото те нямат живота на Бог вътре в себе си. Ние обаче го имаме и за това, нали трябва да им го дадем някакси! (Затова полага ръце върху тях) Полагаме им ръце понеже имаме изобилен, преливащ живот! Това означава, че ние имаме предостатъчно и може да дадем и на други! Когато невярващ е болен, полагаме ръце на този човек, за да позволим това, което е в нас, да потече и да прелее в него.

Но това не е единственият начин за да се получи този живот! **Може и с думи да стане. Може да кажеш: „Бъди изцелен! Нека ти бъде снабдено нужното!“** Едно и също е. И в един момент може да осъзнаеш, че може да освободиш някой човек, някой, който е опресиран или болен с един поглед! Защо? Защото това, което активира силата на Бога, е вярата!

Ти може да погледнеш един човек и понеже имаш вяра, желанието, което Бог изпитва към този човек може да се случи! И ако този човек е болен, ти можеш да го погледнеш с Божия копнеж той да бъде изцелен и Неговата сила чрез вярата, която ти имаш в Бога, може да изцели човека!

Тук не ви говоря за някакво „високо ниво“. Искам да ви дам един пример. Един пастор, мой приятел, който е бил в страна в Южна Америка и е поучавал същото, което и ние поучаваме за изцелени, започва да служи на хората и те се изцеляват. И всички тогава започват да си мислят, че той е някакъв велик човек. Обаче той им казва: „Моля Ви, спрете! Нека да ви покажа“. И извиква едно малко момиченце напред, около 11 или 12 годишно. И ѝ казал: „Ти вярваш в Исус, християнка си, нали?“ Тя казала: „Не“. И той пак попитал: „Не си ли християнка?“ И тя отговорила: „Не“. И той казал: „А защо „не“?“ И тя казала: „Защото никой не ме е питал дали искам да бъда“. И той я попитал: „Искаш ли да бъдеш християнка?“ Тя отговорила: „Да!“ Той пак попитал: „Вярваш ли, че Исус умря за греховете ти? Вярваш ли, че е възкръснал? Искаш ли Той да бъде Господ на твоя живот?“ И тя отговорила: „Да!“ Той ѝ казал: „Сега в момента ти се новораждаш. Ти си вече новородена!“ И тя казала: „Благодаря!“ И после той ѝ казал: „Ела с мен“ и я завел при тази редица от хора - болни, които чакали да им бъде послужено и ѝ казал: „Я сложи ръка на този човек. И сега повтаряй: „В името на Исус, бъди изцелен! Сега!“ И тя направила така и човекът се изцелил. Тя не е била християнка и 5 минути даже! И минала през цялата редица, за да се моли за хората. И хората се изцелявали, всички. И тогава пасторът казал: „Това момиченце не е супер духовна вярваща! Тя е току-що новородена християнка. Но просто се покорява на Исус! Защото Исус това ни е казал да правим“.

Така че не трябва да чакаш да достигнеш някакво висше ниво! В момента, в който ти прие Исус за Господ, Неговият живот беше излят в теб. И този живот стана извор или кладенец на жива вода, който извор извира от твоята утроба! Реки от жива вода текат! Това означава, че е повече от една реката! Река на изцеление има! Река на снабдяване има! Река на информация! Ще кажеш: „Чакай, чакай, чакай! Какво искаш да кажеш, информационен поток?“ Неговият Дух започва да споделя неща, които знае, с теб! И Той ти казва от какво се нуждае този човек; другия от какво се нуждае. И ти просто им съобщаваш информацията, която си чул от Бог.

Неговият Дух обитава в теб! Обаче, защо повечето хора пропускат това?! Защото чакат „нещо“ да се случи! Чакат „някакво чувство“ да ги обземе! Чакат нещо да се случи, а то вече се е случило!

И сега, казваш още: „Ама искам да го усетя, да го почувствам! Искам да се почувствам „помазан“ А ти как чувстваш „помазанието“? Какво е усещането от „помазанието“?

Ще кажеш: „Ами откъде да знам! Не съм бил помазан до сега!“ Тогава ти от къде знаеш дали си усетил или не си усетил да си бил помазан? Може да си бил „помазан“ без да си разбрал! Може и в момента да си „помазан“ и да не знаеш това!

ЕТО КАКВО Е УСЕЩАНЕТО ДА СИ ПОМАЗАН! НОРМАЛНО! ЧУВСТВАШ СЕ ЕСТЕСТВЕНО! Точно това е! Защо? Защото да бъдеш „помазан“ е най-естественото състояние на един християнин!

АКО „ПОМАЗАНИЕТО“ „УДАРИ“ НЕВЯРВАЩ ЧОВЕК - е, трябва все пак да почувстват нещо тези хора, понеже те не са свикнали с него. Но ние би трябвало да сме свикнали с помазанието! Да сме свикнали с Неговия живот в нас, с Неговото присъствие, с Неговата сила! А не да ходим наоколо и „електричество протича през нашите пръсти“, „О, тръпки ни побиват, ооо!“

Изумително е, когато хора се наредят на редица за изцеление или за молитва. Много от хората са над 40 годишни. И половината от хората искат да им положи ръце и да усетят „загриване, затопляне“, а пък „другите“ казват: „Ох, помоли се тая горещина да си тръгне от мене!“ Не може да угодиш на хората!

Ти просто знаеш, че си „помазан от Бог“. И не е нужно да започваш да правиш някакви странни неща. Исус не беше никакъв странен, особен. Ще ме попитате: „А ти откъде знаеш, че Исус не беше така малко, нали по...?“ Защото Библията казва, че децата тичаха към Него; обичаха го! Децата не обичат странни хора. Те бягат като видят никакъв такъв. Ето как можем да сме сигурни. Това, което Исус излъчваше и което хората виждаха и разбираха, което усещаха, беше любов! Хората знаеха, че могат да дойдат при Него, в присъствието Му и да не се почувстват отхвърлени. И затова те бяха притегляни към Него. Защото знаеха, че Той ги обича.

Това се казва и за нас. **„Всички ще познаят, че сте Мои ученици – не защото имате супер добра доктрина; не защото сте облечени както трябва, а защото имате любов! Защото се докосвате до живота на хората с любов!“** Ето това е животът, който би трябвало да живеем като християни! И всичко, което ти трябва да направиш, е просто да имаш вяра в Него. И колкото повече Го познаваш, толкова повече вяра в Него ще имаш!

Всички искат чувство, усещания, да усетят нещо. Някои хора искат да им се върне това усещане, което са почувствали в началото на спасението си! Е, няма нищо лошо в това. Но то е също като женитбата, като брака. Има различни чувства. В началото, когато започнеш да излизаш „с любимия човек“, са едни. А чувствата след 20-30 години брак са вече съвсем различни. Просто е

различно усещането, не друго. Но любовта е по-дълбока! Когато любовта става по-дълбока, чувствата се променят и от „плътската сфера“ те преминават в духовната. Любовта не е просто някаква емоция! Не е някакво чувство! Любовта е действие на твоята воля! Ти решаваш. Ако обичаш брачният си партньор, ти ще обичаш да си женен за него дори и да не чувстваш това чувство в даден момент. Амин!

Ако си женен, то по-добре се дръж като женен! Без значение дали усещаш същите чувства или емоции както в началото, когато се оженихте! Амин!

Ако ходиш с Бога, тогава действай според това ходене! Нека да си личи, че ходиш с Бога! „Но аз не ги усещам тези неща, не ги чувствам никакви!“ Хубаво, няма лошо! Това просто означава, че порастваш! И означава, че твоето внимание вече не е насочено към „чувства“, а към реалността на това кой е Бог. И ти се учиш да ходиш с Него!

Бях на една служба веднъж. Започнахме да се молим за хора и всички започнаха да падат по земята. Всички, за които се молихме - туп, туп, туп долу. И аз седя и ги гледам и си помислих: „Още не сме свършили (има още работа), започнахме да се молим, обаче сега трябва да говорим Божието Слово!“ И Святият Дух ми проговори: „Да! Сега ме разбираш как се чувствам аз! Всеки път като се появя, аз искам да придвижа хората по-напред във вярата, а те искат да падат по земята и да усещат нещо! И аз трябва да ги чакам да се вдигнат от там и да им споделя нещо!“

А ние отсъждаме колко добра служба сме имали по броя на падналите хора! Това правят „бебетата“ християни.

Ние трябва да отсъждаме колко е добра една служба по дълбочината на решенията, които хората взимат, за да променят живота си слушайки словото!

Аз не искам да проповядвам, за да ми ръкопляскате! Аз предпочитам да говоря и тук да стане толкова тихо, че вие да чуete и една карфичка, ако падне на пода. Защото това означава, че Словото влиза във вас и ви удря директно в сърцето и в ума. И хората тогава започват да размишляват върху това, което чуват. И решават: „Искам ли аз да съм ученик на Исус или не“.

Защото тук вътре е много лесно да следваме Исус! Но нивата на твоето ученичество не се определя от това как се държиш тук, вътре в църквата! Всеки е „свършеният светец“ тук, в църквата! Но нивото на твоето ученичество се определя от това какво правиш там навън въз основа на това, което си чул тук!

Защото има нещо за християнството, което искам да ви кажа! И това е, че ако искате повече, то има само един начин да го получите. И то е като пуснете това, което вече имате! Това е единственият начин.

Исус ни казва в Йоан 15 глава, че НИЕ ТРЯБВА ДА ПРЕБЪДВАМЕ В НЕГО! Всъщност, аз виждам християни, които не го разбират това нещо! Често ги виждам. Бог живее, обитава в теб, **НО ДАЛИ СЕ ЧУВСТВА У ДОМА СИ?** Или се чувства като гостенин?

НАКАРАХТЕ ЛИ БОГ ДА СЕ ПОЧУВСТВА У ДОМА СИ, ВЪВ ВАС? ОБЩУВАТЕ ЛИ С НЕГО? Или просто сте Му отделили там една малка спалничка, където да спи! **ХОДИТЕ ЛИ, ГОВОРИТЕ ЛИ С НЕГО? ОБЩУВАТЕ ЛИ С НЕГО?**

Защото най-ценното нещо, което имате, не са парите, нито материалните неща, а е времето. И това е едно нещо, което хората не желаят да дадат на Бог! „Много съм зает; ти не разбираш; животът ми е много ангажиран; има толкова много изисквания, толкова много работи!“ И Бог казва: „Аз искам точно това. Искам времето ти. Искам време с теб! Искам време с теб, сега! Не искам „по-късно“ да се видим! Искам да се видим сега!“

Когато Исус се върне, ще има хора, които ще ходят в сила. И Той ще каже: „Аз никога не съм те познавал“. А те са ходели в силата! И те ще Му отговорят: „Господи, ние нали направихме това, и другото направихме?“ И Той няма да им отговори: „А, лъжете! Не сте направили тези неща!“ Исус просто ще каже: „Махнете се от Мен вие, които вършите беззаконие. Аз никога не съм ви познавал“.

Най-жизненоважното нещо за нас е да сме убедени, че Го познаваме и също, че и Той ни познава!

Сега ще кажа нещо, което може да ви прозвучи много директно. Започнах тази сесия тук, като ви казах, че трябва да пазите сърцата си, да пазите умовете си и да направите всичко възможно врагът да няма достъп и да няма място вътре във вас!

Днес по лицето на земята има повече хора, които ходят в сила, от когато и да било в историята на човечеството! Много от тях са станали известни след като са се научили как да ходят в сила, на едно от нашите обучения през годините. Те дойдоха, чува думата „сила“ и приеа това слово и започнаха „да ходят в сила“. **Но тяхната основа не беше „умиране за себе си“ чрез Исус Христос! Сърцето им беше предадено на това да станат известни.** И аз съм разтревожен за тях. Защото Павел каза на Тимотей: „Чрез твоето поучение ти може да спасиш мнозина!“ Обратното също е вярно! И много от тези хора, които сега са доста известни, привличат хора към себе си заради силата. Но те не знаят пътя на умирането за себе си!

Умиране за себе си! Умиране за Егото ти! Умиране за твоята репутация! Те гледат на „славата“, гледат на „успеха“. И най-тъжното е, че те привличат към себе си много млади, незрели християни! И много от тях изкарват „доктрини“, проповядват доктрини, които са родени в ада.

И единственият начин да се избавиш, да се предпазиш от това е: да умреш за себе си! Да не се фокусираш върху себе си!

Ако ти искаш да си велик, да си голям в Царството, да си голям в Исус, това става много лесничко— Исус каза: СЛУЖИ! (Слугувай на делото в Христос!)

ИСУС НЕ КАЗА: Бъди известен! Не каза, че признанието, което ще получиш на земята е еквивалентно на признанието, което ще получиш в Небесата!

Ние трябва да се научим да служим!

Не да господаруваме един над друг! А да си служим!

И ако направим това, тогава ние наистина обичаме Бог и ближния си! И ние служим на Бог, като служим на ближните си! Когато ти видиш нуждата на ближния си и ти ходиш с Бог и познаваш Неговата сила, ти ще послужиш на този човек като донесеш отговора за проблема му! И ще си благодарен на Бог! И когато „той“ започне да те хвали, да ти благодари, ти дори няма да искаш

да слушаш тия работи, защото си заглушил всичко останало, понеже чакаш да чуеш похвалата на Един – Единствен, Който да ти каже: „Добра работа!“

Единственото, което искам аз, е да чуя от Него: „Добре свършена работа!“, защото аз знам Той от къде ме е взел. И дори не трябваше да съм тук днес. Трябваше да съм мъртъв. Но Неговата благодат и милост намериха за какво да ме използват. И моята радост е да съм тук и да споделя с вас как силата на Христос може да промени живота ви!

Без значение къде се намирате в момента - не сте отишли твърде далеч, че Той да не може да ви намери и да ви върне! И не сте толкова лоши, че да не може да бъдете направени добри! Обаче пътят към това е: УМИРАНЕ ЗА СЕБЕ СИ! За да не живееш вече ти, а Христос да живее чрез тебе!

И когато Неговият Живот протича чрез теб – нищо друго не може да се сравни с това! Той ще те заведе на различни места. Ще върши чрез теб неща. Ще ти покаже други неща. **НО ТИ ТРЯБВА ДА УМРЕШ!** Защото всяка частичка от света, която продължава да живее в тебе, няма да се приеме в Небето! Не е възможно да влезе там! Научи се да ходиш в пътя на Христос! Да живееш живот на умиране за себе си! Всеки ден си вдигай кръста. И когато умреш, ще се изненадаш как Бог може да живее чрез теб и какво може да направи чрез теб!

Аз можех да дойда тук и да ви разказвам куп свидетелства. И съм сигурен, че щяха да ви харесат свидетелствата, повече отколкото, може би, ви хареса тази проповед.

Но аз имах избор: да ви кажа нещо, което ще ви привлече към Него или да кажа нещо, което да ме издигне във вашите очи. Не искам да бъда издигнат в човешките очи. Искам Христос да бъде видян! Аз умирам и може да не съм напълно умрял все още, но Той продължава да изрязва от мен, докато, надявам се скоро, в мен ще може да бъде видян единствено Исус.

Мога да ви обещавам, че ако приемете със сърцето си тези думи, които чухте днес, няма да е нужно да гледате в интернет свидетелства на други хора. Вие ще имате ваши собствени, защото Христос ще живее чрез вас всеки ден, където и да се намирате. Амин!

Колко от вас може да кажете: „Аз съм новороден християнин. Исус Христос е мой Господ“. Амин!

Колко от вас може да кажете: „Да, аз съм получил обещаното от Отец, тази сила от горе“. Амин!

Тези от вас, които не вдигнахте ръка - първо искам да ви кажа, че Исус копнее да е Господ на живота ви. Той е Спасител. Без значение през какво сте преминали, Той може да ви спаси. И вие може да приемете Неговата прошка за греховете ви. Тя вече е ваша. Но трябва да направите нещо повече от това да го разпознаете като своя Спасител. Трябва да го познаете и като Ваш Господ! (Господар!)

Исус Христос каза: „Защо ми викате „Господи! Господи!“, а не вършите това, което ви казвам?“

Насърчавам ви, предизвиквам ви - направете Исус Господ на живота ви! (Господар!)

Много пъти да живееш живот на просто един спасен християнин, е тежко нещо. Но когато живееш с Исус като Господ, тогава е лесно. Защото това е началото на твоето умиране за себе си. Когато умреш веднъж, след това всичко става лесно. И тогава живееш живот, с който Му позволяваш на Него Той да живее чрез тебе!

Тук ще спра. Но преди това ще направя нещо, ще се помоля за вас. Вие просто бъдете готови да приемате, с радост, с готовност. Когато говоря сега, аз ще дам заповед да се поправят нещата, които не са наред в живота Ви. И това, което искам вие да направите, е просто да приемате. Когато говоря, аз говоря лично на всеки един от вас. Затова сега искам за секунда да си помислите какво не е наред в живота ви; какво не е така, както би трябвало да е на Небето! Не едно дори; не главното, не най-голямото, а всичко, което не е наред. Защото нашият Бог е могъщ и Той може да поправи всичко наведнъж, защото Той вече е платил цената, всичко да бъде поправено!

Готови ли сте да приемате от Него? Каквито и да са проблемите ви, сега просто решете, че докато брат Кари говори и като издаде тази заповед, аз си получавам обещаното! Аз ще бъда свободен! Аз ще бъда изцелен! Благословен! Благоуспяващ! Дух, душа и тяло! Аз ще приема обещанието, ще приема всичко, което Бог има за мен, в момента, в който брат Кари издаде заповедта. Амин! Затворете очи и приемайте:

„В името на Исус, сега, болести, немощи, вие чувате гласа ми и трябва да се покорите, защото аз говоря в името на Исус, в името на Този, Който Ви победи!“

В името на Исус, точно сега, всякакви тревожени, страх - напусни хората, точно сега!

Точно сега зависимости, вредни навици - аз разчупвам вашата сила! Без значение дали сте в психиката или в тялото, аз разчупвам вашата сила! Вие нямате място тук! Бог освободи тези хора!

Вие не сте платили за тях! Исус плати за тях! За това СЕГА всички тези болести, немощи, заболявания, болки НАПУСКАТ СЕГА!

Всички тревожещи, мъчещи духове, болки – НАПУСКАТЕ СЕГА, В ИМЕТО НА ИСУС!

Вие трябва да си тръгнете - СЕГА! СЕГА! СЕГА!

В ИМЕТО НА ИСУС, БЪДЕТЕ ИЗЦЕЛЕНИ! БЪДЕТЕ СВОБОДНИ! БЪДЕТЕ ВЪЗСТАНОВЕНИ!

В ИМЕТО НА ИСУС, ТОЧНО СЕГА! БЪДЕТЕ СВОБОДНИ!

БЪДЕТЕ БЛАГОСЛОВЕНИ! БЪДЕТЕ БЛАГОСЛОВЕНИ, В ИМЕТО НА ИСУС! ТОЧНО СЕГА!

Татко, благодарим Ти, че снабдяваш всичко това! Благодарим Ти, че всяка нужда е снабдена от Теб! Благодарим Ти Татко, че чудеса се случват и това е Твоето снабдяване! Чудеса в тела! В името на Исус, да бъде! Амин! Амин!

Започнете да се движите; проверете телата си; проверете нещо, което не сте могли да правите или което ви е боляло.

Напълно свободни бъдете, в името на Исус! Да бъде!

Татко, благодарим Ти за Твоята благодат и милост, в името на Исус! Да бъде! Амин! Амин! Амин!“

